

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

11 janvier 2022

PROJET DE LOI**adaptant la loi générale sur les douanes et
accises au code des douanes de l'union et
portant dispositions diverses****SOMMAIRE**

Pages

Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet	27
Analyse d'impact	58
Avis du Conseil d'État	72
Projet de loi	80
Coordination des articles	124

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

11 januari 2022

WETSONTWERP**tot aanpassing van de algemene wet inzake
douane en accijnzen aan het douanewetboek
van de Unie en houdende diverse bepalingen****INHOUD**

Blz.

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp	27
Impactanalyse	65
Advies van de Raad van State	72
Wetsontwerp	80
Coördinatie van de artikelen	208

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 11 janvier 2022.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 13 janvier 2022.

De regering heeft dit wetsontwerp op 11 januari 2022 ingediend.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 13 januari 2022 door de Kamer ontvangen.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
cdH	: centre démocrate Humaniste
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de numering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigegekleurd papier)

RÉSUMÉ

L'entrée en vigueur le 1er mai 2016 du Règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 établissant le code des douanes de l'Union (JO L269 du 10/10/2013) a rendu nécessaire l'adaptation de la loi générale sur les douanes et accises du 18 juillet 1977 (ci-après "LGDA"). Le présent projet de loi modifie la LGDA pour aligner la LGDA sur le code des douanes de l'Union. L'occasion est en outre saisie pour moderniser certains articles et les rendre plus lisibles.

SAMENVATTING

Naar aanleiding van de inwerkingtreding op 1 mei 2016 van Verordening (EU) Nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L269 van 10/10/2013) zijn wijzigingen noodzakelijk aan de Algemene Wet inzake Douane en Accijnzen van 18 juli 1977 (hierna AWDA). Door middel van het voorliggend ontwerp van wet worden deze wijzigingen ingevoerd waardoor de AWDA in conformiteit wordt gebracht met het douanewetboek van de Unie. Bovendien wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om bepaalde artikelen te moderniseren en leesbaarder te maken.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

TITRE 1ER

Disposition Générale

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, le présent article précise que cette loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2

Modernisation de la langue néerlandaise

Art. 2 à 13

Ces articles procèdent à une révision linguistique du texte néerlandais de la Loi générale sur les douanes et accises du 18 juillet 1977 (ci-après LGDA) en remplaçant une série de termes obsolètes ou en corrigeant certaines fautes. L'objectif est d'améliorer la lisibilité de la loi et de la rendre plus accessible. Des dispositions surannées qui ne sont plus utilisées ont été supprimées.

TITRE 3

Modernisation de la langue française

Art. 14 à 20

Ces articles procèdent à une révision linguistique du texte français en corrigeant certaines fautes du texte de la LGDA.

TITRE 4

Uniformisation de la devise

Art. 21 à 24

Ces articles procèdent à une uniformisation de la devise euro dans le texte de la LGDA

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

TITEL 1

Algemene Bepaling

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet, bepaalt dit artikel dat de wet een door artikel 74 van de Grondwet beoogde aangelegenheid regelt.

TITEL 2

Modernisering van de Nederlandse taal

Art. 2 tot 13

Deze artikelen voeren een taalkundige revisie uit van de Nederlandse tekst van de Algemene wet inzake douane en accijnzen (hierna AWDA) door een reeks verouderde termen te vervangen of door bepaalde fouten te corrigeren. Het doel is om de leesbaarheid van de wet te verhogen en de wettekst toegankelijker te maken. Verouderde bepalingen die niet meer gebruikt worden, werden geschrapt.

TITEL 3

Modernisering van de Franse taal

Art. 14 tot 20

Deze artikelen voeren een taalkundige revisie uit van de Franse tekst door bepaalde fouten in de tekst van de AWDA te corrigeren.

TITEL 4

Standaardisatie van de valuta

Art. 21 tot 24

Deze artikelen standaardiseren de euro in de tekst van de AWDA.

TITRE 5

Adaptation aux nouvelles dénominations européennes

Art. 25 à 27

Ces articles adaptent les dénominations employées dans la législation belge au dispositif légal de l'Union.

TITRE 6

Adaptations afin de mettre la loi générale sur les douanes et accises en conformité avec le code des douanes de l'Union

GÉNÉRALITÉS

L'entrée en vigueur, le 1er mai 2016, du règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 établissant le code des douanes de l'Union a rendu nécessaire l'adaptation de la LGDA.

Une première loi exécutant partiellement ce règlement avait déjà été adoptée par les Chambres législatives le 12 mai 2014.

La pratique quotidienne des services douaniers a toutefois fait apparaître la nécessité de procéder à des adaptations complémentaires de la LGDA.

La présente loi achève donc l'exécution du règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 établissant le code des douanes de l'Union (ci-après "code des douanes de l'Union"), entamée par la loi du 12 mai 2014 modifiant la LGDA et portant dispositions diverses.

De nombreuses dispositions devenues entièrement régies par les dispositions législatives européennes ont ainsi été retirées de la LGDA et, le cas échéant, remplacées par une référence à ces dernières.

En outre, cet exercice a permis de clarifier certains articles ou de les adapter à une nouvelle terminologie.

TITEL 5

Aanpassing van de benamingen van de Europese instellingen

Art. 25 tot 27

Deze artikelen passen de benamingen gebruikt in de Belgische wetgeving aan conform de Europese regelgeving.

TITEL 6

Aanpassingen om de algemene wet inzake douane en accijnzen in conformiteit te brengen met het douanewetboek van de Unie

ALGEMEEN

De inwerkingtreding op 1 mei 2016 van Verordening (EU) n° 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie heeft ervoor gezorgd dat het noodzakelijk is om de AWDA aan te passen.

Een eerste wet tot gedeeltelijke implementatie van deze verordening werd reeds goedgekeurd door de wetgevende kamers op 12 mei 2014.

De dagelijkse praktijk van de douanediensdiensten toont de noodzaak aan tot aanvullende aanpassingen binnen de AWDA.

Deze wet vervolledigt aldus de implementatie van Verordening (EU) n° 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna "douanewetboek van de Unie"). Hiermee werd reeds aangevat door de wet van 12 mei 2014 tot wijziging van de AWDA en houdende diverse bepalingen.

Verschillende bepalingen die zijn opgenomen in de Europese wetgeving werden uit de AWDA verwijderd en, waar nodig, vervangen door een verwijzing hiernaar.

Bovendien werd van deze oefening gebruik gemaakt om bepaalde artikelen duidelijker te formuleren of aan te passen aan nieuwe terminologie.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE I

Définitions, dette douanière et prise en compte, généralités

Art. 28

Cet article ajoute une définition dans la LGDA (à savoir, code des douanes de l'Union) afin de se conformer à la législation européenne actuelle.

Art. 29 à 34 et 36

Certaines définitions figurant dans la LGDA entrent à présent en contradiction avec les dispositions de l'Union.

Les points 4°, 5°, 7°, 8°, 9° et 12° renvoient ainsi aux définitions correspondantes dans le code des douanes de l'Union ainsi que dans le règlement délégué (UE) 2015/2446.

Art. 35

Cet article ajoute les biens immatériels dans la définition prévue à l'article 1er, 10°, de la LGDA afin de permettre leur contrôle et leur saisie car ils représentent une grande partie de l'économie d'aujourd'hui.

Art. 37

Cet article insère un point 14° nouveau à l'article 1er de la LGDA afin de définir la notion de capitaine.

Art. 38

Cet article introduit la définition de pilote-commandant de bord dans la LGDA, consécutivement à la réécriture du chapitre IV consacré à l'importation par voie maritime et désormais étendu à l'importation par voie aérienne.

Art. 39

Cet article adapte l'article 3/1 de la LGDA afin de refléter la constante évolution de la structure de l'administration.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

HOOFDSTUK I

Definities, douaneschuld en boeking, algemene bepalingen

Art. 28

Dit artikel voegt een definitie toe aan de AWDA (met name, douanewetboek van de Unie) om in overeenstemming te zijn met de huidige Europese wetgeving.

Art. 29 tot 34 en 36

Sommige definities die voorkomen in de AWDA zijn momenteel tegenstrijdig met de Europese wetgeving.

De punten 4°, 5°, 7°, 8°, 9° en 12° verwijzen naar de overeenkomstige definities in het Douanewetboek van de Unie evenals in de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446.

Art. 35

De definitie van immateriële goederen wordt toegevoegd aan artikel 1, 10 ° AWDA om de controle en de inbeslagname van dergelijke goederen mogelijk te maken aangezien deze een groot aandeel vertegenwoordigen binnen de huidige economie.

Art. 37

Dit artikel voegt een nieuw punt 14° toe aan artikel 1 van de AWDA om het concept van kapitein te definiëren.

Art. 38

Dit artikel introduceert de definitie van piloot-gezagvoerder binnen de AWDA. Dit na herschrijving van hoofdstuk IV met betrekking tot invoer over zee en voortaan ook uitgebreid met bepalingen voor invoer door de lucht.

Art. 39

Dit artikel past artikel 3/1 van de AWDA aan om de steeds veranderende structuur van de administratie weer te geven.

Art. 40

Cet article adapte l'article 4 de la LGDA à des fins de lisibilité et afin de le mettre en conformité avec les nouvelles définitions des droits à l'importation et des droits à l'exportation reprises à l'article 1er, 4°.

Art. 41

Cet article abroge l'article 7 de la LGDA car son dispositif est suranné et ne correspond plus aux pratiques et besoins contemporains.

Art. 42

Cet article complète l'article 8 de la LGDA en raison de la réécriture du chapitre IV, qui porte désormais à la fois sur les importations par voie maritime et par voie aérienne.

Art. 43

Cet article modifie l'article 9 de la LGDA afin de refléter le fait que la plupart des modèles de déclarations sont déterminés au niveau européen.

Art. 44

Le terme déclarant est défini de manière plus restrictive dans le code des douanes de l'Union qu'il ne l'était dans la LGDA.

C'est pourquoi cet article ajoute les termes "ou le représentant en douane" dans l'article 10 de la LGDA afin de les mettre en conformité avec les définitions correspondantes établies par le code des douanes de l'Union.

Art. 45

Cet article met l'article 17, § 1er, alinéa 2, de la LGDA en conformité avec l'article 52, 2 du code des douanes de l'Union.

Art. 46

Cet article remplace le mot "douane" par "Administration Générale des Douanes et Accises" dans l'article 17, § 2, alinéa 1er, de la LGDA, pour se conformer avec l'appellation actuelle.

Art. 40

Dit artikel past artikel 4 van de AWDA aan om de leesbaarheid te verbeteren en om in overeenstemming te brengen met de nieuwe definities van invoerrechten en uitvoerrechten zoals opgenomen in artikel 1, 4°.

Art. 41

Dit artikel heft artikel 7 van de AWDA op aangezien de inhoud verouderd is en niet meer in overeenstemming is met de hedendaagse gebruiken en noden.

Art. 42

Dit artikel vult artikel 8 van de AWDA aan omwille van de herschrijving van hoofdstuk IV, dat voortaan zowel de invoer over zee als door de lucht dekt.

Art. 43

Dit artikel wijzigt artikel 9 van de AWDA om aan te geven dat de meeste aangiftemodellen op Europees niveau zijn vastgelegd.

Art. 44

In het douanewetboek van de Unie is de term aangever restrictiever gedefinieerd dan in de AWDA.

Daarom voegt dit artikel de termen "of de douanevertegenwoordiger" toe aan artikel 10 van de AWDA om het in overeenstemming te brengen met de overeenkomstige definities vastgelegd door het douanewetboek van de Unie.

Art. 45

Dit artikel brengt artikel 17, § 1, lid 2, van de AWDA in overeenstemming met artikel 52, 2 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 46

Dit artikel vervangt het woord "douane" door "Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen" in artikel 17, § 2, lid 1 van de AWDA om in overeenstemming te zijn met de huidige benaming.

CHAPITRE II

Détermination du taux ou du montant applicable

Art. 47

Cet article abroge l'article 18 de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 172, alinea 2, du code des douanes de l'Union.

CHAPITRE IIB/IS

Franchise des droits à l'importation

Art. 48

Pour améliorer la lisibilité de l'article 19/2 de la LGDA, une virgule a été ajoutée entre le mot "franchise" et le mot "la".

Art. 49

Cet article ajoute ce membre de phrase à l'article 19/3 de la LGDA pour préciser que les éventuelles dispositions nationales en matière de franchises douanières ne peuvent déroger aux règles de l'Union, sauf si une convention antérieure le permet.

Art. 50

Cet article modifie l'article 19/4 de la LGDA afin de limiter sa portée à cette seule loi.

CHAPITRE III

Franchises et restitutions en matière d'accises

Art. 51

Cet article adapte l'article 20, § 1er, 3°, de la LGDA afin de préciser les conditions de la franchise au particulier qui achète un produit soumis à accise auprès d'un autre particulier.

Il transpose ainsi en droit national l'article 1er de la directive 2006/79/CE du Conseil du 5 octobre 2006 relative aux franchises fiscales applicables à l'importation des marchandises faisant l'objet de petits envois sans caractère commercial en provenance de pays tiers.

HOOFDSTUK II

Vaststelling van de toepasselijke heffingsvoeten of het toepasselijke bedrag

Art. 47

Dit artikel heft artikel 18 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan geregeld wordt door artikel 172, lid 2 van het douanewetboek van de Unie.

HOOFDSTUK IIB/IS

Vrijstelling van rechten bij invoer

Art. 48

Om de leesbaarheid van artikel 19/2 van de AWDA te verbeteren, is er een komma toegevoegd tussen het woord "vrijstelling" en het woord "de".

Art. 49

Dit artikel voegt een zinsnede toe aan artikel 19/3 van de AWDA om te verduidelijken dat eventuele nationale bepalingen met betrekking tot vrijstellingen inzake douane niet kunnen afwijken van de regelgeving van de Unie, tenzij een voorafgaand verdrag dit toelaat.

Art. 50

Dit artikel wijzigt artikel 19/4 van de AWDA teneinde de werkingssfeer ervan te beperken tot deze wet alleen.

HOOFDSTUK III

Vrijstellingen en teruggaven inzake accijnzen

Art. 51

Dit artikel past artikel 20, § 1, 3° van de AWDA aan om de voorwaarden van de vrijstelling te specificeren voor de particulier die een accijnsproduct koopt van een andere particulier.

Hiermee wordt artikel 1 van richtlijn 2006/79/EG van de Raad van 5 oktober 2006 inzake de belastingvrijstellingen die van toepassing zijn bij invoer van uit derde landen afkomstige kleine zendingen goederen zonder commercieel karakter omgezet in nationaal recht.

Art. 52

Cet article adapte l'article 20, § 1er, 16°, b), de la LGDA afin de clarifier le champ géographique de la franchise accordée aux produits soumis à accise offerts par des résidents de l'Union européenne, en cadeaux de mariage à un citoyen d'un autre État membre de l'Union européenne qui épouse un citoyen belge et déménage à cette occasion vers la Belgique.

CHAPITRE IIIBIS**Introduction de marchandises dans le pays****Art. 53**

Ces articles modifient l'article 22/2 de la LGDA, afin de le mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Cet article est également modifié pour couvrir la notification d'arrivée prévue à l'article 133 du code des douanes de l'Union.

Art. 54

Cet article modifie l'article 22/3, alinéa 1er, de la LGDA afin de refléter le fait que la plupart des modèles de déclarations sont déterminés au niveau européen.

Art. 55 à 57

Ces articles modifient les articles 22/4, alinéa 1er, et 22/5 de la LGDA, afin de les mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Art. 58 et 59

Ces articles modifient les articles 22/6 et 22/7 de la LGDA, afin de les mettre en conformité avec son article 7 nouveau ainsi qu'avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

CHAPITRE IV**Importation par mer**

Ce chapitre inclut dorénavant les importations par voie aérienne. Étant donné qu'on y retrouve d'abord

Art. 52

Dit artikel past artikel 20, § 1, 16°, b) van de AWDA aan om de geografische reikwijdte te verduidelijken van de vrijstelling die wordt verleend aan accijnsgoederen die worden aangeboden als huwelijksgeschenk, door inwoners van de Europese Unie aan een burger van een andere lidstaat uit de Europese Unie die met een Belgische burger trouwt en vervolgens naar België verhuist.

HOOFDSTUK IIIBIS**Binnenbrengen van goederen in het land****Art. 53**

Deze artikelen wijzigen artikel 22/2 van de AWDA om het in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Dit artikel wordt ook gewijzigd om de kennisgeving van aankomst te dekken zoals voorzien in artikel 133 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 54

Dit artikel wijzigt artikel 22/3, lid 1 van de AWDA om aan te geven dat de meeste aangiftemodellen op Europees niveau zijn vastgelegd.

Art. 55 tot 57

Deze artikelen wijzigen de artikelen 22/4, lid 1 en 22/5 van de AWDA om ze in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Art. 58 en 59

Deze artikelen wijzigen de artikelen 22/6 en 22/7 van de AWDA om ze in overeenstemming te brengen met het nieuw artikel 7 en met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

HOOFDSTUK IV**Invoer uit zee**

Dit hoofdstuk werd herschreven en omvat nu ook bepalingen omtrent invoer door de lucht. De

les dispositions communes aux importations par voie maritime et par voie aérienne, et ensuite les dispositions spécifiques aux importations par voie maritime, la disposition des articles de ce chapitre a été entièrement repensée.

L'importance des modifications a permis de réécrire certaines dispositions pour accroître leur lisibilité.

Art. 60 à 77

Ces articles remplacent les articles 23 à 37 de la LGDA pour les raisons suivantes:

— les mots “par mer” ont été remplacées par “par voie maritime”, dans le texte français, afin de les mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union;

— dans les dispositions communes, les mots “ou par voie aérienne” ont été ajoutés pour que les différents articles reprennent les dispositions relatives aux importations par voie aérienne. Pour la même raison, lorsque l'on y faisait référence au “capitaine” ou aux “navires”, on y fait désormais référence au “capitaine ou au pilote-commandant de bord” et “aux navires ou aux aéronefs”;

— les mots “par les premiers bureaux” ont été remplacés par “via le bureau de douane de première entrée” afin de les mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union;

— le nouvel article 24, § 4 de la LGDA reprend la possibilité de simplification reprise à l'article 133, § 2 du code des douanes de l'Union;

— des dispositions surannées telles que celles prévues à l'ancien article 27 ou obsolètes tel le fait de hisser un panier tel que prévu à l'ancien article 34 qui ne sont plus appliquées ont également été supprimées;

— les différents moyens de déclaration ou de notification aux autorités douanières ont été adaptées aux dispositions du code des douanes de l'Union et aux procédés informatiques modernes de traitement des données.

Suite à l'avis 70.049/3 du Conseil d'État du 13 octobre 2021, il peut être clarifié que les articles 69 et 76 imposent des obligations à respecter par certaines personnes dans certains cas, obligations qui constituent une forme de “déclaration”. Ces articles prévoient une sanction en cas de non-respect de ces obligations, indépendamment du fait que, au moment du non-respect, la personne en

gemeenschappelijke bepalingen inzake invoer over zee en door de lucht zijn als eerste gegroepeerd, vervolgens komen de specifieke bepalingen voor invoer over zee aan bod. Omwille hiervan werden de bepalingen van de artikelen in dit hoofdstuk volledig opnieuw ontworpen.

De omvang van de wijzigingen maakte het mogelijk om bepaalde bepalingen te herschrijven om hun leesbaarheid te verhogen.

Art. 60 tot 77

Deze artikelen vervangen de artikelen 23 tot 37 van de AWDA omwille van de volgende redenen:

— de woorden “par mer” zijn vervangen door “par voie maritime” in de Franse tekstversie om ze in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie;

— in de gemeenschappelijke bepalingen zijn de woorden “of door de lucht” toegevoegd aan verschillende artikelen met bepalingen betreffende de invoer door de lucht. Om dezelfde reden wordt bij het verwijzen naar “kapitein” of “schepen” voortaan verwezen naar “kapitein of piloot-gezagvoerder” en “schepen of luchtvaartuigen”;

— de woorden “langs de eerste kantoren” zijn vervangen door “via het douanekantoor van eerste binnenkomst” om ze in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie;

— het nieuwe artikel 24, § 4 van de AWDA neemt de mogelijkheid tot vereenvoudiging op zoals voorzien in artikel 133, § 2 van het douanewetboek van de Unie;

— achterhaalde bepalingen zoals die van voormalig artikel 27 of het tonen van een mand als bedoeld in voormalig artikel 34 die niet langer van toepassing zijn, zijn eveneens geschrapt;

— de verschillende mogelijkheden tot aangifte of kennisgeving aan de douaneautoriteiten werden aangepast aan de bepalingen van het douanewetboek van de Unie en aan de moderne elektronische gegevensverwerkingstechnieken.

In navolging van het advies 70.049/3 van de Raad van State van 13 oktober 2021, kan worden verduidelijkt dat de artikelen 69 en 76 door bepaalde actoren in bepaalde gevallen na te leven verplichtingen opleggen, verplichtingen die als een vorm van “aangifte” gelden. Deze artikelen voorzien in een sanctie bij de niet-naleving van die verplichtingen, los van de vraag of de betreffende

question avait l'intention d'éluder (en partie) les droits ou les taxes par le biais de ce non-respect. Ces dispositions ne prévoient donc pas d'intention particulière.

La disposition pénale de l'article 220 de la LGDA implique toutefois une intention particulière, puisque l'infraction est punissable sur la base de cet article si l'on ne respecte pas les obligations visées dans cet article et cherche ainsi à se soustraire aux droits du Trésor.

CHAPITRE VI

Navires en relâche

Art. 78, 79, 80 et 82

Ces articles modifient les articles 44, alinéa 2, 45, 46 et 48 de la LGDA afin de les mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Art. 81

Cet article ajoute ce membre de phrase à l'article 47 de la LGDA pour préciser que même lorsque le code des douanes de l'Union donne aux autorités douanières la possibilité d'établir des dispositions nationales, celles-ci ne peuvent déroger aux règles de l'Union.

CHAPITRE VII

Marchandises naufragées et sauvées

Art. 83 et 85

Ces articles modifient les articles 49 et 52 de la LGDA afin de les moderniser et de les mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Art. 84

Cet article supprime de l'article 51 de la LGDA la locution "procès-verbal" car il ne s'agit pas d'un procès-verbal au sens de la législation douanière.

actor bij het niet naleven van die verplichtingen de intentie had om (mede) door die niet-naleving rechten of belastingen te ontduiken. Die bepalingen voorzien dus niet in een bijzonder opzet.

De strafbepaling van artikel 220 AWDA houdt wél een bijzonder opzet in, de overtreding is strafbaar op grond van dat artikel als men de in dat artikel beoogde verplichtingen niet naleeft en aldus tracht de rechten van de schatkist te ontduiken.

HOOFDSTUK VI

Bijleggers

Art. 78, 79, 80 en 82

Deze artikelen wijzigen de artikelen 44, lid 2, 45, 46 en 48 van de AWDA om ze in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Art. 81

Dit artikel voegt deze zinsnede toe aan artikel 47 van de AWDA ter verduidelijking dat zelfs wanneer het douanewetboek van de Unie de douaneautoriteiten de mogelijkheid biedt om nationale bepalingen vast te stellen, zij niet kunnen afwijken van de regelgeving van de Unie.

HOOFDSTUK VII

Gestrande en geborgen goederen.

Art. 83 en 85

Deze artikelen wijzigen de artikelen 49 en 52 van de AWDA om ze te moderniseren en om ze in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Art. 84

Dit artikel schrapt uit artikel 51 van de AWDA de term "proces-verbaal" aangezien het geen proces-verbaal betreft in de zin van de douanewetgeving.

CHAPITRE VIII

Importation par les rivières et par terre

Art. 86

Cet article abroge l'article 57 de la LGDA car il est devenu obsolète en raison de la disparition des frontières intra-Union européenne.

Art. 87 à 90, 92 et 94

Ces articles simplifient les articles 58 et 60 et abrogent les articles 59, 61, 66 et 69 de la LGDA en raison du caractère désormais obsolète de la procédure qui y est décrite, dans un environnement à présent électronique.

Art. 91

Cet article met l'article 63 de la LGDA en conformité avec les articles 139 et 147 du code des douanes de l'Union.

Art. 93

Cet article met l'article 68 de la LGDA en conformité avec l'article 140 du code des douanes de l'Union.

CHAPITRE VIII B/S

Mise en libre pratique des marchandises

Art. 95

Cet article abroge l'article 70/2 de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 144 et 201 du code des douanes de l'Union.

Art. 96 et 97

Le terme déclarant est défini de manière plus restrictive dans le code des douanes de l'Union qu'il ne l'était dans la LGDA.

C'est pourquoi cet article ajoute les termes "ou le représentant en douane" dans l'article 70/3 de la LGDA afin de le mettre en conformité avec les définitions correspondantes établies par le code des douanes de l'Union.

HOOFDSTUK VIII

Invoer langs de rivieren en over land

Art. 86

Dit artikel heft artikel 57 van de AWDA op aangezien het verouderd is als gevolg van het verdwijnen van de binnengrenzen van de Europese Unie.

Art. 87 tot 90, 92 en 94

Deze artikelen vereenvoudigen de artikelen 58 en 60 en heffen de artikelen 59, 61, 66 en 69 van de AWDA op omwille van de verouderde aard van de daarin beschreven procedure in de huidige elektronische omgeving.

Art. 91

Dit artikel brengt artikel 63 van de AWDA in overeenstemming met de artikelen 139 en 147 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 93

Dit artikel brengt artikel 68 van de AWDA in overeenstemming met artikel 140 van het douanewetboek van de Unie.

HOOFDSTUK VIII B/S

Het in het vrije verkeer brengen van goederen

Art. 95

Dit artikel heft artikel 70/2 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan wordt voortaan geregeld door de artikelen 144 en 201 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 96 en 97

In het douanewetboek van de Unie is de term aangever restrictiever gedefinieerd dan in de AWDA.

Daarom voegt dit artikel de termen "of de douanevertegenwoordiger" toe aan artikel 70/3 van de AWDA om het in overeenstemming te brengen met de overeenkomstige definities vastgelegd door het douanewetboek van de Unie.

Il le simplifie également afin de le mettre en conformité avec le même code.

La référence erronée au chapitre XIVbis est également corrigée pour référer à l'article XIV.

Art. 98

Cet article modifie l'article 70/4, § 1er de la LGDA afin de refléter le fait que la plupart des modèles de déclarations sont déterminés au niveau européen.

Art. 99

Cet article abroge l'article 70/4, § 3, de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 222 du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

Art. 100

Cet article abroge l'article 70/5, § 1er, de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 258, 2., du code des douanes de l'Union et les articles 1, 24) et 26), 135, 138, 141 et 142 du règlement délégué (UE) 2015/2446.

Art. 101

Cet article adapte la première et remplace la seconde phrase de l'article 70/7, § 1er, de la LGDA afin de les conformer à la législation européenne actuelle.

Art. 102

Cet article abroge l'article 70/7, § 2 et 3, de la LGDA car leur objet est désormais régi, respectivement, par les articles 171 et 172, 2., du code des douanes de l'Union.

Art. 103

Cet article abroge l'article 70/8 de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 134, 2., du code des douanes de l'Union.

Het vereenvoudigt het ook om het in overeenstemming te brengen met hetzelfde wetboek.

De verkeerde verwijzing naar hoofdstuk XIVbis wordt eveneens verbeterd door te verwijzen naar artikel XIV.

Art. 98

Dit artikel wijzigt artikel 70/4, § 1 van de AWDA om aan te geven dat de meeste aangiftemodellen op Europees niveau zijn vastgelegd.

Art. 99

Dit artikel heft artikel 70/4, § 3, van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 222 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

Art. 100

Dit artikel heft artikel 70/5, § 1, van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 258, 2 van het douanewetboek van de Unie en de artikelen 1, 24) en 26), 135, 138, 141 en 142 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446.

Art. 101

Dit artikel past de eerste zin aan en vervangt de tweede zin van artikel 70/7, § 1 van de AWDA om deze in overeenstemming te brengen met de huidige Europese wetgeving.

Art. 102

Dit artikel heft artikel 70/7, § 2 en 3, van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door de artikelen 171 en 172, 2 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 103

Dit artikel heft artikel 70/8 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 134, 2 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 104

Cet article abroge l'article 70/9 de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 174, 1., du code des douanes de l'Union.

Art. 105 à 107

Ces articles modifient l'article 70/10 de la LGDA, afin de le mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Le terme déclarant est défini de manière plus restrictive dans le code des douanes de l'Union qu'il ne l'était dans la LGDA.

C'est pourquoi cet article ajoute les termes "ou le représentant en douane" dans l'article 70/10, alinéa 2, de la LGDA afin de le mettre en conformité avec les définitions correspondantes établies par le code des douanes de l'Union.

Un membre de phrase est également ajouté à l'article 70/10, § 2, 2°, de la LGDA pour préciser que même lorsque le code des douanes de l'Union donne aux autorités douanières la possibilité d'établir des dispositions nationales, celles-ci ne peuvent déroger aux règles de l'Union.

Art. 108

Cet article met l'article 70/11 de la LGDA en conformité avec l'article 172, 2., du code des douanes de l'Union ainsi qu'avec sa terminologie.

Art. 109

Cet article abroge l'article 70/12, §§ 1er et 2, de la LGDA car leur objet est désormais régi par l'article 173 du code des douanes de l'Union.

Art. 110

Cet article remplace l'article 70/13 de la LGDA, afin de le mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Art. 104

Dit artikel heft artikel 70/9 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 174, 1 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 105 tot 107

Deze artikelen wijzigen artikel 70/10 van de AWDA om het in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

De term aangever wordt in het douanewetboek van de Unie restrictiever gedefinieerd dan in de AWDA.

Daarom voegt dit artikel de termen "of de douane-vertegenwoordiger" toe aan artikel 70/10, lid 2, van de AWDA om het in overeenstemming te brengen met de overeenkomstige definities vastgelegd door het douanewetboek van de Unie.

Een zinsnede wordt eveneens toegevoegd aan artikel 70/10, § 2, 2° van de AWDA te verduidelijken dat zelfs wanneer het douanewetboek van de Unie de douaneautoriteiten de mogelijkheid biedt om nationale bepalingen vast te stellen, zij niet kunnen afwijken van de regelgeving van de Unie.

Art. 108

Dit artikel brengt artikel 70/11 van de AWDA in overeenstemming met artikel 172, 2., van het douanewetboek van de Unie evenals met zijn terminologie.

Art. 109

Dit artikel heft artikel 70/12, §§ 1 et 2, van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 173 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 110

Dit artikel vervangt artikel 70/13 van de AWDA om het in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Art. 111

Cet article abroge l'article 70/14 de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 189, 1., du code des douanes de l'Union.

Art. 112

Cet article abroge l'article 70/15 de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 189, 2., du code des douanes de l'Union.

Art. 113

Cet article abroge l'article 70/16, alinéa 1er, de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 188 d) et 189, 3., du code des douanes de l'Union.

Il insère également un membre de phrase à l'article 70/16, alinéa 2, de la LGDA pour préciser que même lorsque le code des douanes de l'Union donne aux autorités douanières la possibilité d'établir des dispositions nationales, celles-ci ne peuvent déroger aux règles de l'Union.

Art. 114

Cet article abroge l'article 70/18 de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 101, 102, 104 et 105, 3, du code des douanes de l'Union.

Art. 115

Cet article remplace l'article 70/19 de la LGDA afin de le mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Art. 116

Cet article modifie l'article 70/20 § 1er et abroge l'article 70/20, § 2, de la LGDA car son objet est désormais régi, en ce qui concerne la destruction des marchandises, par les articles 124, § 1, f) et 197 du code des douanes de l'Union ainsi que par l'article 248 du règlement d'exécution (UE) 2015/2447, et en ce qui concerne l'abandon des marchandises, par les articles 199 du code des douanes de l'Union et 249 du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

Art. 111

Dit artikel heft artikel 70/14 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 189, 1 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 112

Dit artikel heft artikel 70/15 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 189, 2., van het douanewetboek van de Unie.

Art. 113

Dit artikel heft artikel 70/16, lid 1 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door de artikelen 188 d) en 189, 3 van het douanewetboek van de Unie.

Het voegt eveneens een zinsnede toe aan artikel 70/16, lid 2 van de AWDA om te verduidelijken dat zelfs wanneer het douanewetboek van de Unie de douaneautoriteiten de mogelijkheid biedt om nationale bepalingen vast te stellen, zij niet kunnen afwijken van de regelgeving van de Unie.

Art. 114

Dit artikel heft artikel 70/18 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door de artikelen 101, 102, 104 en 105, 3 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 115

Dit artikel heft artikel 70/19 van de AWDA om het in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Art. 116

Dit artikel wijzigt artikel 70/20, § 1 en heft artikel 70/20, § 2 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan, wat betreft de vernietiging van de goederen, voortaan wordt geregeld door de artikelen 124, § 1, f) en 197 van het douanewetboek van de Unie, alsmede door artikel 248 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 en wat betreft afstand van goederen, door artikel 199 van het douanewetboek van de Unie en artikel 249 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

Cet article abroge également l'article 70/20, § 3, de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 198, § 1er, du code des douanes de l'Union et 250 du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

Art. 117

Cet article abroge l'article 70/21, §§ 1er et 2, de la LGDA car son objet est désormais régi, respectivement, par les articles 198, 1. b) et 197 du code des douanes de l'Union.

Cet article modifie également l'article 70/21, § 3 de la LGDA.

Art. 118 à 126

Ces articles modifient l'article 70/22 et abrogent les articles 70/23*bis* à 70/29 car leur objet est désormais régi par les articles 166, 167, 177, 179, 182 et 185 du code des douanes de l'Union, les articles 145 à 147, 149 à 152 du règlement délégué (UE) 2015/2446 et les articles 223 à 225, 228 à 237 du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

CHAPITRE IX

Exportation par mer

Art. 127

Cet article abroge l'article 71 de la LGDA car aucune distinction ne doit plus être faite entre l'exportation par voie maritime, terrestre, ou par voie navigable.

Art. 128

Cet article insère les mots "ou de son représentant" après les mots "capitaine contrevenant" dans l'article 72 de la LGDA afin de ne pas changer la portée de cet article suite au remplacement, du mot "schipper" par le mot "kapitein".

Art. 129

Cet article abroge les mots "à la sortie" dans l'article 73 de la LGDA car la déclaration générale est utilisée non seulement pour les exportations par mer, mais aussi pour les exportations à partir d'un port intérieur.

Dit artikel heft ook artikel 70/20, § 3 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door de artikelen 198, § 1 van het douanewetboek van de Unie en artikel 250 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

Art. 117

Dit artikel heft artikel 70/21, §§ 1 en 2 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door de artikelen 198, 1 b) en 197 van het douanewetboek van de Unie.

Dit artikel wijzigt ook artikel 70/21, § 3 van de AWDA.

Art. 118 tot 126

Deze artikelen wijzigen artikel 70/22 van de AWDA en heffen de artikelen 70/23*bis* tot 70/29 op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door de artikelen 166, 167, 177, 179, 182 en 185 van het douanewetboek van de Unie, de artikelen 145 tot 147, 149 tot 152 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 en de artikelen 223 tot 225, 228 tot 237 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

HOOFDSTUK IX

Uitvoer over zee

Art. 127

Dit artikel heft artikel 71 van de AWDA op aangezien er geen onderscheid meer moet worden gemaakt tussen uitvoer over zee, langs rivieren of over land.

Art. 128

Dit artikel voegt de woorden "of zijn vertegenwoordiger" toe na de woorden "overtredende kapitein" in artikel 72 van de AWDA om de reikwijdte van dit artikel niet te wijzigen na de vervanging, van het woord "schipper" door het woord "kapitein".

Art. 129

Dit artikel heft de woorden "bij uitgang" op in artikel 73 van de AWDA aangezien de generale verklaring niet alleen wordt gebruikt voor uitvoer over zee, maar ook voor uitvoer via een binnenlandse haven.

Art. 130

Cet article abroge l'article 74 de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 329, 3. du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

CHAPITRE X**Exportation par les rivières et par terre****Art. 131**

Cet article abroge l'article 75 de la LGDA car aucune distinction ne doit plus être faite entre l'exportation par voie maritime, terrestre, ou par voie navigable.

Art. 132

Cet article remplace entièrement, pour des raisons de lisibilité, l'article 77 de la LGDA afin de le mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Art. 133

Cet article abroge l'article 78 de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 329, 1. du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

CHAPITRE XB/S**Exportation des marchandises de l'Union****Art. 134**

Cet article remplace l'article 78/2 afin de refléter le fait que la plupart des modèles de déclarations sont déterminés au niveau européen.

Art. 135

Cet article abroge l'article 78/3 de la LGDA car son objet est désormais régi, en ce qui concerne son premier paragraphe, par les articles 104, 1., g) et 135 à 141 du règlement délégué (UE) 2015/2446 et en ce qui concerne son second paragraphe, par l'article 141, 4., du même règlement.

Art. 130

Dit artikel heft artikel 74 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 329, 3 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

HOOFDSTUK X**Uitvoer langs de rivieren en over land****Art. 131**

Dit artikel heft artikel 75 van de AWDA op aangezien er geen onderscheid meer moet worden gemaakt tussen uitvoer over zee, langs rivieren of over land.

Art. 132

Dit artikel vervangt artikel 77 van de AWDA omwille van de leesbaarheid en om het artikel in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Art. 133

Dit artikel heft artikel 78 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 329, 1 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

HOOFDSTUK XB/S**Uitvoer van Uniegoederen****Art. 134**

Dit artikel vervangt het artikel 78/2 van de AWDA om aan te geven dat de meeste aangiftemodellen op Europees niveau zijn vastgelegd.

Art. 135

Dit artikel heft artikel 78/3 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door de bepalingen van het douanewetboek van de Unie, wat betreft de eerste paragraaf wordt door de artikelen 104, 1, g) en 135 tot 141 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 en wat betreft de tweede paragraaf door artikel 141, 4 van dezelfde verordening.

Art. 136

Cet article adapte l'article 78/4 de la LGDA pour permettre le dépôt de déclarations lorsque les heures d'ouverture du bureau ne correspondent pas nécessairement à la disponibilité du système électronique.

Art. 137

Cet article abroge l'article 78/5 de la LGDA car son objet est désormais régi, en ce qui concerne:

1. le premier paragraphe, par les articles 159 du code des douanes de l'Union et 221, 2., du règlement d'exécution (UE) 2015/2447;

2. le deuxième paragraphe, par les articles 171 du code des douanes de l'Union pour son premier alinéa et 5, 33), du même code, pour son second alinéa.

Cet article abroge également l'article 78/5, § 3, de la LGDA car l'article 70/7 auquel il fait référence est lui-même abrogé par la présente loi.

Art. 138

Cet article abroge l'article 78/6 de la LGDA, en ce qui concerne son premier paragraphe, car la base légale qui en était le fondement n'existe plus dans le code des douanes de l'Union, et en ce qui concerne son second paragraphe, car il fait référence à l'article 70/8, lui-même abrogé par la présente loi.

Art. 139

Cet article abroge l'article 78/7 de la LGDA car son objet est désormais régi, en ce qui concerne son premier paragraphe, par l'article 172, 1. du code des douanes de l'Union et en ce qui concerne son second paragraphe, par l'article 188 du même code.

Art. 140

Cet article abroge l'article 78/8 de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 173 du code des douanes de l'Union.

Art. 141

Cet article abroge l'article 78/9 de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 174 du code des

Art. 136

Dit artikel past artikel 78/4 van de AWDA aan om het indienen van aangiften mogelijk te maken wanneer de kantooruren niet noodzakelijkerwijs overeenkomen met de beschikbaarheid van het elektronische systeem.

Art. 137

Dit artikel heft artikel 78/5 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld, wat betreft:

1. de eerste paragraaf door artikel 159 van het douanewetboek van de Unie en artikel 221, 2 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447;

2. de tweede paragraaf door artikel 171 van het douanewetboek van de Unie en lid 2 door artikel 5, 33) van hetzelfde wetboek.

Dit artikel heft eveneens artikel 78/5, § 3, van de AWDA op aangezien artikel 70/7 waarnaar het verwees, werd opgeheven door deze wet.

Art. 138

Dit artikel heft artikel 78/6 van de AWDA op, wat betreft de eerste paragraaf aangezien de rechtsgrondslag voor dit artikel niet langer bestaat in het douanewetboek van de Unie en wat betreft tweede paragraaf, aangezien het verwijst naar artikel 70/8 dat door deze wet wordt opgeheven.

Art. 139

Dit artikel heft artikel 78/7 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld, wat betreft lid 1 door artikel 172, 1 van het douanewetboek van de Unie en wat betreft lid 2 door artikel 188 van hetzelfde wetboek.

Art. 140

Dit artikel heft artikel 78/8 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 173 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 141

Dit artikel heft artikel 78/9 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld

douanes de l'Union et 148, 4. a) et 248, 5. du règlement délégué (UE) 2015/2446.

Art. 142

Cet article abroge l'article 78/10 de la LGDA car les articles auxquels il fait référence sont eux-mêmes abrogés.

Art. 143

Cet article remplace l'article 78/12 de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 158, 3., 194 et 195 du code des douanes de l'Union.

Art. 144

Cet article abroge l'article 78/13 de la LGDA car son objet est désormais régi, en ce qui concerne son premier paragraphe, par l'article 145 du règlement délégué (UE) 2015/2446, et en ce qui concerne son second paragraphe, par l'article 167, 4. du code des douanes de l'Union.

Art. 145

Cet article abroge l'article 78/14 de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 263, 2. du code des douanes de l'Union et 245 du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

Art. 146

Cet article abroge l'article 78/15 de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 182 du code des douanes de l'Union, 150 du règlement délégué (UE) 2015/2446 et 245 du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

door artikel 174 van het douanewetboek van de Unie en de artikelen 148, 4 a) en 248, 5 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446.

Art. 142

Dit artikel heft artikel 78/10 van de AWDA op aangezien de artikelen waarnaar het verwijst, werden opgeheven.

Art. 143

Dit artikel vervangt artikel 78/12 van de AWDA op aangezien zijn onderwerp wordt geregeld door de artikelen 158, 3., 194 en 195 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 144

Dit artikel heft artikel 78/13 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld voor wat betreft de eerste paragraaf door artikel 145 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 en voor wat betreft de tweede paragraaf door artikel 167, 4 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 145

Dit artikel heft artikel 78/14 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 263, 2 van het douanewetboek van de Unie en door artikel 245 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

Art. 146

Dit artikel heft artikel 78/15 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 182 van het douanewetboek van de Unie, door artikel 150 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 en door artikel 245 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

CHAPITRE XI

Dispositions particulières concernant l'exportation de marchandises avec décharge des droits d'accises

Art. 147 à 150

Ces articles modifient les articles 79 à 81 de la LGDA afin de les mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union ainsi que de la directive 2008/118/CE du Conseil du 16 décembre 2008 relative au régime général d'accise et abrogeant la directive 92/12/CEE.

L'article 81 de la LGDA est entièrement remplacé pour des raisons de lisibilité.

Art. 151

Cet article abroge l'article 82 de la LGDA car il est obsolète et son objet est désormais régi par l'article 81 nouveau de la LGDA.

CHAPITRE XII

Marchandises prohibées, inconnues, non acceptées ou sans consignataire

Art. 152

Cet article adapte le renvoi vers l'article 28 (ancien article 30) qui figure à l'article 85 de la LGDA, à la suite de la réécriture du chapitre IV et à sa renumérotation consécutive.

CHAPITRE XIII

Transit

Art. 153, 156, 157, 158, 160, et 161

Ces articles modifient les articles 97, 114, 115, § 3, 116, 119 et 122 de la LGDA, afin de les mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Le paragraphe 3 de l'article 115 est entièrement remplacé pour des raisons de lisibilité.

HOOFDSTUK XI

Bijzondere bepalingen betreffende de uitvoer van goederen met ontheffing van accijnzen

Art. 147 tot 150

Deze artikelen wijzigen de artikelen 79 tot en met 81 van de AWDA om ze in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie evenals met de richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van de richtlijn 92/12/EEG.

Artikel 81 van de AWDA wordt volledig vervangen om de leesbaarheid te verbeteren.

Art. 151

Dit artikel heft artikel 82 van de AWDA op aangezien dit artikel verouderd is en het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld in het nieuw artikel 81 van de AWDA.

HOOFDSTUK XII

Verboden, onbekende, niet aanvaarde en onbeheerde goederen

Art. 152

Dit artikel past de verwijzing naar artikel 28 (voormalig artikel 30) in artikel 85 van de AWDA aan. Dit als gevolg van het herschrijven van hoofdstuk IV en de daaropvolgende hernummering.

HOOFDSTUK XIII

Douanevervoer

Art. 153, 156, 157, 158, 160 en 161

Deze artikelen wijzigen de artikelen 97, 114, 115 § 3, 116, 119 en 122 van de AWDA om ze in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Paragraaf 3 van artikel 115 wordt volledig vervangen om de leesbaarheid te verbeteren.

Art. 154

Cet article abroge l'article 99 de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 215, 2., du code des douanes de l'Union et 333 du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

Art. 155

Cet article abroge l'article 113, § 3, de la LGDA car les escortes de marchandises n'existent plus au niveau douanier.

Art. 159

Cet article abroge l'article 118 de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 226 à 239 du code des douanes de l'Union), les articles 184 à 200 du règlement délégué (UE) 2015/2446 et les articles 291 à 321 du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

CHAPITRE XV**Statistiques****Art. 162**

Cet article modifie le titre du Chapitre XV de la LGDA pour le rendre cohérent avec son nouvel objet.

Art. 163

Cet article abroge l'article 138 de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 170 du code des douanes de l'Union.

Art. 164

Cet article abroge l'article 139 de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 14 à 21 du règlement délégué (UE) 2016/341 de la Commission du 17 décembre 2015 complétant le Règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil en ce qui concerne les règles transitoires pour certaines dispositions du code des douanes de l'Union lorsque les systèmes informatiques concernés ne sont pas encore opérationnels et modifiant le règlement délégué (UE) 2015/2446 de la Commission.

Art. 154

Dit artikel heft artikel 99 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 215, § 2 van het douanewetboek van de Unie en artikel 333 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

Art. 155

Dit artikel heft artikel 113, § 3, van de AWDA op aangezien de begeleiding van goederen niet meer voorzien wordt op niveau van de douane.

Art. 159

Dit artikel heft artikel 118 van de AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door de artikelen 226 tot 239 van het douanewetboek van de Unie, de artikelen 184 tot 200 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 en de artikelen 291 tot 321 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

HOOFDSTUK XV**Statistieken****Art. 162**

Dit artikel wijzigt de titel van hoofdstuk XV van de AWDA om meer coherentie te creëren met de nieuwe structuur van de tekst.

Art. 163

Dit artikel heft artikel 138 AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 170 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 164

Dit artikel heft artikel 139 AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door de artikelen 14 tot 21 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/341 van de Commissie van 17 december 2015 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad met overgangsregels voor enkele bepalingen van het douanewetboek van de Unie voor de gevallen waarin de relevante elektronische systemen nog niet operationeel zijn en tot wijziging van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446.

Les détails de la déclaration figurent dans les appendices B1 et D1 de l'annexe 9 du Règlement délégué (UE) 2016/341 de la Commission du 17 décembre 2015 complétant le Règlement (UE) n°952/2013 du Parlement européen et du Conseil en ce qui concerne les règles transitoires pour certaines dispositions du code des douanes de l'Union lorsque les systèmes informatiques concernés ne sont pas encore opérationnels et modifiant le règlement délégué (UE) 2015/2446 de la Commission ainsi que dans la future annexe 9 du règlement délégué (UE) 2015/2446 et du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

Art. 165

Cet article abroge l'article 140 de la LGDA car son dispositif est suranné et ne correspond plus aux pratiques et besoins contemporains.

Art. 166 à 168

Ces articles abrogent les articles 141 à 143 de la LGDA, qui sont réinsérés dans le chapitre XVII - Vérification des marchandises d'accises, sous les numéros 160/1 à 160/3.

Art. 169

Cet article abroge l'article 144 de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 173 du code des douanes de l'Union.

Art. 170

Cet article abroge la sous-section du Chapitre XV car son intitulé fait désormais l'objet du titre de ce chapitre.

Art. 171

Cet article abroge l'article 145, § 2, de la LGDA car son objet est désormais régi par l'article 163, 1. du code des douanes de l'Union.

De gegevens van de aangifte zijn voorzien in de aanhangsels B1 en D1 van bijlage 9 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/341 van de Commissie van 17 december 2015 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad met overgangsregels voor enkele bepalingen van het douanewetboek van de Unie voor de gevallen waarin de relevante elektronische systemen nog niet operationeel zijn, en tot wijziging van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446, evenals in de toekomstige bijlage 9 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 en van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

Art. 165

Dit artikel heft artikel 140 AWDA op aangezien de inhoud ervan verouderd is en niet meer in overeenstemming is met de hedendaagse gebruiken en noden.

Art. 166 tot 168

Deze artikelen heffen de artikelen 141 tot 143 van de AWDA, die opnieuw zijn ingevoegd in hoofdstuk XVII - Verificatie van accijnsgoederen, onder de nummers 160/1 tot 160/3, op.

Art. 169

Dit artikel heft artikel 144 AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 173 van het douanewetboek van de Unie.

Art. 170

Dit artikel heft de onderafdeling van hoofdstuk XV op aangezien dit opschrift nu het onderwerp vormt van de titel van dit hoofdstuk.

Art. 171

Dit artikel heft artikel 145, § 2, AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door artikel 163, 1. van het douanewetboek van de Unie.

CHAPITRE XVI

Règlement sur le chargement et le déchargement

Art. 172 à 174

Ces articles modifient les articles 146, 147 et 157 de la LGDA afin de les mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Ainsi, en français, le terme “détail” est remplacé par le mot “douane” et en néerlandais, le terme “aangifte” est remplacé par le terme “afgifte”.

Le terme déclarant est défini de manière plus restrictive dans le code des douanes de l'Union qu'il ne l'était dans la LGDA, ainsi que cela a déjà été exposé préalablement.

C'est pourquoi cet article ajoute les termes “ou le représentant en douane” dans les articles 146 et 147 de la LGDA afin de les mettre en conformité avec les définitions correspondantes établies par le code des douanes de l'Union.

Art. 175

Cet article abroge l'alinéa 3 de l'article 157 de la LGDA car son objet est désormais régi par les articles 130 à 133 du règlement délégué (UE) 2015/2446 et par les articles 213 à 215 du règlement d'exécution (UE) 2015/2447.

CHAPITRE XVII

Vérification des marchandises d'accises

Art. 176 et 178

Ces articles adaptent les articles 158 et 160 de la LGDA afin de moderniser la procédure aujourd'hui obsolète, prescrite par le chapitre XVII de la LGDA, dont le titre est lui aussi adapté.

Art. 179 à 181

À des fins de cohérence de la loi, les articles 141 à 143 ont été abrogés et leur contenu a été inséré sous les numéros 160/1 à 160/3, au sein du chapitre XVII consacré à la vérification des marchandises d'accises.

HOOFDSTUK XVI

Reglement op laden en lossen

Art. 172 tot 174

Deze artikelen wijzigen de artikelen 146, 147 en 157 van de AWDA om ze in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Zo wordt in het Frans de term “détail” vervangen door het woord “douane” en in het Nederlands wordt de term “aangifte” vervangen door de term “afgifte”.

De term aangever wordt in het douanewetboek van de Unie restrictiever gedefinieerd dan in de AWDA, zoals eerder al is aangegeven.

Daarom voegt dit artikel de termen “of de douanevertegenwoordiger” toe aan artikelen 146 en 147 van de AWDA om ze in overeenstemming te brengen met de overeenkomstige definities vastgelegd door het douanewetboek van de Unie.

Art. 175

Dit artikel heft lid 3 van artikel 157 AWDA op aangezien het onderwerp ervan voortaan wordt geregeld door de artikelen 130 tot 133 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 en door de artikelen 213 tot 215 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

HOOFDSTUK XVII

Verificatie van accijnsgoederen

Art. 176 en 178

Deze artikelen passen de artikelen 158 en 160 van de AWDA aan om de verouderde procedure te moderniseren, die is voorgeschreven door hoofdstuk XVII van de AWDA waarvan de titel ook is aangepast.

Art. 179 tot 181

Met het oog op de coherentie van deze wet zijn de artikelen 141 tot en met 143 opgeheven en is de inhoud ervan ingevoegd onder de artikelen 160/1 tot 160/3 in hoofdstuk XVII over de verificatie van accijnsgoederen.

CHAPITRE XXVI

Cautionnements, crédits et paiements

Art. 182

Cet article modifie l'intitulé du chapitre XXVI afin de le mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Art. 183 à 199

Ces articles modifient les articles 286 à 292, 294 à 297 et 302 de la LGDA, afin de les mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

Art. 200

L'article 311 de la LGDA doit être modifié car il n'est plus conforme à l'article 114 du code des douanes de l'Union. Cet article fixe le taux d'intérêt des droits à l'importation, et la loi belge ne peut y déroger.

En ce qui concerne les droits à l'importation (et les droits à l'exportation), l'article 114 du code des douanes de l'Union prévoit que les intérêts de retard dus (ou "intérêts moratoires") sont calculés à un taux égal au taux d'intérêt appliqué par la Banque centrale européenne à ses opérations principales de refinancement, tel que publié dans la série C du Journal officiel de l'Union européenne, en vigueur le premier jour du mois de l'échéance, majoré de deux points de pourcentage.

Si les droits d'importation sont exclus de l'article 311 de la LGDA, il convient de noter que la différence entre les intérêts de retard dus pour le paiement tardif des droits d'importation, d'une part, et le paiement tardif des droits d'accises, d'autre part, serait autrement injustifiable. Ces derniers seraient encore soumis à un taux de 9,6 %.

Il a donc été décidé d'adapter également le calcul des intérêts de retard pour les accises et autres impôts à un taux plus conforme au marché.

Comme il s'agit de taxes nationales, et non de droits perçus à titre de ressources propres de l'Union (comme les droits d'importation), il a été décidé d'harmoniser les intérêts de retard dus pour les droits d'accises et autres taxes perçues par l'Administration Générale des Douanes et Accises avec les autres intérêts de retard

HOOFDSTUK XXVI

Borgtochten, kredieten en betalingen

Art. 182

Dit artikel wijzigt het opschrift van het hoofdstuk XXVI om het in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Art. 183 tot 199

Deze artikelen wijzigen de artikelen 286 tot en met 292, 294 tot en met 297 en 302 van de AWDA om ze in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

Art. 200

Artikel 311 van de AWDA moet worden aangepast omdat het niet langer in overeenstemming is met artikel 114 van het douanewetboek van de Unie. Dit artikel legt namelijk de nalatigheidsinteressen vast voor invoerrechten, en het Belgische recht kan hier niet van afwijken.

Voor invoerrechten (en uitvoerrechten) bepaalt artikel 114 van het douanewetboek van de Unie dat de verschuldigde nalatigheidsinteressen (of "vertragsrente") wordt berekend op basis van de rentevoet op achterstallen gelijk aan de door de Europese Centrale Bank op haar basisherfinancieringstransacties toegepaste rentevoet van de eerste dag van de maand van de vervaldag, zoals bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie, serie C, vermeerderd met twee punten.

Wanneer de invoerrechten worden uitgesloten van artikel 311 AWDA, moet worden vastgesteld dat het verschil in nalatigheidsinteressen die verschuldigd zijn bij laattijdige betaling van invoerrechten enerzijds en de laattijdige betaling van accijnzen anders niet te verantwoorden valt. Voor die laatste zou namelijk nog steeds 9,6 % gelden.

Er is dan ook voor gekozen om ook de berekening van de nalatigheidsinteressen voor accijnzen en andere rechten aan te passen aan een meer marktconform tarief.

Omdat het gaat om nationale belastingen, en niet om rechten die voor de Europese eigen middelen worden geïnd (zoals invoerrechten) werd ervoor gekozen om de nalatigheidsinteressen die verschuldigd zijn bij laattijdige betaling van de accijnzen en andere belastingen die worden ingevorderd door de Algemene Administratie

dus en matière fiscale. Un mode de calcul pour le taux d'intérêt similaire à celui prévu dans le CIR/92 sera utilisé.

CHAPITRE XXVII

Exécution parée, privilège et hypothèque légale

Art. 201

Cet article modifie l'article 313, § 2, de la LGDA, afin de le mettre en conformité avec la terminologie du code des douanes de l'Union.

TITRE 7

Dispositions diverses

Art. 202

Cette modification est introduite afin de faire correspondre au mieux le texte du futur article 17/1 de la LGDA, introduit par l'article 206 de la loi du 26 janvier 2021 modifiant divers codes fiscaux et lois fiscales en ce qui concerne la dématérialisation des relations entre le SPF Finances, les citoyens, personnes morales et certains tiers, aux formules utilisées dans les autres articles de cette dernière.

Cette modification permettra également d'éviter toute confusion quant aux messages devant être reproduits, enregistrés et conservés sur la plateforme électronique sécurisée en vertu du paragraphe 2 du futur article 17/1 de la LGDA; elle met en outre plus en adéquation le prescrit de cet article avec son exposé des motifs.

Art. 203

La réécriture de cet article était nécessaire pour éviter tout problème dans le cadre de procédures pénales.

Art. 204

Étant donné que les délégations directes qui avaient été octroyées au ministre des Finances sont supprimées dans les articles 9, 10, 70/10, § 2, 70/16 et 70/19, § 1er LDGA, modifiés par présente loi, cet article est nécessaire

van de Douane en Accijnzen te harmoniseren met andere nalatigheidsinteressen die verschuldigd zijn in fiscale zaken. Eenzelfde berekening voor de rentevoet zal worden gehanteerd als wordt gebruikt in het WIB/92.

HOOFDSTUK XXVII

Dadelijke uitwinning, voorrecht en wettelijke hypotheek

Art. 201

Dit artikel wijzigt het artikel 313, § 2, van de AWDA om het in overeenstemming te brengen met de terminologie van het douanewetboek van de Unie.

TITEL 7

Diverse bepalingen

Art. 202

Deze wijziging wordt ingevoerd om de tekst van het toekomstige artikel 17/1 van de AWDA, ingevoerd bij artikel 206 van de wet van 26 januari 2021 tot wijziging van diverse fiscale wetboeken en fiscale wetten in verband met de dematerialisatie van de betrekkingen tussen de FOD Financiën, de burgers, de rechtspersonen en bepaalde derden, in overeenstemming te brengen met de formules die in de andere artikelen van laatstgenoemde wet worden gebruikt.

Deze wijziging zal het ook mogelijk maken elke verwarring te vermijden met betrekking tot de berichten die moeten worden gereproduceerd, geregistreerd en opgeslagen op het beveiligde elektronische platform krachtens lid 2 van het toekomstige artikel 17/1 van de LGDA; bovendien worden de bepalingen van dit artikel meer in overeenstemming gebracht met de memorie van toelichting.

Art. 203

De herschrijving van dit artikel was noodzakelijk om problemen in strafprocedures te voorkomen.

Art. 204

Aangezien de rechtstreekse delegaties van de minister van Financiën worden geschrapt in de artikelen 9, 10, 70/10, § 2, 70/16 en 70/19, § 1 AWDA, zoals gewijzigd bij deze wet, is dit artikel noodzakelijk om de rechtszekerheid

afin d'assurer la sécurité juridique en instaurant une mesure transitoire permettant aux arrêtés visés de rester en vigueur en attendant leur modification ou leur abrogation par le Roi.

TITRE 8

Disposition transitoire

Art. 205

L'article 200 de cette loi modifie l'article 311 de la LGDA.

Le nouvel article 311 de la LGDA prévoit à l'alinéa 3 que le SPF Finances fait connaître, via un avis au *Moniteur belge*, au courant du troisième trimestre de chaque année, le taux applicable pour l'année civile qui suit.

Vu qu'aucun avis n'a été publié en 2021 pour l'application du nouvel article 311 LDGA, cette disposition transitoire tient lieu, pour l'année civile 2022, d'avis tel que visé à l'article 311, al. 3 de la loi générale sur les douanes et accises.

Le ministre des Finances,

Vincent VAN PETEGHEM

te waarborgen door een overgangsmaatregel in te voeren waardoor de betrokken besluiten van kracht kunnen blijven in afwachting van de wijziging of intrekking ervan door de Koning.

TITEL 8

Overgangsbepaling

Art. 205

Het artikel 200 van deze wet wijzigt artikel 311 van de AWDA.

Lid 3 van het nieuwe artikel 311 van de AWDA bepaalt dat de FOD Financiën in het derde kwartaal van elk jaar in het *Belgisch Staatsblad* een bericht publiceert waarin het toepasselijke tarief voor het volgende kalenderjaar wordt vastgesteld.

Aangezien in 2021 geen bekendmaking heeft plaatsgevonden in toepassing van het nieuwe artikel 311 AWDA, geldt deze overgangsbepaling voor het kalenderjaar 2022, als het bericht zoals bedoeld in artikel 311, derde lid, van de Algemene Wet inzake douane en accijnzen.

De minister van Financiën,

Vincent VAN PETEGHEM

Avant-projet de loi**Soumis à l'avis du Conseil d'État**

Avant-projet de loi adaptant la loi générale sur les douanes et accises au code des douanes de l'union et portant dispositions diverses

TITRE 1er – DISPOSITION GÉNÉRALE

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

TITRE 2 – MODERNISATION DE LA LANGUE NEERLANDAISE

Art. 2. Dans le texte néerlandais des articles 1er, 2° et 3°, 44, alinéa 1er, 45, alinéa 2, 46, 47, 49, § 1er, 51, 52, 53, 67, 76, 85, 86, 88, 90, 92, 93, 97, alinéa 1er, 114, § 2, 133, 1°, 147, § 1er, 151, § 1er, 165, 166, 173, § 3, 176, 180, 183, 184, §§ 1er et 2, 186, § 1er, 190, §§ 1er et 3, 192, alinéa 1er, 194, alinéa 2, 201, § 2, alinéa 1er, 203, § 1er, alinéa 1er, , 205, 210, §§ 1er et 2 alinéa 1er, 235, §§ 1er et 2, 236, § 1er, 246, 250, 251, 255, 270, 273, § 2, 281, § 4, 287, 3°, 292, § 1er, 320, alinéas 2 et 5 et 327, de la loi générale sur les douanes et accises, coordonnée le 18 juillet 1977, modifiés par l'arrêté royal du 26 août 1981 confirmé par la loi du 21 mai 1985, et par les lois des 27 décembre 1993, 21 décembre 2009, 12 mai 2014 et 27 avril 2016, le mot “der” est à chaque fois remplacé par les mots “van de”.

Art. 3. Dans les articles 5, 1°, 6, 97 et 204 de la même loi, modifiés par la loi du 12 mai 2014, dans le texte néerlandais, les mots “der douane of der accijnzen” sont remplacés par les mots “van de douane of accijnzen”.

Art. 4. Dans les articles 88, 93 et 166 de la même loi, modifiés par les lois du 12 mai 2014, du 27 avril 2016 et du 12 décembre 1989, dans le texte néerlandais, le mot “alsdan” est chaque fois remplacé par le mot “dan”.

Art. 5. Dans les articles 49, 54, 55, 72, 192, 226, 246, 247, 249, § 1er, 291, 1°, 294, 3°, 307 et 308 de la même loi, modifiés par l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et la loi du 12 mai 2014, dans le texte néerlandais, le mot “Rijk” est chaque fois remplacé par le mot “koninkrijk”.

Voorontwerp van wet**Onderworpen aan het advies van de Raad van State**

Voorontwerp van wet tot aanpassing van de algemene wet inzake douane en accijnzen aan het douanewetboek van de Unie en houdende diverse bepalingen

TITEL 1 – ALGEMENE BEPALING

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

TITEL 2 – MODERNISERING VAN DE NEDERLANDSE TAAL

Art. 2. In de Nederlandse tekst van de artikelen 1, 2° en 3°, 44, lid 1, 45, lid 2, 46, 47, 49, § 1, 51, 52, 53, 67, 76, 85, 86, 88, 90, 92, 93, 97, lid 1, 114, § 2, 133, 1°, 147, § 1, 151, § 1, 165, 166, 173, § 3, 176, 180, 183, 184, §§ 1 en 2, 186, § 1, 190, §§ 1 en 3, 192, lid 1, 194, lid. 2, 201, § 2, lid 1, 203, § 1, lid 1, 205, 210, §§ 1 en 2 lid 1, 235, §§ 1 en 2, 236, § 1, 246, 250, 251, 255, 270, 273, § 2, 281, § 4, 287, 3°, 292, § 1, 320, leden 2 en 5 en 327 van de algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977, gecoördineerd op 18 juli 1977, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 26 augustus 1981 bevestigd door de wet van 21 mei 1985, van 27 december 1993, van 21 december 2009, van 12 mei 2014 en van 27 april 2016 wordt in de Nederlandse tekst het woord “der” telkens vervangen door de woorden “van de”.

Art. 3. In de artikelen 5, 1°, 6, 97 en 204 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt in de Nederlandse tekst de woorden “der douane of der accijnzen” vervangen door de woorden “van de douane of accijnzen”.

Art. 4. In de artikelen 88, 93 en 166 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014, van 27 april 2016 en van 12 december 1989, wordt in de Nederlandse tekst het woord “alsdan” telkens vervangen door het woord “dan”.

Art. 5. In de artikelen 49, 54, 55, 72, 192, 226, 246, 247, 249, § 1, 291, 1°, 294, 3°, 307 en 308 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wet van 12 mei 2014, wordt in de Nederlandse tekst het woord “Rijk” telkens vervangen door het woord “koninkrijk”.

Art. 6. Dans les articles 46, 72, 114, § 1er, 115, § 2, 156, § 2, 165, 220, § 1er, 235, §§ 1er et 2, 240, 241, §§ 2 et 3, et 253 de la même loi, modifiés par la loi du 27 décembre 1993, l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et les lois du 21 décembre 2009, du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, dans le texte néerlandais, le mot “schipper” est chaque fois remplacé par le mot “kapitein”.

Art. 7. Dans les articles 44, alinéa 2, 45, alinéa 2, 56, 113, § 1er, 147, § 1er, 163, alinéa 2, 190, §§ 1er et 2 et 249, § 1er de la même loi, modifiés par les lois du 12 décembre 1989, du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, dans le texte néerlandais, le mot “schippers” est chaque fois remplacé par le mot “kapiteins”.

Art. 8. Dans l'article 50 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, dans le texte néerlandais, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots “s Rijks kusten” sont remplacés par les mots “de kusten van het koninkrijk”;
2. Le mot “lichterschippers” est remplacé par les mots “kapiteins van de lichters”;
3. Les mots “inkomende zeeschippers” sont remplacés par les mots “kapiteins van binnenkomende zeeschepen”;
4. Le mot “nevens” est remplacé par les mots “samen met”;
5. Le mot “mede” est remplacé par le mot “mee”;
6. Le mot “verstaan” est remplacé par les mots “te overleggen”;
7. Les mots “als bij artikel 49 is gemeld” sont remplacés par les mots “zoals vermeld in artikel 49”.

Art. 9. Dans l'article 96 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, dans le texte néerlandais, les mots “de douanevervoer” sont remplacés par les mots “het douanevervoer”.

Art. 10. Dans l'article 131, alinéa 1er de la même loi, modifié par les lois du 27 décembre 1993 et du 12 mai 2014, dans le texte néerlandais, les mots “de door de Koning toe te stane uitzonderingen” sont remplacés par les mots “de uitzonderingen die door de Koning worden toegestaan”.

Art. 11. Dans l'article 208 de la même loi, modifié par les lois des 22 décembre 1989 et 20 juillet 2000, dans le texte néerlandais, le mot “produkten” est remplacé par le mot “producten”.

Art. 6. In de artikelen 46, 72, 114, § 1, 115, § 2, 156, § 2, 165, 220, § 1, 235, §§ 1 en 2, 240, 241, §§ 2 en 3, en 253 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 21 december 2009, 12 mei 2014 en 27 april 2016, wordt in de Nederlandse tekst het woord “schipper” telkens vervangen door het woord “kapitein”.

Art. 7. In de artikelen 44, lid 2, 45, lid 2, 56, 113, § 1, 147, § 1, 163, lid 2, 190, §§ 1 en 2 en 249, § 1 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 december 1989, 12 mei 2014 en 27 april 2016, wordt in de Nederlandse tekst het woord “schippers” telkens vervangen door het woord “kapiteins”.

Art. 8. In artikel 50 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden in de Nederlandse tekst de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De woorden “s Rijks kusten” worden vervangen door de woorden “de kusten van het koninkrijk”;
2. Het woord “lichterschippers” wordt vervangen door de woorden “kapiteins van de lichters”;
3. De woorden “inkomende zeeschippers” worden vervangen door de woorden “kapiteins van binnenkomende zeeschepen”;
4. Het woord “nevens” wordt vervangen door de woorden “samen met”;
5. Het woord “mede” wordt vervangen door het woord “mee”;
6. Het woord “verstaan” wordt vervangen door de woorden “te overleggen”;
7. De woorden “als bij artikel 49 is gemeld” worden vervangen door de woorden “zoals vermeld in artikel 49”.

Art. 9. In artikel 96 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden in de Nederlandse tekst de woorden “de douanevervoer” vervangen door de woorden “het douanevervoer”.

Art. 10. In artikel 131, lid 1 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 27 december 1993 en 12 mei 2014, worden in de Nederlandse tekst de woorden “de door de Koning toe te stane uitzonderingen” vervangen door de woorden “de uitzonderingen die door de Koning worden toegestaan”.

Art. 11. In artikel 208 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en 20 juli 2000, wordt in de Nederlandse tekst het woord “produkten” vervangen door het woord “producten”.

Art. 12. Dans l'article 241, § 3, de la même loi, modifié par la loi du 21 décembre 2009 et par la loi du 12 mai 2014, dans le texte néerlandais, les mots "van vijf- tot tienmaal de accijnzen" sont remplacés par "van vijf- tot tienmaal de rechten en accijns".

Art. 13. Dans l'article 263 de la même loi, dans le texte néerlandais, les mots "vergezellen, of als aannemelijk" sont remplacés par les mots "vergezellen, en als aannemelijk".

TITRE 3 – MODERNISATION DE LA LANGUE FRANÇAISE

Art. 14. Dans l'article 132 de la loi générale sur les douanes et accises du 18 juillet 1977, modifié par la loi du 12 mai 2014, dans le texte français, les mots "L'agent en douane" sont remplacés par les mots "Le représentant en douane".

Art. 15. Dans l'article 133, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, dans le texte français, les mots "pour la durée d'un ou de six mois" sont remplacés par les mots "pour la durée d'un à six mois".

Art. 16. Dans l'article 198 de la même loi, modifié par la loi du 27 avril 2016, dans le texte français, les mots "elle énonceront" sont remplacés par les mots "elles énonceront".

Art. 17. Dans l'article 226 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, dans le texte français, les mots "constaté que" sont remplacés par les mots "constaté que".

Art. 18. Dans l'article 235, § 3 de la même loi, modifié par les lois du 21 décembre 2009 et du 12 mai 2014, dans le texte français, les mots "dont il" sont remplacés par les mots "dont ils".

Art. 19. Dans l'article 240 de la même loi, dans le texte français, les modifications suivantes sont apportées:

1. Le mot "confisquées" est remplacé par le mot "confisquées";
2. Le mot "transportées" est remplacé par le mot "transportées".

Art. 20. Dans l'article 261/2 de la même loi, inséré par la loi du 22 décembre 1989 et modifié par la loi du 27 décembre 1993, dans le texte français, le mot "prévus" est remplacé par le mot "prévues".

Art. 12. In artikel 241, § 3, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 21 december 2009 en bij de wet van 12 mei 2014, worden, in de Nederlandse tekst, de woorden "van vijf- tot tienmaal de accijnzen" vervangen door de woorden "van vijf- tot tienmaal de rechten en accijns".

Art. 13. In artikel 263 van dezelfde wet worden, in de Nederlandse tekst, de woorden "vergezellen, of als aannemelijk" vervangen door de woorden "vergezellen, en als aannemelijk".

TITEL 3 – MODERNISERING VAN DE FRANSE TAAL

Art. 14. In artikel 132 van de algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden, in de Franse tekst, de woorden "L'agent en douane" vervangen door de woorden "Le représentant en douane".

Art. 15. In artikel 133, lid 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden, in de Franse tekst, de woorden "pour la durée d'un ou de six mois" vervangen door de woorden "pour la durée d'un à six mois".

Art. 16. In artikel 198 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 april 2016, worden in de Franse tekst de woorden "elle énonceront" vervangen door de woorden "elles énonceront".

Art. 17. In artikel 226 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden in de Franse tekst de woorden "constaté que" vervangen door de woorden "constaté que".

Art. 18. In artikel 235, § 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 21 december 2009 en 12 mei 2014, worden in de Franse tekst de woorden "dont il" vervangen door de woorden "dont ils".

Art. 19. In artikel 240 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden in de Nederlandse tekst de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het woord "confisquées" wordt vervangen door het woord "confisquées";
2. Het woord "transportées" wordt vervangen door het woord "transportées".

Art. 20. In artikel 261/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989 en gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt in de Franse tekst het woord "prévus" vervangen door het woord "prévues".

Art. 21. Dans l'article 281, § 4 de la même loi, modifié par les lois du 25 avril 2014, du 27 avril 2016 et du 2 mai 2019, dans le texte français, le mot "notifiée" est remplacé par le mot "notifiées".

Art. 22. Dans l'article 319*bis*, § 2 de la même loi, inséré par la loi du 1 juillet 2016 et modifié par la loi du 8 juillet 2018, dans le texte français, le mot "accordé" est remplacé par le mot "accordée".

TITRE 4 – UNIFORMISATION DE LA DEVISE

Art. 23. Dans les articles 72, 114 §§ 1er et 2, 115 § 2, 128 § 2, alinéa 2, 130 § 4, 134 alinéa 2, 137, alinéa 2, 145, § 3, 157, alinéa 2, 181, 200, § 2, 201, § 3, 203, § 3, 204, § 5, 207, § 1er, 208, § 1er, 233, § 1er, 243, 244, 255, 257, §§ 1er et 2, 259, 260, 261, 277, § 2, 294, 315, 329, §§ 1er et 3 de la même loi, le mot "EUR" est à chaque fois remplacé par le mot "euros".

Art. 24. Dans le texte français des articles 233 § 2, 240, 241 § 2 et 254 de la même loi, le mot "euro" est à chaque fois remplacé par le mot "euros".

TITRE 5 – ADAPTATION AUX NOUVELLES DÉNOMINATIONS EUROPÉENNES

Art. 25. Dans l'article 70/3 de la même loi, les mots "la Communauté" sont remplacés par les mots "l'Union".

Art. 26. Dans l'article 20, 16, c) de la même loi, modifié par la loi du 18 décembre 2015, les mots "des Communautés européennes" sont remplacés par les mots "de l'Union européenne".

Art. 27. Dans l'article 22/4, alinéa 2, de la même loi, remplacé par la loi du 16 mars 2006, les mots "des Communautés européennes" sont remplacés par les mots "de l'Union européenne".

Art. 28. Dans l'intitulé du Chapitre Xbis de la même loi, le mot "communautaires" est remplacé par les mots "de l'Union".

TITRE 6 – ADAPTATIONS AFIN DE METTRE LA LOI GÉNÉRALE SUR LES DOUANES ET ACCISES EN CONFORMITÉ AVEC LE CODE DES DOUANES DE L'UNION

Chapitre I – Définitions, dette douanière et prise en compte, généralités

Art. 21. In artikel 281, § 4 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 25 april 2014, 27 april 2016 en 2 mei 2019, wordt in de Franse tekst het woorden "notifiée" vervangen door het woord "notifiées".

Art. 22. In artikel 319*bis*, § 2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij de wet van 8 juli 2018, wordt in de Franse tekst het woord "accordé" vervangen door het woord "accordée".

TITEL 4 – STANDAARDISATIE VAN DE VALUTA

Art. 23. In de artikelen 72, 114 §§ 1 en 2, 115 § 2, 128 § 2, lid 2, 130 § 4, 134 lid 2, 137, lid 2, 145, § 3, 157, lid 2, 181, 200, § 2, 201, § 3, 203, § 3, 204, § 5, 207, § 1, 208, § 1, 233, § 1, 243, 244, 255, 257 §§ 1 en 2, 259, 260, 261, 277, § 2, 294, 315, 329, §§ 1 en 3 van dezelfde wet wordt het woord "EUR" telkens vervangen door het woord "euro".

Art. 24. In de Franse tekst van de artikelen 233 § 2, 240, 241 § 2 en 254 van dezelfde wet wordt het woord "euro" telkens vervangen door het woord "euros".

TITEL 5 – AANPASSING VAN DE BENAMINGEN VAN DE EUROPESE INSTELLINGEN

Art. 25. In artikel 70/3 van dezelfde wet worden de woorden "de Gemeenschap" vervangen door de woorden "de Unie".

Art. 26. In artikel 20, 16, c) van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 18 december 2015, worden de woorden "van de Europese Gemeenschappen" vervangen door de woorden "van de Europese Unie".

Art. 27. In artikel 22/4, lid 2, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 16 maart 2006, worden de woorden "van de Europese Gemeenschappen" vervangen door de woorden "van de Europese Unie".

Art. 28. In het opschrift van hoofdstuk Xbis van dezelfde wet worden de woorden "communautaire goederen" vervangen door het woord "Uniegoederen".

TITEL 6 – AANPASSINGEN OM DE ALGEMENE WET INZAKE DOUANE EN ACCIJNZEN IN CONFORMITEIT TE BRENGEN MET HET DOUANEWETBOEK VAN DE UNIE

Hoofdstuk I – Definities, douaneschuld en boeking, algemene bepalingen

Art. 29. Dans l'article 1er de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2014, le point 1^obis, rédigé comme suit, est inséré:

"1^obis code des douanes de l'Union: le règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 établissant le code des douanes de l'Union;"

Art. 30. L'article 1er, 4°, a), de la même loi, remplacé en dernier lieu par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

"a) droits à l'importation, tels que définis à l'article 5, 20) du code des douanes de l'Union;"

Art. 31. L'article 1er, 4°, b), de la même loi, remplacé en dernier lieu par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

"b) droits à l'exportation, tels que définis à l'article 5, 21) du code des douanes de l'Union;"

Art. 32. L'article 1er, 5°, de la même loi, remplacé en dernier lieu par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

"5° dette douanière: telle que définie à l'article 5, 18) du code des douanes de l'Union;"

Art. 33. L'article 1er, le point 7°, de la même loi, est remplacé par ce qui suit:

"7° régime douanier: un des régimes repris à l'article 5, 16) du code des douanes de l'Union;"

Art. 34. L'article 1er, le point 8°, de la même loi, remplacé par la loi du 12 décembre 1989, est remplacé par ce qui suit:

"8° territoire douanier de l'Union: tel que repris à l'article 4 du code des douanes de l'Union;"

Art. 35. L'article 1er, le point 9°, de la même loi, remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

"9° mise en libre pratique: telle que prévue aux articles 201 et 202 du code des douanes de l'Union;"

Art. 36. Dans l'article 1er, 10°, de la même loi, les mots "ainsi que la technologie y afférente" sont insérés après le mot "quelconque".

Art. 29. In artikel 1 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt het punt 1^obis ingevoegd, luidende:

"1^obis douanewetboek van de Unie: de Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie;"

Art. 30. Artikel 1, 4°, a) van dezelfde wet, laatstelijk vervangen door de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

"a) rechten bij invoer, zoals bepaald in artikel 5, 20) van het douanewetboek van de Unie;"

Art. 31. Artikel 1, 4°, b) van dezelfde wet, laatstelijk vervangen door de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

"b) rechten bij uitvoer, zoals bepaald in artikel 5, 21) van het douanewetboek van de Unie;"

Art. 32. Artikel 1, 5° van dezelfde wet, laatstelijk vervangen door de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

"5° douaneschuld: zoals bepaald in artikel 5, 18) van het douanewetboek van de Unie;"

Art. 33. Artikel 1, 7° van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"7° douaneregeling: één van de regelingen zoals opgenomen in artikel 5, 16) van het douanewetboek van de Unie;"

Art. 34. Artikel 1, 8° van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 12 december 1989, wordt vervangen als volgt:

"8° douanegebied van de Unie: zoals bepaald in artikel 4 van het douanewetboek van de Unie;"

Art. 35. Artikel 1, 9° van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

"9° in het vrije verkeer brengen: zoals bepaald in de artikelen 201 en 202 van het douanewetboek van de Unie;"

Art. 36. In artikel 1, 10° van dezelfde wet worden na het woord "goederen" de woorden "met inbegrip van de daaraan verbonden technologie" toegevoegd.

Art. 37. L'article 1er, le point 12°, de la même loi, remplacé par la loi du 12 décembre 1989, est remplacé par ce qui suit:

"12° marchandises de l'Union: telles que définies à l'article 5, 23) du code des douanes de l'Union;"

Art. 38. Dans l'article 1er de la même loi, un point 13°, rédigé comme suit, est inséré:

"13° capitaine: au sens de la présente loi est tout capitaine, maître ou patron, chargé de la conduite d'un navire ou autre bâtiment;"

Art. 39. Dans l'article 1er de la même loi, un point 14°, rédigé comme suit, est inséré:

"14° pilote-commandant de bord: le pilote-commandant de bord d'un aéronef;"

Art. 40. Dans l'article 3/1 de la même loi, inséré par la loi du 14 avril 2011, les mots "du Bureau unique des douanes et accises" sont abrogés.

Art. 41. L'article 4 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 4. L'Administration Générale des Douanes et Accises est chargée de la perception des droits à l'importation et à l'exportation visés à l'article 1er, 4° et des accises."

Art. 42. L'article 7 de la même loi est abrogé.

Art. 43. Dans l'article 8 de la même loi, la phrase "Toutes les dispositions législatives relatives à l'importation, à l'exportation et au transit des marchandises par terre et par eau sont applicables aux entrées, aux sorties et au transit par voie aérienne." est remplacée par la phrase "À moins qu'il n'en soit disposé autrement, toutes les dispositions législatives relatives à l'importation, à l'exportation et au transit des marchandises par terre et par eau sont applicables aux entrées, aux sorties et au transit par voie aérienne."

Art. 44. Dans l'article 9 de la même loi, modifié par la loi du 12 décembre 1989, la première phrase est remplacée par ce qui suit:

"Sans préjudice de la législation de l'Union, le Ministre des Finances détermine;"

Art. 37. Artikel 1, 12° van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 12 december 1989, wordt vervangen als volgt:

"12° Uniegoederen: zoals bepaald in artikel 5, 23) van het douanewetboek van de Unie;"

Art. 38. In artikel 1 van dezelfde wet wordt een punt 13° ingevoegd, luidende:

"13° kapitein: dient in deze wet gelezen te worden als de kapitein, gezagvoerder of schipper belast met het varen van een zeeschip of een ander vaartuig;"

Art. 39. In artikel 1 van dezelfde wet wordt een punt 14° ingevoegd, luidende:

"14° *piloot-gezagvoerder: de piloot-gezagvoerder van een luchtvaartuig;*"

Art. 40. In artikel 3/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 april 2011, worden de woorden "van het Enig Kantoor der douane en accijnzen" opgeheven.

Art. 41. Artikel 4 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 4. De Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen is belast met de inning van de rechten bij invoer en uitvoer bedoeld in artikel 1, 4° en van de accijnzen."

Art. 42. Artikel 7 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 43. In artikel 8 van dezelfde wet wordt de zin "Alle wetsbepalingen betreffende de in en uitvoer en het douanevervoer van de goederen over water en over land zijn toepasselijk op de in en uitvoer en douanevervoer door de lucht." vervangen door de zin "Tenzij anders bepaald, zijn alle wetsbepalingen betreffende de in en uitvoer en het douanevervoer van de goederen over water en over land toepasselijk op de in en uitvoer en douanevervoer door de lucht."

Art. 44. In artikel 9 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 december 1989, wordt de eerste zin vervangen als volgt:

"Onverminderd de Uniewetgeving bepaalt de Minister van Financiën;"

Art. 45. L'article 10 de la même loi, modifié par les lois du 12 décembre 1989 et du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 10. Sans préjudice de la législation de l'Union relative à l'utilisation de systèmes électroniques pour la communication avec les autorités douanières, le Roi peut:

1° imposer que les données à faire figurer sur les déclarations en matière de douane soient introduites par le déclarant ou le représentant en douane dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane;

2° fixer les modalités selon lesquelles les données visées au 1° doivent être introduites dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane;

3° déterminer les formalités particulières à remplir par la personne qui introduit la déclaration pour être dispensé de l'obligation d'introduire les données de la déclaration dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane.

Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent article.”.

Art. 46. Dans l'article 17, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 27 décembre 1993, l'alinéa 2, est remplacé par ce qui suit:

“Peuvent être considérées comme prestations spéciales les prestations visées à l'article 52, 2, du code des douanes de l'Union.”.

Art. 47. Dans l'article 17, § 2, alinéa 1er, de la même loi, les mots “la douane” sont remplacés par les mots “l'Administration Générale des Douanes et Accises”.

Chapitre II – Détermination du taux ou du montant applicable

Art. 48. L'article 18 de la même loi, remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Chapitre IIbis. – Franchise des droits à l'importation

Art. 49. Dans l'article 19/2 de la même loi, modifié par la loi du 22 décembre 1989, une virgule est insérée entre le mot “franchise” et le mot “la”.

Art. 50. Dans l'article 19/3 de la même loi, inséré par la loi du 22 décembre 1989 et remplacé par la loi du 18 décembre 2015, les mots “A moins” sont remplacés par les mots “Sans préjudice de la législation de l'Union et à moins”.

Art. 45. Artikel 10 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 december 1989 en 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 10. Onverminderd de Uniewetgeving betreffende het gebruik van elektronische systemen voor de communicatie met de douaneautoriteiten, mag de Koning:

1° opleggen dat de gegevens die moeten voorkomen in de aangiften inzake douane in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften worden ingebracht door de aangever of de douanevertegenwoordiger;

2° de modaliteiten bepalen volgens welke de gegevens bedoeld in 1° moeten worden ingebracht in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften;

3° de bijzondere formaliteiten bepalen die de persoon die de aangifte indient, moet vervullen om ontslagen te worden van de verplichting tot het inbrengen van de gegevens van de aangifte in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften.

De Koning kan de Minister van Financiën gelasten met de uitvoering van dit artikel.”.

Art. 46. In artikel 17, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt lid 2 vervangen als volgt:

“De prestaties bedoeld in artikel 52, 2 van het douanewetboek van de Unie kunnen als bijzondere prestaties worden aangemerkt.”.

Art. 47. In artikel 17, § 2, lid 1 van dezelfde wet worden de woorden “de douane” vervangen door de woorden “de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen”.

Hoofdstuk II – Vaststelling van de toepasselijke heffingsvoeten of het toepasselijke bedrag

Art. 48. Artikel 18 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Hoofdstuk IIbis. – Vrijstelling van rechten bij invoer

Art. 49. In artikel 19/2 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 december 1989, wordt een komma ingevoegd tussen het woord “vrijstelling” en het woord “de”.

Art. 50. In artikel 19/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989 en vervangen door de wet van 18 december 2015, wordt het woord “Tenzij” vervangen door de woorden “Onverminderd de Uniewetgeving en tenzij”.

Art. 51. Dans l'article 19/4, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 22 décembre 1989, sont apportées les modifications suivantes:

1. dans le texte français, le mot "présente" est inséré avant le mot "loi";
2. dans le texte néerlandais, les mots "wettelijk bepaalde gevallen" sont remplacés par les mots "gevallen bij deze wet bepaald".

Chapitre III – Franchises et restitutions en matière d'accises

Art. 52. Dans l'article 20, § 1er, 3° de la même loi, modifié par la loi du 18 décembre 2015, les mots "par un particulier à destination d'un autre particulier" sont insérés après le mot "commercial".

Art. 53. Dans l'article 20, § 1er, 16°, b) de la même loi, modifié par la loi du 18 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1. dans le texte français, les mots "en son sein" sont insérés après les mots "transfère sa résidence normale";
2. dans le texte néerlandais, les mots "die zijn gewone verblijfplaats eveneens heeft in een lidstaat van de Europese Unie en" sont insérés entre les mots "aan een particulier" et les mots "die, naar aanleiding van zijn huwelijk".

Chapitre IIIbis – Introduction de marchandises dans le pays

Art. 54. Dans l'article 22/2 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993 et modifié par la loi 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1. dans le texte néerlandais, le mot "aanbieden" est remplacé par le mot "aanbrengen";
2. dans le texte français, les mots "leur présentation en douane, leur déclaration sommaire" sont remplacés par les mots "leur déclaration sommaire d'entrée, leur arrivée, leur présentation en douane".

Art. 55. L'article 22/3, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993 et modifié par la loi 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 22/3. Sans préjudice de la législation de l'Union, la déclaration de mise en dépôt temporaire visée par le code des douanes de l'Union consiste en une liste de chargement du modèle fixé par le Ministre des Finances."

Art. 51. In artikel 19/4, lid 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in de Franse tekst wordt het woord "présente" ingevoegd voor het woord "loi";
2. in de Nederlandse tekst worden de woorden "wettelijk bepaalde gevallen" vervangen door de woorden "gevallen bij deze wet bepaald".

Hoofdstuk III – Vrijstellingen en teruggaven inzake accijnzen

Art. 52. In artikel 20, § 1, 3° van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 december 2015, worden de woorden "van een particulier naar een andere particulier" na het woord "handelskarakter" ingevoegd.

Art. 53. In artikel 20, § 1, 16° b) van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in de Franse tekst, worden de woorden "en son sein" ingevoegd na de woorden "transfère sa résidence normale";
2. in de Nederlandse tekst, worden de woorden "die zijn gewone verblijfplaats eveneens heeft in een lidstaat van de Europese Unie en" ingevoegd tussen de woorden "aan een particulier" en de woorden "die, naar aanleiding van zijn huwelijk".

Hoofdstuk IIIbis – Binnenbrengen van goederen in het land

Art. 54. In artikel 22/2 van dezelfde wet wordt, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993 en gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in de Nederlandse tekst het woord "aanbieden" vervangen door het woord "aanbrengen";
2. in de Franse tekst de woorden "leur présentation en douane, leur déclaration sommaire" vervangen door de woorden "leur déclaration sommaire d'entrée, leur arrivée, leur présentation en douane".

Art. 55. Artikel 22/3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993 en gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 22/3. Onverminderd de Uniewetgeving, bestaat de aangifte tot tijdelijke opslag, bedoeld in het douanewetboek van de Unie, uit een vrachtlĳst naar het model vastgesteld door de Minister van Financiën."

Art. 56. Dans l'article 22/4, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, dans le texte français, les modifications suivantes sont apportées:

1. les mots “, qui ne se trouvent pas dans les installations de dépôt temporaire,” sont insérés après les mots “dépôt temporaire”;
2. dans le texte français, les mots “désignés ou” sont insérés après les mots “des lieux”;
3. dans le texte néerlandais, les mots “het stelsel” sont abrogés.

Art. 57. Dans l'article 22/4, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993 et modifié par la loi du 16 mars 2006, les mots “et taxes” sont insérés avant les mots “à l'importation”.

Art. 58. Dans l'article 22/5, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, le mot “lieux” est chaque fois remplacé par le mot “installations”.

Art. 59. Dans l'article 22/6, 1°, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, les modifications suivantes sont apportées:

1. les mots “, a à g,” sont abrogés;
2. les mots “dans une zone franche ou encore réacheminées hors du territoire douanier de la Communauté” sont remplacés par le mot “réexportées”.

Art. 60. L'article 22/7 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 22/7. Le dépôt temporaire prend fin:

1° lorsque des marchandises sont placées sous un des régimes douaniers visés à l'article 1er, 7°;

2° lorsque des marchandises sont réexportées;

3° lorsque les marchandises dont il est question à l'article 22/6, sont représentées à la douane.

Le dépôt temporaire a lieu aux risques et périls du titulaire de l'autorisation pour la gestion de lieux de stockage pour le dépôt temporaire; celui-ci est également responsable pour la fin du dépôt temporaire dans le délai prévu à cet effet.”.

Chapitre IV – Importation par voie maritime ou par voie aérienne

Art. 61. L'intitulé du chapitre IV de la même loi est remplacé par ce qui suit: “Importation par voie maritime ou par voie aérienne”.

Art. 56. In artikel 22/4, lid 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, in de Nederlandse tekst, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “die zich niet in een ruimte voor tijdelijke opslag bevinden” worden ingevoegd na de woorden “tijdelijke opslag”;
2. in de Franse tekst de woorden “désignés ou” worden ingevoegd na de woorden “des lieux”;
3. in de Nederlandse tekst, de woorden “het stelsel” worden opgeheven.

Art. 57. In artikel 22/4, lid 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993 en gewijzigd bij de wet van 16 maart 2006, worden de woorden “en taksen” ingevoegd voor de woorden “bij invoer”.

Art. 58. In artikel 22/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt het woord “ruimten” telkens vervangen door het woord “plaatsen”.

Art. 59. In artikel 22/6, 1° van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “, a tot g,” worden opgeheven;
2. de woorden “in een vrije zone of nog buiten het douanegebied van de Gemeenschap zijn gebracht” worden vervangen door het woord “wederuitgevoerd”.

Art. 60. Artikel 22/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

“Art. 22/7. De tijdelijke opslag wordt beëindigd:

1° wanneer de goederen onder één van de douaneregelingen bedoeld in artikel 1, 7 worden geplaatst;

2° wanneer de goederen zijn wederuitgevoerd;

3° wanneer de goederen bedoeld in artikel 22/6, bij de douane worden vertoond.

De tijdelijke opslag gebeurt op risico van de houder van de vergunning voor het beheer van opslagruimten voor tijdelijke opslag; deze is ook verantwoordelijk voor de beëindiging van de tijdelijke opslag binnen de voorziene termijn.”.

Hoofdstuk IV - Invoer over zee of door de lucht

Art. 61. Het opschrift van hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt vervangen als volgt: “Invoer over zee of door de lucht”.

Art. 62. Dans le chapitre IV de la même loi, il est inséré une section I comportant les articles 23 à 33, intitulée “Section I – Dispositions générales pour l’importation par voie maritime ou par voie aérienne”.

Art. 63. L'article 23 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 23. Les marchandises importées ou déchargées par voie maritime ou par voie aérienne sur le territoire de l'Union ne peuvent l'être que via le bureau de douane de première entrée et accompagnées des documents prescrits par cette loi ou la législation de l'Union.”.

Art. 64. L'article 24 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 24. § 1er. Jusqu'à ce que les systèmes électroniques prévus dans la législation de l'Union soient disponibles, une déclaration générale d'après un modèle établi par le Ministre des Finances peut être utilisée en tant que notification d'arrivée.

§ 2. Le capitaine, le pilote commandant de bord ou toute autre personne habilitée par l'exploitant du navire ou de l'aéronef doit, dans un délai à déterminer par le Ministre des Finances, présenter au fonctionnaire compétent sa déclaration générale au bureau de douane de première entrée, accompagnée des documents de bord et des documents relatifs à la cargaison au moyen de procédés informatiques de traitement des données.

§ 3. La déclaration générale peut être signée par toute personne dûment autorisée par le capitaine, le pilote-commandant de bord ou par l'exploitant du navire ou de l'aéronef.

§ 4. Les autorités douanières peuvent accepter l'utilisation des systèmes portuaires ou aéroportuaires aux fins de la notification de l'arrivée du navire ou de l'aéronef. Les données de déclaration doivent être rendues disponibles pour la douane. Le Ministre des Finances détermine les dispositions régissant l'utilisation et l'accès à ces systèmes.”.

Art. 65. L'article 25 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 25. La déclaration générale contient au minimum les données exigées par la législation de l'Union. Les données supplémentaires sont établies par le Ministre des Finances.”.

Art. 66. L'article 26 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 26. L'entrée des navires ou des aéronefs sur leur lest ou sans chargement ne les dispense pas de l'obligation de déposer la déclaration générale.”.

Art. 62. In hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt er een afdeling I, bestaande uit de artikelen 23 tot 33, ingevoegd met als opschrift “Afdeling I – Algemene bepalingen voor invoer over zee of door de lucht”.

Art. 63. Artikel 23 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 23. Over zee of door de lucht mogen goederen uitsluitend in het douanegebied van de Unie worden gebracht of gelost via het douanekantoor van eerste binnenkomst en vergezeld van de documenten die door deze wet of de Uniewetgeving voorgeschreven zijn.”.

Art. 64. Artikel 24 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 24. § 1. Totdat de elektronische systemen zoals voorzien in de Uniewetgeving ter beschikking zijn, kan een model van de generale verklaring zoals vastgesteld door de Minister van Financiën als kennisgeving van aankomst worden gebruikt.

§ 2. De kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant van het schip of luchtvaartuig gemachtigd persoon is gehouden, binnen een door de Minister van Financiën te bepalen termijn, op het douanekantoor van eerste binnenkomst hun generale verklaring, samen met de boord- en ladingsdocumenten met behulp van elektronische gegevensverwerkingstechnieken bij de bevoegde ambtenaren in te dienen.

§ 3. De generale verklaring mag ondertekend worden door ieder persoon die daartoe door de kapitein, piloot-gezagvoerder of exploitant van het schip of luchtvaartuig naar behoren is gemachtigd.

§ 4. De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat gebruik wordt gemaakt van haven- of luchthaven-systemen om de aankomst van een schip of luchtvaartuig te melden. De meldingsgegevens dienen toegankelijk te worden gesteld van de douane. De Minister van Financiën stelt de bepalingen inzake het gebruik en de toegang tot deze systemen vast.”.

Art. 65. Artikel 25 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 25. De generale verklaring bevat ten minste de gegevens zoals bepaald in de Uniewetgeving. Bijkomende gegevens worden vastgesteld door de Minister van Financiën.”.

Art. 66. Artikel 26 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 26. Het binnenkomen van schepen of luchtvaartuigen in ballast of zonder lading ontslaat hen niet van de verplichting om de generale verklaring in te dienen.”.

Art. 67. L'article 27 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 27. § 1er. Le capitaine, pilote commandant de bord ou toute autre personne habilitée par l'exploitant du navire ou de l'aéronef peut également faire la déclaration générale au moyen d'un double du manifeste ou d'autres déclarations concernant la cargaison. La déclaration sera signée conformément à l'article 24, § 3.

§ 2. Le dépôt de la déclaration générale n'est pas requis lorsque les informations nécessaires sont reprises dans la déclaration de dépôt temporaire comme prévu à l'article 22/3.”.

Art. 68. L'article 28 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 28. Toutes les marchandises qui sont mentionnées sur la déclaration générale sont soumises à la surveillance douanière et peuvent faire l'objet de contrôles douaniers comme prévu par la législation de l'Union et ultérieurement dans la présente loi.

Les dispositions du chapitre XII peuvent être appliquées aux marchandises déclarées comme inconnues.”.

Art. 69. L'article 29 de la même loi, modifié par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 29. Dans le cas visé à l'article 137 du Code des douanes de l'Union, le capitaine, le pilote-commandant de bord ou toute autre personne habilitée par l'exploitant du navire ou de l'aéronef qui a introduit le navire ou l'aéronef sur le territoire de l'État belge doit informer immédiatement les autorités douanières de cette situation et assure leur acheminement ultérieur à un bureau de douane ou en tout autre lieu désigné ou agréé par elles où il fait tout ce qui est prescrit à l'égard de la déclaration générale. Toutes les dispositions de la présente loi relative au déchargement, à l'allégement ou au transbordement des marchandises, sont applicables à ces marchandises.”.

Art. 67. Artikel 27 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 27. § 1. De kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant van het schip of het luchtvaartuig gemachtigd persoon kan de generale verklaring ook doen door middel van een dubbel van de manifesten of andere aangiften inzake de lading. De verklaring zal ondertekend worden overeenkomstig artikel 24, § 3.

§ 2. Er wordt ontheffing voor de indiening van de generale verklaring verleend indien de nodige informatie wordt verstrekt door de indiening van de aangifte tot tijdelijke opslag zoals bepaald in artikel 22/3.”.

Art. 68 Artikel 28 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 28. Alle goederen die op de generale verklaring zijn vermeld zijn onder douanetoezicht en kunnen aan douanecontroles worden onderworpen zoals bepaald door de Uniewetgeving en verder in deze wet.

Voor als onbekende aangegeven goederen kunnen de voorschriften overeenkomstig Hoofdstuk XII worden toegepast.”.

Art. 69. Artikel 29 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en 27 april 2016, wordt vervangen als volgt:

“Art. 29. In het geval bedoeld in artikel 137 van het douanewetboek van de Unie, moet de kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant gemachtigd persoon of enig ander persoon die het schip of luchtvaartuig op het grondgebied van de Belgische staat heeft binnengebracht, de douaneautoriteiten onmiddellijk van deze situatie in kennis stellen en het vervoer naar een douanekantoor of een andere door hen aangewezen of goedgekeurde plaats verzekeren, en daar de noodzakelijke handelingen voor het indienen van de generale verklaring doen. Op deze goederen zijn alle bepalingen van deze wet inzake het lossen, lichten of het overladen van goederen van toepassing.”.

Art. 70. L'article 30 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 30. § 1er. Sous peine d'une amende de 50 euros, le capitaine, le pilote commandant de bord ou toute personne habilitée par l'exploitant du navire ou de l'aéronef sera tenu, lors de l'arrivée du navire ou de l'aéronef au lieu désigné ou agréé par les autorités douanières pour le déchargement, d'en informer l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises conformément à la législation de l'Union. De plus, une déclaration devra avoir lieu avant le déchargement comme déterminé au chapitre IIIbis et comme prescrit aux Chapitres XV et suivants de la présente loi.

§ 2. En cas d'erreur dans la déclaration générale, on pourra demander l'autorisation de la corriger lors de la communication de l'arrivée susvisée. L'agent ayant au moins le titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises donne un avis sur cette demande en y joignant l'acte de déclaration générale et en exposant les circonstances qui auraient donné lieu à l'erreur, au conseiller général, désigné par l'administrateur général des douanes et accises, dans son ressort. Si le conseiller général est convaincu que l'erreur ne peut être attribuée à aucune intention de fraude, il autorisera la correction, sans qu'en cas de refus, cela puisse servir en justice, contre l'application des peines encourues pour déclarations fausses ou erronées. En cas de doute, le conseiller général concerné en réfèrera à l'administration centrale.”

Art. 71. L'article 31 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 31. Le capitaine, le pilote-commandant de bord ou toute personne habilitée par l'exploitant qui, avant la production des documents visés à l'article 146, désire décharger des marchandises importées par voie maritime ou par voie aérienne pour lesquelles la déclaration générale visée à l'article 24 a été déposée, peut faire une déclaration au moyen d'une liste de chargement comme prévu à l'article 22/3.”

Art. 72. L'article 32 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 32. La liste de chargement doit correspondre au document déterminé à l'article 22/3 de la présente loi et contient au minimum les données exigées par la législation de l'Union. Les données supplémentaires sont établies par le Ministre des Finances.

Ce relevé ne peut comprendre des indications différentes de celles inscrites à la déclaration générale.”

Art. 70. Artikel 30 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 30. § 1. Op straffe van een boete van 50 euro zal bij aankomst van het zeeschip of luchtvaartuig op de door de douaneautoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaats van lossing de kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant gemachtigd persoon verplicht zijn om onmiddellijk bij aankomst van de goederen de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen van de aankomst in kennis te stellen zoals bepaald in de Uniewetgeving. Bovendien zal er voor de lossing aangifte moeten worden gedaan zoals bepaald in hoofdstuk III bis en verder gehandeld worden als in hoofdstuk XV en verder in deze wet is voorgeschreven.

§ 2. Wanneer een vergissing zou zijn gemaakt in de generale verklaring, dan kan bij voormelde kennisgeving de toelating worden gevraagd om deze vergissing recht te zetten. De ambtenaar met ten minste de titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen geeft een advies over deze aanvraag aan de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen onder wie hij ressorteert. Bij dat advies wordt de generale verklaring toegevoegd, en worden de omstandigheden die tot vergissing zouden hebben geleid voorgelegd. Als de adviseur-generaal overtuigd is dat de fout niet is toe te schrijven aan een intentie tot fraude, zal hij de verbetering toestaan. In geval van weigering, kan dit niet in rechte werken tegen de toepassing van straffen die kunnen worden opgelegd voor valse of onjuiste verklaringen. Bij twijfel vraagt de betrokken adviseur-generaal de beslissing van de centrale administratie.”

Art. 71. Artikel 31 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 31. De kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant gemachtigd persoon, die voor de overlegging van de in artikel 146 bedoelde documenten de goederen wenst te lossen die over zee of door de lucht werden ingevoerd en waarvoor de bij artikel 24 bedoelde generale verklaring is gedaan, kan deze goederen aangeven met een vrachtlijst zoals bedoeld in artikel 22/3.”

Art. 72. Artikel 32 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 32. De vrachtlijst stemt overeen met het document zoals bepaald in artikel 22/3 van deze wet en bevat ten minste de gegevens zoals bepaald in de Uniewetgeving. Bijkomende gegevens worden vastgesteld door de Minister van Financiën.

De aanduidingen van deze opgaven mogen niet verschillen van deze welke in de generale verklaring zijn opgenomen.”

Art. 73. L'article 33 de la même loi, modifié par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 33. Lorsque, par rapport à la déclaration générale, des manquants ou des différences dans l'espèce des marchandises sont constatés, la liste de chargement est rectifiée d'office.

Une liste de chargement complémentaire peut être faite pour les marchandises trouvées en sus de celles inscrites à la déclaration générale et qui ne font pas l'objet d'une saisie.”.

Art. 74. Dans le chapitre IV de la même loi, il est inséré après l'article 33 une section II comportant les articles 34 à 37, intitulée “Section II – Dispositions particulières pour l'importation par voie maritime”.

Art. 75. L'article 34 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 34. Les dispositions particulières applicables aux navires qui vont du bureau de douane de première entrée à un lieu de déchargement agréé à l'intérieur des terres sont établies par le ministre des Finances.”.

Art. 76. L'article 35 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 35. On ne peut choisir aucun autre lieu de déchargement agréé que ceux qui sont établis sur la route directe du navire arrivant, à moins que, pour des raisons particulières, l'administration ne permette une dérogation à cette règle, ou que le transbordement ait lieu et que le transport des marchandises se fasse sous le couvert d'un document aux conditions fixées par le chapitre VIII.”.

Art. 77. L'article 36 de la même loi, modifié par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 36. Les capitaines des bateaux de pêche, de Belgique, revenant de la pêche, ne sont pas tenus de faire une déclaration générale. Toutefois, pour être reconnus comme tels et ne pas être arrêtés, ils sont tenus, sous peine d'une amende de 50 euros, à l'entrée et avant de passer au bureau de douane de première entrée, de hisser un signe convenu entre les armateurs et l'administration et de l'y laisser jusqu'au lieu de déchargement afin que les agents puissent, sans retarder la marche, se rendre à bord pour la visite.”.

Art. 78. L'article 37 de la même loi est abrogé.

Art. 73. Artikel 33 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en 27 april 2016, wordt vervangen als volgt:

“Art. 33. Wanneer ten opzichte van de generale verklaring, tekorten of verschillen in de soort van de goederen worden bevonden, wordt de vrachtlĳst van ambtswege verbeterd.

Een aanvullende vrachtlĳst mag worden opgemaakt voor te veel bevonden goederen, welke niet in de generale verklaring zijn opgenomen en niet het voorwerp uitmaken van een inbeslagname.”.

Art. 74. In hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt een afdeling II ingevoegd, na artikel 33 en bestaande uit de artikelen 34 tot 37, met als opschrift “Afdeling II – Bijzondere bepalingen voor invoer over zee”.

Art. 75. Artikel 34 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 34. Bijzondere bepalingen voor schepen die vanaf het eerste douanekantoor van binnenkomst doorevaren naar een goedgekeurde plaats van lossing in het binnenland worden door de Minister van Financiën vastgesteld.”.

Art. 76. Artikel 35 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 35. Men kan geen goedgekeurde plaatsen van lossing opgeven dan deze die behoren tot het vaarwater van binnenkomst, tenzij om bijzondere redenen een afwijking van deze regel door de administratie mocht zijn toegestaan of dat er overlading plaatsvindt en het vervoer van de goederen gebeurt met een document onder de voorwaarden bepaald in hoofdstuk VIII.”.

Art. 77. Artikel 36 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

“Art. 36. De kapiteins van de vissersschepen uit België die terugkomen van hun visvangst, zijn niet gehouden om een generale verklaring te doen. Om als zodanig te worden erkend en niet opgehouden te worden, zijn ze niettemin verplicht, op straffe van een boete van 50 euro, bij binnenkomst en vóór het passeren van het douanekantoor van eerste binnenkomst, een seinteken te vertonen dat tussen de rederijen en de administratie overeen is gekomen en tot aan de losplaats zo te blijven vertonen, zodat de ambtenaren in de gelegenheid zouden zijn aan boord te komen voor de visitatie zonder de reis te vertragen.”.

Art. 78. Artikel 37 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Chapitre VI – Navires en relâche

Art. 79. Dans l'article 44, alinéa 2 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les mots "premier bureau" sont remplacés par les mots "bureau de première entrée".

Art. 80. Dans l'article 45 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1. aux alinéas 1er et 2, les mots "surveillance particulière" sont remplacés par les mots "surveillance douanière";
2. à l'alinéa 2, les mots "de première entrée" sont insérés entre le mot "bureau" et le mot "n'est".

Art. 81. Dans l'article 46 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1. dans le texte français, les mots "droits d'entrée" sont remplacés par les mots; "droits à l'importation";
2. les mots "l'un des magasins de l'État" sont remplacés par les mots "un entrepôt douanier de type III";
3. les mots "un magasin particulier fermé à deux clefs différents" sont remplacés par les mots "une installation de stockage privée et sécurisée".

Art. 82. Dans l'article 47 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les mots "et la législation de l'Union" sont insérés après le mot "loi".

Art. 83. Dans l'article 48 de la même loi, modifié par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, les mots "continue des agents" sont remplacés par le mot "douanière".

Chapitre VII – Marchandises naufragées et sauvées

Art. 84. L'article 49, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Si des marchandises provenant de navires naufragés ou **échoués**, ou des marchandises jetées à la mer pour cause de détresse, viennent à être sauvées ou repêchées, ceux qui procèdent au sauvetage ou qui en ont la surveillance, en donneront connaissance, le plus tôt possible, aux agents les plus proches, afin de se concerter entre eux sur les moyens à prendre pour préserver les intérêts de l'administration."

Hoofdstuk VI – Bijleggers

Art. 79. In artikel 44, lid 2 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden "eerste kantoor" vervangen door de woorden "douanekantoor van eerste binnenkomst".

Art. 80. In artikel 45 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in de leden 1 en 2, worden de woorden "de bijzondere bewaking" vervangen door het woord "douanetoezicht";
2. in lid 2, worden de woorden "de het kantoor" vervangen door de woorden "het douanekantoor van eerste binnenkomst".

Art. 81. In artikel 46 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in de Franse tekst worden de woorden "droits d'entrée" vervangen door de woorden "droits à l'importation";
2. het woord "Rijkspakhuis" wordt door de woorden "douane-entrepot type III" vervangen;
3. de woorden "een particuliere wel verzekerde bergplaats" worden door de woorden "een private beveiligde opslagruimte" vervangen.

Art. 82. In artikel 47 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden "en door de Uniewetgeving" na het woord "bepaald" ingevoegd.

Art. 83. In artikel 48 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en 27 april 2016, worden de woorden "voortdurende bewaking van de ambtenaren" door het woord "douanetoezicht" vervangen.

Hoofdstuk VII – Gestrande en geborgen goederen

Art. 84. Artikel 49, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

"§ 1. Wanneer aan de kusten van het Koninkrijk goederen worden geborgen of opgevisd die uit gestrande of verongelukte schepen komen, of die uit nood in zee werden geworpen, dan moeten degenen, die de goederen bergen of opvissen of het toezicht er over hebben dit zo snel mogelijk ter kennis brengen aan de dichtstbijzijnde ambtenaren om te overleggen hoe de belangen van de administratie kunnen worden gewaarborgd."

Art. 85. Dans l'article 51 de la même loi, les mots "il devra être rédigé un procès-verbal du résultat de l'opération" sont remplacés par les mots "les faits seront constatés par écrit".

Art. 86. Dans l'article 52 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots "l'administration participera à la surveillance des marchandises, de manière à ce qu'elle puisse s'assurer de leur nature" sont remplacés par les mots "les marchandises restent sous surveillance douanière";
2. Les mots "le cautionnement requis" sont remplacés par les mots "la garantie requise".

Chapitre VIII – Importation par les rivières et par terre

Art. 87. L'article 57 de la même loi est abrogé.

Art. 88. L'article 58 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014 puis par la loi du 27 avril 2016, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 58. Les statistiques doivent être établies conformément aux dispositions du chapitre XV."

Art. 89. L'article 59 de la même loi, modifié par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 90. L'article 60 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 60. Lorsqu'une garantie doit être constituée, il y a lieu de se conformer aux dispositions du Chapitre XXVI de la présente loi."

Art. 91. L'article 61 de la même loi est abrogé.

Art. 92. Dans l'article 63 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les mots "où existent, ou seront établis des bureaux de paiement et pour la mise en entrepôt, les bureaux ou endroits où est établi un entrepôt" sont remplacés par les mots "désignés ou agréés par l'Administration Générale des Douanes et Accises".

Art. 93. L'article 66 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 85. In artikel 51 van dezelfde wet worden de woorden "van de bevinding proces-verbaal opgemaakt" vervangen door de woorden "zullen de feiten schriftelijk worden vastgesteld".

Art. 86. In artikel 52 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De woorden "blijven onder het medetoezicht der administratie op een zodanige manier dat zij zich kan verzekeren van hun aard" worden vervangen door de woorden "onder douanetoezicht blijven".
2. De woorden "de vereiste borgstelling" worden vervangen door de woorden "de vereiste zekerheidstelling".

Hoofdstuk VIII – Invoer langs de rivieren en over land

Art. 87. Artikel 57 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 88. Artikel 58 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014 en daarna bij de wet van 27 april 2016, wordt vervangen als volgt:

"Art. 58. De statistieken moeten worden opgesteld overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk XV."

Art. 89. Artikel 59 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 90. Artikel 60 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Art. 60. Wanneer een zekerheidstelling moet worden gesteld, moet dit gebeuren in overeenstemming met de bepalingen uit hoofdstuk XXVI van deze wet."

Art. 91. Artikel 61 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 92. In artikel 63 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden "alwaar kantoren van betaling bestaan, of zullen worden gevestigd en tot opslag in entrepot geen andere plaatsen dan waar een entrepot is opgericht" vervangen door de woorden "aangewezen of goedgekeurd door de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen".

Art. 93. Artikel 66 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 94. L'article 68 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 68. Le déchargement des marchandises ne peut se faire que sur autorisation de l'Administration Générale des Douanes et Accises.”.

Art. 95. L'article 69 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, est abrogé.

CHAPITRE VIIIbis – Mise en libre pratique des marchandises

Art. 96. L'article 70/2 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 97. L'article 70/3, § 1er, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 70/3. La déclaration de mise en libre pratique peut être faite par le déclarant ou le représentant en douane, ce dernier sous les conditions prévues par le chapitre XIV”.

Art. 98. L'article 70/3, § 2 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 99. L'article 70/4, § 1er, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. La déclaration doit comporter toutes les énonciations nécessaires à l'application du régime de la mise en libre pratique, conformément à la législation de l'Union.

Les documents d'accompagnement exigés pour l'application des dispositions régissant le régime de la mise en libre pratique sont en la possession du déclarant ou du représentant en douane et à la disposition des autorités douanières au moment du dépôt de la déclaration en douane.”.

Art. 100. Dans l'article 70/4 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 101. Dans l'article 70/5 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, le paragraphe 1er est abrogé.

Art. 94. Artikel 68 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 68. Het lossen van goederen mag enkel gedaan worden mits toestemming van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.”.

Art. 95. Artikel 69 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en 12 mei 2014, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK VIIIbis – Het in het vrije verkeer brengen van goederen

Art. 96. Artikel 70/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 97. Artikel 70/3, § 1 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen als volgt:

“Art. 70/3. De aangifte tot het in het vrije verkeer brengen kan worden gedaan door de aangever of de douanevertegenwoordiger, deze laatste onder de voorwaarden voorzien in hoofdstuk XIV. “

Art. 98. Artikel 70/3, § 2 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 99. Artikel 70/4, § 1 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De aangifte bevat alle vermeldingen die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de regeling in het vrije verkeer brengen, zoals bepaald in de Uniewetgeving.

De begeleidende documenten, noodzakelijk voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de regeling in het vrije verkeer brengen, zijn in het bezit van de aangever of de douanevertegenwoordiger en toegankelijk voor de douaneautoriteiten op het moment van indienen van de douaneaangifte.”.

Art. 100. In artikel 70/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 101. In artikel 70/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt paragraaf 1 opgeheven.

Art. 102. Dans l'article 70/7, § 1er, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1. dans la première phrase du texte néerlandais, le mot "aangeboden" est remplacé par le mot "aangebracht";
2. la seconde phrase, commençant par les mots "Sont considérées" et finissant par les mots "le contrôle." est remplacée par la phrase suivante: "Les marchandises sont considérées comme présentées par la notification aux autorités douanières de l'arrivée des marchandises au bureau de douane ou en tout autre lieu désigné ou agréé par ces autorités douanières et de leur disponibilité aux fins des contrôles douaniers."

Art. 103. Dans l'article 70/7 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les paragraphes 2 et 3 sont abrogés.

Art. 104. L'article 70/8 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 105. L'article 70/9 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 106. L'article 70/10, § 2, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par ce qui suit:

"§ 2. A la demande du déclarant ou du représentant en douane, la douane peut accepter, aux conditions qu'elle fixe, une déclaration ne comportant pas certaines énonciations ou à laquelle ne sont pas joints certains documents; un délai est alors fixé pour la communication des énonciations ou la production des documents considérés.

Sans préjudice de la législation de l'Union, les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises et qui sont fixées par le Ministre des Finances doivent figurer dans la déclaration simplifiée pour que celle-ci soit acceptée en application de l'alinéa 1er."

Art. 107. Dans l'article 70/10, § 3, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

Art. 102. In artikel 70/7, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in de eerste zin van de Nederlandse tekst wordt het woord "aangeboden" vervangen door het woord "aangebracht";
2. de tweede zin beginnend met de woorden "Worden als aangeboden" en eindigend met de woorden "kunnen uitoefenen" wordt vervangen door de volgende zin: "De goederen worden als aangebracht beschouwd door de mededeling aan de douaneautoriteiten dat de goederen bij het douanekantoor of op enige andere, door de douaneautoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaats zijn aangekomen en beschikbaar zijn voor douanecontrole."

Art. 103. In artikel 70/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de paragrafen 2 en 3 opgeheven.

Art. 104. Artikel 70/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 105. Artikel 70/9 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 106. Artikel 70/10, § 2 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen als volgt:

"§ 2. Op verzoek van de aangever of de douanevertegenwoordiger kan de douane evenwel, op de door haar te stellen voorwaarden, een aangifte aanvaarden waarop bepaalde vermeldingen niet voorkomen, of waarbij bepaalde documenten niet zijn gevoegd; de douane stelt dan een termijn vast waarbinnen de betrokken vermeldingen of documenten moeten worden medegedeeld of overgelegd.

Onverminderd de Uniewetgeving, moeten de vermeldingen die nodig zijn voor de identificatie van de goederen en die bepaald zijn door de Minister van Financiën op de vereenvoudigde aangifte voorkomen, opdat deze kan worden aanvaard overeenkomstig het eerste lid."

Art. 107. In artikel 70/10, § 3 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. le mot “incomplète” est remplacé par le mot “simplifiée”;
2. les mots “ou le représentant en douane” sont insérés après les mots “le déclarant”;
3. le dernier alinéa est abrogé.

Art. 108. Dans l'article 70/10, § 4, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, le mot “incomplète” est remplacé par le mot “simplifiée”.

Art. 109. Dans l'article 70/11 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1. le mot “facilités” est remplacé par le mot “simplifications”;
2. les mots “en vue de l'application de l'article 18, § 1er” sont abrogés;
3. le paragraphe 2 est abrogé.

Art. 110. Dans l'article 70/12 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les paragraphes 1 et 2 sont abrogés.

Art. 111. L'article 70/13 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 70/13. La douane peut procéder, si elle le juge utile, à l'examen de tout ou partie des marchandises déclarées.

L'examen des marchandises s'effectue par la douane dans tous lieux désignés ou agréés et pendant les heures d'ouverture prévues à cet effet.

La douane peut, à la demande du déclarant ou du représentant en douane, autoriser l'examen des marchandises dans des lieux ou pendant des heures autres que ceux visés au 2e alinéa. Les frais pouvant en résulter sont à la charge du déclarant ou du représentant en douane.

Sans préjudice de la législation de l'Union, le Ministre des Finances fixe les dispositions applicables lors de l'examen des marchandises.”.

Art. 112. L'article 70/14 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

1. het woord “onvolledige” wordt vervangen door het woord “vereenvoudigde”;
2. De woorden “of de douanevertegenwoordiger” worden na de woorden “de aangever” ingevoegd;
3. het laatste lid wordt opgeheven.

Art. 108. In artikel 70/10, § 4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt het woord “onvolledige” vervangen door het woord “vereenvoudigde”.

Art. 109. In artikel 70/11 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. het woord “faciliteiten” is vervangen door het woord “vereenvoudigingen”;
2. de woorden “met het oog op de toepassing van artikel 18, § 1” worden opgeheven;
3. paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 110. In artikel 70/12 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de paragrafen 1 en 2 opgeheven.

Art. 111. Artikel 70/13, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen als volgt:

“Art. 70/13. De douane kan, indien zij het nuttig acht, alle of een deel van de goederen aan een onderzoek onderwerpen.

Het onderzoek van de goederen gebeurt door de douane op de daartoe aangewezen of goedgekeurde plaatsen en gedurende de daartoe vastgestelde uren.

De douane kan, op verzoek van de aangever of de douanevertegenwoordiger, toestaan dat de goederen op een andere plaats of gedurende andere uren dan bedoeld in lid 2 worden onderzocht. De eventuele kosten die hieraan verbonden zijn, komen ten laste van de aangever of de douanevertegenwoordiger.

Onverminderd de Uniewetgeving stelt de Minister van Financiën de bepalingen vast betreffende het onderzoek van de goederen.”.

Art. 112. Artikel 70/14 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 113. L'article 70/15 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 114. Dans l'article 70/16 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1. l'alinéa 1er est abrogé;
2. l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Sans préjudice de la législation de l'Union, le Ministre des Finances fixe les dispositions applicables au prélèvement des échantillons par la douane.”.

Art. 115. L'article 70/18 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 116. L'article 70/19, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 70/19. § 1er. Sans préjudice de la législation de l'Union, la forme dans laquelle la douane donne mainlevée des marchandises est déterminée par le Ministre des Finances compte tenu du lieu où les marchandises se trouvent et des modalités particulières selon lesquelles la douane exerce sa surveillance à leur égard.

§ 2. Aussi longtemps que la mainlevée n'a pas été donnée, les marchandises ne peuvent être déplacées de l'endroit où elles se trouvent, ni être manipulées de quelque façon que ce soit, sans l'autorisation de la douane.”.

Art. 117. Dans l'article 70/20 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1. les mots “§ 1er” sont abrogés;
2. les paragraphes 2 et 3 sont abrogés.

Art. 118. Dans l'article 70/21 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1. les paragraphes 1er et 2 sont abrogés;
2. les mots “§ 3” sont abrogés.

Art. 119. L'article 70/22 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

Art. 113. Artikel 70/15 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 114. In artikel 70/16 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. lid 1 wordt opgeheven;
2. lid 2 wordt vervangen door:

“Onverminderd de Uniewetgeving, bepaalt de Minister van Financiën de voorwaarden die van toepassing zijn voor de monsterneming door de douane.”.

Art. 115. Artikel 70/18 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 116. Artikel 70/19, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen als volgt:

“Art. 70/19. § 1. Onverminderd de Uniewetgeving, gebeurt het vrijgeven van de goederen door de douane op de wijze vastgesteld door de Minister van Financiën, rekening houdend met de plaats waar de goederen zich bevinden en met de bijzondere regeling volgens welke de douane toezicht op de goederen uitoefent.

§ 2. Zolang de goederen niet zijn vrijgegeven, mogen zij niet zonder toestemming van de douane worden verplaatst of enige behandeling ondergaan.”.

Art. 117. In artikel 70/20 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “§ 1” worden opgeheven;
2. de paragrafen 2 en 3 worden opgeheven.

Art. 118. In artikel 70/21 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de paragrafen 1 en 2 opgeheven;
2. de woorden “§ 3” worden opgeheven.

Art. 119. Artikel 70/22 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen door als volgt:

“Art. 70/22. Les procédures simplifiées sont autorisées conformément à la législation de l'Union.”.

Art. 120. L'article 70/23 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 121. L'article 70/23bis de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 122. L'article 70/24 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 123. L'article 70/25 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 124. L'article 70/26 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 125. L'article 70/27 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 126. L'article 70/28 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 127. L'article 70/29 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Chapitre IX – Exportation par mer

Art. 128. L'article 71 de la même loi est abrogé.

Art. 129. Dans l'article 72 de la même loi, modifié par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016 ainsi que par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, les mots “ou de son représentant” sont insérés après les mots “capitaine contrevenant”.

Art. 130. Dans l'article 73 de la même loi, les mots “à la sortie” sont abrogés.

Art. 131. L'article 74 de la même loi est abrogé.

Chapitre X – Exportation par les rivières et par terre

Art. 132. L'article 75 de la même loi est abrogé.

“Art. 70/22. De vereenvoudigde procedures worden opgesteld overeenkomstig de Uniewetgeving.”.

Art. 120. Artikel 70/23 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 121. Artikel 70/23bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 122. Artikel 70/24 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 123. Artikel 70/25 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 124. Artikel 70/26 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 125. Artikel 70/27 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 126. Artikel 70/28 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 127. Artikel 70/29 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Hoofdstuk IX – Uitvoer over zee

Art. 128. Artikel 71 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 129. In artikel 72 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en 27 april 2016 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, worden de woorden “of zijn vertegenwoordiger” na het woord “kapitein” ingevoegd.

Art. 130. In artikel 73 van dezelfde wet worden de woorden “bij uitgang” opgeheven.

Art. 131. Artikel 74 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Hoofdstuk X – Uitvoer langs de rivieren en over land

Art. 132. Artikel 75 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 133. L'article 77 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 77. En cas d'exportation par les rivières ou par terre, les documents seront remis aux fonctionnaires du bureau de sortie afin de constater la sortie.”.

Art. 134. L'article 78 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Chapitre Xbis – Exportation des marchandises de l'Union

Art. 135. L'article 78/2, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985 et modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 78/2. § 1er. La déclaration doit comporter toutes les énonciations nécessaires à l'application du régime de l'exportation, conformément à la législation de l'Union. Les documents d'accompagnement exigés pour l'application des dispositions régissant le régime de l'exportation sont en la possession du déclarant et à la disposition des autorités douanières au moment du dépôt de la déclaration en douane.

§ 2. Le Roi peut préciser les énonciations qui doivent figurer dans la déclaration et les documents qui doivent y être joints. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.”.

Art. 136. L'article 78/3 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 137. Dans l'article 78/4 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, la première phrase est remplacée par ce qui suit:

“Sauf dispositions contraires du code des douanes de l'Union ou de la présente loi, la déclaration doit être déposée au bureau de douane compétent aux jours et heures fixés pour ce bureau.”

Art. 138. L'article 78/5 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 133. Artikel 77 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 77. Bij uitvoer langs de rivieren of over land zullen de documenten overhandigd worden aan de ambtenaren van het kantoor van uitgang, om de uitgang vast te stellen.”.

Art. 134. Artikel 78 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Hoofdstuk Xbis – Uitvoer van Uniegoederen

Art. 135. Artikel 78/2, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 78/2. § 1. De aangifte moet alle gegevens bevatten die nodig zijn voor de toepassing van de regeling uitvoer, in overeenstemming met de Uniewetgeving. De begeleidende documenten die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen betreffende de regeling uitvoer zijn in het bezit van de aangever en staan ter beschikking van de douaneautoriteiten op het tijdstip van indiening van de douaneaangifte.

§ 2. De Koning kan preciseren welke vermeldingen op de aangifte moeten voorkomen en welke documenten er moeten bijgevoegd worden. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering van deze paragraaf.”.

Art. 136. Artikel 78/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 137. In artikel 78/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt de eerste zin vervangen als volgt:

“Behalve wanneer anders voorzien door het douanewetboek van de Unie of deze wet, moet de aangifte worden ingediend bij het bevoegde douanekantoor op de dagen en uren die voor dit kantoor zijn vastgesteld.”

Art. 138. Artikel 78/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 139. L'article 78/6 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 140. L'article 78/7 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, puis modifié par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 141. L'article 78/8 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 142. L'article 78/9 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 143. L'article 78/10 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 144. L'article 78/12 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 78/12 La forme sous laquelle la douane donne l'autorisation d'exporter les marchandises est déterminée par le Roi compte tenu du lieu où les marchandises se trouvent et des modalités particulières selon lesquelles la douane exerce sa surveillance à leur égard. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.”

Art. 145. L'article 78/13 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 146. L'article 78/14 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 12 mai 2014 est abrogé.

Art. 147. L'article 78/15 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 12 mai 2014 est abrogé.

Chapitre XI. – Dispositions particulières concernant l'exportation de marchandises avec décharge des droits d'accises

Art. 139. Artikel 78/6 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 140. Artikel 78/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 141. Artikel 78/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 142. Artikel 78/9 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 143. Artikel 78/10 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 144. Artikel 78/12 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen als volgt:

“Art. 78/12 De vorm waarin de douane de toestemming tot het uitvoeren van de goederen verleent, wordt door de Koning vastgesteld, rekening houdend met de plaats waar de goederen zich bevinden en met de bijzondere bepalingen op basis waarvan de douane toezicht op de goederen uitoefent. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering van deze paragraaf.”

Art. 145. Artikel 78/13 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 146. Artikel 78/14 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 147. Artikel 78/15 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Hoofdstuk XI – Bijzondere bepalingen betreffende de uitvoer van goederen met ontheffing van accijnzen

Art. 148. Dans l'intitulé du chapitre XI de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, les mots "avec décharge des droits d'accise" sont remplacés par les mots "sous un régime de suspension de droits d'accise".

Art. 149. Dans l'article 79 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, les modifications suivantes sont apportées:

"Art. 79. L'acheminement à partir d'un entrepôt fiscal vers un bureau de douane de sortie des marchandises qui sont exportées sous un régime de suspension de droits d'accise doit être effectué sous couvert d'un document d'accise à apurer."

Art. 150. Dans l'article 80 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, les modifications suivantes sont apportées:

1. les mots "de sortie" sont insérés entre les mots "de douane" et les mots "les agents";
2. les mots "de suspension de droits" sont insérés entre les mots "sous régime" et les mots "d'accise".

Art. 151. L'article 81 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 81. La déclaration d'exportation est déposée auprès du bureau d'exportation. Dès ce moment, les marchandises sont placées sous le régime douanier d'exportation. Après que le bureau d'exportation a reçu la confirmation de sortie (du bureau de sortie), il apure le document d'accompagnement."

Art. 152. L'article 82 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, est abrogé.

Chapitre XII - Marchandises prohibées, inconnues non acceptées ou sans consignataire

Art. 153. Dans l'article 85 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, le mot "30" est remplacé par le mot "28".

Chapitre XIII – Transit

Art. 148. In het opschrift van hoofdstuk XI van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, worden de woorden "met ontheffing van accijnzen" vervangen door de woorden "onder de accijnsschorsingsregeling".

Art. 149. Artikel 79 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, wordt vervangen als volgt:

"Art. 79. De overbrenging van het belastingentrepot naar een douanekantoor van uitgang van goederen onder de accijnsschorsingsregeling, moet gebeuren met een te zuiveren accijnsdocument."

Art. 150. In artikel 80 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden "van uitgang" worden ingevoegd tussen het woord "douanekantoor" en het woord "kunnen";
2. het woord "accijnsverband" wordt vervangen door het woord "accijnsschorsingsregeling".

Art. 151. Artikel 81 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, wordt vervangen als volgt:

"Art. 81. Op het kantoor van uitvoer wordt de uitvoeraangifte ingediend. Vanaf dat ogenblik bevinden de goederen zich onder de douaneregeling uitvoer. Nadat het kantoor van uitvoer de uitgangsbevestiging heeft ontvangen (van het kantoor van uitgang) zuivert het kantoor van uitvoer het geleidedocument aan."

Art. 152. Artikel 82 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, wordt opgeheven.

Hoofdstuk XII - Verboden, onbekende, niet aanvaarde en onbeheerde goederen

Art. 153. In artikel 85 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 12 mei 2014, wordt het woord "30" vervangen door het woord "28".

Hoofdstuk XIII – Douanevervoer

Art. 154. Dans l'article 97 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1. dans l'alinéa 1er, dans le texte néerlandais, les mots "document inzake douanevervoer" sont remplacés par le mot "begeleidingsdocument";
2. dans l'alinéa 2, dans le texte néerlandais, le mot "doorvoerdocument" est remplacé par le mot "begeleidingsdocument";
3. dans le texte français, les mots "document de transit" sont chaque fois remplacés par les mots "document d'accompagnement".

Art. 155. L'article 99 de la même loi, remplacé par la loi du 27 décembre 1993 puis modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 156. Dans l'article 113 de la même loi, le paragraphe 3, remplacé par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 157. Dans l'article 114, § 1er, de la même loi, modifié par les lois du 27 décembre 1993, du 21 décembre 2009, du 12 mai 2014 et par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, les mots "de transit" sont remplacés par les mots "d'accompagnement".

Art. 158. Dans l'article 115 de la même loi, le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

"§ 3. Lorsque, par suite de transbordement, changement de moyens de transport ou pour tout autre motif, plusieurs déclarations de transit ont été rendues applicables au même chargement, ces déclarations sont considérées comme ne formant qu'une seule déclaration, lorsque des différences ont été constatées."

Art. 159. Dans l'article 116, 1° de la même loi, dans le texte français, le mot "représentation" est remplacé par le mot "présentation".

Art. 160. L'article 118 de la même loi, modifié par la loi 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 161. Dans l'article 119 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, le mot "documents" est remplacé par le mot "déclarations".

Art. 162. Dans l'article 122 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

Art. 154. In artikel 97 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en 12 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in lid 1, in de Nederlandse tekst, worden de woorden "document inzake douanevervoer" vervangen door het woord "begeleidingsdocument";
2. in lid 2, in de Nederlandse tekst, wordt het woord "doorvoerdocument" vervangen door het woord "begeleidingsdocument".
3. in de Franse tekst worden de woorden "document de transit" telkens vervangen door de woorden "document d'accompagnement".

Art. 155. Artikel 99 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 27 december 1993 en daarna gewijzigd door de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 156. In artikel 113 van dezelfde wet wordt paragraaf 3, vervangen door de wet van 12 mei 2014, opgeheven.

Art. 157. In artikel 114, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, van 21 december 2009, van 12 mei 2014 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, worden de woorden "het document inzake douanevervoer" vervangen door de woorden "het begeleidingsdocument".

Art. 158. In artikel 115 van dezelfde wet wordt paragraaf 3 vervangen als volgt:

"§ 3. Wanneer, ten gevolge van overlading, verandering van vervoermiddelen of om elke andere reden, verschillende aangiften inzake douanevervoer betrekking hebben op één zelfde lading, worden deze aangiften, voor wat de bevonden verschillen betreft, als slechts één enkele aangifte beschouwd."

Art. 159. In artikel 116, 1° van dezelfde wet, in de Franse tekst, worden het woord "représentation" vervangen door het woord "présentation".

Art. 160. Artikel 118 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 161. In artikel 119 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en 12 mei 2014, wordt het woord "documenten" vervangen door het woord "aangiften".

Art. 162. In artikel 122 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. le mot “sortie” est remplacé par le mot “douane de destination”;
2. les mots “le document” sont remplacés par les mots “la déclaration”;
3. les mots “document de transit” sont remplacés par les mots “document d’accompagnement”.

Chapitre XV – Statistiques

Art. 163. L’intitulé du chapitre XV de la même loi est remplacé par ce qui suit: “Statistiques”.

Art. 164. L’article 138 de la même loi, modifié par la loi 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 165. L’article 139 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 166. L’article 140 de la même loi est abrogé.

Art. 167. L’article 141 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 168. L’article 142 de la même loi est abrogé.

Art. 169. L’article 143 de la même loi, modifié par les lois du 12 décembre 1989, du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, est abrogé.

Art. 170. L’article 144 de la même loi est abrogé.

Art. 171. Dans le chapitre XV de la même loi, l’intitulé de la sous-section “Statistique” est abrogé.

1. het woord “uitgangskantoor” wordt vervangen door de woorden “douanekantoor van bestemming”;
2. de woorden “het document” worden vervangen door de woorden “de aangifte”;
3. de woorden “het document inzake douanevervoer” worden vervangen door de woorden “het begeleidingsdocument”.

Hoofdstuk XV – Statistieken

Art. 163. Het opschrift van hoofdstuk XV van dezelfde wet wordt vervangen door het volgende “Statistieken”.

Art. 164. Artikel 138 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 165. Artikel 139 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 166. Artikel 140 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 167. Artikel 141 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 168. Artikel 142 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 169. Artikel 143 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 december 1989, 12 mei 2014 en 27 april 2016, wordt opgeheven.

Art. 170. Artikel 144 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 171. In hoofdstuk XV van dezelfde wet wordt de titel van de onderafdeling “Statistiek” opgeheven.

Art. 172. L'article 145 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014 est remplacé par ce qui suit:

“Art.145. § 1er. Les importateurs ou exportateurs de marchandises sont tenus de remettre à la douane une déclaration spéciale pour la statistique. La forme de cette déclaration, les indications qu'elle doit contenir et les conditions de sa remise à la douane sont fixées par le Roi. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

§ 2. Sont punis d'une amende de 12,50 euros à 125 euros:

1° tout refus de la part des importateurs ou des exportateurs de se conformer aux dispositions du § 1er;

2° toute infraction aux dispositions prises par le Roi ou le Ministre des Finances en vertu dudit § 1er.

§ 3. Les poursuites judiciaires éventuelles sont exercées à la requête du Ministre des Finances conformément à la procédure usitée en matière de douane et d'accise.”

Chapitre XVI – Règlement sur le chargement et le déchargement

Art. 173. Dans l'article 146 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1. le mot “détail” est remplacé par le mot “douane”;
2. les mots “ou au représentant en douane” sont insérés après les mots “au déclarant”.

Art. 174. Dans l'article 147 de la même loi, modifié par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1. le mot “détail” est remplacé par le mot “douane”;
2. dans le texte français, le mot “entendu” est remplacé par le mot “entendue”;
3. les mots “ou le représentant en douane” sont insérés après les mots “le déclarant”;
4. dans le texte néerlandais, le mot “aangifte” est remplacé par le mot “afgifte”.

Art. 175. Dans l'article 157, alinéa 1er, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1. le mot “détail” est chaque fois remplacé par le mot “douane”;
2. les mots “aux dispositions des articles 138 et 139” sont remplacés par les mots “à la législation de l'Union”.

Art. 176. Dans l'article 157 de la même loi, l'alinéa 3, modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 172. Artikel 145 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art.145. § 1. De importeurs of exporteurs van goederen zijn ertoe gehouden aan de douane een bijzondere aangifte voor de statistiek voor te leggen. De vorm van die aangifte, de aanduidingen, die ze moet bevatten en de voorwaarden waaronder ze aan de douane moet worden voorgelegd, worden bepaald door de Koning. De Koning kan de Minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

§ 2. Worden gestraft met een boete van 12,50 euro tot 125 euro:

1° elke weigering vanwege de importeurs of de exporteurs om zich te schikken naar het bepaalde in § 1;

2° elke inbreuk op de schikkingen door de Koning of de Minister van Financiën getroffen krachtens bedoelde § 1.

§ 3. De eventuele rechtsvervolgingen worden ingesteld op verzoek van de Minister van Financiën, overeenkomstig de inzake douane en accijnzen gevolgde procedure.”

Hoofdstuk XVI – Reglement op laden en lossen

Art. 173. In artikel 146 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “omstandige aangifte” worden vervangen door het woord “douaneaangifte”;
2. de woorden “of de douanevertegenwoordiger” worden na het woord “aangever” ingevoegd.

Art. 174. In artikel 147 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en 27 april 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “omstandige aangifte” worden vervangen door het woord “douaneaangifte”;
2. in de Franse tekst, wordt het woord “entendu” vervangen door het woord “entendue”;
3. de woorden “of de douanevertegenwoordiger” worden na de woorden “de aangever” ingevoegd;
4. in de Nederlandse tekst, wordt het woord “aangifte” vervangen door het woord “afgifte”.

Art. 175. In artikel 157, lid 1 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “omstandige aangifte” worden telkens vervangen door het woord “douaneaangifte”;
2. de woorden “bepalingen van de artikelen 138 en 139” worden vervangen door het woord “Uniewetgeving”.

Art. 176. In artikel 157 van dezelfde wet wordt lid 3, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, opgeheven.

Chapitre XVII – Vérification des marchandises

Art. 177. Dans l'intitulé du Chapitre XXVII de la même loi, les mots "d'accises" sont abrogés.

Art. 178. Dans l'article 158 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, la seconde phrase commençant par les mots "Cette vérification" et finissant par les mots "opération utile" est remplacée par la phrase "Ce contrôle est effectué par au moins un agent muni de sa commission."

Art. 179. L'article 160 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 160. Au cas où la partie intéressée se croit lésée par toute opération utile telle que le pesage, le mesurage, etc., exécutée en vue du contrôle des marchandises ou lorsqu'un agent ou l'un de ses supérieurs estime que les intérêts du Trésor sont en danger, ces opérations utiles peuvent être recommencées, aux frais de la partie succombante, mais en ce cas, l'ensemble de la marchandise doit faire l'objet de l'opération utile au contrôle. Cette nouvelle opération devra être faite par un autre agent à moins que la divergence ne porte sur le titre alcoométrique."

Art. 180. Il est inséré dans la même loi un article 160/1 rédigé comme suit:

"Art. 160/1. Sauf en cas d'acheminement des marchandises sous régime de suspension de droits d'accises vers une destination autorisée ou en cas de franchise conditionnelle de l'accise, les droits d'accises établis sur les marchandises importées sont acquittés au moment de la validation de la déclaration de mise à la consommation en matière de douane, à moins qu'il ne soit fait application de l'article 300."

Art. 181. Il est inséré dans la même loi un article 160/2 rédigé comme suit:

"Art. 160/2. Quant aux marchandises d'accises pour lesquelles il ne doit pas être accordé décharge ou remboursement, la déclaration et les autres formalités relatives à l'exportation seront remplies de la même manière que pour les marchandises exemptées d'accises."

Art. 182. Il est inséré dans la même loi un article 160/3 rédigé comme suit:

Hoofdstuk XVII – Verificatie van goederen

Art. 177. In het opschrift van hoofdstuk XXVII van dezelfde wet wordt het woord "accijnsgoederen" vervangen door het woord "goederen".

Art. 178. In artikel 158 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt de tweede zin, die aanvangt met de woorden "Deze verificatie" en eindigt met de woorden "nuttige handeling", vervangen door de zin "Deze controle wordt uitgevoerd door ten minste één ambtenaar die in het bezit is van zijn aanstellingsbewijs."

Art. 179. Artikel 160 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 160. In het geval de belanghebbende zich benadeeld acht door een nuttig geachte handeling zoals een weging, meting, etc. die uitgevoerd werd met het oog op de controle van de goederen of wanneer een ambtenaar of één van zijn meerderen oordeelt dat de belangen van de Schatkist in gevaar zijn, kan elke nuttig geachte handeling herbegonnen worden, op kosten van de in het ongelijk gestelde partij maar in dat geval zal het geheel het onderwerp uitmaken van elke nuttige handeling voor de controle. Deze nieuwe handeling zal uitgevoerd moeten worden door een andere ambtenaar, tenzij het een verschil in alcoholgehalte betreft."

Art. 180. Een artikel 160/1 wordt in dezelfde wet ingevoegd, luidende:

"Art. 160/1. Behoudens in geval van vervoer van de goederen onder accijnsverband naar een geoorloofde bestemming of behoudens in geval van voorwaardelijke vrijstelling van accijnzen, worden de accijnzen bij invoer voldaan bij de geldigmaking van de aangifte ten verbruik inzake douane, tenzij toepassing wordt gemaakt van artikel 300."

Art. 181. Een artikel 160/2 wordt in dezelfde wet ingevoegd, luidende:

"Art. 160/2. De aangifte en overige formaliteiten van uitgaande accijnsgoederen, waarvoor geen afschrijving of teruggave van accijns moet gegeven worden, gebeurt zoals voor accijnsvrije goederen."

Art. 182. Een artikel 160/3 wordt in dezelfde wet ingevoegd, luidende:

“Art. 160/3. § 1er. Les marchandises étant dûment déclarées, le calcul des droits sera vérifié par l’agent ayant au moins un titre d’attaché désigné par l’administrateur général des douanes et accises et le montant à payer sera communiqué; les agents ayant au moins un titre d’attaché désigné par l’administrateur général des douanes et accises seront responsables de toutes erreurs commises par eux au préjudice de l’État belge, et les déclarants n’auront le droit de réclamer les sommes payées en trop que pendant trois années, à partir du jour de la déclaration, délai après lequel ces sommes resteront au profit du Trésor.

§ 2. L’action en recouvrement d’un supplément de droits d’accise dû par suite d’une perception insuffisante pour des marchandises d’accises, régulièrement déclarées, est prescrite après trois années à partir de la date de déclaration.

§ 3. Sans préjudice de délais différents fixés par d’autres dispositions légales ou réglementaires, la faculté de réclamer la restitution des droits d’accise payés en trop est prescrite après trois années à partir de la date de la déclaration.

§ 4. Ces prescriptions seront interrompues par des demandes signifiées et enregistrées avant l’expiration des délais; mais elles seront acquises irrévocablement si les poursuites commencées sont interrompues pendant une année sans qu’il y ait d’instance devant les juges compétents, quand même le premier délai pour la prescription ne serait pas expiré.”

Chapitre XXVI – Garanties, crédits et paiements

Art. 183. Dans l’intitulé du Chapitre XXVI de la même loi, le mot “Cautionnements” est remplacé par le mot “Garanties”.

Art. 184. L’article 286 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 286. Toutes les garanties exigées par la loi de ceux qui importent, ou autres contribuables, seront fournies à la satisfaction du receveur, lequel est responsable du montant de la garantie.”

Art. 185. L’article 287 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 287. Les garanties pourront être fournies de quatre manières:

- 1° par garantie en numéraire;
- 2° par garantie en immeubles;
- 3° par des inscriptions au grand-livre de la dette publique de l’État;
- 4° par garantie personnelle. “

“Art. 160/3. § 1. Voor de naar behoren aangegeven goederen zal de berekening van de rechten geverifieerd worden door de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen en het te betalen bedrag zal medegedeeld worden. De ambtenaren met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen zullen verantwoordelijk zijn voor alle door hun begane fouten ten nadele van de Belgische staat en de aangevers zullen slechts drie jaar het recht hebben om de te veel betaalde sommen terug te vorderen, vanaf de dag van de aangifte. Na deze termijn zullen deze sommen ten gunste van de Schatkist blijven.

§ 2. De rechtsvordering tot invordering van bijkomende accijns, verschuldigd wegens onvoldoende inning voor regelmatig aangegeven accijnsgoederen, verjaart na drie jaar te rekenen van de datum van de aangifte.

§ 3. Onverminderd andere termijnen vastgesteld bij andere wettelijke of reglementaire bepalingen, verjaart het recht om teruggave van de te veel betaalde accijnzen te vorderen na drie jaar te rekenen van de datum van de aangifte.

§ 4. Die verjaringen worden gestuit door aanvragen betekend en geregistreerd vóór het einde van de verjaringstermijn: maar zij zullen onherroepelijk intreden indien de ingestelde vervolgingen worden onderbroken gedurende één jaar, zonder dat de vordering bij de bevoegde rechters wordt voortgezet, zelfs wanneer de eerste termijn van verjaring niet vervallen is.”

Hoofdstuk XXVI – Zekerheidsstelling, kredieten en betalingen

Art. 183. In het opschrift van hoofdstuk XXVI van dezelfde wet wordt het woord “Borgtochten” vervangen door het woord “Zekerheidsstelling”.

Art. 184. Artikel 286 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

Art. 286. Alle zekerheden, die door de wetten van de invoerders of andere belastingschuldigen worden gevorderd, zullen worden gesteld ten genoegen van de ontvanger, die voor het bedrag van de zekerheid verantwoordelijk blijft.

Art. 185. Artikel 287 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“287. De zekerheid kan op vier manieren gesteld worden:

- 1° in geld;
- 2° in onroerende goederen;
- 3° in inschrijving in het grootboek der Staatsschuld;
- 4° door het stellen van personele borg.”

Art. 186. Dans l'article 288 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots "cautionnements exigés" sont remplacés par les mots "garanties exigées";
2. Les mots "lesquels cautionnements" sont remplacés par les mots "lesquelles garanties";
3. Le mot "cautionnement" est remplacé par le mot "garantie";
4. Les mots "au cautionnement" sont remplacés par les mots "à la garantie".

Art. 187. Dans l'article 289 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots "le cautionnement" sont remplacés par les mots "la garantie";
2. Les mots "la cautionnement doit être fourni" sont remplacés par les mots "la garantie doit être fournie";
3. Les mots "du cautionnement personnel" sont remplacés par les mots "de la garantie personnelle".

Art. 188. Dans l'article 290 de la même loi, les mots "du cautionnement continu" sont remplacés par les mots "de la garantie continue".

Art. 189. Dans l'article 291 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots "du cautionnement" sont chaque fois remplacés par les mots "de la garantie";
2. Les mots "au cautionnement" sont remplacés par les mots "à la garantie".

Art. 190. Dans l'article 292 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots "le cautionnement" sont remplacés par les mots "la garantie";
2. Les mots "du cautionnement" sont chaque fois remplacés par les mots "de la garantie";

Art. 191. Dans l'article 294 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots "des cautionnements personnels" sont remplacés par les mots "des garanties personnelles";
2. Les mots "le cautionnement doit être fourni" sont remplacés par les mots "la garantie doit être fournie";
3. Les mots "le cautionnement ne pourra être révoqué" sont remplacés par les mots "les garanties ne pourront être révoquées";
4. Les mots "le cautionnement restera affecté" sont remplacés par les mots "la garantie restera affectée";

Art. 186. In artikel 288 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het woord "borgtochten" wordt telkens vervangen door het woord "zekerheidstellingen";
2. Het woord "borgtocht" wordt telkens vervangen door het woord "zekerheid".

Art. 187. In artikel 289 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt het woord "borgtocht" telkens vervangen door het woord "zekerheid".

Art. 188. In artikel 290 van dezelfde wet, worden de woorden "doorlopende borgtocht" vervangen door de woorden "doorlopende zekerheid".

Art. 189. In artikel 291 van dezelfde wet, wordt het woord "borgtocht" telkens vervangen door het woord "zekerheid".

Art. 190. In artikel 292 van dezelfde wet, wordt het woord "borgtocht" telkens vervangen door het woord "zekerheid".

Art. 191. In artikel 294 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het woord "borgtochten" wordt vervangen door het woord "borgen";
2. Het woord "borgtocht" wordt telkens vervangen door het woord "zekerheid".

Art. 192. Dans l'article 295 de la même loi, le mot "cautionnements" est remplacé par le mot "garantie".

Art. 193. Dans l'article 296 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

5. 1. Le mot "cautionnements" est remplacé par le mot "garanties";
6. 2. Le mot "exempts" est remplacé par le mot "exemptes";

Art. 194. Dans l'article 297 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

7. 1. Les mots "d'un cautionnement" sont remplacés par les mots "d'une garantie";
8. 2. Les mots "cautionnement personnel" sont remplacés par les mots "garanties personnelles";

Art. 195. Dans l'article 302 de la même loi, les mots "le cautionnement" sont remplacés par les mots "la garantie".

Art. 196. L'article 311 de la même loi, modifié par la loi-programme du 30 décembre 1988, les lois du 27 décembre 1993 et du 25 avril 2014 ainsi que par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 311. En cas de retard de paiement des droits d'accises ou d'autres taxes perçues par l'Administration Générale des Douanes Accises, à l'exception des droits à l'importation et à l'exportation, des intérêts de retard, au taux prévu au deuxième alinéa, sont dus de plein droit.

Par dérogation à l'article 2, paragraphe 2, de la loi du 5 mai 1865 relative au prêt à l'intérêt, fixant le taux d'intérêt en matière fiscale, le taux de l'intérêt de retard est adapté annuellement. Ce taux d'intérêt correspond à la moyenne des indices de référence J relative aux obligations linéaires à 10 ans des mois d'avril, mai et juin de l'année précédant celle au cours de laquelle le taux est applicable, sans que celui-ci ne puisse être inférieur à 4 p.c., ni supérieur à 10 p.c. Ces indices sont publiés par l'Agence fédérale de la Dette, tels que visés à l'article 8 de l'arrêté royal du 14 septembre 2016 relatif aux coûts, aux taux, à la durée et aux modalités de remboursement des contrats de crédit soumis à l'application du livre VII du Code de droit économique et à la fixation des indices de référence pour les taux d'intérêt variables en matière de crédits hypothécaires et de crédits à la consommation y assimilés.

Le Service public fédéral Finances fait connaître, via un avis au Moniteur belge, au courant du troisième trimestre de chaque année, le taux applicable pour l'année civile qui suit en vertu des dispositions de l'alinéa 2.

Art. 192. In artikel 295 van dezelfde wet, wordt het woord "borgtochten" vervangen door het woord "zekerheden"

Art. 193. In artikel 296 van dezelfde wet, wordt het woord "borgtochten" vervangen door het woord "zekerheden"

Art. 194. In artikel 297 van dezelfde wet, gewijzigd bij het wet van 12 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het woord "borgtocht" wordt vervangen door het woord "zekerheid";
2. De woorden "personele borgtocht" worden vervangen door de woorden "personele borg"

Art. 195. In artikel 302 van dezelfde wet, wordt het woord "borgtocht" vervangen door het woord "zekerheid".

Art. 196. Artikel 311 van dezelfde wet, gewijzigd bij de programmawet van 30 december 1988, de wetten van 27 december 1993 en 25 april 2014 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt vervangen als volgt:

"Art. 311. Bij laattijdige betaling van accijnzen of van andere belastingen die worden ingevorderd door de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, met uitzondering van de invoer- en uitvoerrechten, is een nalatigheidsinterest, tegen de rentevoet zoals bepaald in het tweede lid, van rechtswege verschuldigd.

In afwijking van artikel 2, § 2, van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen intrest, die de rentevoet in fiscale zaken vaststelt, wordt de rentevoet van de nalatigheidsinterest jaarlijks aangepast. Deze rentevoet komt overeen met het gemiddelde van de referte-indexen J met betrekking tot de lineaire obligaties op 10 jaar van de maanden april, mei en juni van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de rentevoet van toepassing is, zonder dat deze minder dan 4 pct. of meer dan 10 pct. mag bedragen. Deze indexen worden door het Federaal Agentschap van de Schuld bekendgemaakt, zoals bedoeld in artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 september 2016 betreffende de kosten, de percentages, de duur en de terugbetalingsmodaliteiten van kredietovereenkomsten onderworpen aan boek VII van het Wetboek van economisch recht en de vaststelling van referte-indexen voor de veranderlijke rentevoeten inzake hypothecaire kredieten en de hiermee gelijkgestelde consumentenkredieten.

De Federale Overheidsdienst Financiën maakt via een bericht in het Belgisch Staatsblad, in het derde trimester van elk jaar, de overeenkomstig de bepalingen van het tweede lid van toepassing zijnde rentevoet voor het volgende kalenderjaar bekend.

L'intérêt de retard est calculé mensuellement sur le total des taxes dues arrondi au multiple inférieur le plus proche de 10 euros. Toute fraction de mois est comptée pour un mois entier.

L'intérêt de retard d'un mois n'est réclamé que s'il atteint 5 euros."

Chapitre XXVII – Exécution parée, privilège et hypothèque légale

Art. 197. Dans l'article 313, § 2, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2018, les mots "un cautionnement" sont remplacés par les mots "une garantie".

TITRE 7 – DISPOSITIONS DIVERSES

Art. 198. Dans l'article 17/1, § 2 de la même loi, inséré par la loi du 26 janvier 2021, les mots "les messages écrits reçus d'un usager" sont remplacés par les mots "les messages sous pli fermé reçus d'un usager".

Art. 199. L'article 271 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 271. Le contrevenant, présent au moment de la déclaration en contravention, sera invité à assister aussi à la rédaction du procès-verbal et à le signer s'il le désire, et en recevoir immédiatement une copie; en cas d'absence, une copie du procès-verbal est envoyée au contrevenant par lettre recommandée à la poste."

De nalatigheidsinterest wordt maandelijks berekend op het totaal van de verschuldigde belasting, afgerond op het dichtstbijzijnde lagere veelvoud van 10 euro. Elke fractie van een maand wordt als een volle maand gerekend.

De nalatigheidsinterest van een maand wordt slechts gevorderd indien deze 5 euro bereikt."

Hoofdstuk XXVII – Dadelijke uitwinning, voorrecht en wettelijke hypotheek

Art. 197. In artikel 313, § 2, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018, wordt het woord "borgtocht" vervangen door het woord "zekerheid".

TITEL 7 – DIVERSE BEPALINGEN

Art. 198. In artikel 17/1, § 2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 26 januari 2021, worden de woorden "Schriftelijke berichten" vervangen door "Elk bericht verzonden onder gesloten omslag".

Art. 199. Artikel 271 van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt:

"Art. 271. De overtreder, aanwezig op het moment van de bekeuring, zal uitgenodigd worden om aanwezig te zijn bij het opmaken van het proces-verbaal, het desgewenst te tekenen en er onmiddellijk een afschrift van ontvangen; in geval van afwezigheid wordt een kopie van het proces-verbaal aan de overtreder bezorgd bij ter post aangetekende brief."

Analyse d'impact de la réglementation

RiA-AiR

- :: Remplissez de préférence le formulaire en ligne ria-air.fed.be
- :: Contactez le Helpdesk si nécessaire ria-air@premier.fed.be
- :: Consultez le manuel, les FAQ, etc. www.simplification.be

Fiche signalétique

Auteur .a.

Membre du Gouvernement compétent	Vincent Van Peteghem
Contact cellule stratégique (nom, email, tél.)	Clara Van Hemelrijck, clara.vanhemelrijck@vincent.minfin.be , 0257 6 5896
Administration compétente	Service Public Fédéral Finances_
Contact administration (nom, email, tél.)	Karine Thumas, karine.thumas@minfin.fed.be , 0257 6 3086/ Laurent Scops; Laurent.scops@minfin.fed.be , 0257 6 3149

Projet .b.

Titre du projet de réglementation	Avant-projet de loi adaptant la loi générale sur les douanes et accises au code des douanes de l'union et portant dispositions diverses	
Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.	L'entrée en vigueur le 1er mai 2016 du règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 établissant le code des douanes de l'Union a rendu nécessaire l'adaptation de la loi générale sur les douanes et accises du 18 juillet 1977. (ci-après «LGDA »). Une première loi exécutant partiellement ce règlement avait déjà été adoptée par les Chambres législatives le 12 mai 2014. La pratique quotidienne des services douaniers a toutefois fait apparaître la nécessité de procéder à des adaptations complémentaires de la LGDA. La présente loi achève donc l'exécution du Règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 établissant le code des douanes de l'Union. De nombreuses dispositions devenues entièrement régies par les dispositions législatives européennes ont aussi été retirées de la LGDA et le cas échéant, remplacées par une référence à ces dernières. En outre, cet exercice a permis de clarifier certains articles ou de les adapter à une nouvelle terminologie. En plus une révision linguistique du texte néerlandais et français a été procédée et des termes obsolètes ont été remplacées pour améliorer la lisibilité et de rendre le texte de loi plus accessible. Pour certains articles la notion « euro » a été standardisée et les dénominations employées dans la législation belge ont été adaptées au dispositif légal européen.	
Analyses d'impact déjà réalisées	☐ Oui ☒ Non	Si oui, veuillez joindre une copie ou indiquer la référence du document : _ _

Consultations sur le projet de réglementation .c.

Consultations obligatoires, facultatives ou informelles :	_ _
---	-----

Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact .d.

Statistiques, documents de référence, — —
organisations et personnes de référence :

Date de finalisation de l'analyse d'impact .e.

2/7/2021

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

Un projet de réglementation aura généralement des impacts sur un nombre limité de thèmes.

Une liste non-exhaustive de mots-clés est présentée pour faciliter l'appréciation de chaque thème.

S'il y a des **impacts positifs et / ou négatifs**, **expliquez-les** (sur base des mots-clés si nécessaire) et **indiquez** les mesures prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs.

Pour les thèmes 3, 10, 11 et 21, des questions plus approfondies sont posées.

Consultez le [manuel](#) ou contactez le helpdesk ria-air@premier.fed.be pour toute question.

Lutte contre la pauvreté .1.

Revenu minimum conforme à la dignité humaine, accès à des services de qualité, surendettement, risque de pauvreté ou d'exclusion sociale (y compris chez les mineurs), illettrisme, fracture numérique.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Égalité des chances et cohésion sociale .2.

Non-discrimination, égalité de traitement, accès aux biens et services, accès à l'information, à l'éducation et à la formation, écart de revenu, effectivité des droits civils, politiques et sociaux (en particulier pour les populations fragilisées, les enfants, les personnes âgées, les personnes handicapées et les minorités).

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Égalité entre les femmes et les hommes .3.

Accès des femmes et des hommes aux ressources : revenus, travail, responsabilités, santé/soins/bien-être, sécurité, éducation/savoir/formation, mobilité, temps, loisirs, etc.

Exercice des droits fondamentaux par les femmes et les hommes : droits civils, sociaux et politiques.

1. Quelles personnes sont directement et indirectement concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Si aucune personne n'est concernée, expliquez pourquoi.

[Il n'y a pas d'impact sur l'égalité entre les femmes et les hommes.](#)

Si des personnes sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

--

S'il existe des différences, répondez aux questions 3 et 4.

3. Certaines de ces différences limitent-elles l'accès aux ressources ou l'exercice des droits fondamentaux des femmes ou des hommes (différences problématiques) ? [O/N] > expliquez

--

4. Compte tenu des réponses aux questions précédentes, identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur l'égalité des femmes et les hommes ?

--

S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 5.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

--

Santé .4.

Accès aux soins de santé de qualité, efficacité de l'offre de soins, espérance de vie en bonne santé, traitements des maladies chroniques (maladies cardiovasculaires, cancers, diabète et maladies respiratoires chroniques), déterminants de la santé (niveau socio-économique, alimentation, pollution), qualité de la vie.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Emploi .5.

Accès au marché de l'emploi, emplois de qualité, chômage, travail au noir, conditions de travail et de licenciement, carrière, temps de travail, bien-être au travail, accidents de travail, maladies professionnelles, équilibre vie privée - vie professionnelle, rémunération convenable, possibilités de formation professionnelle, relations collectives de travail.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Modes de consommation et production .6.

Stabilité/prévisibilité des prix, information et protection du consommateur, utilisation efficace des ressources, évaluation et intégration des externalités (environnementales et sociales) tout au long du cycle de vie des produits et services, modes de gestion des organisations.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Développement économique .7.

Création d'entreprises, production de biens et de services, productivité du travail et des ressources/matières premières, facteurs de compétitivité, accès au marché et à la profession, transparence du marché, accès aux marchés publics, relations commerciales et financières internationales, balance des importations/exportations, économie souterraine, sécurité d'approvisionnement des ressources énergétiques, minérales et organiques.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Investissements .8.

Investissements en capital physique (machines, véhicules, infrastructures), technologique, intellectuel (logiciel, recherche et développement) et humain, niveau d'investissement net en pourcentage du PIB.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Recherche et développement .9.

Opportunités de recherche et développement, innovation par l'introduction et la diffusion de nouveaux modes de production, de nouvelles pratiques d'entreprises ou de nouveaux produits et services, dépenses de recherche et de développement.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

PME .10.

Impact sur le développement des PME.

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées par le projet ?
 Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (< 50 travailleurs) dont le % de micro-entreprise (< 10 travailleurs).
 Si aucune entreprise n'est concernée, expliquez pourquoi.

La LGDA est la législation nationale concernant les douanes et accises en vigueur.

↓ Si des PME sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.
 N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

↓ S'il y a un impact négatif, répondez aux questions 3 à 5.

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ? [O/N] > expliquez
 --
4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ? [O/N] > expliquez
 --
5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?
 --

Charges administratives .11.

Réduction des formalités et des obligations administratives liées directement ou indirectement à l'exécution, au respect et/ou au maintien d'un droit, d'une interdiction ou d'une obligation.

↓ Si des citoyens (cf. thème 3) et/ou des entreprises (cf. thème 10) sont concernés, répondez aux questions suivantes.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.
 S'il n'y a aucune formalité ou obligation, expliquez pourquoi.

- a. Ce projet de loi a pour but d'aligner la LGDA au Règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 établissant le code des douanes de l'Union et en même temps moderniser certains articles. Les directives sont déjà repris dans la législation européenne, qui a effet direct. Le règlement en question est en vigueur depuis le 1er mai 2016. Les modifications de la LGDA n'apportent pas des formalités ou obligations en plus.

b.

↓ S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation actuelle*, répondez aux questions 2a à 4a.

↓ S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation en projet**, répondez aux questions 2b à 4b.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?
 a. b. /
3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?
 a. b. /
4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?
 a. b. /

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

/

Énergie .12.

Mix énergétique (bas carbone, renouvelable, fossile), utilisation de la biomasse (bois, biocarburants), efficacité énergétique, consommation d'énergie de l'industrie, des services, des transports et des ménages, sécurité d'approvisionnement, accès aux biens et services énergétiques.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Mobilité .13.

Volume de transport (nombre de kilomètres parcourus et nombre de véhicules), offre de transports collectifs, offre routière, ferroviaire, maritime et fluviale pour les transports de marchandises, répartitions des modes de transport (modal shift), sécurité, densité du trafic.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Alimentation .14.

Accès à une alimentation sûre (contrôle de qualité), alimentation saine et à haute valeur nutritionnelle, gaspillages, commerce équitable.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Changements climatiques .15.

Émissions de gaz à effet de serre, capacité d'adaptation aux effets des changements climatiques, résilience, transition énergétique, sources d'énergies renouvelables, utilisation rationnelle de l'énergie, efficacité énergétique, performance énergétique des bâtiments, piégeage du carbone.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Ressources naturelles .16.

Gestion efficace des ressources, recyclage, réutilisation, qualité et consommation de l'eau (eaux de surface et souterraines, mers et océans), qualité et utilisation du sol (pollution, teneur en matières organiques, érosion, assèchement, inondations, densification, fragmentation), déforestation.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Air intérieur et extérieur .17.

Qualité de l'air (y compris l'air intérieur), émissions de polluants (agents chimiques ou biologiques : méthane, hydrocarbures, solvants, SO_x, NO_x, NH₃), particules fines.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Biodiversité .18.

Niveaux de la diversité biologique, état des écosystèmes (restauration, conservation, valorisation, zones protégées), altération et fragmentation des habitats, biotechnologies, brevets d'invention sur la matière biologique, utilisation des ressources génétiques, services rendus par les écosystèmes (purification de l'eau et de l'air, ...), espèces domestiquées ou cultivées, espèces exotiques envahissantes, espèces menacées.

☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez.	☒ Pas d'impact
--			

Nuisances .19.

Nuisances sonores, visuelles ou olfactives, vibrations, rayonnements ionisants, non ionisants et électromagnétiques, nuisances lumineuses.			
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez.	☒ Pas d'impact
--			

Autorités publiques .20.

Fonctionnement démocratique des organes de concertation et consultation, services publics aux usagers, plaintes, recours, contestations, mesures d'exécution, investissements publics.			
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez.	☒ Pas d'impact
--			

Cohérence des politiques en faveur du développement .21.

Prise en considération des impacts involontaires des mesures politiques belges sur les intérêts des pays en développement.									
1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : <table border="0"> <tr> <td>○ sécurité alimentaire</td> <td>○ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)</td> </tr> <tr> <td>○ santé et accès aux médicaments</td> <td>○ mobilité des personnes</td> </tr> <tr> <td>○ travail décent</td> <td>○ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)</td> </tr> <tr> <td>○ commerce local et international</td> <td>○ paix et sécurité</td> </tr> </table> Expliquez si aucun pays en développement n'est concerné. Le présent projet de loi n'a pas d'impact sur les pays en développement. Ce projet de loi ne concerne que les entreprises et plus particulièrement les fabricants de tabac et les grossistes (« opérateurs économiques » et « acheteurs »). ↓ S'il y a des impacts positifs et/ou négatifs, répondez à la question 2. 2. Précisez les impacts par groupement régional ou économique (lister éventuellement les pays). Cf. manuel -- ↓ S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 3. 3. Quelles mesures sont prises pour les alléger / compenser les impacts négatifs ? --		○ sécurité alimentaire	○ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)	○ santé et accès aux médicaments	○ mobilité des personnes	○ travail décent	○ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)	○ commerce local et international	○ paix et sécurité
○ sécurité alimentaire	○ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)								
○ santé et accès aux médicaments	○ mobilité des personnes								
○ travail décent	○ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)								
○ commerce local et international	○ paix et sécurité								

Regelgevingsimpactanalyse

RiA-AiR

- :: Vul het formulier bij voorkeur online in ria-air.fed.be
- :: Contacteer de helpdesk indien nodig ria-air@premier.fed.be
- :: Raadpleeg de handleiding, de FAQ, enz. www.veroeenvoudiging.be

Beschrijvende fiche

Auteur .a.

Bevoegd regeringslid	Vincent Van Peteghem
Contactpersoon beleidscel (Naam, E-mail, Tel. Nr.)	Clara Van Hemelrijck, clara.vanhemelrijck@vincent.minfin.be , 0257 6 5896
Overheidsdienst	Federale Overheidsdienst Financiën
Contactpersoon overheidsdienst (Naam, E-mail, Tel. Nr.)	Karine Thumas, karine.thumas@minfin.fed.be , 0257 6 3086 Laurent Scops, laurent.scops@minfin.fed.be , 0257 6 3149

Ontwerp .b.

Titel van het ontwerp van regelgeving	Voorontwerp van wet tot aanpassing van de algemene wet inzake douane en accijnzen aan het douanewetboek van de Unie en houdende diverse bepalingen
Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.	De inwerkingtreding op 1 mei 2016 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie heeft ervoor gezorgd dat het noodzakelijk is de Algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977 (hierna AWDA) aan te passen. Een eerste wet tot gedeeltelijke implementatie van deze verordening werd reeds goedgekeurd door de Wetgevende Kamers op 12 mei 2014. De dagdagelijkse praktijk van de douanediens ten toont de noodzaak aan tot aanvullende aanpassingen van de AWDA. Deze wet vervolledigt aldus de implementatie van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie. Verschillende bepalingen die zijn opgenomen in de Europese wetgeving werden uit de AWDA verwijderd en waar nodig, vervangen door een verwijzing hiernaar. Bovendien werd van deze oefening gebruik gemaakt om bepaalde artikelen duidelijker te formuleren of aan te passen aan de nieuwe terminologie. Tevens werd een taalkundige revisie uitgevoerd van de Nederlandse en Franse tekst en werden verouderde termen vervangen om de leesbaarheid te verhogen en de wettekst toegankelijker te maken. Tevens werden voor een aantal artikelen het begrip "euro" gestandaardiseerd en werden de benamingen in de Belgische wetgeving conform aan de Europese wetgeving aangepast.
Impactanalyses reeds uitgevoerd	☐ Ja Indien ja, gelieve een kopie bij te voegen of de referentie van het document te vermelden: __ ☒ Nee

Raadpleging over het ontwerp van regelgeving .c.

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen: --

Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren .d.

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en
contactpersonen: --

Datum van beëindiging van de impactanalyse .e.

2/7/2021

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

Een ontwerp van regelgeving zal meestal slechts impact hebben op enkele thema's.

Een niet-exhaustieve lijst van trefwoorden is gegeven om de inschatting van elk thema te vergemakkelijken.

Indien er een **positieve en/of negatieve impact** is, leg deze uit (gebruik indien nodig trefwoorden) en vermeld welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve effecten te verlichten/te compenseren.

Voor de thema's **3, 10, 11** en **21**, worden meer gedetailleerde vragen gesteld.

Raadpleeg de [handleiding](#) of contacteer de helpdesk ria-air@premier.fed.be indien u vragen heeft.

Kansarmoedebestrijding .1.

Menswaardig minimuminkomen, toegang tot kwaliteitsvolle diensten, schuldenoverlast, risico op armoede of sociale uitsluiting (ook bij minderjarigen), ongeletterdheid, digitale kloof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Gelijke Kansen en sociale cohesie .2.

Non-discriminatie, gelijke behandeling, toegang tot goederen en diensten, toegang tot informatie, tot onderwijs en tot opleiding, loonkloof, effectiviteit van burgerlijke, politieke en sociale rechten (in het bijzonder voor kwetsbare bevolkingsgroepen, kinderen, ouderen, personen met een handicap en minderheden).

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Gelijkheid van vrouwen en mannen .3.

Toegang van vrouwen en mannen tot bestaansmiddelen: inkomen, werk, verantwoordelijkheden, gezondheid/zorg/welzijn, veiligheid, opleiding/kennis/vorming, mobiliteit, tijd, vrije tijd, etc.

Uitoefening door vrouwen en mannen van hun fundamentele rechten: burgerlijke, sociale en politieke rechten.

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Indien geen enkele persoon betrokken is, leg uit waarom.

[Geen impact op de gelijkheid van mannen en vrouwen.](#)

Indien er personen betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

Indien er verschillen zijn, beantwoord dan vragen 3 en 4.

3. Beperken bepaalde van deze verschillen de toegang tot bestaansmiddelen of de uitoefening van fundamentele rechten van vrouwen of mannen (problematische verschillen)? [J/N] > Leg uit

4. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de gelijkheid van vrouwen en mannen, rekening houdend met de voorgaande antwoorden?

Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 5.

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Gezondheid .4.

Toegang tot kwaliteitsvolle gezondheidszorg, efficiëntie van het zorgaanbod, levensverwachting in goede gezondheid, behandelingen van chronische ziekten (bloedvatenziekten, kankers, diabetes en chronische ademhalingsziekten), gezondheidsdeterminanten (sociaaleconomisch niveau, voeding, verontreiniging), levenskwaliteit.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

--

Werkgelegenheid .5.

Toegang tot de arbeidsmarkt, kwaliteitsvolle banen, werkloosheid, zwartwerk, arbeids- en ontslagomstandigheden, loopbaan, arbeidstijd, welzijn op het werk, arbeidsongevallen, beroepsziekten, evenwicht privé- en beroepsleven, gepaste verloning, mogelijkheid tot beroepsopleiding, collectieve arbeidsverhoudingen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

--

Consumptie- en productiepatronen .6.

Prijsstabiliteit of -voorzienbaarheid, inlichting en bescherming van de consumenten, doeltreffend gebruik van hulpbronnen, evaluatie en integratie van (sociale- en milieu-) externaliteiten gedurende de hele levenscyclus van de producten en diensten, beheerpatronen van organisaties.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

--

Economische ontwikkeling .7.

Oprichting van bedrijven, productie van goederen en diensten, arbeidsproductiviteit en productiviteit van hulpbronnen/grondstoffen, competitiviteitsfactoren, toegang tot de markt en tot het beroep, markttransparantie, toegang tot overheidsopdrachten, internationale handels- en financiële relaties, balans import/export, ondergrondse economie, bevoorradingszekerheid van zowel energiebronnen als minerale en organische hulpbronnen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

--

Investeringen .8.

Investeringen in fysiek (machines, voertuigen, infrastructuur), technologisch, intellectueel (software, onderzoek en ontwikkeling) en menselijk kapitaal, nettoinvesteringcijfer in procent van het bbp.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

--

Onderzoek en ontwikkeling .9.

Mogelijkheden betreffende onderzoek en ontwikkeling, innovatie door de invoering en de verspreiding van nieuwe productiemethodes, nieuwe ondernemingspraktijken of nieuwe producten en diensten, onderzoeks- en ontwikkelingsuitgaven.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

--

Kmo's .10.

Impact op de ontwikkeling van de kmo's.

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (< 50 werknemers), waaronder het % micro-ondernemingen (< 10 werknemers).

Indien geen enkele onderneming betrokken is, leg uit waarom.

[De AWDA is de van toepassing zijnde nationale wetgeving inzake douane en accijnzen.](#)

↓ Indien er kmo's betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.
N.B. De impact op de administratieve lasten moet bij thema 11 gedetailleerd worden.

↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vragen 3 tot 5.

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen? [J/N] > Leg uit

--

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel? [J/N] > Leg uit

--

5. Welke maatregelen worden genomen om deze negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Administratieve lasten .11.

Verlaging van de formaliteiten en administratieve verplichtingen die direct of indirect verbonden zijn met de uitvoering, de naleving en/of de instandhouding van een recht, een verbod of een verplichting.

↓ Indien burgers (zie thema 3) en/of ondernemingen (zie thema 10) betrokken zijn, beantwoord dan volgende vragen.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving. Indien er geen enkele formaliteiten of verplichtingen zijn, leg uit waarom.

- a. [Dit ontwerp van wet heeft tot doel de AWDA in lijn te brengen met Verordening \(EU\) nr. 952/2013 van het Europese Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie en tevens een aantal artikelen te moderniseren. De verplichtingen zijn reeds vervat in de Europese regelgeving, die rechtstreekse werking heeft. Vorenvermelde verordening op 1 mei 2016 in werking getreden. De wijzigingen van de AWDA brengen geen bijkomende formaliteiten en verplichtingen met zich mee.](#)

- b.

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige* regelgeving, beantwoord dan vragen 2a tot 4a.

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving**, beantwoord dan vragen 2b tot 4b.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

a.

b. /

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

a.

b. /

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

a.

b. /

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

/

Energie .12.

Energemix (koolstofarm, hernieuwbaar, fossiel), gebruik van biomassa (hout, biobrandstoffen), energie-efficiëntie, energieverbruik van de industrie, de dienstensector, de transportsector en de huishoudens, bevoorradingszekerheid, toegang tot energiediensten en -goederen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Mobiliteit .13.

Transportvolume (aantal afgelegde kilometers en aantal voertuigen), aanbod van gemeenschappelijk personenvervoer, aanbod van wegen, sporen en zee- en binnenvaart voor goederenvervoer, verdeling van de vervoerswijzen (modal shift), veiligheid, verkeersdichtheid.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Voeding .14.

Toegang tot veilige voeding (kwaliteitscontrole), gezonde en voedzame voeding, verspilling, eerlijke handel.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Klimaatverandering .15.

Uitstoot van broeikasgassen, aanpassingsvermogen aan de gevolgen van de klimaatverandering, veerkracht, energie overgang, hernieuwbare energiebronnen, rationeel energiegebruik, energie-efficiëntie, energieprestaties van gebouwen, winnen van koolstof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Natuurlijke hulpbronnen .16.

Efficiënt beheer van de hulpbronnen, recyclage, hergebruik, waterkwaliteit en -consumptie (oppervlakte- en grondwater, zeeën en oceanen), bodemkwaliteit en -gebruik (verontreiniging, organisch stofgehalte, erosie, drooglegging, overstromingen, verdichting, fragmentatie), ontbossing.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Buiten- en binnenlucht .17.

Luchtqualiteit (met inbegrip van de binnenlucht), uitstoot van verontreinigende stoffen (chemische of biologische agentia: methaan, koolwaterstoffen, oplosmiddelen, SOX, NOX, NH3), fijn stof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Biodiversiteit .18.

Graad van biodiversiteit, stand van de ecosystemen (herstelling, behoud, valorisatie, beschermde zones), verandering en fragmentatie van de habitat, biotechnologieën, uitvindingsoctrooien in het domein van de biologie, gebruik van genetische hulpbronnen, diensten die de ecosystemen leveren (water- en luchtzuivering, enz.), gedomesticeerde of gecultiveerde soorten, invasieve uitheemse soorten, bedreigde soorten.

☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	↓ Leg uit.	☒ Geen impact
--			

Hinder .19.

Geluids-, geur- of visuele hinder, trillingen, ioniserende, niet-ioniserende en elektromagnetische stralingen, lichtoverlast.			
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	↓ Leg uit.	☒ Geen impact
--			

Overheid .20.

Democratische werking van de organen voor overleg en beraadslaging, dienstverlening aan gebruikers, klachten, beroep, protestbewegingen, wijze van uitvoering, overheidsinvesteringen.			
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	↓ Leg uit.	☒ Geen impact
--			

Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling .21.

Inachtneming van de onbedoelde neveneffecten van de Belgische beleidsmaatregelen op de belangen van de ontwikkelingslanden.									
1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: <table border="0"> <tr> <td>☐ voedselveiligheid</td> <td>☐ inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie)</td> </tr> <tr> <td>☐ gezondheid en toegang tot geneesmiddelen</td> <td>☐ mobiliteit van personen</td> </tr> <tr> <td>☐ waardig werk</td> <td>☐ leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling)</td> </tr> <tr> <td>☐ lokale en internationale handel</td> <td>☐ vrede en veiligheid</td> </tr> </table> Indien er geen enkelen ontwikkelingsland betrokken is, leg uit waarom. Dit ontwerp van wet heeft geen impact op ontwikkelingslanden. ↓ Indien er een positieve en/of negatieve impact is, beantwoord dan vraag 2. 2. Verduidelijk de impact per regionale groepen of economische categorieën (eventueel landen oplijsten). Zie bijlage -- ↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 3. 3. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren? --		☐ voedselveiligheid	☐ inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie)	☐ gezondheid en toegang tot geneesmiddelen	☐ mobiliteit van personen	☐ waardig werk	☐ leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling)	☐ lokale en internationale handel	☐ vrede en veiligheid
☐ voedselveiligheid	☐ inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie)								
☐ gezondheid en toegang tot geneesmiddelen	☐ mobiliteit van personen								
☐ waardig werk	☐ leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling)								
☐ lokale en internationale handel	☐ vrede en veiligheid								

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 70.049/3 DU 13 OCTOBRE 2021

Le 28 juillet 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, prorogé de plein droit jusqu'au 13 septembre 2021^(*), sur un avant-projet de loi "adaptant la loi générale sur les douanes et accises au code des douanes de l'union et portant dispositions diverses".

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 5 octobre 2021. La chambre était composée de Wilfried VAN VAERENBERGH, président de chambre, Jeroen VAN NIEUWENHOVE et Koen MUYLLE, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Annemie GOOSSENS, griffier.

Les rapports ont été présentés par Dries VAN EECKHOUTTE, premier auditeur, et Tim CORTHAUT, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried VAN VAERENBERGH, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 13 octobre 2021.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet d'apporter différentes modifications à la loi générale sur les douanes et accises, coordonnée le 18 juillet 1977 (ci-après: la Loi générale).

Ces modifications visent essentiellement à donner exécution au règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 "établissant le code des douanes de l'Union". L'occasion est donc également mise à profit pour apporter un certain nombre de corrections d'ordre légistique

^(*) Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, in fine, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juillet au 31 juillet ou lorsqu'il expire entre le 15 juillet et le 15 août.

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
Nr. 70.049/3 VAN 13 OKTOBER 2021

Op 28 juli 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 13 september 2021,^(*) een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet "tot aanpassing van de algemene wet inzake douane en accijnzen aan het douanewetboek van de Unie en houdende diverse bepalingen".

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 5 oktober 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur, en Tim CORTHAUT, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 oktober 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe om diverse wijzigingen aan te brengen in de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd op 18 juli 1977 (hierna: de Algemene Wet).

Met die wijzigingen wordt in hoofdzaak beoogd om uitvoering te geven aan verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 "tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie". Van de gelegenheid wordt ook gebruik gemaakt om in de Algemene Wet een

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, in fine, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

dans la Loi générale et en améliorer la lisibilité en adaptant la formulation de certains points.

EXAMEN DU TEXTE

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

3.1. La Loi générale accorde au ministre qui a les Finances dans ses attributions (ci-après: le ministre) un certain nombre de délégations qui lui permettent de légiférer. Dans l'avis 55.239/3 du 4 mars 2014 sur un avant-projet devenu la loi du 12 mai 2014 "modifiant la loi générale sur les douanes et accises et portant dispositions diverses", le Conseil d'État, section de législation, a formulé les observations suivantes concernant ces délégations directes octroyées au ministre par le législateur:

"3. Certaines des dispositions en projet prévoient une délégation de pouvoir réglementaire au ministre qui a les Finances dans ses attributions (voir, par exemple, les articles 127, § 4, et 130, § 1er, alinéa 1er, en projet, de la loi générale) ou modifient la portée de délégations déjà en vigueur (voir, par exemple, les articles 5 et 210 du projet).

Toutefois, en vertu des principes constitutionnels relatifs à l'exercice des pouvoirs, le pouvoir réglementaire est dévolu en premier lieu au Roi. Certes, il n'est pas incompatible avec ces principes de conférer à un ministre une délégation de pouvoirs d'ordre accessoire ou secondaire, mais il n'en demeure pas moins qu'il appartient alors en principe au Roi et non au législateur d'octroyer pareille délégation. En effet, l'octroi d'une délégation directe de pouvoirs de l'espèce à un ministre signifierait en principe que le législateur empiéterait sur une prérogative qui revient au Roi en tant que chef du pouvoir exécutif fédéral (article 37 de la Constitution).

L'octroi par le législateur d'une délégation directe au pouvoir exécutif [lire: au ministre] est non seulement contraire à l'article 37 de la Constitution, mais pose également de nombreux problèmes d'ordre pratique susceptibles de créer une insécurité juridique. En effet, outre les matières que le législateur a déléguées à un ministre et qui doivent être interprétées au sens strict, le Roi demeure compétent, pour le surplus, pour exécuter la loi, en vertu du pouvoir général d'exécution qu'il tire de l'article 108 de la Constitution. Dans la pratique, cela engendre souvent la confusion et des contestations à propos de la question de savoir si certains aspects (partiels) doivent ensuite être réglés par le Roi ou par le ministre, ce qui résulte également en un cadre juridique diffus et difficilement accessible, dispersé dans des arrêtés tant royaux que ministériels.

Par conséquent, les délégations au ministre des Finances ou à son délégué doivent chaque fois être remplacées par une délégation au Roi. Dès lors que le projet implique également une révision de la loi générale, l'occasion devrait être mise à profit pour remplacer, par une délégation au Roi, toutes les délégations apparaissant dans la loi (voir, par exemple,

aantal wetgevingstechnische correcties aan te brengen en de leesbaarheid ervan te verhogen door de redactie ervan op verschillende plaatsen te verbeteren.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

3.1. De Algemene Wet bevat tal van delegaties aan de minister bevoegd voor Financiën (hierna: de minister) om regelgevend op te treden. In advies 55.239/3 van 4 maart 2014 over het voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 12 mei 2014 "tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen en houdende diverse bepalingen", heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, over deze rechtstreekse delegaties van de wetgever aan de minister het volgende opgemerkt:

"3. Sommige van de ontworpen bepalingen houden een delegatie van regelgevende bevoegdheid aan de minister bevoegd voor Financiën in (zie bv. de ontworpen artikelen 127, § 4, en 130, § 1, eerste lid, van de Algemene Wet), of wijzigen de draagwijdte van reeds geldende delegatiebepalingen (zie bv. de artikelen 5 en 210 van het ontwerp).

De verordenende bevoegdheid komt evenwel krachtens de grondwettelijke beginselen betreffende de uitoefening der staatsmachten in de eerste plaats toe aan de Koning. Weliswaar is niet onverenigbaar met die beginselen, een delegatie aan een minister van bevoegdheden van louter bijkomstige of detailmatige aard, maar zulks neemt niet weg dat het dan in principe de Koning toekomt om zulk een delegatie van louter bijkomstige of detailmatige aard te verlenen en niet de wetgever. Een rechtstreekse delegatie van zulke bevoegdheden aan een minister komt immers in principe neer op een ingrijpen van de wetgever in een prerogatief dat aan de Koning als hoofd van de federale uitvoerende macht (artikel 37 van de Grondwet) toebehoort.

Een rechtstreekse delegatie van de wetgever aan de uitvoerende macht [lees: de minister] is niet enkel in strijd met artikel 37 van de Grondwet, maar leidt ook tot heel wat praktische problemen die aanleiding kunnen geven tot rechts-onzekerheid. Naast de aangelegenheden die door de wetgever aan een minister werden gedelegeerd (en die strikt moeten worden geïnterpreteerd), blijft de Koning immers op basis van zijn algemene uitvoeringsbevoegdheid overeenkomstig artikel 108 van de Grondwet voor het overige bevoegd om te voorzien in de uitvoering van de wet. Dit geeft in de praktijk vaak aanleiding tot onduidelijkheid en betwistingen over de vraag of bepaalde (deel)aspecten vervolgens door de Koning dan wel door de minister dienen te worden geregeld, evenals tot een diffuus en moeilijk toegankelijk rechtskader dat over zowel koninklijke als ministeriële besluiten verspreid ligt.

De delegaties aan de minister van Financiën, of aan zijn afgevaardigde, dienen bijgevolg telkens te worden vervangen door een delegatie aan de Koning. Vermits het ontwerp ook een herziening van de Algemene Wet inhoudt, zou van de gelegenheid gebruik moeten worden gemaakt om alle in de wet voorkomende delegaties (zie bv. de artikelen 10 en 306

les articles 10 et 306 de la loi générale) qui ne lui sont pas conférées²⁹³.

À l'époque, il a été donné partiellement suite à cette observation, mais pas d'une manière systématique. Bien qu'un certain nombre de délégations au ministre aient été remplacées par des délégations au Roi, la Loi générale contient effectivement encore plusieurs délégations directes au ministre. Il s'agit aussi bien de dispositions modifiées, ajoutées ou remplacées par l'avant-projet à l'examen (voir, par exemple, les articles 44, 64, 65, 72, 75 et 130 de l'avant-projet) que de dispositions qui ne sont pas modifiées par l'avant-projet. Un cadre juridique à ce point diffus, dans lequel la Loi générale prévoit tant des délégations au Roi que des délégations au ministre pour régler des matières étroitement liées, accroît le risque de confusion et de contestations.

L'auteur de l'avant-projet serait dès lors bien avisé de remplacer dans la Loi générale toutes les délégations directes octroyées au ministre par des délégations au Roi et de prévoir, en ce qui concerne les arrêtés ministériels actuellement en vigueur, un régime transitoire au sens de la note 5 de l'avis 55.239/3 précité.

3.2. Dans les dispositions de la Loi générale dans lesquelles la délégation au ministre a été remplacée par une délégation au Roi consécutivement à l'avis 55.239/3 précité, on a chaque fois ajouté la disposition suivante: "Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent [article ou paragraphe ou alinéa]". Une disposition analogue figure également dans les dispositions en projet aux articles 45, 135, 144 et 172 de l'avant-projet.

Dans la mesure où cette disposition entend permettre au Roi de déléguer son pouvoir réglementaire au ministre, elle ne se concilie pas davantage avec les articles 37 et 108 de la Constitution qu'une délégation directe du législateur au ministre. En vertu des dispositions constitutionnelles précitées, la délégation de pouvoirs à un ministre revient non seulement au Roi, mais cette délégation doit également se limiter aux questions d'ordre accessoire ou secondaire. À supposer même que les dispositions en projet soient limitées à de telles questions de nature accessoire ou secondaire, elles seraient superflues, dès lors que le Roi dispose également de cette possibilité sans une disposition de l'espèce. En conclusion, cette disposition doit être omise, non seulement dans les articles de l'avant-projet qui la contiennent, mais également dans les articles existants de la Loi générale dans lesquels elle a déjà été insérée.

² Note 5 de l'avis cité: Afin de ne pas créer d'insécurité juridique, mieux vaudrait insérer dans la loi une mesure transitoire énonçant que les arrêtés actuellement en vigueur, qui ont été adoptés en exécution des délégations directes conférées au ministre qui a les Finances dans ses attributions ou à son délégué (et qui doivent être énumérées dans la loi), contenues dans la loi générale, restent en vigueur jusqu'à ce qu'ils soient modifiés ou abrogés par le Roi.

³ Doc. parl., Chambre, 2013-14, n° 53-3473/001, pp. 83-84.

van de Algemene Wet) die niet aan de Koning zijn verleend, te vervangen door een delegatie aan de Koning.²⁹³

Aan deze opmerking is destijds gedeeltelijk gevolg gegeven, doch niet op een systematische wijze. Niettegenstaande een aantal delegaties aan de minister werden vervangen door delegaties aan de Koning, bevat de Algemene Wet immers nog steeds verschillende rechtstreekse delegaties aan de minister. Het gaat zowel om bepalingen die door het thans voorliggende voorontwerp worden gewijzigd, toegevoegd of vervangen (zie bijvoorbeeld de artikelen 44, 64, 65, 72, 75 en 130 van het voorontwerp), als bepalingen die niet door het voorontwerp worden gewijzigd. Een dergelijk diffuus rechtskader, waarbij de Algemene Wet voor het regelen van nauw verwante aangelegenheden zowel in delegaties aan de Koning als in delegaties aan de minister voorziet, verhoogt het risico op onduidelijkheid en betwistingen.

De steller van het voorontwerp doet er dan ook goed aan om in de Algemene Wet alle rechtstreekse delegaties aan de minister te vervangen door delegaties aan de Koning en, wat de thans van kracht zijnde ministeriële besluiten betreft, te voorzien in een overgangsregeling zoals bedoeld bij de hiervoor geciteerde voetnoot 5 uit het voornoemd advies 55.239/3.

3.2. In de bepalingen van de Algemene Wet waar naar aanleiding van het voornoemd advies 55.239/3 de delegatie aan de minister werd vervangen door een delegatie aan de Koning, werd telkens de volgende bepaling toegevoegd: "De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan". Een gelijkaardige bepaling komt ook voor in de bij de artikelen 45, 135, 144 en 172 van het voorontwerp ontworpen bepalingen.

Voor zover aan die bepaling de bedoeling ten grondslag ligt om de Koning de mogelijkheid te geven om zijn regelgevende bevoegdheid over te dragen aan de minister, staat ze evenzeer op gespannen voet met de artikelen 37 en 108 van de Grondwet als een rechtstreekse delegatie van de wetgever aan de minister. Op grond van de voornoemde grondwetsbepalingen komt een delegatie van bevoegdheden door de Koning aan een minister niet alleen aan de Koning toe, ze moet ook beperkt zijn tot aangelegenheden van louter bijkomstige of detailmatige aard. Zelfs indien de ontworpen bepalingen zouden worden beperkt tot dergelijke aangelegenheden van bijkomstige of detailmatige aard, zijn ze overbodig, aangezien de Koning ook over die mogelijkheid beschikt zonder een dergelijke bepaling. De conclusie is dan ook dat die bepaling moet worden weggelaten, niet enkel in de artikelen van het voorontwerp waarin ze is opgenomen, maar eveneens in de bestaande artikelen van de Algemene Wet waarin deze bepaling reeds is ingevoegd.

² Voetnoot 5 uit het aangehaalde advies: Om geen rechtsonzekerheid te doen ontstaan, wordt het best een overgangsmaatregel in de wet opgenomen waarin wordt bepaald dat de thans van kracht zijnde besluiten die werden aangenomen ter uitvoering van de in de Algemene Wet vervatte rechtstreekse delegaties aan de minister bevoegd voor Financiën of zijn afgevaardigde (en die in de wet moeten worden opgesomd), van kracht blijven totdat ze worden gewijzigd of opgeheven door de Koning.

³ Parl. St. Kamer, 2013-14, nr. 53-3473/001, 83-84.

4. L'avant-projet doit encore faire l'objet d'un contrôle approfondi du point de vue de la légistique et de la correction de la langue, ainsi qu'en ce qui concerne la conformité entre les deux versions linguistiques et le maintien de la cohérence dans la Loi générale entre les dispositions modifiées et les dispositions restées inchangées⁴. À titre d'exemple, on peut relever les points suivants:

– à l'article 1er de l'avant-projet on visera l'article 74 de la Constitution au lieu de l'article 78 de la Constitution;

– l'article 14 de l'avant-projet est superflu dès lors que les mots "Le représentant en douane" figurent déjà dans le texte français de l'article 132 de la Loi générale;⁵

– la modification apportée par l'article 17 de l'avant-projet n'est pas pertinente, dès lors que le mot "que" dans la version française de l'article 226 actuel de la Loi générale n'apparaît pas deux fois;

– dans le texte néerlandais de l'article 19 de l'avant-projet, on remplacera les mots "Nederlandse tekst" par les mots "Franse tekst";

– à l'article 23 de l'avant-projet, on ajoutera également les articles 13, §§ 2 et 3, 17, § 2, 235, § 3, 241, § 2, et 311 à l'énumération, dès lors que dans la version néerlandaise de ces dispositions, le mot "EUR" doit également être remplacé par le mot "euro"; il faut en outre faire référence aux articles 233, § 1er, et 243;

– dans le texte néerlandais de l'article 23 de l'avant-projet, on remplacera "25,7" par "257";

– au titre 5 de l'avant-projet, on visera les articles de la Loi générale dans l'ordre chronologique;

– à l'article 26 de l'avant-projet, on précisera que la modification concerne uniquement le texte français;

– à l'article 149 de l'avant-projet, il serait préférable de remplacer les mots "d'un document d'accise à apurer" par les mots "d'un document d'accise qui doit être apuré";

– l'article 145 de la Loi générale étant intégralement remplacé par l'article 172 de l'avant-projet, on omettra la référence à l'article 145, § 3, de la Loi générale qui est faite à l'article 23 de l'avant-projet;

– compte tenu du texte actuel de la disposition à modifier, la modification effectuée par l'article 174, point 2, de l'avant-projet n'est pas nécessaire et doit être omise;

4. Het voorontwerp verdient nog een grondig nazicht vanuit taalkundig en wetgevingstechnisch oogpunt, alsook wat betreft de overeenstemming tussen de twee taalversies en het behoud van de coherentie in de Algemene Wet tussen de gewijzigde en de ongewijzigd gebleven bepalingen.⁴ Bij wijze van voorbeeld kan op het volgende worden gewezen:

– in artikel 1 van het voorontwerp moet worden verwezen naar artikel 74 van de Grondwet in plaats van naar artikel 78 van de Grondwet;

– artikel 14 van het voorontwerp is overbodig aangezien in de Franse tekst van artikel 132 van de Algemene Wet de woorden "Le représentant en douane" al voorkomen;⁵

– de wijziging bij artikel 17 van het voorontwerp is niet pertinent, aangezien het woord "que" in de Franse tekst van het huidige artikel 226 van de Algemene Wet niet tweemaal voorkomt;

– in de Nederlandse tekst van artikel 19 van het voorontwerp dienen de woorden "Nederlandse tekst" te worden vervangen door de woorden "Franse tekst";

– in artikel 23 van het voorontwerp dienen ook de artikelen 13, §§ 2 en 3, 17, § 2, 235, § 3, 241, § 2, en 311 aan de opsomming te worden toegevoegd, aangezien in de Nederlandse versie van die bepalingen het woord "EUR" eveneens moet worden vervangen door het woord "euro"; bovendien dient de verwijzing naar de artikelen 233, § 1, en 243 worden;

– in de Nederlandse tekst van artikel 23 van het voorontwerp dient "25,7" te worden vervangen door "257";

– in titel 5 van het voorontwerp dienen de artikelen van de Algemene Wet chronologisch te worden geordend;

– in artikel 26 van het voorontwerp moet worden gepreciseerd dat de wijziging enkel de Franse tekst betreft;

– in artikel 149 van het voorontwerp worden de woorden "een te zuiveren accijnsdocument" het best vervangen door de woorden "een accijnsdocument dat moet worden aangezuiverd";

– aangezien het volledige artikel 145 van de Algemene Wet wordt vervangen bij artikel 172 van het voorontwerp, dient de verwijzing naar artikel 145, § 3, van de Algemene Wet in artikel 23 van het voorontwerp te worden weggelaten;

– de wijziging bij artikel 174, punt 2, van het voorontwerp is gelet op de huidige tekst van de te wijzigen bepaling niet nodig en dient te worden weggelaten;

⁴ En ce qui concerne la légistique, voir *Principes de technique législative. Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, Conseil d'État, 2008, à consulter sur le site internet du Conseil d'État (www.raadvst-consetat.be).

⁵ Voir l'article 134 de la loi du 12 mai 2014.

⁴ Wat betreft de wetgevingstechniek, zie *Beginnelsen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

⁵ Zie artikel 134 van de wet van 12 mei 2014.

– les textes français et néerlandais des articles 186, 187, 189, 190, 191 et 193 de l'avant-projet doivent être mis en concordance, en indiquant au besoin dans quelle version linguistique la modification est apportée;

– la genèse des dispositions à modifier de la Loi générale doit être intégralement vérifiée, dès lors qu'à certains endroits elle fait défaut ou est inexacte ou incomplète. Les observations spécifiques formulées ci-après à cet égard ne sont dès lors pas exhaustives.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

Article 2

5.1. La Loi générale contient encore de nombreuses autres dispositions dont la version néerlandaise contient le mot “der”⁶. Dans la mesure où ces dispositions ne sont pas déjà modifiées ou abrogées par d'autres dispositions de l'avant-projet, elles doivent également être adaptées par l'article 2 de l'avant-projet.

5.2. La genèse citée de la loi est incomplète et devra, le cas échéant, être complétée au regard de l'adaptation des dispositions mentionnées au point 5.1.

Article 3

6. Entre les mots “de la même loi, modifiés” et les mots “par la loi du 12 mai 2014”, on insérera les mots “en dernier lieu”, dès lors que les articles 97 et 204 de la Loi générale ont déjà été modifiés antérieurement.

Article 4

7. Dans un souci de cohérence de la langue, dans le texte néerlandais de la Loi générale, mieux vaut également remplacer le mot “alsdan” par le mot “dan” à l'article 68 de la Loi générale.

Article 5

8. Les textes modificatifs mentionnés à l'article 5 de l'avant-projet ne sont pas complets. L'article 72 de la Loi générale a en effet été également modifié par la loi du 27 avril 2016 “adaptant les dispositions attributives de titres et de grades dans les codes fiscaux et les dispositions légales relatives aux douanes et accises et portant diverses autres dispositions”.

⁶ Voir, par exemple, les articles 3/1, 7, 14, 27, 29, 33, 57, § 2, 66, 68, alinéa 1er, 69, 71, 113, § 3, 117, 119, 136, 139, 245, 310 et 313, §§ 1er et 2.

– de Nederlandse en de Franse tekst van de artikelen 186, 187, 189, 190, 191 en 193 van het voorontwerp dienen met elkaar in overeenstemming te worden gebracht, door waar nodig aan te geven in welke taalversie de wijziging wordt aangebracht;

– de wetsgeschiedenis van de te wijzigen bepalingen van de Algemene Wet dient volledig te worden nagekeken, aangezien deze op sommige plaatsen ontbreekt of onjuist of onvolledig wordt weergegeven. De specifieke opmerkingen die hierna in dat verband worden gemaakt, zijn dan ook niet exhaustief.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 2

5.1. De Algemene Wet bevat nog tal van andere bepalingen waarin de Nederlandse tekst ervan het woord “der” bevat.⁶ Voor zover die bepalingen niet reeds bij andere bepalingen van het voorontwerp worden gewijzigd of opgeheven, moeten ook die bepalingen bij artikel 2 van het voorontwerp worden aangepast.

5.2. De aangehaalde wetsgeschiedenis is onvolledig en moet in voorkomend geval ook bijkomend worden aangevuld in het licht van de aanpassing van de bepalingen vermeld onder 5.1.

Artikel 3

6. Tussen de woorden “dezelfde wet,” en het woord “gewijzigd”, moet het woord “laatst” worden ingevoegd, nu de artikelen 97 en 204 van de Algemene Wet al eerder werden gewijzigd.

Artikel 4

7. Met het oog op een coherent taalgebruik wordt het woord “alsdan” het best ook in de Nederlandse tekst van artikel 68 van de Algemene Wet vervangen door het woord “dan”.

Artikel 5

8. De wijzigende teksten vermeld in artikel 5 van het voorontwerp zijn niet volledig. Artikel 72 van de Algemene Wet werd immers ook gewijzigd bij de wet van 27 april 2016 “tot aanpassing van de bepalingen tot toekenning van titels en graden in de fiscale wetboeken en de wettelijke bepalingen met betrekking tot de douane en accijnzen, en houdende diverse andere bepalingen”.

⁶ Zie bijvoorbeeld de artikelen 3/1, 7, 14, 27, 29, 33, 57, § 2, 66, 68, eerste lid, 69, 71, 113, § 3, 117, 119, 136, 139, 245, 310 en 313, §§ 1 en 2.

Article 6

9. Le mot “schipper” apparaît également dans le texte néerlandais des articles 24, § 4, 27, 31, 32 et 33 de la Loi générale. Ce mot doit sans doute également être remplacé par le mot “kapitein” dans ces dispositions.

Article 7

10.1. Le mot “schippers” apparaît également dans le texte néerlandais des articles 24, 28, 34, 66 et 139 de la Loi générale. Ce mot doit sans doute également être remplacé par le mot “kapiteins” dans ces dispositions.

10.2. Dans la mention de l’historique des dispositions à modifier, la référence à la loi du 12 décembre 1989 (lire: 22 décembre 1989) doit être omise. En effet, cette loi n’a modifié aucune des dispositions à modifier.

Article 8

11.1. Eu égard à la modification effectuée par l’article 8, point 6, de l’avant-projet, dans le texte néerlandais de l’article 50 de la Loi générale, on omettra également le mot “zich”.

11.2. En outre, force est de constater que, malgré les modifications spécifiques apportées par l’article 8, le texte néerlandais de l’article 50 de la loi générale présente toujours de graves lacunes sur le plan rédactionnel⁷. Il est dès lors conseillé de remplacer le texte néerlandais dans son intégralité et, le cas échéant, également le texte français pour assurer la concordance entre les deux versions linguistiques.

Articles 38 et 39

12. Un article 1er, 13°, figurant déjà dans la Loi générale⁸, les nouvelles définitions à insérer doivent être numérotées 14° et 15°.

⁷ “Wanneer goederen uit schepen, op de kusten van het koninkrijk gestrand of verongelukt, in lichters overgenomen zijn, zullen de kapiteins van de lichters, die, in zover, onder dezelfde verplichting liggen als kapiteins van binnenkomende zeeschepen, met de aldus zonder voorafgegane verklaring overgenomen goederen, niet verder mogen varen dan de naaste toegankelijke haven, en aldaar onverwijld, samen met de bemanning van het zeeschip, voor zover deze mee aan wal is gekomen, hun verklaring doen en voorts zich met de ambtenaren te overleggen, zoals vermeld in artikel 49”.

⁸ Inséré avec effet le 1er janvier 2021 par la loi du 3 avril 2019 “relative au retrait du Royaume-Uni de l’Union européenne”.

Artikel 6

9. Het woord “schipper” komt ook voor in de Nederlandse tekst van de artikelen 24, § 4, 27, 31, 32 en 33 van de Algemene Wet. Dat woord dient wellicht ook in die bepalingen te worden vervangen door het woord “kapitein”.

Artikel 7

10.1. Het woord “schippers” komt eveneens voor in de Nederlandse tekst van de artikelen 24, 28, 34, 66 en 139 van de Algemene Wet. Dat woord dient wellicht ook in die bepalingen te worden vervangen door het woord “kapiteins”.

10.2. Bij de vermelding van de wetsgeschiedenis van de te wijzigen bepalingen moet de verwijzing naar de wet van 12 december 1989 (lees: 22 december 1989) worden weggelaten. Geen van de te wijzigen bepalingen werd immers door die wet gewijzigd.

Artikel 8

11.1. Rekening houdend met de bij artikel 8, punt 6, van het voorontwerp doorgevoerde wijziging, dient ook het woord “zich” in de Nederlandse tekst van artikel 50 van de Algemene Wet te worden weggelaten.

11.2. Bovendien moet worden vastgesteld dat spijs de bij artikel 8 aangebrachte specifieke wijzigingen, de Nederlandse tekst van artikel 50 van de Algemene Wet nog steeds erg gebrekkig is geredigeerd.⁷ Het valt dan ook aan te raden om de Nederlandse tekst, en indien nodig voor de overeenstemming tussen de twee taalversies ook de Franse tekst, in zijn geheel te vervangen.

Artikelen 38 en 39

12. Aangezien er al een artikel 1, 13°, in de Algemene Wet voorkomt,⁸ dienen de nieuw in te voegen definities als 14° en 15° te worden vernummerd.

⁷ “Wanneer goederen uit schepen, op de kusten van het koninkrijk gestrand of verongelukt, in lichters overgenomen zijn, zullen de kapiteins van de lichters, die, in zover, onder dezelfde verplichting liggen als kapiteins van binnenkomende zeeschepen, met de aldus zonder voorafgegane verklaring overgenomen goederen, niet verder mogen varen dan de naaste toegankelijke haven, en aldaar onverwijld, samen met de bemanning van het zeeschip, voor zover deze mee aan wal is gekomen, hun verklaring doen en voorts zich met de ambtenaren te overleggen, zoals vermeld in artikel 49”.

⁸ Ingevoegd met ingang van 1 januari 2021 bij de wet van 3 april 2019 “betreffende de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie”.

Article 52

13.1. Afin de s'aligner plus étroitement sur le texte de l'article premier, paragraphe 1, de la directive 2006/79/CE⁹, le membre de phrase à insérer sera rédigé comme suit: "par un particulier, en provenance d'un État tiers, à destination d'un autre particulier se trouvant dans un État membre".

13.2. Mieux vaut en outre inscrire dans l'article à modifier une définition des "petits envois sans caractère commercial", étant entendu que cette définition peut également prendre la forme d'une référence à une disposition législative qui a déjà transposé l'article premier, paragraphe 2, de la directive susmentionnée.

Article 54

14. Les mots "leur arrivée" que l'article 54, 2°, de l'avant-projet insère dans le texte français de l'article 22/2 de la Loi générale n'ont pas d'équivalent dans le texte néerlandais actuel de cet article. L'exposé des motifs paraît cependant indiquer que l'intention est de modifier l'article 22/2 en vue d'ajouter un référence à la notification d'arrivée visée à l'article 133 du Code des douanes de l'Union.

Articles 70 et 77

15. On n'aperçoit pas clairement comment les dispositions pénales en projet prévues par les articles 70 et 77 de l'avant-projet s'articulent avec la disposition pénale de l'article 220 de la Loi générale. Cette articulation doit à tout le moins être précisée dans l'exposé des motifs.

Article 82

16. Dans le texte néerlandais de l'article 47 de la Loi générale, mieux vaut insérer les mots "en door de Uniewetgeving" après le mot "wet".

Article 86

17. Dans le texte à remplacer par l'article 86, point 1, de l'avant-projet, le mot "nature" sera remplacé par le mot "identité".

Article 129

18. Invité à fournir des éclaircissements quant à la portée de l'insertion des mots "ou de son représentant" figurant à l'article 72 de la Loi générale, le délégué a déclaré ce qui suit:

⁹ directive 2006/79/CE du Conseil du 5 octobre 2006 "relative aux franchises fiscales applicables à l'importation des marchandises faisant l'objet de petits envois sans caractère commercial en provenance de pays tiers".

Artikel 52

13.1. Teneinde nauwer aan te sluiten bij de tekst van artikel 1, lid 1, van richtlijn 2006/79/EG,⁹ dient de in te voegen zinsnede te luiden: "van een particulier vanuit een derde land naar een andere particulier die zich in een lidstaat bevindt".

13.2. Er wordt daarnaast het best ook een definitie van "kleine zendingen zonder handelskarakter" in het te wijzigen artikel opgenomen, met dien verstande dat die definitie ook de vorm kan aannemen van een verwijzing naar een wetsbepaling waarbij artikel 1, lid 2, van de voornoemde richtlijn al eerder is omgezet.

Artikel 54

14. In de Nederlandse tekst van het huidige artikel 22/2 van de Algemene Wet is er geen equivalent voor de woorden "leur arrivée" die bij artikel 54, 2°, van het voorontwerp worden ingevoegd in de Franse tekst van dat artikel. Volgens de memorie van toelichting lijkt het nochtans de bedoeling om artikel 22/2 te wijzigen met het oog op de toevoeging van een verwijzing naar de kennisgeving van aankomst bedoeld in artikel 133 van het douanewetboek van de Unie.

Artikelen 70 en 77

15. Het is niet duidelijk hoe de bij de artikelen 70 en 77 van het voorontwerp ontworpen strafbepalingen zich verhouden tot de strafbepaling van artikel 220 van de Algemene Wet. Die verhouding dient minstens verduidelijkt te worden in de memorie van toelichting.

Artikel 82

16. De woorden "en door de Uniewetgeving" worden in de Nederlandse tekst van artikel 47 van de Algemene Wet beter ingevoegd na het woord "wet".

Artikel 86

17. In de bij artikel 86, punt 1, van het voorontwerp te vervangen tekst moet het woord "aard" vervangen worden door het woord "identiteit".

Artikel 129

18. Om nadere toelichting verzocht omtrent de draagwijdte van de invoeging van de woorden "of zijn vertegenwoordiger" in artikel 72 van de Algemene Wet, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

⁹ richtlijn 2006/79/EG van de Raad van 5 oktober 2006 "inzake de belastingvrijstellingen die van toepassing zijn bij invoer van uit derde landen afkomstige kleine zendingen goederen zonder commercieel karakter".

“Dit artikel gaat over de generale verklaring.

“Vertegenwoordiger” betekent hier de exploitant van het schip of iedereen die naar behoren door de kapitein is gemachtigd om de generale verklaring te ondertekenen zoals opgenomen in art. 24, § 3 AWDA (art. 64 van het ontwerp).

Om verwarring te voorkomen, stellen we voor om de bewoordingen “of zijn vertegenwoordiger” te vervangen door “of de in artikel 24, § 3 bedoelde persoon”. Op die manier wordt verwarring vermeden met een “vertegenwoordiger” in de zin van art. 18 DWU (Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie).

On peut se rallier à la proposition du délégué.

Article 182

19. Invité à apporter des précisions quant à la portée de l'article 160/3, § 4, en projet, de la Loi générale, et sur les “poursuites” visées dans ce paragraphe, le délégué a répondu ce qui suit:

“De artikelen 160/1 tot en met 160/3 zijn geen nieuwe artikelen. In de huidige versie van de Algemene wet inzake douane en accijnzen zijn dit de artikelen 141 tot en met 143. De desbetreffende artikelen werden enkel verplaatst, de inhoud werd niet gewijzigd.”

Dans l'exposé des motifs, mieux vaut préciser le champ d'application de la disposition susmentionnée et justifier l'exception prévue dans le deuxième membre de phrase du paragraphe 4 en projet.

Le greffier,

Le président,

Annemie GOOSSENS

Wilfried VAN VAERENBERGH

“Dit artikel gaat over de generale verklaring.

“Vertegenwoordiger” betekent hier de exploitant van het schip of iedereen die naar behoren door de kapitein is gemachtigd om de generale verklaring te ondertekenen zoals opgenomen in art. 24, § 3 AWDA (art. 64 van het ontwerp).

Om verwarring te voorkomen, stellen we voor om de bewoordingen “of zijn vertegenwoordiger” te vervangen door “of de in artikel 24, § 3 bedoelde persoon”. Op die manier wordt verwarring vermeden met een “vertegenwoordiger” in de zin van art. 18 DWU (Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie).

Met het voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 182

19. Om nadere toelichting gevraagd over de draagwijdte van het ontworpen artikel 160/3, § 4, van de Algemene Wet, en welke “vervolgingen” worden bedoeld in die paragraaf, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De artikelen 160/1 tot en met 160/3 zijn geen nieuwe artikelen. In de huidige versie van de Algemene wet inzake douane en accijnzen zijn dit de artikelen 141 tot en met 143. De desbetreffende artikelen werden enkel verplaatst, de inhoud werd niet gewijzigd.”

In de memorie van toelichting wordt het best de draagwijdte van de voormelde bepaling verduidelijkt en een verantwoording gegeven voor de uitzondering voorzien in het tweede zinsdeel van de ontworpen paragraaf 4.

De griffier,

De voorzitter,

Annemie GOOSSENS

Wilfried VAN VAERENBERGH

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Finances est chargé de présenter, en Notre nom, à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit:

TITRE 1ER*Disposition générale***Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2*Modernisation de la langue néerlandaise***Art. 2**

Dans le texte néerlandais des articles 1er, 2° et 3°, 44, alinéa 1er, 45, alinéa 2, 46, 47, 49, § 1er, 51, 52, 53, 67, 76, 85, 86, 88, 90, 92, 93, 97, alinéa 1er, 114, § 2, 133, 1°, 147, § 1er, 151, § 1er, 165, 166, 173, § 3, 176, 180, 183, 184, §§ 1er et 2, 186, § 1er, 190, §§ 1er et 3, 192, alinéa 1er, 194, alinéa 2, 201, § 2, alinéa 1er, 203, § 1er, alinéa 1er, 205, 210, §§ 1er et 2 alinéa 1er, 235, §§ 1er et 2, 236, § 1er, 246, 250, 251, 255, 270, 273, § 2, 281, § 4, 292, § 1er, 320, alinéas 2 et 5 et 327, de la loi générale sur les douanes et accises, coordonnée le 18 juillet 1977, modifiés par l'arrêté royal du 26 août 1981 confirmé par la loi du 21 mai 1985, par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, et par les lois des 22 décembre 1989, 27 décembre 1993, 21 décembre 2009, 23 décembre 2009, 14 janvier 2013, 25 avril 2014, 12 mai 2014, 27 avril 2016, 3 avril 2019 et 2 mai 2019 le mot "der" est à chaque fois remplacé par les mots "van de".

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Financiën is ermee belast in Onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in te dienen:

TITEL 1*Algemene bepaling***Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2*Modernisering van de Nederlandse taal***Art. 2**

In de Nederlandse tekst van de artikelen 1, 2° en 3°, 44, lid 1, 45, lid 2, 46, 47, 49, § 1, 51, 52, 53, 67, 76, 85, 86, 88, 90, 92, 93, 97, lid 1, 114, § 2, 133, 1°, 147, § 1, 151, § 1, 165, 166, 173, § 3, 176, 180, 183, 184, §§ 1 en 2, 186, § 1, 190, §§ 1 en 3, 192, lid 1, 194, lid. 2, 201, § 2, lid 1, 203, § 1, lid 1, 205, 210, §§ 1 en 2 lid 1, 235, §§ 1 en 2, 236, § 1, 246, 250, 251, 255, 270, 273, § 2, 281, § 4, 292, § 1, 320, leden 2 en 5 en 327 van de algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977, gecoördineerd op 18 juli 1977, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 26 augustus 1981 bevestigd door de wet van 21 mei 1985, bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, en bij de wetten van 22 december 1989, van 27 december 1993, van 21 december 2009, van 23 december 2009, van 14 januari 2013, van 25 april 2014, van 12 mei 2014, van 27 april 2016, van 3 april 2019 en van 2 mei 2019 wordt in de Nederlandse tekst het woord "der" telkens vervangen door de woorden "van de".

Art. 3

Dans les articles 5, 1°, 6, 97 et 204, § 6 de la même loi, modifiés en dernier lieu par les lois des 27 décembre 1993 et 12 mai 2014, dans le texte néerlandais, les mots “der douane of der accijnzen” sont remplacés par les mots “van de douane of accijnzen”.

Art. 4

Dans les articles 88, 93 et 166 de la même loi, modifiés par les lois du 22 décembre 1989, du 12 mai 2014, et du 27 avril 2016 et, dans le texte néerlandais, le mot “alsdan” est chaque fois remplacé par le mot “dan”.

Art. 5

Dans les articles 54, 55, 72, 192, 226, 246, 247, 249, § 1er, 291, 1°, 294, 3°, 307 et 308 de la même loi, modifiés par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, et les lois des 12 mai 2014 et 27 avril 2016, dans le texte néerlandais, le mot “Rijk” est chaque fois remplacé par le mot “koninkrijk”.

Art. 6

Dans les articles 46, 72, 114, § 1er, 115, § 2, 156, § 2, 165, 220, § 1er, 235, §§ 1er et 2, 240, 241, §§ 2 et 3, et 253 de la même loi, modifiés par la loi du 27 décembre 1993, l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et les lois du 21 décembre 2009, du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, dans le texte néerlandais, le mot “schipper” est chaque fois remplacé par le mot “kapitein”.

Art. 7

Dans les articles 44, alinéa 2, 45, alinéa 2, 56, 113, § 1er, 147, § 1er, 163, alinéa 2, 190, §§ 1er et 2 et 249, § 1er de la même loi, modifiés par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, dans le texte néerlandais, le mot “schippers” est chaque fois remplacé par le mot “kapiteins”.

Art. 8

L'article 50 de la même loi modifié par la loi du 12 mai 2014, le texte néerlandais, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 50. Wanneer goederen van aan de kusten van het Koninkrijk gestrande of verongelukte schepen in

Art. 3

In de artikelen 5, 1°, 6, 97 en 204, § 6 van dezelfde wet, laatst gewijzigd bij de wetten van 27 december 1993 en van 12 mei 2014, wordt in de Nederlandse tekst de woorden “der douane of der accijnzen” vervangen door de woorden “van de douane of accijnzen”.

Art. 4

In de artikelen 88, 93 en 166 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, van 12 mei 2014, en van 27 april 2016, wordt in de Nederlandse tekst het woord “alsdan” telkens vervangen door het woord “dan”.

Art. 5

In de artikelen 54, 55, 72, 192, 226, 246, 247, 249, § 1, 291, 1°, 294, 3°, 307 en 308 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, en de wetten van 12 mei 2014 en van 27 april 2016, wordt in de Nederlandse tekst het woord “Rijk” telkens vervangen door het woord “koninkrijk”.

Art. 6

In de artikelen 46, 72, 114, § 1, 115, § 2, 156, § 2, 165, 220, § 1, 235, §§ 1 en 2, 240, 241, §§ 2 en 3, en 253 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 21 december 2009, van 12 mei 2014 en van 27 april 2016, wordt in de Nederlandse tekst het woord “schipper” telkens vervangen door het woord “kapitein”.

Art. 7

In de artikelen 44, lid 2, 45, lid 2, 56, 113, § 1, 147, § 1, 163, lid 2, 190, §§ 1 en 2 en 249, § 1 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en van 27 april 2016, wordt in de Nederlandse tekst het woord “schippers” telkens vervangen door het woord “kapiteins”.

Art. 8

Artikel 50 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, in de Nederlandse tekst, wordt vervangen als volgt:

“Art. 50. Wanneer goederen van aan de kusten van het Koninkrijk gestrande of verongelukte schepen in

lichters worden overgenomen, zullen de kapiteins van de lichters, voor zover zij dezelfde verplichtingen hebben als de kapiteins van binnenkomende zeeschepen, met de overgenomen goederen waarvoor geen generale verklaring werd ingediend, niet verder mogen varen dan de dichtstbijzijnde toegankelijke haven.

Daar zullen zij, samen met de eventueel van wal gekomen bemanning van het zeeschip onmiddellijk deze verklaring doen en verder met de ambtenaren overleggen zoals vermeld in artikel 49.”

Art. 9

Dans l'article 96 de la même loi, modifié par la loi du 27 décembre 1993, dans le texte néerlandais, les mots “de douanevervoer” sont remplacés par les mots “het douanevervoer”.

Art. 10

Dans l'article 131, alinéa 1er de la même loi, modifié par les lois du 27 décembre 1993 et du 12 mai 2014, dans le texte néerlandais, les mots “de door de Koning toe te stane uitzonderingen” sont remplacés par les mots “de uitzonderingen die door de Koning worden toegestaan”.

Art. 11

Dans l'article 208, § 1er de la même loi, modifié par la loi du 22 décembre 1989 et l'arrêté royal du 20 juillet 2000, dans le texte néerlandais, le mot “produkten” est remplacé par le mot “producten”.

Art. 12

Dans l'article 241, § 3, de la même loi, modifié par la loi du 21 décembre 2009 et par la loi du 12 mai 2014, dans le texte néerlandais, les mots “van vijf- tot tienmaal de accijnzen” sont remplacés par “van vijf- tot tienmaal de rechten en accijns”.

Art. 13

Dans l'article 263 de la même loi, dans le texte néerlandais, les mots “vergezellen, of als aannemelijk” sont remplacés par les mots “vergezellen, en als aannemelijk”.

lichters worden overgenomen, zullen de kapiteins van de lichters, voor zover zij dezelfde verplichtingen hebben als de kapiteins van binnenkomende zeeschepen, met de overgenomen goederen waarvoor geen generale verklaring werd ingediend, niet verder mogen varen dan de dichtstbijzijnde toegankelijke haven.

Daar zullen zij, samen met de eventueel van wal gekomen bemanning van het zeeschip onmiddellijk deze verklaring doen en verder met de ambtenaren overleggen zoals vermeld in artikel 49.”

Art. 9

In artikel 96 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, worden in de Nederlandse tekst de woorden “de douanevervoer” vervangen door de woorden “het douanevervoer”.

Art. 10

In artikel 131, lid 1 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 27 december 1993 en van 12 mei 2014, worden in de Nederlandse tekst de woorden “de door de Koning toe te stane uitzonderingen” vervangen door de woorden “de uitzonderingen die door de Koning worden toegestaan”.

Art. 11

In artikel 208, § 1 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 december 1989 en het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt in de Nederlandse tekst het woord “produkten” vervangen door het woord “producten”.

Art. 12

In artikel 241, § 3, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 21 december 2009 en van 12 mei 2014, worden, in de Nederlandse tekst, de woorden “van vijf- tot tienmaal de accijnzen” vervangen door de woorden “van vijf- tot tienmaal de rechten en accijns”.

Art. 13

In artikel 263 van dezelfde wet worden, in de Nederlandse tekst, de woorden “vergezellen, of als aannemelijk” vervangen door de woorden “vergezellen, en als aannemelijk”.

TITRE 3*Modernisation de la langue française***Art. 14**

Dans l'article 133, alinéa 1er, de la même loi, modifié par les lois des 27 décembre 1993 et 12 mai 2014, dans le texte français, les mots "pour la durée d'un ou de six mois" sont remplacés par les mots "pour la durée d'un à six mois".

Art. 15

Dans l'article 198 de la même loi, modifié par la loi du 27 avril 2016, dans le texte français, les mots "elle énonceront" sont remplacés par les mots "elles énonceront".

Art. 16

Dans l'article 235, § 3 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014 et par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, dans le texte français, les mots "dont il" sont remplacés par les mots "dont ils".

Art. 17

Dans l'article 240 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014 et par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, dans le texte français, les modifications suivantes sont apportées:

Le mot "confisquées" est remplacé par le mot "confisquées";

Le mot "transportées" est remplacé par le mot "transportées".

Art. 18

Dans l'article 261/2 de la même loi, inséré par la loi du 22 décembre 1989 et modifié par la loi du 27 décembre 1993, dans le texte français, le mot "prévus" est remplacé par le mot "prévues".

Art. 19

Dans l'article 281, § 4 de la même loi, inséré par la loi du 2 mai 2019, dans le texte français, le mot "notifiée" est remplacé par le mot "notifiées".

TITEL 3*Modernisering van de Franse taal***Art. 14**

In artikel 133, lid 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 27 december 1993 en van 12 mei 2014, worden, in de Franse tekst, de woorden "pour la durée d'un ou de six mois" vervangen door de woorden "pour la durée d'un à six mois".

Art. 15

In artikel 198 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 april 2016, worden in de Franse tekst de woorden "elle énonceront" vervangen door de woorden "elles énonceront".

Art. 16

In artikel 235, § 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, worden in de Franse tekst de woorden "dont il" vervangen door de woorden "dont ils".

Art. 17

In artikel 240 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet 12 mei 2014 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, worden in de Franse tekst de volgende wijzigingen aangebracht:

Het woord "confisquées" wordt vervangen door het woord "confisquées";

Het woord "transportées" wordt vervangen door het woord "transportées".

Art. 18

In artikel 261/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989 en gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt in de Franse tekst het woord "prévus" vervangen door het woord "prévues".

Art. 19

In artikel 281, § 4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 2 mei 2019, wordt in de Franse tekst het woorden "notifiée" vervangen door het woord "notifiées".

Art. 20

Dans l'article 319*bis*, § 2 de la même loi, inséré par la loi du 1er juillet 2016, dans le texte français, le mot "accordé" est remplacé par le mot "accordée".

TITRE 4

Uniformisation de la devise

Art. 21

Dans les articles 13, §§ 2 et 3, 17, § 2, 72, 114 §§ 1er et 2, 115 § 2, 128 § 2, alinéa 2, 130 § 4, 134 alinéa 2, 137, alinéa 2, 157, alinéa 2, 181, 200, § 2, 201, § 3, 203, § 3, 204, § 5, 207, § 1er, 208, § 1er, , 243, 244, 255, 257, §§ 1er et 2, 259, 260, 261, 277, § 2, 294, 315, § 2 et 329, § 1er de la même loi, modifiés par les lois des 22 décembre 1989, 27 décembre 1993, l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et par les lois des 21 décembre 2009, 12 mai 2014 et 27 avril 2016, le mot "EUR" est à chaque fois remplacé par le mot "euros".

Art. 22

Dans les articles 233 § 2, 235, § 3, 240, 241 § 2 et 254 de la même loi, modifiés par l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et par les lois des 12 mai 2014 et 27 avril 2016, dans le texte français, le mot "euro" est à chaque fois remplacé par le mot "euros".

Art. 23

Dans les articles 233 § 1er, 243 et 329, § 3 de la même loi, modifiés par l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et par la loi du 12 mai 2014, dans le texte français, le mot "EUR" est à chaque fois remplacé par le mot "euros".

Art. 24

Dans l'article 329 § 3 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, dans le texte néerlandais, le mot "eur" est à chaque fois remplacé par le mot "euro".

Art. 20

In artikel 319*bis*, § 2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 1 juli 2016, wordt in de Franse tekst het woord "accordé" vervangen door het woord "accordée".

TITEL 4

Standaardisatie van de valuta

Art. 21

In de artikelen 13, §§ 2 en 3, 17, § 2, 72, 114 §§ 1 en 2, 115 § 2, 128 § 2, lid 2, 130 § 4, 134 lid 2, 137, lid 2, 157, lid 2, 181, 200, § 2, 201, § 3, 203, § 3, 204, § 5, 207, § 1, 208, § 1, 243, 244, 255, 257 §§ 1 en 2, 259, 260, 261, 277, § 2, 294, 315, § 2 en 329, § 1 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, van 27 december 1993, het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 21 december 2009, van 12 mei 2014 en van 27 april 2016, wordt het woord "EUR" telkens vervangen door het woord "euro".

Art. 22

In de artikelen 233 § 2, 235 § 3, 240, 241 § 2 en 254 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 12 mei 2014 en van 27 april 2016, in de Franse tekst, wordt het woord "euro" telkens vervangen door het woord "euros".

Art. 23

In de artikelen 233 § 1, 243 en 329, § 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wet van 12 mei 2014, in de Franse tekst, wordt het woord "EUR" telkens vervangen door het woord "euros".

Art. 24

In het artikel 329 § 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, in de Nederlandse tekst, wordt het woord "eur" telkens vervangen door het woord "euro".

TITRE 5

*Adaptation
aux nouvelles dénominations européennes*

Art. 25

Dans l'article 20, 16, c) de la même loi, modifié par la loi du 18 décembre 2015, dans le texte français, les mots "des Communautés européennes" sont remplacés par les mots "de l'Union européenne".

Art. 26

Dans l'article 22/4, alinéa 2, de la même loi, remplacé par la loi du 16 mars 2006, les mots "des Communautés européennes" sont remplacés par les mots "de l'Union européenne".

Art. 27

Dans l'intitulé du Chapitre Xbis de la même loi, le mot "communautaires" est remplacé par les mots "de l'Union".

TITRE 6

*Adaptations afin de mettre la loi générale sur les
douanes et accises en conformité avec le code des
douanes de l'Union*

CHAPITRE I

**Définitions, dette douanière et
prise en compte, généralités**

Art. 28

Dans l'article 1er de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 3 avril 2019, le point 1^obis, rédigé comme suit, est inséré:

"1^obis code des douanes de l'Union: le règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 établissant le code des douanes de l'Union;"

Art. 29

L'article 1er, 4°, a), de la même loi, remplacé en dernier lieu par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

TITEL 5

*Aanpassing van de benamingen
van de Europese instellingen*

Art. 25

In artikel 20, 16, c) van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 18 december 2015, in de Franse tekst, worden de woorden "des Communautés européennes" vervangen door de woorden "de l'Union européenne".

Art. 26

In artikel 22/4, lid 2, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 16 maart 2006, worden de woorden "van de Europese Gemeenschappen" vervangen door de woorden "van de Europese Unie".

Art. 27

In het opschrift van hoofdstuk Xbis van dezelfde wet worden de woorden "communautaire goederen" vervangen door het woord "Uniegoederen".

TITEL 6

*Aanpassingen om de algemene wet inzake douane
en accijnzen in conformiteit te brengen met het
douanewetboek van de Unie*

HOOFDSTUK I

**Definities, douaneschuld en boeking,
algemene bepalingen**

Art. 28

In artikel 1 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 april 2019, wordt het punt 1^obis ingevoegd, luidende:

"1^obis douanewetboek van de Unie: de Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie;"

Art. 29

Artikel 1, 4°, a) van dezelfde wet, laatstelijk vervangen door de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

“a) droits à l’importation, tels que définis à l’article 5, 20) du code des douanes de l’Union;”.

Art. 30

L’article 1er, 4°, b), de la même loi, remplacé en dernier lieu par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

“b) droits à l’exportation, tels que définis à l’article 5, 21) du code des douanes de l’Union;”.

Art. 31

L’article 1er, 5°, de la même loi, remplacé en dernier lieu par les lois des 27 décembre 1993 et 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“5° dette douanière: telle que définie à l’article 5, 18) du code des douanes de l’Union;”.

Art. 32

L’article 1er, le point 7°, de la même loi, est remplacé par ce qui suit:

“7° régime douanier: un des régimes repris à l’article 5, 16) du code des douanes de l’Union;”.

Art. 33

L’article 1er, le point 8°, de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, est remplacé par ce qui suit:

“8° territoire douanier de l’Union: tel que repris à l’article 4 du code des douanes de l’Union;”.

Art. 34

L’article 1er, le point 9°, de la même loi, remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

“9° mise en libre pratique: telle que prévue aux articles 201 et 202 du code des douanes de l’Union;”.

“a) rechten bij invoer, zoals bepaald in artikel 5, 20) van het douanewetboek van de Unie;”.

Art. 30

Artikel 1, 4°, b) van dezelfde wet, laatstelijk vervangen door de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

“b) rechten bij uitvoer, zoals bepaald in artikel 5, 21) van het douanewetboek van de Unie;”.

Art. 31

Artikel 1, 5° van dezelfde wet, laatstelijk vervangen door de wetten van 27 december 1993 en van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“5° douaneschuld: zoals bepaald in artikel 5, 18) van het douanewetboek van de Unie;”.

Art. 32

Artikel 1, 7° van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“7° douaneregeling: één van de regelingen zoals opgenomen in artikel 5, 16) van het douanewetboek van de Unie;”.

Art. 33

Artikel 1, 8° van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 22 december 1989, wordt vervangen als volgt:

“8° douanegebied van de Unie: zoals bepaald in artikel 4 van het douanewetboek van de Unie;”.

Art. 34

Artikel 1, 9° van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

“9° in het vrije verkeer brengen: zoals bepaald in de artikelen 201 en 202 van het douanewetboek van de Unie;”.

Art. 35

Dans l'article 1er, 10°, de la même loi, les mots "ainsi que la technologie y afférente" sont insérés après le mot "quelconque".

Art. 36

L'article 1er, le point 12°, de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, est remplacé par ce qui suit:

"12° marchandises de l'Union: telles que définies à l'article 5, 23) du code des douanes de l'Union;"

Art. 37

Dans l'article 1er de la même loi, un point 14°, rédigé comme suit, est inséré:

"14° capitaine: au sens de la présente loi est tout capitaine, maître ou patron, chargé de la conduite d'un navire ou autre bâtiment;"

Art. 38

Dans l'article 1er de la même loi, un point 15°, rédigé comme suit, est inséré:

"15° pilote-commandant de bord: le pilote-commandant de bord d'un aéronef;"

Art. 39

Dans l'article 3/1 de la même loi, inséré par la loi du 14 avril 2011, les mots "du Bureau unique des douanes et accises" sont abrogés.

Art. 40

L'article 4 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 4. L'Administration Générale des Douanes et Accises est chargée de la perception des droits à l'importation et à l'exportation visés à l'article 1er, 4° et des accises."

Art. 41

L'article 7 de la même loi est abrogé.

Art. 35

In artikel 1, 10° van dezelfde wet worden na het woord "goederen" de woorden "; met inbegrip van de daaraan verbonden technologie" toegevoegd.

Art. 36

Artikel 1, 12° van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 22 december 1989, wordt vervangen als volgt:

"12° Uniegoederen: zoals bepaald in artikel 5, 23) van het douanewetboek van de Unie;"

Art. 37

In artikel 1 van dezelfde wet wordt een punt 14° ingevoegd, luidende:

"14° kapitein: dient in deze wet gelezen te worden als de kapitein, gezagvoerder of schipper belast met het varen van een zeeschip of een ander vaartuig;"

Art. 38

In artikel 1 van dezelfde wet wordt een punt 15° ingevoegd, luidende:

"15° piloot-gezagvoerder: de piloot-gezagvoerder van een luchtvaartuig;"

Art. 39

In artikel 3/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 april 2011, worden de woorden "van het Enig Kantoor der douane en accijnzen" opgeheven.

Art. 40

Artikel 4 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 4. De Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen is belast met de inning van de rechten bij invoer en uitvoer bedoeld in artikel 1, 4° en van de accijnzen."

Art. 41

Artikel 7 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 42

Dans l'article 8 de la même loi, la phrase "Toutes les dispositions législatives relatives à l'importation, à l'exportation et au transit des marchandises par terre et par eau sont applicables aux entrées, aux sorties et au transit par voie aérienne." est remplacée par la phrase "À moins qu'il n'en soit disposé autrement, toutes les dispositions législatives relatives à l'importation, à l'exportation et au transit des marchandises par terre et par eau sont applicables aux entrées, aux sorties et au transit par voie aérienne."

Art. 43

Dans l'article 9 de la même loi, modifié par la loi du 22 décembre 1989, la première phrase est remplacée par ce qui suit:

"Sans préjudice de la législation de l'Union, le Roi détermine:"

Art. 44

L'article 10 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 10. Sans préjudice de la législation de l'Union relative à l'utilisation de systèmes électroniques pour la communication avec les autorités douanières, le Roi peut:

1° imposer que les données à faire figurer sur les déclarations en matière de douane soient introduites par le déclarant ou le représentant en douane dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane;

2° fixer les modalités selon lesquelles les données visées au 1° doivent être introduites dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane;

3° déterminer les formalités particulières à remplir par la personne qui introduit la déclaration pour être dispensé de l'obligation d'introduire les données de la déclaration dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane.

Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent article."

Art. 42

In artikel 8 van dezelfde wet wordt de zin "Alle wetsbepalingen betreffende de in- en uitvoer en het douanevervoer van de goederen over water en over land zijn toepasselijk op de in- en uitvoer en douanevervoer door de lucht." vervangen door de zin "Tenzij anders bepaald, zijn alle wetsbepalingen betreffende de in- en uitvoer en het douanevervoer van de goederen over water en over land toepasselijk op de in- en uitvoer en douanevervoer door de lucht."

Art. 43

In artikel 9 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 december 1989, wordt de eerste zin vervangen als volgt:

"Onverminderd de Uniewetgeving bepaalt de Koning:"

Art. 44

Artikel 10 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 10. Onverminderd de Uniewetgeving betreffende het gebruik van elektronische systemen voor de communicatie met de douaneautoriteiten, mag de Koning:

1° opleggen dat de gegevens die moeten voorkomen in de aangiften inzake douane in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften worden ingebracht door de aangever of de douanevertegenwoordiger;

2° de modaliteiten bepalen volgens welke de gegevens bedoeld in 1° moeten worden ingebracht in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften;

3° de bijzondere formaliteiten bepalen die de persoon die de aangifte indient, moet vervullen om ontslagen te worden van de verplichting tot het inbrengen van de gegevens van de aangifte in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften.

De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering van dit artikel."

Art. 45

Dans l'article 17, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 27 décembre 1993, l'alinéa 2, est remplacé par ce qui suit:

“Peuvent être considérées comme prestations spéciales les prestations visées à l'article 52, 2, du code des douanes de l'Union.”.

Art. 46

Dans l'article 17, § 2, alinéa 1er, de la même loi, les mots “la douane” sont remplacés par les mots “l'Administration Générale des Douanes et Accises”.

CHAPITRE II**Détermination du taux ou du montant applicable****Art. 47**

L'article 18 de la même loi, remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

CHAPITRE IIB/S**Franchise des droits à l'importation****Art. 48**

Dans l'article 19/2 de la même loi, inséré par la loi du 22 décembre 1989, une virgule est insérée entre le mot “franchise” et le mot “la”.

Art. 49

Dans l'article 19/3 de la même loi, inséré par la loi du 22 décembre 1989 et remplacé par la loi du 18 décembre 2015, les mots “A moins” sont remplacés par les mots “Sans préjudice de la législation de l'Union et à moins”.

Art. 50

Dans l'article 19/4, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 22 décembre 1989, sont apportées les modifications suivantes:

Art. 45

In artikel 17, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt lid 2 vervangen als volgt:

“De prestaties bedoeld in artikel 52, 2 van het douanewetboek van de Unie kunnen als bijzondere prestaties worden aangemerkt.”.

Art. 46

In artikel 17, § 2, lid 1, van dezelfde wet worden de woorden “de douane” vervangen door de woorden “de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen”.

HOOFDSTUK II**Vaststelling van de toepasselijke heffingsvoeten of het toepasselijke bedrag****Art. 47**

Artikel 18 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK IIB/S**Vrijstelling van rechten bij invoer****Art. 48**

In artikel 19/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989, wordt een komma ingevoegd tussen het woord “vrijstelling” en het woord “de”.

Art. 49

In artikel 19/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989 en vervangen door de wet van 18 december 2015, wordt het woord “Tenzij” vervangen door de woorden “Onverminderd de Uniewetgeving en tenzij”.

Art. 50

In artikel 19/4, lid 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. dans le texte français, le mot “présente” est inséré avant le mot “loi”;

2. dans le texte néerlandais, les mots “wettelijk bepaalde gevallen” sont remplacés par les mots “gevallen bij deze wet bepaald”.

CHAPITRE III

Franchises et restitutions en matière d'accises

Art. 51

Dans l'article 20, § 1er, 3° de la même loi, modifié par la loi du 18 décembre 2015, les mots “par un particulier, en provenance d'un État tiers, à destination d'un autre particulier se trouvant en Belgique” sont insérés après le mot “commercial”.

Art. 52

Dans l'article 20, § 1er, 16°, b) de la même loi, modifié par la loi du 18 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1. dans le texte français, les mots “en son sein” sont insérés après les mots “transfère sa résidence normale”;

2. dans le texte néerlandais, les mots “die zijn gewone verblijfplaats eveneens heeft in een lidstaat van de Europese Unie en” sont insérés entre les mots “aan een particulier” et les mots “die, naar aanleiding van zijn huwelijk”.

CHAPITRE IIIB/S

Introduction de marchandises dans le pays

Art. 53

Dans l'article 22/2 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993 et modifié par la loi 12 mai 2014, les mots “leur présentation en douane, leur déclaration sommaire” sont remplacés par les mots “leur déclaration sommaire d'entrée, leur arrivée, leur présentation en douane”.

1. in de Franse tekst wordt het woord “présente” ingevoegd voor het woord “loi”;

2. in de Nederlandse tekst worden de woorden “wettelijk bepaalde gevallen” vervangen door de woorden “gevallen bij deze wet bepaald”.

HOOFDSTUK III

Vrijstellingen en teruggaven inzake accijnzen

Art. 51

In artikel 20, § 1, 3° van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 december 2015, worden de woorden “van een particulier vanuit een derde land naar een andere particulier die zich in België bevindt” na het woord “handelskarakter” ingevoegd.

Art. 52

In artikel 20, § 1, 16° b) van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in de Franse tekst, worden de woorden “en son sein” ingevoegd na de woorden “transfère sa résidence normale”;

2. in de Nederlandse tekst, worden de woorden “die zijn gewone verblijfplaats eveneens heeft in een lidstaat van de Europese Unie en” ingevoegd tussen de woorden “aan een particulier” en de woorden “die, naar aanleiding van zijn huwelijk”.

HOOFDSTUK IIIB/S

Binnenbrengen van goederen in het land

Art. 53

In artikel 22/2 van dezelfde wet wordt, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993 en gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “het aanbieden ervan bij de douane, de summiere aangifte ervan,” vervangen door de woorden “de summiere aangifte bij binnenbrengen, de aankomst, het aanbrengen bij de douane,”.

Art. 54

L'article 22/3, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993 et modifié par la loi 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 22/3. Sans préjudice de la législation de l'Union, la déclaration de mise en dépôt temporaire visée par le code des douanes de l'Union consiste en une liste de chargement du modèle fixé par le Roi.”.

Art. 55

Dans l'article 22/4, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, dans le texte français, les modifications suivantes sont apportées:

1. les mots “, qui ne se trouvent pas dans les installations de dépôt temporaire,” sont insérés après les mots “dépôt temporaire”;
2. dans le texte français, les mots “désignés ou” sont insérés après les mots “des lieux”;
3. dans le texte néerlandais, les mots “het stelsel” sont abrogés.

Art. 56

Dans l'article 22/4, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993 et modifié par la loi du 16 mars 2006, les mots “et taxes” sont insérés avant les mots “à l'importation”.

Art. 57

Dans l'article 22/5, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, le mot “lieux” est chaque fois remplacé par le mot “installations”.

Art. 58

Dans l'article 22/6, 1°, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, les modifications suivantes sont apportées:

1. les mots “, a à g,” sont abrogés;
2. les mots “dans une zone franche ou encore réacheminées hors du territoire douanier de la Communauté” sont remplacés par le mot “réexportées”.

Art. 54

Artikel 22/3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993 en gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 22/3. Onverminderd de Uniewetgeving, bestaat de aangifte tot tijdelijke opslag, bedoeld in het douanewetboek van de Unie, uit een vrachtlijst naar het model vastgesteld door de Koning.”.

Art. 55

In artikel 22/4, lid 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, in de Nederlandse tekst, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “die zich niet in een ruimte voor tijdelijke opslag bevinden” worden ingevoegd na de woorden “tijdelijke opslag”;
2. in de Franse tekst de woorden “désignés ou” worden ingevoegd na de woorden “des lieux”;
3. in de Nederlandse tekst, de woorden “het stelsel” worden opgeheven.

Art. 56

In artikel 22/4, lid 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993 en gewijzigd bij de wet van 16 maart 2006, worden de woorden “en taksen” ingevoegd voor de woorden “bij invoer”.

Art. 57

In artikel 22/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt het woord “ruimten” telkens vervangen door het woord “plaatsen”.

Art. 58

In artikel 22/6, 1° van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “, a tot g,” worden opgeheven;
2. de woorden “in een vrije zone of nog buiten het douanegebied van de Gemeenschap zijn gebracht” worden vervangen door het woord “wederuitgevoerd”.

Art. 59

L'article 22/7 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 22/7. Le dépôt temporaire prend fin:

1° lorsque des marchandises sont placées sous un des régimes douaniers visés à l'article 1er, 7°;

2° lorsque des marchandises sont réexportées;

3° lorsque les marchandises dont il est question à l'article 22/6, sont représentées à la douane.

Le dépôt temporaire a lieu aux risques et périls du titulaire de l'autorisation pour la gestion de lieux de stockage pour le dépôt temporaire; celui-ci est également responsable pour la fin du dépôt temporaire dans le délai prévu à cet effet.”

CHAPITRE IV

**Importation par voie maritime ou
par voie aérienne**

Art. 60

L'intitulé du chapitre IV de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Importation par voie maritime ou par voie aérienne”.

Art. 61

Dans le chapitre IV de la même loi, il est inséré une section I comportant les articles 23 à 33, intitulée “Section Ire. Dispositions générales pour l'importation par voie maritime ou par voie aérienne”.

Art. 62

L'article 23 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 23. Les marchandises importées ou déchargées par voie maritime ou par voie aérienne sur le territoire de l'Union ne peuvent l'être que via le bureau de douane de première entrée et accompagnées des documents prescrits par cette loi ou la législation de l'Union.”.

Art. 59

Artikel 22/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

“Art. 22/7. De tijdelijke opslag wordt beëindigd:

1° wanneer de goederen onder één van de douaneregelingen bedoeld in artikel 1, 7 worden geplaatst;

2° wanneer de goederen zijn wederuitgevoerd;

3° wanneer de goederen bedoeld in artikel 22/6, bij de douane worden vertoond.

De tijdelijke opslag gebeurt op risico van de houder van de vergunning voor het beheer van opslagruimten voor tijdelijke opslag; deze is ook verantwoordelijk voor de beëindiging van de tijdelijke opslag binnen de voorziene termijn.”.

HOOFDSTUK IV

Invoer over zee of door de lucht

Art. 60

Het opschrift van hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Invoer over zee of door de lucht”.

Art. 61

In hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt er een afdeling I, bestaande uit de artikelen 23 tot 33, ingevoegd met als opschrift “Afdeling I. Algemene bepalingen voor invoer over zee of door de lucht”.

Art. 62

Artikel 23 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 23. Over zee of door de lucht mogen goederen uitsluitend in het douanegebied van de Unie worden gebracht of gelost via het douanekantoor van eerste binnenkomst en vergezeld van de documenten die door deze wet of de Uniewetgeving voorgeschreven zijn.”.

Art. 63

L'article 24 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 24. § 1er. Jusqu'à ce que les systèmes électroniques prévus dans la législation de l'Union soient disponibles, une déclaration générale d'après un modèle établi par le Roi peut être utilisée en tant que notification d'arrivée.

§ 2. Le capitaine, le pilote commandant de bord ou toute autre personne habilitée par l'exploitant du navire ou de l'aéronef doit, dans un délai à déterminer par le Roi, présenter au fonctionnaire compétent sa déclaration générale au bureau de douane de première entrée, accompagnée des documents de bord et des documents relatifs à la cargaison au moyen de procédés informatiques de traitement des données.

§ 3. La déclaration générale peut être signée par toute personne dûment autorisée par le capitaine, le pilote-commandant de bord ou par l'exploitant du navire ou de l'aéronef.

§ 4. Les autorités douanières peuvent accepter l'utilisation des systèmes portuaires ou aéroportuaires aux fins de la notification de l'arrivée du navire ou de l'aéronef. Les données de déclaration doivent être rendues disponibles pour la douane. Le Roi détermine les dispositions régissant l'utilisation et l'accès à ces systèmes.”

Art. 64

L'article 25 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 25. La déclaration générale contient au minimum les données exigées par la législation de l'Union. Les données supplémentaires sont établies par le Roi.”

Art. 65

L'article 26 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 26. L'entrée des navires ou des aéronefs sur leur lest ou sans chargement ne les dispense pas de l'obligation de déposer la déclaration générale.”

Art. 66

L'article 27 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

Art. 63

Artikel 24 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 24. § 1. Totdat de elektronische systemen zoals voorzien in de Uniewetgeving ter beschikking zijn, kan een model van de generale verklaring zoals vastgesteld door de Koning als kennisgeving van aankomst worden gebruikt.

§ 2. De kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant van het schip of luchtvaartuig gemachtigd persoon is gehouden, binnen een door de Koning te bepalen termijn, op het douanekantoor van eerste binnenkomst hun generale verklaring, samen met de boord- en ladingsdocumenten met behulp van elektronische gegevensverwerkingstechnieken bij de bevoegde ambtenaren in te dienen.

§ 3. De generale verklaring mag ondertekend worden door ieder persoon die daartoe door de kapitein, piloot-gezagvoerder of exploitant van het schip of luchtvaartuig naar behoren is gemachtigd.

§ 4. De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat gebruik wordt gemaakt van haven- of luchthaven-systemen om de aankomst van een schip of luchtvaartuig te melden. De meldingsgegevens dienen toegankelijk te worden gesteld van de douane. De Koning stelt de bepalingen inzake het gebruik en de toegang tot deze systemen vast.”

Art. 64

Artikel 25 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 25. De generale verklaring bevat ten minste de gegevens zoals bepaald in de Uniewetgeving. Bijkomende gegevens worden vastgesteld door de Koning.”

Art. 65

Artikel 26 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 26. Het binnenkomen van schepen of luchtvaartuigen in ballast of zonder lading ontslaat hen niet van de verplichting om de generale verklaring in te dienen.”

Art. 66

Artikel 27 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 27. § 1er. Le capitaine, pilote commandant de bord ou toute autre personne habilitée par l’exploitant du navire ou de l’aéronef peut également faire la déclaration générale au moyen d’un double du manifeste ou d’autres déclarations concernant la cargaison. La déclaration sera signée conformément à l’article 24, § 3.

§ 2. Le dépôt de la déclaration générale n’est pas requis lorsque les informations nécessaires sont reprises dans la déclaration de dépôt temporaire comme prévu à l’article 22/3.”

Art. 67

L’article 28 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 28. Toutes les marchandises qui sont mentionnées sur la déclaration générale sont soumises à la surveillance douanière et peuvent faire l’objet de contrôles douaniers comme prévu par la législation de l’Union et ultérieurement dans la présente loi.

Les dispositions du chapitre XII peuvent être appliquées aux marchandises déclarées comme inconnues.”

Art. 68

L’article 29 de la même loi, modifié par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 29. Dans le cas visé à l’article 137 du Code des douanes de l’Union, le capitaine, le pilote-commandant de bord ou toute autre personne habilitée par l’exploitant du navire ou de l’aéronef qui a introduit le navire ou l’aéronef sur le territoire de l’État belge doit informer immédiatement les autorités douanières de cette situation et assure leur acheminement ultérieur à un bureau de douane ou en tout autre lieu désigné ou agréé par elles où il fait tout ce qui est prescrit à l’égard de la déclaration générale. Toutes les dispositions de la présente loi relative au déchargement, à l’allègement ou au transbordement des marchandises, sont applicables à ces marchandises.”

Art. 69

L’article 30 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 27. § 1. De kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant van het schip of het luchtvaartuig gemachtigd persoon kan de generale verklaring ook doen door middel van een dubbel van de manifesten of andere aangiften inzake de lading. De verklaring zal ondertekend worden overeenkomstig artikel 24, § 3.

§ 2. Er wordt ontheffing voor de indiening van de generale verklaring verleend indien de nodige informatie wordt verstrekt door de indiening van de aangifte tot tijdelijke opslag zoals bepaald in artikel 22/3.”

Art. 67

Artikel 28 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 28. Alle goederen die op de generale verklaring zijn vermeld zijn onder douanetoezicht en kunnen aan douanecontroles worden onderworpen zoals bepaald door de Uniewetgeving en verder in deze wet.

Voor als onbekende aangegeven goederen kunnen de voorschriften overeenkomstig Hoofdstuk XII worden toegepast.”

Art. 68

Artikel 29 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en van 27 april 2016, wordt vervangen als volgt:

“Art. 29. In het geval bedoeld in artikel 137 van het douanewetboek van de Unie, moet de kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant gemachtigd persoon of enig ander persoon die het schip of luchtvaartuig op het grondgebied van de Belgische staat heeft binnengebracht, de douaneautoriteiten onmiddellijk van deze situatie in kennis stellen en het vervoer naar een douanekantoor of een andere door hen aangewezen of goedgekeurde plaats verzekeren, en daar de noodzakelijke handelingen voor het indienen van de generale verklaring doen. Op deze goederen zijn alle bepalingen van deze wet inzake het lossen, lichten of het overladen van goederen van toepassing.”

Art. 69

Artikel 30 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 30. § 1er. Sous peine d’une amende de 50 euros, le capitaine, le pilote commandant de bord ou toute personne habilitée par l’exploitant du navire ou de l’aéronef sera tenu, lors de l’arrivée du navire ou de l’aéronef au lieu désigné ou agréé par les autorités douanières pour le déchargement, d’en informer l’agent ayant au moins un titre d’attaché désigné par l’administrateur général des douanes et accises conformément à la législation de l’Union. De plus, une déclaration devra avoir lieu avant le déchargement comme déterminé au chapitre III*bis* et comme prescrit aux Chapitres XV et suivants de la présente loi.

§ 2. En cas d’erreur dans la déclaration générale, on pourra demander l’autorisation de la corriger lors de la communication de l’arrivée susvisée. L’agent ayant au moins le titre d’attaché désigné par l’administrateur général des douanes et accises donne un avis sur cette demande en y joignant l’acte de déclaration générale et en exposant les circonstances qui auraient donné lieu à l’erreur, au conseiller général, désigné par l’administrateur général des douanes et accises, dans son ressort. Si le conseiller général est convaincu que l’erreur ne peut être attribuée à aucune intention de fraude, il autorisera la correction, sans qu’en cas de refus, cela puisse servir en justice, contre l’application des peines encourues pour déclarations fausses ou erronées. En cas de doute, le conseiller général concerné en réfèrera à l’administration centrale.”.

Art. 70

L’article 31 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 31. Le capitaine, le pilote-commandant de bord ou toute personne habilitée par l’exploitant qui, avant la production des documents visés à l’article 146, désire décharger des marchandises importées par voie maritime ou par voie aérienne pour lesquelles la déclaration générale visée à l’article 24 a été déposée, peut faire une déclaration au moyen d’une liste de chargement comme prévu à l’article 22/3.”.

Art. 71

L’article 32 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 32. La liste de chargement doit correspondre au document déterminé à l’article 22/3 de la présente

“Art. 30. § 1. Op straffe van een boete van 50 euro zal bij aankomst van het zeeschip of luchtvaartuig op de door de douaneautoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaats van lossing de kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant gemachtigd persoon verplicht zijn om onmiddellijk bij aankomst van de goederen de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen van de aankomst in kennis te stellen zoals bepaald in de Uniewetgeving. Bovendien zal er voor de lossing aangifte moeten worden gedaan zoals bepaald in hoofdstuk III*bis* en verder gehandeld worden als in hoofdstuk XV en verder in deze wet is voorgeschreven.

§ 2. Wanneer een vergissing zou zijn gemaakt in de generale verklaring, dan kan bij voormelde kennisgeving de toelating worden gevraagd om deze vergissing recht te zetten. De ambtenaar met ten minste de titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen geeft een advies over deze aanvraag aan de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen onder wie hij ressorteert. Bij dat advies wordt de generale verklaring toegevoegd, en worden de omstandigheden die tot vergissing zouden hebben geleid voorgelegd. Als de adviseur-generaal overtuigd is dat de fout niet is toe te schrijven aan een intentie tot fraude, zal hij de verbetering toestaan. In geval van weigering, kan dit niet in rechte werken tegen de toepassing van straffen die kunnen worden opgelegd voor valse of onjuiste verklaringen. Bij twijfel vraagt de betrokken adviseur-generaal de beslissing van de centrale administratie.”.

Art. 70

Artikel 31 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 31. De kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant gemachtigd persoon, die voor de overlegging van de in artikel 146 bedoelde documenten de goederen wenst te lossen die over zee of door de lucht werden ingevoerd en waarvoor de bij artikel 24 bedoelde generale verklaring is gedaan, kan deze goederen aangeven met een vrachtlĳst zoals bedoeld in artikel 22/3.”.

Art. 71

Artikel 32 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 32. De vrachtlĳst stemt overeen met het document zoals bepaald in artikel 22/3 van deze wet en bevat ten

loi et contient au minimum les données exigées par la législation de l'Union. Les données supplémentaires sont établies par le Roi.

Ce relevé ne peut comprendre des indications différentes de celles inscrites à la déclaration générale.”

Art. 72

L'article 33 de la même loi, modifié par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 33. Lorsque, par rapport à la déclaration générale, des manquants ou des différences dans l'espèce des marchandises sont constatés, la liste de chargement est rectifiée d'office.

Une liste de chargement complémentaire peut être faite pour les marchandises trouvées en sus de celles inscrites à la déclaration générale et qui ne font pas l'objet d'une saisie.”

Art. 73

Dans le chapitre IV de la même loi, il est inséré après l'article 33 une section II comportant les articles 34 à 37, intitulée “Section II. Dispositions particulières pour l'importation par voie maritime”.

Art. 74

L'article 34 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 34. Les dispositions particulières applicables aux navires qui vont du bureau de douane de première entrée à un lieu de déchargement agréé à l'intérieur des terres sont établies par le Roi.”

Art. 75

L'article 35 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 35. On ne peut choisir aucun autre lieu de déchargement agréé que ceux qui sont établis sur la route directe du navire arrivant, à moins que, pour des raisons particulières, l'administration ne permette une dérogation à cette règle, ou que le transbordement ait lieu et que le transport des marchandises se fasse sous le couvert d'un document aux conditions fixées par le chapitre VIII.”

minste de gegevens zoals bepaald in de Uniewetgeving. Bijkomende gegevens worden vastgesteld door de Koning.

De aanduidingen van deze opgaven mogen niet verschillen van deze welke in de generale verklaring zijn opgenomen.”

Art. 72

Artikel 33 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en van 27 april 2016, wordt vervangen als volgt:

“Art. 33. Wanneer ten opzichte van de generale verklaring, tekorten of verschillen in de soort van de goederen worden bevonden, wordt de vrachtlister van ambtswege verbeterd.

Een aanvullende vrachtlister mag worden opgemaakt voor te veel bevonden goederen, welke niet in de generale verklaring zijn opgenomen en niet het voorwerp uitmaken van een inbeslagname.”

Art. 73

In hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt een afdeling II ingevoegd, na artikel 33 en bestaande uit de artikelen 34 tot 37, met als opschrift “Afdeling II. Bijzondere bepalingen voor invoer over zee”.

Art. 74

Artikel 34 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 34. Bijzondere bepalingen voor schepen die vanaf het eerste douanekantoor van binnenkomst doorvaren naar een goedgekeurde plaats van lossing in het binnenland worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 75

Artikel 35 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 35. Men kan geen goedgekeurde plaatsen van lossing opgeven dan deze die behoren tot het vaarwater van binnenkomst, tenzij om bijzondere redenen een afwijking van deze regel door de administratie mocht zijn toegestaan of dat er overlading plaatsvindt en het vervoer van de goederen gebeurt met een document onder de voorwaarden bepaald in hoofdstuk VIII.”

Art. 76

L'article 36 de la même loi, modifié par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 36. Les capitaines des bateaux de pêche, de Belgique, revenant de la pêche, ne sont pas tenus de faire une déclaration générale. Toutefois, pour être reconnus comme tels et ne pas être arrêtés, ils sont tenus, sous peine d'une amende de 50 euros, à l'entrée et avant de passer au bureau de douane de première entrée, de hisser un signe convenu entre les armateurs et l'administration et de l'y laisser jusqu'au lieu de déchargement afin que les agents puissent, sans retarder la marche, se rendre à bord pour la visite.”.

Art. 77

L'article 37 de la même loi est abrogé.

CHAPITRE VI

Navires en relâche

Art. 78

Dans l'article 44, alinéa 2 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les mots “premier bureau” sont remplacés par les mots “bureau de première entrée”.

Art. 79

Dans l'article 45 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1. aux alinéas 1er et 2, dans le texte français, les mots “surveillance particulière” sont remplacés par les mots “surveillance douanière”;

2. à l'alinéa 1er, du texte néerlandais, les mots “de bijzondere bewaking” sont remplacés par le mot “douanetoezicht”;

3. à l'alinéa 2, du texte néerlandais, les mots “bijzondere toezicht” sont remplacés par le mot “douanetoezicht”;

Art. 76

Artikel 36 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

“Art. 36. De kapiteins van de vissersschepen uit België die terugkomen van hun visvangst, zijn niet gehouden om een generale verklaring te doen. Om als zodanig te worden erkend en niet opgehouden te worden, zijn ze niettemin verplicht, op straffe van een boete van 50 euro, bij binnenkomst en vóór het passeren van het douanekantoor van eerste binnenkomst, een seinteken te vertonen dat tussen de rederijen en de administratie overeen is gekomen en tot aan de losplaats zo te blijven vertonen, zodat de ambtenaren in de gelegenheid zouden zijn aan boord te komen voor de visitatie zonder de reis te vertragen.”.

Art. 77

Artikel 37 van dezelfde wet wordt opgeheven.

HOOFDSTUK VI

Bijleggers

Art. 78

In artikel 44, lid 2 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “eerste kantoor” vervangen door de woorden “douanekantoor van eerste binnenkomst”.

Art. 79

In artikel 45 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in de leden 1 en 2, worden, in de Franse tekst, de woorden “surveillance particulière” vervangen door de woorden “surveillance douanière”;

2. in lid 1, in de Nederlandse tekst, worden de woorden “de bijzondere bewaking” vervangen door het woord “douanetoezicht”;

3. in lid 2, in de Nederlandse tekst, worden de woorden “bijzondere toezicht” vervangen door het woord “douanetoezicht”;

4. à l'alinéa 2, les mots "de première entrée" sont insérés entre le mot "bureau" et le mot "n'est".

Art. 80

Dans l'article 46 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1. dans le texte français, les mots "droits d'entrée" sont remplacés par les mots "droits à l'importation";

2. les mots "l'un des magasins de l'État" sont remplacés par les mots "un entrepôt douanier de type III";

3. les mots "un magasin particulier fermé à deux clefs différents" sont remplacés par les mots "une installation de stockage privée et sécurisée".

Art. 81

Dans l'article 47 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les mots "et la législation de l'Union" sont insérés après le mot "loi".

Art. 82

Dans l'article 48 de la même loi, modifié par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, les mots "continue des agents" sont remplacés par le mot "douanière".

CHAPITRE VII

Marchandises naufragées et sauvées

Art. 83

L'article 49, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Si des marchandises provenant de navires naufragés ou échoués, ou des marchandises jetées à la mer pour cause de détresse, viennent à être sauvées ou repêchées, ceux qui procèdent au sauvetage ou qui en ont la surveillance, en donneront connaissance, le plus tôt possible, aux agents les plus proches, afin de se concerter entre eux sur les moyens à prendre pour préserver les intérêts de l'administration."

4. in lid 2, worden de woorden "de het kantoor" vervangen door de woorden "het douanekantoor van eerste binnenkomst".

Art. 80

In artikel 46 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in de Franse tekst worden de woorden "droits d'entrée" vervangen door de woorden "droits à l'importation";

2. het woord "Rijkspakhuis" wordt door de woorden "douane-entrepot type III" vervangen;

3. de woorden "een particuliere wel verzekerde bergplaats" worden door de woorden "een private beveiligde opslagruimte" vervangen.

Art. 81

In artikel 47 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden "en door de Uniewetgeving" na de woorden "deze wet" ingevoegd.

Art. 82

In artikel 48 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en 27 april 2016, worden de woorden "voortdurende bewaking van de ambtenaren" door het woord "douanetoezicht" vervangen.

HOOFDSTUK VII

Gestrande en geborgen goederen

Art. 83

Artikel 49, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

"§ 1. Wanneer aan de kusten van het Koninkrijk goederen worden geborgen of opgevisd die uit gestrande of verongelukte schepen komen, of die uit nood in zee werden geworpen, dan moeten degenen, die de goederen bergen of opvissen of het toezicht er over hebben dit zo snel mogelijk ter kennis brengen aan de dichtstbijzijnde ambtenaren om te overleggen hoe de belangen van de administratie kunnen worden gewaarborgd."

Art. 84

Dans l'article 51 de la même loi, les mots "il devra être rédigé un procès-verbal du résultat de l'opération" sont remplacés par les mots "les faits seront constatés par écrit".

Art. 85

Dans l'article 52 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots "l'administration participera à la surveillance des marchandises, de manière à ce qu'elle puisse s'assurer de leur identité" sont remplacés par les mots "les marchandises restent sous surveillance douanière";

2. Les mots "le cautionnement requis" sont remplacés par les mots "la garantie requise".

CHAPITRE VIII**Importation par les rivières et par terre****Art. 86**

L'article 57 de la même loi est abrogé.

Art. 87

L'article 58 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014 puis par la loi du 27 avril 2016, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 58. Les statistiques doivent être établies conformément aux dispositions du chapitre XV."

Art. 88

L'article 59 de la même loi, modifié par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 89

L'article 60 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 60. Lorsqu'une garantie doit être constituée, il y a lieu de se conformer aux dispositions du Chapitre XXVI de la présente loi."

Art. 84

In artikel 51 van dezelfde wet worden de woorden "van de bevinding proces-verbaal opgemaakt" vervangen door de woorden "zullen de feiten schriftelijk worden vastgesteld".

Art. 85

In artikel 52 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De woorden "blijven onder het medetoezicht der administratie op een zodanige manier dat zij zich kan verzekeren van hun identiteit" worden vervangen door de woorden "onder douanetoezicht blijven".

2. De woorden "de vereiste borgstelling" worden vervangen door de woorden "de vereiste zekerheidstelling".

HOOFDSTUK VIII**Invoer langs de rivieren en over land****Art. 86**

Artikel 57 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 87

Artikel 58 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014 en daarna bij de wet van 27 april 2016, wordt vervangen als volgt:

"Art. 58. De statistieken moeten worden opgesteld overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk XV."

Art. 88

Artikel 59 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 89

Artikel 60 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Art. 60. Wanneer een zekerheidstelling moet worden gesteld, moet dit gebeuren in overeenstemming met de bepalingen uit hoofdstuk XXVI van deze wet."

Art. 90

L'article 61 de la même loi est abrogé.

Art. 91

Dans l'article 63 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les mots "où existent, ou seront établis des bureaux de paiement et pour la mise en entrepôt, les bureaux ou endroits où est établi un entrepôt" sont remplacés par les mots "désignés ou agréés par l'Administration Générale des Douanes et Accises".

Art. 92

L'article 66 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 93

L'article 68 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 68. Le déchargement des marchandises ne peut se faire que sur autorisation de l'Administration Générale des Douanes et Accises."

Art. 94

L'article 69 de la même loi, modifié par les lois des 27 décembre 1993 et 12 mai 2014, est abrogé.

CHAPITRE VIII B/S

Mise en libre pratique des marchandises

Art. 95

L'article 70/2 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 96

L'article 70/3, § 1er, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par ce qui suit:

Art. 90

Artikel 61 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 91

In artikel 63 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden "alwaar kantoren van betaling bestaan, of zullen worden gevestigd en tot opslag in entrepot geen andere plaatsen dan waar een entrepot is opgericht" vervangen door de woorden "aangewezen of goedgekeurd door de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen".

Art. 92

Artikel 66 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 93

Artikel 68 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 68. Het lossen van goederen mag enkel gedaan worden mits toestemming van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen."

Art. 94

Artikel 69 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 27 december 1993 en van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK VIII B/S

Het in het vrije verkeer brengen van goederen

Art. 95

Artikel 70/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 96

Artikel 70/3, § 1 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen als volgt:

“Art. 70/3. La déclaration de mise en libre pratique peut être faite par le déclarant ou le représentant en douane, ce dernier sous les conditions prévues par le chapitre XIV”.

Art. 97

L'article 70/3, § 2 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 98

L'article 70/4, § 1er, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. La déclaration doit comporter toutes les énonciations nécessaires à l'application du régime de la mise en libre pratique, conformément à la législation de l'Union.

Les documents d'accompagnement exigés pour l'application des dispositions régissant le régime de la mise en libre pratique sont en la possession du déclarant ou du représentant en douane et à la disposition des autorités douanières au moment du dépôt de la déclaration en douane.”.

Art. 99

Dans l'article 70/4 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 100

Dans l'article 70/5 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, le paragraphe 1er est abrogé.

Art. 101

Dans l'article 70/7, § 1er, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

“Art. 70/3. De aangifte tot het in het vrije verkeer brengen kan worden gedaan door de aangever of de douanevertegenwoordiger, deze laatste onder de voorwaarden voorzien in hoofdstuk XIV. “

Art. 97

Artikel 70/3, § 2 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 98

Artikel 70/4, § 1 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De aangifte bevat alle vermeldingen die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de regeling in het vrije verkeer brengen, zoals bepaald in de Uniewetgeving.

De begeleidende documenten, noodzakelijk voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de regeling in het vrije verkeer brengen, zijn in het bezit van de aangever of de douanevertegenwoordiger en toegankelijk voor de douaneautoriteiten op het moment van indienen van de douaneaangifte.”.

Art. 99

In artikel 70/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 100

In artikel 70/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt paragraaf 1 opgeheven.

Art. 101

In artikel 70/7, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. dans la première phrase du texte néerlandais, le mot “aangeboden” est remplacé par le mot “aangebracht”;

2. la seconde phrase, commençant par les mots “Sont considérées” et finissant par les mots “le contrôle.” est remplacée par la phrase suivante: “Les marchandises sont considérées comme présentées par la notification aux autorités douanières de l’arrivée des marchandises au bureau de douane ou en tout autre lieu désigné ou agréé par ces autorités douanières et de leur disponibilité aux fins des contrôles douaniers.”.

Art. 102

Dans l’article 70/7 de la même loi, inséré par l’arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les paragraphes 2 et 3 sont abrogés.

Art. 103

L’article 70/8 de la même loi, inséré par l’arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 104

L’article 70/9 de la même loi, inséré par l’arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 105

L’article 70/10, § 2, de la même loi, inséré par l’arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. A la demande du déclarant ou du représentant en douane, la douane peut accepter, aux conditions qu’elle fixe, une déclaration ne comportant pas certaines énonciations ou à laquelle ne sont pas joints certains documents; un délai est alors fixé pour la communication des énonciations ou la production des documents considérés.

Sans préjudice de la législation de l’Union, les énonciations nécessaires à l’identification des marchandises et qui sont fixées par le Roi doivent figurer dans la déclaration simplifiée pour que celle-ci soit acceptée en application de l’alinéa 1er.”.

1. in de eerste zin van de Nederlandse tekst wordt het woord “aangeboden” vervangen door het woord “aangebracht”;

2. de tweede zin beginnend met de woorden “Worden als aangeboden” en eindigend met de woorden “kunnen uitoefenen” wordt vervangen door de volgende zin: “De goederen worden als aangebracht beschouwd door de mededeling aan de douaneautoriteiten dat de goederen bij het douanekantoor of op enige andere, door de douaneautoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaats zijn aangekomen en beschikbaar zijn voor douanecontrole.”.

Art. 102

In artikel 70/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de paragrafen 2 en 3 opgeheven.

Art. 103

Artikel 70/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 104

Artikel 70/9 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 105

Artikel 70/10, § 2 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Op verzoek van de aangever of de douanevertegenwoordiger kan de douane evenwel, op de door haar te stellen voorwaarden, een aangifte aanvaarden waarop bepaalde vermeldingen niet voorkomen, of waarbij bepaalde documenten niet zijn gevoegd; de douane stelt dan een termijn vast waarbinnen de betrokken vermeldingen of documenten moeten worden medegedeeld of overgelegd.

Onverminderd de Uniewetgeving, moeten de vermeldingen die nodig zijn voor de identificatie van de goederen en die bepaald zijn door de Koning op de vereenvoudigde aangifte voorkomen, opdat deze kan worden aanvaard overeenkomstig het eerste lid.”.

Art. 106

Dans l'article 70/10, § 3, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1. le mot "incomplète" est remplacé par le mot "simplifiée";
2. les mots "ou le représentant en douane" sont insérés après les mots "le déclarant";
3. le dernier alinéa est abrogé.

Art. 107

Dans l'article 70/10, § 4, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, le mot "incomplète" est remplacé par le mot "simplifiée".

Art. 108

Dans l'article 70/11 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1. le mot "facilités" est remplacé par le mot "simplifications";
2. les mots "en vue de l'application de l'article 18, § 1er" sont abrogés;
3. le paragraphe 2 est abrogé.

Art. 109

Dans l'article 70/12 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les paragraphes 1er et 2 sont abrogés.

Art. 110

L'article 70/13 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par ce qui suit:

Art. 106

In artikel 70/10, § 3 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. het woord "onvolledige" wordt vervangen door het woord "vereenvoudigde";
2. De woorden "of de douanevertegenwoordiger" worden na de woorden "de aangever" ingevoegd;
3. het laatste lid wordt opgeheven.

Art. 107

In artikel 70/10, § 4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt het woord "onvolledige" vervangen door het woord "vereenvoudigde".

Art. 108

In artikel 70/11 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. het woord "faciliteiten" is vervangen door het woord "vereenvoudigingen";
2. de woorden "met het oog op de toepassing van artikel 18, § 1" worden opgeheven;
3. paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 109

In artikel 70/12 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de paragrafen 1 en 2 opgeheven.

Art. 110

Artikel 70/13, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen als volgt:

“Art. 70/13. La douane peut procéder, si elle le juge utile, à l’examen de tout ou partie des marchandises déclarées.

L’examen des marchandises s’effectue par la douane dans tous lieux désignés ou agréés et pendant les heures d’ouverture prévues à cet effet.

La douane peut, à la demande du déclarant ou du représentant en douane, autoriser l’examen des marchandises dans des lieux ou pendant des heures autres que ceux visés au 2e alinéa. Les frais pouvant en résulter sont à la charge du déclarant ou du représentant en douane.

Sans préjudice de la législation de l’Union, le Roi fixe les dispositions applicables lors de l’examen des marchandises.”.

Art. 111

L’article 70/14 de la même loi, inséré par l’arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 112

L’article 70/15 de la même loi, inséré par l’arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 113

Dans l’article 70/16 de la même loi, inséré par l’arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1. l’alinéa 1er est abrogé;
2. l’alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Sans préjudice de la législation de l’Union, le Roi fixe les dispositions applicables au prélèvement des échantillons par la douane.”.

Art. 114

L’article 70/18 de la même loi, inséré par l’arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

“Art. 70/13. De douane kan, indien zij het nuttig acht, alle of een deel van de goederen aan een onderzoek onderwerpen.

Het onderzoek van de goederen gebeurt door de douane op de daartoe aangewezen of goedgekeurde plaatsen en gedurende de daartoe vastgestelde uren.

De douane kan, op verzoek van de aangever of de douanevertegenwoordiger, toestaan dat de goederen op een andere plaats of gedurende andere uren dan bedoeld in lid 2 worden onderzocht. De eventuele kosten die hieraan verbonden zijn, komen ten laste van de aangever of de douanevertegenwoordiger.

Onverminderd de Uniewetgeving stelt de Koning de bepalingen vast betreffende het onderzoek van de goederen.”.

Art. 111

Artikel 70/14 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 112

Artikel 70/15 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 113

In artikel 70/16 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. lid 1 wordt opgeheven;
2. lid 2 wordt vervangen door:

“Onverminderd de Uniewetgeving, bepaalt de Koning de voorwaarden die van toepassing zijn voor de monsterneming door de douane.”.

Art. 114

Artikel 70/18 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 115

L'article 70/19, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 et modifié par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 70/19. § 1er. Sans préjudice de la législation de l'Union, la forme dans laquelle la douane donne mainlevée des marchandises est déterminée par le Roi compte tenu du lieu où les marchandises se trouvent et des modalités particulières selon lesquelles la douane exerce sa surveillance à leur égard.

§ 2. Aussi longtemps que la mainlevée n'a pas été donnée, les marchandises ne peuvent être déplacées de l'endroit où elles se trouvent, ni être manipulées de quelque façon que ce soit, sans l'autorisation de la douane.”

Art. 116

Dans l'article 70/20 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1. les mots “§ 1er” sont abrogés;
2. les paragraphes 2 et 3 sont abrogés.

Art. 117

Dans l'article 70/21 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1. les paragraphes 1er et 2 sont abrogés;
2. les mots “§ 3” sont abrogés.

Art. 118

L'article 70/22 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 70/22. Les procédures simplifiées sont autorisées conformément à la législation de l'Union.”

Art. 115

Artikel 70/19, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen als volgt:

“Art. 70/19. § 1. Onverminderd de Uniewetgeving, gebeurt het vrijgeven van de goederen door de douane op de wijze vastgesteld door de Koning, rekening houdend met de plaats waar de goederen zich bevinden en met de bijzondere regeling volgens welke de douane toezicht op de goederen uitoefent.

§ 2. Zolang de goederen niet zijn vrijgegeven, mogen zij niet zonder toestemming van de douane worden verplaatst of enige behandeling ondergaan.”

Art. 116

In artikel 70/20 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “§ 1” worden opgeheven;
2. de paragrafen 2 en 3 worden opgeheven.

Art. 117

In artikel 70/21 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de paragrafen 1 en 2 opgeheven;
2. de woorden “§ 3” worden opgeheven.

Art. 118

Artikel 70/22 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt vervangen door als volgt:

“Art. 70/22. De vereenvoudigde procedures worden opgesteld overeenkomstig de Uniewetgeving.”

Art. 119

L'article 70/23 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 120

L'article 70/23bis de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 121

L'article 70/24 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 122

L'article 70/25 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis remplacé par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 123

L'article 70/26 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 124

L'article 70/27 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 125

L'article 70/28 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 126

L'article 70/29 de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 119

Artikel 70/23 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 120

Artikel 70/23bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 121

Artikel 70/24 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 122

Artikel 70/25 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna vervangen bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 123

Artikel 70/26 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 124

Artikel 70/27 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 125

Artikel 70/28 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 126

Artikel 70/29 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

CHAPITRE IX**Exportation par mer****Art. 127**

L'article 71 de la même loi est abrogé.

Art. 128

Dans l'article 72 de la même loi, modifié par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016 ainsi que par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, les mots "ou la personne visée à l'article 24, § 3" sont insérés après les mots "capitaine contrevenant".

Art. 129

Dans l'article 73 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1. les mots "à la sortie" sont abrogés;
2. les mots "alinéa 2" sont remplacés par les mots "§ 2".

Art. 130

L'article 74 de la même loi est abrogé.

CHAPITRE X**Exportation par les rivières et par terre****Art. 131**

L'article 75 de la même loi est abrogé.

Art. 132

L'article 77 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 77. En cas d'exportation par les rivières ou par terre, les documents seront remis aux fonctionnaires du bureau de sortie afin de constater la sortie."

HOOFDSTUK IX**Uitvoer over zee****Art. 127**

Artikel 71 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 128

In artikel 72 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en 27 april 2016 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, worden de woorden "of de in artikel 24, § 3 bedoelde persoon" na het woord "kapitein" ingevoegd.

Art. 129

In artikel 73 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden "bij uitgang" worden opgeheven;
2. de woorden "tweede lid" worden vervangen door de woorden "§ 2".

Art. 130

Artikel 74 van dezelfde wet wordt opgeheven.

HOOFDSTUK X**Uitvoer langs de rivieren en over land****Art. 131**

Artikel 75 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 132

Artikel 77 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 77. Bij uitvoer langs de rivieren of over land zullen de documenten overhandigd worden aan de ambtenaren van het kantoor van uitgang, om de uitgang vast te stellen."

Art. 133

L'article 78 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

CHAPITRE XB/S

Exportation des marchandises de l'Union

Art. 134

L'article 78/2, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985 et modifié par les lois des 27 décembre 1993 et 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 78/2. § 1er. La déclaration doit comporter toutes les énonciations nécessaires à l'application du régime de l'exportation, conformément à la législation de l'Union. Les documents d'accompagnement exigés pour l'application des dispositions régissant le régime de l'exportation sont en la possession du déclarant et à la disposition des autorités douanières au moment du dépôt de la déclaration en douane.

§ 2. Le Roi peut préciser les énonciations qui doivent figurer dans la déclaration et les documents qui doivent y être joints. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.”

Art. 135

L'article 78/3 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 136

Dans l'article 78/4 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, la première phrase est remplacée par ce qui suit

“Sauf dispositions contraires du code des douanes de l'Union ou de la présente loi, la déclaration doit être déposée au bureau de douane compétent aux jours et heures fixés pour ce bureau.”

Art. 133

Artikel 78 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK XB/S

Uitvoer van Uniegoederen

Art. 134

Artikel 78/2, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en gewijzigd bij de wetten van 27 december 1993 en van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 78/2. § 1. De aangifte moet alle gegevens bevatten die nodig zijn voor de toepassing van de regeling uitvoer, in overeenstemming met de Uniewetgeving. De begeleidende documenten die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen betreffende de regeling uitvoer zijn in het bezit van de aangever en staan ter beschikking van de douaneautoriteiten op het tijdstip van indiening van de douaneaangifte.

§ 2. De Koning kan preciseren welke vermeldingen op de aangifte moeten voorkomen en welke documenten er moeten bijgevoegd worden. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering van deze paragraaf.”

Art. 135

Artikel 78/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 136

In artikel 78/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt de eerste zin vervangen als volgt:

“Behalve wanneer anders voorzien door het douanewetboek van de Unie of deze wet, moet de aangifte worden ingediend bij het bevoegde douanekantoor op de dagen en uren die voor dit kantoor zijn vastgesteld.”

Art. 137

L'article 78/5 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 138

L'article 78/6 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 139

L'article 78/7 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, puis modifié par la loi du 27 décembre 1993, est abrogé.

Art. 140

L'article 78/8 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 141

L'article 78/9 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 142

L'article 78/10 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est abrogé.

Art. 143

L'article 78/12 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, puis modifié par les lois des 27 décembre 1993 et 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 78/12 La forme sous laquelle la douane donne l'autorisation d'exporter les marchandises est déterminée par le Roi compte tenu du lieu où les marchandises se

Art. 137

Artikel 78/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 138

Artikel 78/6 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 139

Artikel 78/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 27 december 1993, wordt opgeheven.

Art. 140

Artikel 78/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 141

Artikel 78/9 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 142

Artikel 78/10 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt opgeheven.

Art. 143

Artikel 78/12 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wetten van 27 december 1993 en van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 78/12 De vorm waarin de douane de toestemming tot het uitvoeren van de goederen verleent, wordt door de Koning vastgesteld, rekening houdend met de plaats

trouvent et des modalités particulières selon lesquelles la douane exerce sa surveillance à leur égard.”.

Art. 144

L'article 78/13 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 145

L'article 78/14 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 12 mai 2014 est abrogé.

Art. 146

L'article 78/15 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985 puis modifié par la loi du 12 mai 2014 est abrogé.

CHAPITRE XI

Dispositions particulières concernant l'exportation de marchandises avec décharge des droits d'accises

Art. 147

Dans l'intitulé du chapitre XI de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, les mots “avec décharge des droits d'accise” sont remplacés par les mots “sous un régime de suspension de droits d'accise”.

Art. 148

Dans l'article 79 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, les modifications suivantes sont apportées:

“Art. 79. L'acheminement à partir d'un entrepôt fiscal vers un bureau de douane de sortie des marchandises qui sont exportées sous un régime de suspension de droits d'accise doit être effectué sous couvert d'un document d'accise qui doit être apuré.”.

waar de goederen zich bevinden en met de bijzondere bepalingen op basis waarvan de douane toezicht op de goederen uitoefent.”.

Art. 144

Artikel 78/13 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 145

Artikel 78/14 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 146

Artikel 78/15 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK XI

Bijzondere bepalingen betreffende de uitvoer van goederen met ontheffing van accijnzen

Art. 147

In het opschrift van hoofdstuk XI van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, worden de woorden “met ontheffing van accijnzen” vervangen door de woorden “onder de accijnsschorsingsregeling”.

Art. 148

Artikel 79 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, wordt vervangen als volgt:

“Art. 79. De overbrenging van het belastingentrepot naar een douanekantoor van uitgang van goederen onder de accijnsschorsingsregeling, moet gebeuren met een accijnsdocument dat moet worden gezuiverd.”.

Art. 149

Dans l'article 80 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, les modifications suivantes sont apportées:

1. les mots "de sortie" sont insérés entre les mots "de douane" et les mots "les agents";
2. les mots "de suspension de droits" sont insérés entre les mots "sous régime" et les mots "d'accise".

Art. 150

L'article 81 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 81. La déclaration d'exportation est déposée auprès du bureau d'exportation. Dès ce moment, les marchandises sont placées sous le régime douanier d'exportation. Après que le bureau d'exportation a reçu la confirmation de sortie (du bureau de sortie), il apure le document d'accompagnement."

Art. 151

L'article 82 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, est abrogé.

CHAPITRE XII

Marchandises prohibées, inconnues non acceptées ou sans consignataire

Art. 152

Dans l'article 85 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, le mot "30" est remplacé par le mot "28".

CHAPITRE XIII**Transit****Art. 153**

Dans l'article 97 de la même loi, remplacé par la loi du 27 décembre 1993 puis modifié par la loi du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

Art. 149

In artikel 80 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden "van uitgang" worden ingevoegd tussen het woord "douanekantoor" en het woord "kunnen";
2. het woord "accijnsverband" wordt vervangen door het woord "accijnsschorsingsregeling".

Art. 150

Artikel 81 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, wordt vervangen als volgt:

"Art. 81. Op het kantoor van uitvoer wordt de uitvoeraangifte ingediend. Vanaf dat ogenblik bevinden de goederen zich onder de douaneregeling uitvoer. Nadat het kantoor van uitvoer de uitgangsbevestiging heeft ontvangen (van het kantoor van uitgang) zuivert het kantoor van uitvoer het geleidedocument aan."

Art. 151

Artikel 82 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK XII

Verboden, onbekende, niet aanvaarde en onbeheerde goederen

Art. 152

In artikel 85 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 12 mei 2014, wordt het woord "30" vervangen door het woord "28".

HOOFDSTUK XIII**Douanevervoer****Art. 153**

In artikel 97 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 27 december 1993 en daarna gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. dans l'alinéa 1er, dans le texte néerlandais, les mots "document inzake douanevervoer" sont remplacés par le mot "begeleidingsdocument";

2. dans l'alinéa 2, dans le texte néerlandais, le mot "doorvoerdokument" est remplacé par le mot "begeleidingsdocument";

3. dans le texte français, les mots "document de transit" sont chaque fois remplacés par les mots "document d'accompagnement".

Art. 154

L'article 99 de la même loi, remplacé par la loi du 27 décembre 1993 puis modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 155

Dans l'article 113 de la même loi, le paragraphe 3, remplacé par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 156

Dans l'article 114, § 1er, de la même loi, remplacé par la loi du 27 décembre 1993 puis modifié par les lois du 21 décembre 2009 et du 12 mai 2014 et par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, les mots "de transit" sont remplacés par les mots "d'accompagnement".

Art. 157

Dans l'article 115 de la même loi, le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

"§ 3. Lorsque, par suite de transbordement, changement de moyens de transport ou pour tout autre motif, plusieurs déclarations de transit ont été rendues applicables au même chargement, ces déclarations sont considérées comme ne formant qu'une seule déclaration, lorsque des différences ont été constatées."

Art. 158

Dans l'article 116, 1° de la même loi, dans le texte français, le mot "représentation" est remplacé par le mot "présentation".

1. in lid 1, in de Nederlandse tekst, worden de woorden "document inzake douanevervoer" vervangen door het woord "begeleidingsdocument";

2. in lid 2, in de Nederlandse tekst, wordt het woord "doorvoerdokument" vervangen door het woord "begeleidingsdocument".

3. in de Franse tekst worden de woorden "document de transit" telkens vervangen door de woorden "document d'accompagnement".

Art. 154

Artikel 99 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 27 december 1993 en daarna gewijzigd door de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 155

In artikel 113 van dezelfde wet wordt paragraaf 3, vervangen door de wet van 12 mei 2014, opgeheven.

Art. 156

In artikel 114, § 1, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 27 december 1993 en daarna gewijzigd bij de wetten van 21 december 2009 en van 12 mei 2014 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, worden de woorden "het document inzake douanevervoer" vervangen door de woorden "het begeleidingsdocument".

Art. 157

In artikel 115 van dezelfde wet wordt paragraaf 3 vervangen als volgt:

"§ 3. Wanneer, ten gevolge van overlading, verandering van vervoermiddelen of om elke andere reden, verschillende aangiften inzake douanevervoer betrekking hebben op één zelfde lading, worden deze aangiften, voor wat de bevonden verschillen betreft, als slechts één enkele aangifte beschouwd."

Art. 158

In artikel 116, 1° van dezelfde wet, in de Franse tekst, worden het woord "représentation" vervangen door het woord "présentation".

Art. 159

L'article 118 de la même loi, modifié par la loi 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 160

Dans l'article 119 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, le mot "documents" est remplacé par le mot "déclarations".

Art. 161

Dans l'article 122 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1. le mot "sortie" est remplacé par le mot "douane de destination";
2. les mots "le document" sont remplacés par les mots "la déclaration";
3. les mots "document de transit" sont remplacés par les mots "document d'accompagnement".

CHAPITRE XV

Statistiques

Art. 162

L'intitulé du chapitre XV de la même loi est remplacé par ce qui suit: "Statistiques".

Art. 163

L'article 138 de la même loi, modifié par la loi 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 164

L'article 139 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 165

L'article 140 de la même loi est abrogé.

Art. 159

Artikel 118 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 160

In artikel 119 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en van 12 mei 2014, wordt het woord "documenten" vervangen door het woord "aangiften".

Art. 161

In artikel 122 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. het woord "uitgangskantoor" wordt vervangen door de woorden "douanekantoor van bestemming";
2. de woorden "het document" worden vervangen door de woorden "de aangifte";
3. de woorden "het document inzake douane-vervoer" worden vervangen door de woorden "het begeleidingsdocument".

HOOFDSTUK XV

Statistieken

Art. 162

Het opschrift van hoofdstuk XV van dezelfde wet wordt vervangen door het volgende "Statistieken".

Art. 163

Artikel 138 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 164

Artikel 139 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 165

Artikel 140 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 166

L'article 141 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, est abrogé.

Art. 167

L'article 142 de la même loi est abrogé.

Art. 168

L'article 143 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989, du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, est abrogé.

Art. 169

L'article 144 de la même loi est abrogé.

Art. 170

Dans le chapitre XV de la même loi, l'intitulé de la sous-section "Statistique" est abrogé.

Art. 171

L'article 145 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014 et par l'arrêté royal du 20 juillet 2000 est remplacé par ce qui suit:

"Art. 145. § 1er. Les importateurs ou exportateurs de marchandises sont tenus de remettre à la douane une déclaration spéciale pour la statistique. La forme de cette déclaration, les indications qu'elle doit contenir et les conditions de sa remise à la douane sont fixées par le Roi. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

§ 2. Sont punis d'une amende de 12,50 euros à 125 euros:

1° tout refus de la part des importateurs ou des exportateurs de se conformer aux dispositions du § 1er;

2° toute infraction aux dispositions prises par le Roi ou le ministre des Finances en vertu dudit § 1er.

Art. 166

Artikel 141 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en van 12 mei 2014, wordt opgeheven.

Art. 167

Artikel 142 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 168

Artikel 143 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, van 12 mei 2014 en van 27 april 2016, wordt opgeheven.

Art. 169

Artikel 144 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 170

In hoofdstuk XV van dezelfde wet wordt de titel van de onderafdeling "Statistiek" opgeheven.

Art. 171

Artikel 145 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt vervangen als volgt:

Art. 145. § 1. De importeurs of exporteurs van goederen zijn ertoe gehouden aan de douane een bijzondere aangifte voor de statistiek voor te leggen. De vorm van die aangifte, de aanduidingen, die ze moet bevatten en de voorwaarden waaronder ze aan de douane moet worden voorgelegd, worden bepaald door de Koning. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

§ 2. Worden gestraft met een boete van 12,50 euro tot 125 euro:

1° elke weigering vanwege de importeurs of de exporteurs om zich te schikken naar het bepaalde in § 1;

2° elke inbreuk op de schikkingen door de Koning of de minister van Financiën getroffen krachtens bedoelde § 1.

§ 3. Les poursuites judiciaires éventuelles sont exercées à la requête du ministre des Finances conformément à la procédure usitée en matière de douane et d'accise.”.

CHAPITRE XVI

Règlement sur le chargement et le déchargement

Art. 172

Dans l'article 146 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1. le mot “détail” est remplacé par le mot “douane”;
2. les mots “ou au représentant en douane” sont insérés après les mots “au déclarant”.

Art. 173

Dans l'article 147 de la même loi, modifié par les lois du 12 mai 2014 et du 27 avril 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1. le mot “détail” est remplacé par le mot “douane”;
2. les mots “ou le représentant en douane” sont insérés après les mots “le déclarant”;
3. dans le texte néerlandais, le mot “aangifte” est remplacé par le mot “afgifte”.

Art. 174

Dans l'article 157, alinéa 1er, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1. le mot “détail” est chaque fois remplacé par le mot “douane”;
2. les mots “aux dispositions des articles 138 et 139” sont remplacés par les mots “à la législation de l'Union”.

Art. 175

Dans l'article 157 de la même loi, l'alinéa 3, modifié par la loi du 12 mai 2014, est abrogé.

§ 3. De eventuele rechtsvervolgingen worden ingesteld op verzoek van de minister van Financiën, overeenkomstig de inzake douane en accijnzen gevolgde procedure.”.

HOOFDSTUK XVI

Reglement op laden en lossen

Art. 172

In artikel 146 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “omstandige aangifte” worden vervangen door het woord “douaneaangifte”;
2. de woorden “of de douanevertegenwoordiger” worden na het woord “aangever” ingevoegd.

Art. 173

In artikel 147 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014 en van 27 april 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “omstandige aangifte” worden vervangen door het woord “douaneaangifte”;
2. de woorden “of de douanevertegenwoordiger” worden na de woorden “de aangever” ingevoegd;
3. in de Nederlandse tekst, wordt het woord “aangifte” vervangen door het woord “afgifte”.

Art. 174

In artikel 157, lid 1 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden “omstandige aangifte” worden telkens vervangen door het woord “douaneaangifte”;
2. de woorden “bepalingen van de artikelen 138 en 139” worden vervangen door het woord “Uniewetgeving”.

Art. 175

In artikel 157 van dezelfde wet wordt lid 3, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, opgeheven.

CHAPITRE XVII

Vérification des marchandises

Art. 176

Dans l'intitulé du Chapitre XVII de la même loi, les mots "d'accises" sont abrogés.

Art. 177

Dans l'article 158 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, la seconde phrase commençant par les mots "Cette vérification" et finissant par les mots "opération utile" est remplacée par la phrase "Ce contrôle est effectué par au moins un agent muni de sa commission."

Art. 178

L'article 160 de la même loi, modifié par les lois du 22 décembre 1989 et du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 160. Au cas où la partie intéressée se croit lésée par toute opération utile telle que le pesage, le mesurage, etc., exécutée en vue du contrôle des marchandises ou lorsqu'un agent ou l'un de ses supérieurs estime que les intérêts du Trésor sont en danger, ces opérations utiles peuvent être recommencées, aux frais de la partie succombante, mais en ce cas, l'ensemble de la marchandise doit faire l'objet de l'opération utile au contrôle. Cette nouvelle opération devra être faite par un autre agent à moins que la divergence ne porte sur le titre alcoométrique."

Art. 179

Il est inséré dans la même loi un article 160/1 rédigé comme suit:

"Art. 160/1. Sauf en cas d'acheminement des marchandises sous régime de suspension de droits d'accises vers une destination autorisée ou en cas de franchise conditionnelle de l'accise, les droits d'accises établis sur les marchandises importées sont acquittés au moment de la validation de la déclaration de mise à la consommation en matière de douane, à moins qu'il ne soit fait application de l'article 300."

HOOFDSTUK XVII

Verificatie van goederen

Art. 176

In het opschrift van hoofdstuk XVII van dezelfde wet wordt het woord "accijnsgoederen" vervangen door het woord "goederen".

Art. 177

In artikel 158 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt de tweede zin, die aanvangt met de woorden "Deze verificatie" en eindigt met de woorden "nuttige handeling", vervangen door de zin "Deze controle wordt uitgevoerd door ten minste één ambtenaar die in het bezit is van zijn aanstellingsbewijs."

Art. 178

Artikel 160 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 160. In het geval de belanghebbende zich benadeeld acht door een nuttig geachte handeling zoals een weging, meting, etc. die uitgevoerd werd met het oog op de controle van de goederen of wanneer een ambtenaar of één van zijn meerderen oordeelt dat de belangen van de Schatkist in gevaar zijn, kan elke nuttig geachte handeling herbegonnen worden, op kosten van de in het ongelijk gestelde partij maar in dat geval zal het geheel het onderwerp uitmaken van elke nuttige handeling voor de controle. Deze nieuwe handeling zal uitgevoerd moeten worden door een andere ambtenaar, tenzij het een verschil in alcoholgehalte betreft."

Art. 179

Een artikel 160/1 wordt in dezelfde wet ingevoegd, luidende:

"Art. 160/1. Behoudens in geval van vervoer van de goederen onder accijnsverband naar een geoorloofde bestemming of behoudens in geval van voorwaardelijke vrijstelling van accijnzen, worden de accijnzen bij invoer voldaan bij de geldigmaking van de aangifte ten verbruik inzake douane, tenzij toepassing wordt gemaakt van artikel 300."

Art. 180

Il est inséré dans la même loi un article 160/2 rédigé comme suit:

“Art. 160/2. Quant aux marchandises d’accises pour lesquelles il ne doit pas être accordé décharge ou remboursement, la déclaration et les autres formalités relatives à l’exportation seront remplies de la même manière que pour les marchandises exemptées d’accises.”.

Art. 181

Il est inséré dans la même loi un article 160/3 rédigé comme suit:

“Art. 160/3. § 1er. Les marchandises étant dûment déclarées, le calcul des droits sera vérifié par l’agent ayant au moins un titre d’attaché désigné par l’administrateur général des douanes et accises et le montant à payer sera communiqué; les agents ayant au moins un titre d’attaché désigné par l’administrateur général des douanes et accises seront responsables de toutes erreurs commises par eux au préjudice de l’État belge, et les déclarants n’auront le droit de réclamer les sommes payées en trop que pendant trois années, à partir du jour de la déclaration, délai après lequel ces sommes resteront au profit du Trésor.

§ 2. L’action en recouvrement d’un supplément de droits d’accise dû par suite d’une perception insuffisante pour des marchandises d’accises, régulièrement déclarées, est prescrite après trois années à partir de la date de déclaration.

§ 3. Sans préjudice de délais différents fixés par d’autres dispositions légales ou réglementaires, la faculté de réclamer la restitution des droits d’accise payés en trop est prescrite après trois années à partir de la date de la déclaration.”

CHAPITRE XXVI

Garanties, crédits et paiements

Art. 182

Dans l’intitulé du Chapitre XXVI de la même loi, le mot “Cautionnements” est remplacé par le mot “Garanties”.

Art. 180

Een artikel 160/2 wordt in dezelfde wet ingevoegd, luidende:

“Art. 160/2. De aangifte en overige formaliteiten van uitgaande accijnsgoederen, waarvoor geen afschrijving of teruggave van accijns moet gegeven worden, gebeurt zoals voor accijnsvrije goederen.”.

Art. 181

Een artikel 160/3 wordt in dezelfde wet ingevoegd, luidende:

“Art. 160/3. § 1. Voor de naar behoren aangegeven goederen zal de berekening van de rechten geverifieerd worden door de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen en het te betalen bedrag zal medegedeeld worden. De ambtenaren met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen zullen verantwoordelijk zijn voor alle door hun begane fouten ten nadele van de Belgische staat en de aangevers zullen slechts drie jaar het recht hebben om de te veel betaalde sommen terug te vorderen, vanaf de dag van de aangifte. Na deze termijn zullen deze sommen ten gunste van de Schatkist blijven.

§ 2. De rechtsvordering tot invordering van bijkomende accijns, verschuldigd wegens onvoldoende inning voor regelmatig aangegeven accijnsgoederen, verjaart na drie jaar te rekenen van de datum van de aangifte.

§ 3. Onverminderd andere termijnen vastgesteld bij andere wettelijke of reglementaire bepalingen, verjaart het recht om teruggave van de te veel betaalde accijnzen te vorderen na drie jaar te rekenen van de datum van de aangifte.”

HOOFDSTUK XXVI

Zekerheidsstelling, kredieten en betalingen

Art. 182

In het opschrift van hoofdstuk XXVI van dezelfde wet wordt het woord “Borgtochten” vervangen door het woord “Zekerheidsstelling”.

Art. 183

L'article 286 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 286. Toutes les garanties exigées par la loi de ceux qui importent, ou autres contribuables, seront fournies à la satisfaction du receveur, lequel est responsable du montant de la garantie.”

Art. 184

L'article 287 de la même loi, modifié par la loi du 6 juillet 1978, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 287. Les garanties pourront être fournies de quatre manières:

1° par garantie en numéraire;

2° par garantie en immeubles;

3° par des inscriptions au grand-livre de la dette publique de l'État;

4° par garantie personnelle. “

Art. 185

Dans l'article 288 de la même loi, dans le texte néerlandais, les modifications suivantes sont apportées:

1. Le mot “borgtochten” est remplacé par le mot “zekerheidstellingen”;

2. Le mot borgtocht” est remplacé par le mot “zekerheid”.

Art. 186

Dans l'article 288 de la même loi, dans le texte français, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots “cautionnements exigés” sont remplacés par les mots “garanties exigées”;

2. Les mots “lesquels cautionnements” sont remplacés par les mots “lesquelles garanties”;

3. Le mot “cautionnement” est remplacé par le mot “garantie”;

Art. 183

Artikel 286 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

Art. 286. Alle zekerheden, die door de wetten van de invoerders of andere belastingschuldigen worden gevorderd, zullen worden gesteld ten genoegen van de ontvanger, die voor het bedrag van de zekerheid verantwoordelijk blijft.

Art. 184

Artikel 287 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1978, wordt vervangen als volgt:

“Art. 287. De zekerheid kan op vier manieren gesteld worden:

1° in geld;

2° in onroerende goederen;

3° in inschrijving in het grootboek der Staatsschuld;

4° door het stellen van personele borg.”

Art. 185

In artikel 288 van dezelfde wet, in de Nederlandse tekst, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het woord “borgtochten” wordt telkens vervangen door het woord “zekerheidstellingen”;

2. Het woord “borgtocht” wordt telkens vervangen door het woord “zekerheid”.

Art. 186

In artikel 288 van dezelfde wet, in de Franse tekst, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De woorden “cautionnements exigés” worden vervangen door de woorden “garanties exigées”;

2. De woorden “lesquels cautionnements” worden vervangen door de woorden “lesquelles garanties”;

3. Het woord “cautionnement” wordt vervangen door het woord “garantie”;

4. Les mots “au cautionnement” sont remplacés par les mots “à la garantie”.

Art. 187

Dans l'article 289 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, dans le texte néerlandais, le mot “borgtocht” est chaque fois remplacé par le mot “zekerheid”.

Art. 188

Dans l'article 289 de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, dans le texte français, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots “le cautionnement” sont remplacés par les mots “la garantie”;
2. Les mots “le cautionnement doit être fourni” sont remplacés par les mots “la garantie doit être fournie”;
3. Les mots “du cautionnement personnel” sont remplacés par les mots “de la garantie personnelle”.

Art. 189

Dans l'article 290 de la même loi, les mots “du cautionnement continu” sont remplacés par les mots “de la garantie continue”.

Art. 190

Dans l'article 291 de la même loi, dans le texte néerlandais, le mot “borgtocht” est chaque fois remplacé par le mot “zekerheid”.

Art. 191

Dans l'article 291 de la même loi, dans le texte français, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots “du cautionnement” sont chaque fois remplacés par les mots “de la garantie”;
2. Les mots “au cautionnement” sont remplacés par les mots “à la garantie”.

4. De woorden “au cautionnement” worden vervangen door de woorden “à la garantie”.

Art. 187

In artikel 289 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, in de Nederlandse tekst, wordt het woord “borgtocht” telkens vervangen door het woord “zekerheid”.

Art. 188

In artikel 289 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, in de Franse tekst, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De woorden “le cautionnement” worden vervangen door de woorden “la garantie”;
2. Het woord “cautionnement” wordt vervangen door het woord “la garantie doit être fournie”;
3. De woorden “du cautionnement personnel” worden vervangen door de woorden “de la garantie personnelle”.

Art. 189

In artikel 290 van dezelfde wet, worden de woorden “doorlopende borgtocht” vervangen door de woorden “doorlopende zekerheid”.

Art. 190

In artikel 291 van dezelfde wet, in de Nederlandse tekst, wordt het woord “borgtocht” telkens vervangen door het woord “zekerheid”.

Art. 191

In artikel 291 van dezelfde wet, in de Franse tekst, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De woorden “du cautionnement” worden vervangen door de woorden “de la garantie”;
2. De woorden “au cautionnement” worden vervangen door de woorden “à la garantie”;

Art. 192

Dans l'article 292 de la même loi, dans le texte néerlandais, le mot "borgtocht" est chaque fois remplacé par le mot "zekerheid".

Art. 193

Dans l'article 292 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots "le cautionnement" sont remplacés par les mots "la garantie";
2. Les mots "du cautionnement" sont chaque fois remplacés par les mots "de la garantie";

Art. 194

Dans l'article 294 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, les modifications suivantes sont apportées:

1. Dans le texte français, les mots "des cautionnements personnels" sont remplacés par les mots "des garanties personnelles";
2. Dans le texte français, les mots "le cautionnement doit être fourni" sont remplacés par les mots "la garantie doit être fournie";
3. Dans le texte français, les mots "le cautionnement ne pourra être révoqué" sont remplacés par les mots "les garanties ne pourront être révoquées";
4. Dans le texte français, les mots "le cautionnement restera affecté" sont remplacés par les mots "la garantie restera affectée";
5. Dans le texte néerlandais, le mot "borgtochten" est remplacé par le mot "borgen";
6. Dans le texte néerlandais, le mot "borgtocht" est chaque fois remplacé par le mot "zekerheid".

Art. 195

Dans l'article 295 de la même loi, le mot "cautionnements" est remplacé par le mot "garanties".

Art. 192

In artikel 292 van dezelfde wet, in de Nederlandse tekst, wordt het woord "borgtocht" telkens vervangen door het woord "zekerheid".

Art. 193

In artikel 292 van dezelfde wet, in de Franse tekst, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De woorden "le cautionnement" worden vervangen door de woorden "la garantie";
2. De woorden "du cautionnement" worden vervangen door de woorden "de la garantie";

Art. 194

In artikel 294 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In de Franse tekst, worden de woorden "des cautionnements personnels" vervangen door de woorden "des garanties personnelles";
2. In de Franse tekst, worden de woorden "le cautionnement doit être fourni" vervangen door de woorden "la garantie doit être fournie";
3. In de Franse tekst, worden de woorden "le cautionnement ne pourra être révoqué" vervangen door de woorden "les garanties ne pourront être révoquées";
4. In de Franse tekst, worden de woorden "le cautionnement restera affecté" vervangen door de woorden "la garantie restera affectée";
5. In de Nederlandse tekst, wordt het woord "borgtochten" vervangen door het woord "borgen";
6. In de Nederlandse tekst, wordt het woord "borgtocht" telkens vervangen door het woord "zekerheid".

Art. 195

In artikel 295 van dezelfde wet, wordt het woord "borgtochten" vervangen door het woord "zekerheden".

Art. 196

Dans l'article 296 de la même loi, dans le texte néerlandais, le mot "borgtochten" est remplacé par le mot "zekerheden".

Art. 197

Dans l'article 296 de la même loi, dans le texte français, les modifications suivantes sont apportées:

1. Le mot "cautionnements" est remplacé par le mot "garanties";
2. Le mot "exempts" est remplacé par le mot "exemptes";

Art. 198

Dans l'article 297 de la même loi, modifié par les lois du 6 juillet 1978 et du 12 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1. Les mots "d'un cautionnement" sont remplacés par les mots "d'une garantie";
2. Les mots "cautionnement personnel" sont remplacés par les mots "garanties personnelles";

Art. 199

Dans l'article 302 de la même loi, les mots "le cautionnement" sont remplacés par les mots "la garantie".

Art. 200

L'article 311 de la même loi, modifié par la loi-programme du 30 décembre 1988, les lois du 27 décembre 1993 et du 25 avril 2014 ainsi que par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 311. En cas de retard de paiement des droits d'accises ou d'autres taxes perçues par l'Administration Générale des Douanes Accises, à l'exception des droits à l'importation et à l'exportation, des intérêts de retard, au taux prévu au deuxième alinéa, sont dus de plein droit.

Par dérogation à l'article 2, paragraphe 2, de la loi du 5 mai 1865 relative au prêt à l'intérêt, fixant le taux d'intérêt en matière fiscale, le taux de l'intérêt de retard

Art. 196

In artikel 296 van dezelfde wet, in de Nederlandse tekst, wordt het woord "borgtochten" vervangen door het woord "zekerheden".

Art. 197

In artikel 296 van dezelfde wet, in de Franse tekst, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het woord "cautionnements" wordt vervangen door het woord "garanties";
2. Het woord "exempts" wordt vervangen door het woord "exemptes".

Art. 198

In artikel 297 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1978 en van 12 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het woord "borgtocht" wordt vervangen door het woord "zekerheid";
2. De woorden "personele borgtocht" worden vervangen door de woorden "personele borg"

Art. 199

In artikel 302 van dezelfde wet, wordt het woord "borgtocht" vervangen door het woord "zekerheid".

Art. 200

Artikel 311 van dezelfde wet, gewijzigd bij de programwetten van 30 december 1988, de wetten van 27 december 1993 en van 25 april 2014 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt vervangen als volgt:

"Art. 311. Bij laattijdige betaling van accijnzen of van andere belastingen die worden ingevorderd door de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, met uitzondering van de invoer- en uitvoerrechten, is een nalatigheidsinterest, tegen de rentevoet zoals bepaald in het tweede lid, van rechtswege verschuldigd.

In afwijking van artikel 2, § 2, van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen intrest, die de rentevoet in fiscale zaken vaststelt, wordt de rentevoet van de

est adapté annuellement. Ce taux d'intérêt correspond à la moyenne des indices de référence J relative aux obligations linéaires à 10 ans des mois d'avril, mai et juin de l'année précédant celle au cours de laquelle le taux est applicable, sans que celui-ci ne puisse être inférieur à 4 p.c., ni supérieur à 10 p.c. Ces indices sont publiés par l'Agence fédérale de la Dette, tels que visés à l'article 8 de l'arrêté royal du 14 septembre 2016 relatif aux coûts, aux taux, à la durée et aux modalités de remboursement des contrats de crédit soumis à l'application du livre VII du Code de droit économique et à la fixation des indices de référence pour les taux d'intérêt variables en matière de crédits hypothécaires et de crédits à la consommation y assimilés.

Le Service public fédéral Finances fait connaître, via un avis au *Moniteur belge*, au courant du troisième trimestre de chaque année, le taux applicable pour l'année civile qui suit en vertu des dispositions de l'alinéa 2.

L'intérêt de retard est calculé mensuellement sur le total des taxes dues arrondi au multiple inférieur le plus proche de 10 euros. Toute fraction de mois est comptée pour un mois entier.

L'intérêt de retard d'un mois n'est réclamé que s'il atteint 5 euros."

CHAPITRE XXVII

Exécution parée, privilège et hypothèque légale

Art. 201

Dans l'article 313, § 2, de la même loi, modifié en dernier lieu par les lois des 6 juillet 1978 et 11 juillet 2018, les mots "un cautionnement" sont remplacés par les mots "une garantie".

TITRE 7

Dispositions diverses

Art. 202

Dans l'article 17/1, § 2 de la même loi, inséré par la loi du 26 janvier 2021, les mots "les messages écrits reçus d'un usager" sont remplacés par les mots "les messages sous pli fermé reçus d'un usager".

nalatigheidsinterest jaarlijks aangepast. Deze rentevoet komt overeen met het gemiddelde van de referte-indexen J met betrekking tot de lineaire obligaties op 10 jaar van de maanden april, mei en juni van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de rentevoet van toepassing is, zonder dat deze minder dan 4 pct. of meer dan 10 pct. mag bedragen. Deze indexen worden door het Federaal Agentschap van de Schuld bekendgemaakt, zoals bedoeld in artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 september 2016 betreffende de kosten, de percentages, de duur en de terugbetalingsmodaliteiten van kredietovereenkomsten onderworpen aan boek VII van het Wetboek van economisch recht en de vaststelling van referte-indexen voor de veranderlijke rentevoeten inzake hypothecaire kredieten en de hiermee gelijkgestelde consumentenkredieten.

De Federale Overheidsdienst Financiën maakt via een bericht in het *Belgisch Staatsblad*, in het derde trimester van elk jaar, de overeenkomstig de bepalingen van het tweede lid van toepassing zijnde rentevoet voor het volgende kalenderjaar bekend.

De nalatigheidsinterest wordt maandelijks berekend op het totaal van de verschuldigde belasting, afgerond op het dichtstbijzijnde lagere veelvoud van 10 euro. Elke fractie van een maand wordt als een volle maand gerekend.

De nalatigheidsinterest van een maand wordt slechts gevorderd indien deze 5 euro bereikt."

HOOFDSTUK XXVII

Dadelijke uitwinning, voorrecht en wettelijke hypotheek

Art. 201

In artikel 313, § 2, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1978 en van 11 juli 2018, wordt het woord "borgtocht" vervangen door het woord "zekerheid".

TITEL 7

Diverse bepalingen

Art. 202

In artikel 17/1, § 2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 26 januari 2021, worden de woorden "Schriftelijke berichten" vervangen door "Elk bericht verzonden onder gesloten omslag".

Art. 203

L'article 271 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 271. Le contrevenant, présent au moment de la déclaration en contravention, sera invité à assister aussi à la rédaction du procès-verbal et à le signer s'il le désire, et en recevoir immédiatement une copie; en cas d'absence, une copie du procès-verbal est envoyée au contrevenant par lettre recommandée à la poste.”

Art. 204

Les arrêtés actuellement en vigueur, qui ont été adoptés en exécution des délégations directes conférées au ministre qui a les Finances dans ses attributions, contenues dans les articles 9, 10, 70/10, § 2, 70/16 et 70/19, § 1 de la même loi, restent en vigueur jusqu'à ce qu'ils soient modifiés ou abrogés par le Roi.

TITRE 8*Disposition transitoire***Art. 205**

Pour l'année civile 2022, le taux tel que déterminé à l'article 311, al. 2 de la loi générale sur les douanes et accises, tel que remplacé par l'article 200 de la présente loi est fixé à 4 p.c. Cette disposition transitoire tient lieu, pour l'année civile 2022, d'avis tel que visé à l'article 311, al. 3 de la loi générale sur les douanes et accises, tel que remplacé par l'article 200 de la présente loi.

Donné à Ciergnon, le 27 décembre 2021.

PHILIPPE

PAR LE ROI :

Le ministre des Finances,

Vincent VAN PETEGHEM

Art. 203

Artikel 271 van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt:

“Art. 271. De overtreder, aanwezig op het moment van de bekeuring, zal uitgenodigd worden om aanwezig te zijn bij het opmaken van het proces-verbaal, het desgewenst te tekenen en er onmiddellijk een afschrift van ontvangen; in geval van afwezigheid wordt een kopie van het proces-verbaal aan de overtreder bezorgd bij ter post aangetekende brief.”

Art. 204

De thans van kracht zijnde besluiten die werden aangenomen ter uitvoering van de rechtstreekse delegaties aan de minister van Financiën, vervat in artikelen 9, 10, 70/10, § 2, 70/16 et 70/19, § 1, van dezelfde wet, blijven van kracht totdat ze worden gewijzigd of opgeheven door de Koning.

TITEL 8*Overgangsbepaling***Art. 205**

Voor het kalenderjaar 2022, wordt de rentevoet zoals bepaald in artikel 311, tweede 2, van de Algemene Wet inzake Douane en accijnzen vervangen door artikel 200 van deze wet, vastgesteld op 4 pct. Deze overgangsbepaling geldt voor het kalenderjaar 2022 als het bericht zoals bedoeld in artikel 311, derde lid, van de Algemene Wet inzake Douane en accijnzen vervangen door artikel 200 van deze wet.

Gegeven te Ciergnon, 27 december 2021.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Financiën,

Vincent VAN PETEGHEM

Coordination des articles

Texte de base

Texte de base adapté suivant le projet de loi

Loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

Art. 1

Pour l'application de la présente loi, on entend par :

1° administration ou douane : soit l'Administration générale des douanes et accises, soit le Service public fédéral Finances auquel elle appartient;

2° agents : les agents des douanes et accises, sauf lorsqu'il s'agit des agents spécialement désignés par les articles 186 et 209;

3° bureau : le bureau des douanes ou des douanes et accises;

4° droits :

a) droit à l'importation :

1) les droits de douane et les taxes d'effet équivalent prévus à l'importation de marchandises;

2) les prélèvements agricoles et autres impositions à l'importation instituées dans le

Art. 1

Pour l'application de la présente loi, on entend par :

1° administration ou douane : soit l'Administration générale des douanes et accises, soit le Service public fédéral Finances auquel elle appartient;

1°bis code des douanes de l'Union : le règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 établissant le code des douanes de l'Union ;

2° agents : les agents des douanes et accises, sauf lorsqu'il s'agit des agents spécialement désignés par les articles 186 et 209;

3° bureau : le bureau des douanes ou des douanes et accises;

4° droits :

a) droits à l'importation, tels que définis à l'article 5, 20) du code des douanes de l'Union ;

cadre de la politique agricole commune ou dans celui des régimes spécifiques applicables à certaines marchandises résultant de la transformation de produits agricoles;

b) droits à l'exportation :

1) les droits de douane et les taxes d'effet équivalent prévus à l'exportation de marchandises;

2) les prélèvements agricoles et autres impositions à l'exportation prévues dans le cadre de la politique agricole commune ou dans celui des régimes spécifiques applicables à certaines marchandises résultant de la transformation de produits agricoles;

4°bis montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation : les montants, institués dans le cadre de la politique agricole commune, dont l'octroi peut être revendiqué à l'importation ou à l'exportation de certaines marchandises;

5° dette douanière : l'obligation d'une personne physique ou morale de payer le montant des droits à l'importation ou des droits à l'exportation applicables, en vertu des règlements des institutions de l'Union européenne, aux marchandises passibles de tels droits;

6° prise en compte : l'inscription, dans les registres comptables ou sur tout autre support qui en tient lieu, du montant des droits correspondant à une dette douanière;

7° régime douanier : un des régimes ci-après :

b) droits à l'exportation, tels que définis à l'article 5, 21) du code des douanes de l'Union.

4°bis montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation : les montants, institués dans le cadre de la politique agricole commune, dont l'octroi peut être revendiqué à l'importation ou à l'exportation de certaines marchandises;

5° dette douanière : telle que définie à l'article 5, 18) du code des douanes de l'Union ;

6° prise en compte : l'inscription, dans les registres comptables ou sur tout autre support qui en tient lieu, du montant des droits correspondant à une dette douanière;

7° régime douanier : un des régimes repris à l'article 5, 16) du code des douanes de l'Union ;

- a) la mise en libre pratique;
- b) le régime de transit;
- c) le régime de l'entrepôt douanier;
- d) le régime de perfectionnement actif;
- e) le régime de transformation sous douane;
- f) le régime de l'admission temporaire;
- g) le régime de perfectionnement passif;
- h) l'exportation;

8° territoire douanier de la Communauté : le territoire défini dans les règlements des Communautés européennes;

8° territoire douanier de l'Union : tel que repris à l'article 4 du code des douanes de l'Union ;

9° mise en libre pratique : procédure qui confère le statut douanier de marchandise communautaire à une marchandise non communautaire et qui comporte l'application des mesures de politique commerciale, l'accomplissement des autres formalités prévues pour l'importation d'une marchandise ainsi que l'application des droits à l'importation légalement dus;

9° mise en libre pratique : telle que prévue aux articles 201 et 202 du code des douanes de l'Union ;

10° marchandises : tous objets, denrées, matières premières, animaux et, en général, tout bien meuble quelconque;

10° marchandises : tous objets, denrées, matières premières, animaux et, en général, tout bien meuble quelconque **ainsi que la technologie y afférente;**

11° marchandises d'accises : marchandises soumises aux droits d'accise;

11° marchandises d'accises : marchandises soumises aux droits d'accise;

12° marchandises communautaires :

12° marchandises de l'Union : telles que définies à l'article 5, 23) du code des douanes de l'Union ;

a) les marchandises entièrement obtenues sur le territoire douanier de la Communauté, sans apport de marchandises en provenance de pays tiers ou de territoires ne faisant pas partie du territoire douanier de la Communauté;

b) les marchandises en provenance de pays ou territoires ne faisant pas partie du territoire douanier de la Communauté et qui sont en libre pratique dans un État membre;

c) les marchandises obtenues, sur le territoire douanier de la Communauté, soit à partir des marchandises visées exclusivement au deuxième tiret, soit à partir des marchandises visées aux premier et deuxième tirets.

13° gare ferroviaire douanière : la gare ferroviaire où s'arrêtent des trains à destination ou en provenance d'un lieu situé hors du territoire douanier de l'Union européenne.

13° gare ferroviaire douanière : la gare ferroviaire où s'arrêtent des trains à destination ou en provenance d'un lieu situé hors du territoire douanier de l'Union européenne.

14° capitaine : au sens de la présente loi est tout capitaine, maître ou patron, chargé de la conduite d'un navire ou autre bâtiment ;

15° pilote-commandant de bord: le pilote commandant de bord d'un aéronef ;

Art. 3/1

Art. 3/1. La prise en compte du montant des droits et accises s'effectue par enregistrement dans la banque de données électroniques du Bureau unique des douanes et accises ou dans les registres comptables de l'administration.

Art. 3/1

Art. 3/1. La prise en compte du montant des droits et accises s'effectue par enregistrement dans la banque de données électroniques ou dans les registres comptables de l'administration.

Art. 4

L'Administration générale des douanes et accises est chargée de la perception des droits à l'importation visée à l'article 1er, 4°, a, 1, des droits à l'exportation visés à l'article 1er, 4°, b, 1, et des accises.

Art. 4

L'Administration Générale des Douanes et Accises est chargée de la perception des droits à l'importation et à l'exportation visés à l'article 1er, 4° et des accises.

Dans les limites et aux conditions fixées par le Roi, l'Administration générale des douanes et accises est également habilitée à percevoir les droits à l'importation visés à l'article 1er, 4°, a, 2, et les droits à l'exportation visés à l'article 1er, 4°, b, 2.

Art. 7

§ 1er. L'écusson des douanes et accises devra être placé visiblement au-dessus de la porte de la maison où se tient le bureau.

§ 2. Les lois sur les douanes et accises devront en tout temps se trouver dans les bureaux, où elles pourront aussi servir pour les particuliers qui demanderaient ou désireraient des éclaircissements à cet égard.

Art. 8.

Toutes les dispositions législatives relatives à l'importation, à l'exportation et au transit des marchandises par terre et par eau sont applicables aux entrées, aux sorties et au transit par voie aérienne. Des prescriptions réglementaires spécialement appropriées au trafic aérien peuvent être arrêtées par le Roi.

Art. 9.

Le Ministre des Finances détermine :

1° le modèle des imprimés sur lesquels les déclarations en matière de douane et d'accise sont établies;

2° les cas où ces déclarations doivent être établies sur des imprimés mis par l'administration à la disposition des intéressés, contre paiement ou à titre gratuit.

3° les données qui, sans préjudice des dispositions de l'article 139, doivent figurer sur ces déclarations.

Art. 7.

Art. 8.

À moins qu'il n'en soit disposé autrement, toutes les dispositions législatives relatives à l'importation, à l'exportation et au transit des marchandises par terre et par eau sont applicables aux entrées, aux sorties et au transit par voie aérienne. Des prescriptions réglementaires spécialement appropriées au trafic aérien peuvent être arrêtées par le Roi.

Art. 9.

Sans préjudice de la législation de l'Union, le Roi détermine :

1° le modèle des imprimés sur lesquels les déclarations en matière de douane et d'accise sont établies;

2° les cas où ces déclarations doivent être établies sur des imprimés mis par l'administration à la disposition des intéressés, contre paiement ou à titre gratuit.

3° les données qui, sans préjudice des dispositions de l'article 139, doivent figurer sur ces déclarations.

Art. 10.

Le Roi :

1° peut imposer que les données à faire figurer sur les déclarations en matière de douane soient introduites par le déclarant dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane ;

2° fixe les modalités selon lesquelles les données visées au 1° doivent être introduites dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane ;

3° détermine les formalités particulières à remplir par le déclarant pour être dispensé de l'obligation d'introduire les données de la déclaration dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane.

Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent article.

Art. 13.

§ 1er. En vue de l'application anticipée des changements qui doivent être apportés d'urgence aux droits d'accise, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, prescrire toutes mesures, y compris le versement provisoire des droits qui seront établis par la loi.

Le Roi saisira les Chambres législatives, immédiatement si elles sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session, d'un projet de loi tendant à apporter aux droits d'accise, les changements en vue desquels des mesures ont été prescrites par application de l'alinéa 1er.

§ 2. Toute infraction aux mesures prises en vertu du § 1er est punie d'un emprisonnement

Art. 10

Sans préjudice de la législation de l'Union relative à l'utilisation de systèmes électroniques pour la communication avec les autorités douanières, le Roi peut :

1° imposer que les données à faire figurer sur les déclarations en matière de douane soient introduites par le déclarant ou le représentant en douane dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane ;

2° fixer les modalités selon lesquelles les données visées au 1° doivent être introduites dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane ;

3° déterminer les formalités particulières à remplir par la personne qui introduit la déclaration pour être dispensé de l'obligation d'introduire les données de la déclaration dans le système informatisé de traitement des déclarations en douane.

Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent article.

Art. 13.

§ 1er. En vue de l'application anticipée des changements qui doivent être apportés d'urgence aux droits d'accise, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, prescrire toutes mesures, y compris le versement provisoire des droits qui seront établis par la loi.

Le Roi saisira les Chambres législatives, immédiatement si elles sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session, d'un projet de loi tendant à apporter aux droits d'accise, les changements en vue desquels des mesures ont été prescrites par application de l'alinéa 1er.

§ 2. Toute infraction aux mesures prises en vertu du § 1er est punie d'un emprisonnement

de quinze jours à trois mois et d'une amende de 250 EUR à 1.250 EUR.

La confiscation des marchandises faisant l'objet de l'infraction est en outre prononcée.

§ 3. Tout refus d'exercice, toute manoeuvre qui met obstacle au recensement des marchandises, prescrit en application du § 1er, sont punis d'une amende de 500 EUR à 5.000 EUR, indépendamment de l'emprisonnement prévu au paragraphe précédent.

Art. 17.

§ 1er. Les prestations spéciales, que la douane consent à fournir à la demande des intéressés, peuvent, en compensation des frais d'administration et de surveillance, être subordonnées au paiement d'une rétribution à l'État suivant les modalités et d'après le tarif fixés par le Ministre des Finances.

Sont considérées comme prestations spéciales les prestations fournies soit en dehors des périodes ou des emplacements où le service douanier fonctionne pour les besoins généraux du commerce, soit en raison d'opérations qui nécessitent une procédure particulière du fait qu'elles n'ont pas lieu dans les conditions usuelles ou qui requièrent des prestations supplémentaires.

§ 2. Quiconque a obtenu de la douane une autorisation ou concession subordonnée au paiement d'une rétribution à l'État ne peut, de ce chef, se faire rembourser par ses clients une somme supérieure au montant de cette rétribution. Si la rétribution à l'État se rapporte à une prestation douanière au cours de laquelle des opérations ont été accomplies pour plusieurs clients, le total des sommes réclamées en remboursement à l'ensemble des clients ne peut dépasser le montant de la rétribution.

En cas d'infractions à cette disposition, l'autorisation ou la concession peut être retirée par l'autorité dont elle émane et l'intéressé est puni d'une amende de 12,50 EUR à 125 EUR.

de quinze jours à trois mois et d'une amende de 250 **euros** à 1.250 **euros**.

La confiscation des marchandises faisant l'objet de l'infraction est en outre prononcée.

§ 3. Tout refus d'exercice, toute manoeuvre qui met obstacle au recensement des marchandises, prescrit en application du § 1er, sont punis d'une amende de 500 **euros** à 5.000 **euros**, indépendamment de l'emprisonnement prévu au paragraphe précédent.

Art. 17.

§ 1er. Les prestations spéciales, que la douane consent à fournir à la demande des intéressés, peuvent, en compensation des frais d'administration et de surveillance, être subordonnées au paiement d'une rétribution à l'État suivant les modalités et d'après le tarif fixés par le Ministre des Finances.

Peuvent être considérées comme prestations spéciales les prestations visées à l'article 52, 2, du code des douanes de l'Union.

§ 2. Quiconque a obtenu de l'**Administration Générale des Douanes et Accises** une autorisation ou concession subordonnée au paiement d'une rétribution à l'État ne peut, de ce chef, se faire rembourser par ses clients une somme supérieure au montant de cette rétribution. Si la rétribution à l'État se rapporte à une prestation douanière au cours de laquelle des opérations ont été accomplies pour plusieurs clients, le total des sommes réclamées en remboursement à l'ensemble des clients ne peut dépasser le montant de la rétribution.

En cas d'infractions à cette disposition, l'autorisation ou la concession peut être retirée par l'autorité dont elle émane et l'intéressé est puni d'une amende de 12,50 **euros** à 125 **euros**.

Art. 17/1.

§ 1er. Sauf si des dispositions légales ou réglementaires en disposent autrement, les communications écrites entre l'administration et les usagers sont effectuées par voie électronique.

Pour l'application du présent article, la notion d'utilisateur inclut les entreprises qui se portent caution pour garantir le paiement des droits et des accises.

Les communications par voie électronique produisent les mêmes effets juridiques que si elles étaient effectuées sur papier.

Pour cette communication, le Service Public Fédéral Finances met à disposition des usagers au moyen d'une plateforme électronique sécurisée, des services électroniques qui, au moyen de techniques de sécurisation adaptées, garantissent l'origine et l'intégrité du contenu de l'envoi, son horodatage ainsi que sa conservation.

§ 2. Les messages écrits reçus d'un usager dans le cadre des missions de l'administration sont reproduits, enregistrés et conservés sur la plateforme électronique sécurisée selon une technique de l'informatique ou de la télématique.

L'image ainsi numérisée du message reçu, obtenue au moyen d'une technique de l'informatique ou de la télématique, a force probante pour autant qu'elle soit la copie fidèle et durable de l'écrit dont elle est issue et qu'elle soit munie d'un cachet électronique avancé qui répond aux exigences énoncées à l'article 36 du Règlement (UE) n° 910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE.

Dans ce cas, la destruction de l'original papier est autorisée.

Art. 17/1.

§ 1er. Sauf si des dispositions légales ou réglementaires en disposent autrement, les communications écrites entre l'administration et les usagers sont effectuées par voie électronique.

Pour l'application du présent article, la notion d'utilisateur inclut les entreprises qui se portent caution pour garantir le paiement des droits et des accises.

Les communications par voie électronique produisent les mêmes effets juridiques que si elles étaient effectuées sur papier.

Pour cette communication, le Service Public Fédéral Finances met à disposition des usagers au moyen d'une plateforme électronique sécurisée, des services électroniques qui, au moyen de techniques de sécurisation adaptées, garantissent l'origine et l'intégrité du contenu de l'envoi, son horodatage ainsi que sa conservation.

§ 2 **Les messages sous pli fermé reçus d'un usager** dans le cadre des missions de l'administration sont reproduits, enregistrés et conservés sur la plateforme électronique sécurisée selon une technique de l'informatique ou de la télématique.

L'image ainsi numérisée du message reçu, obtenue au moyen d'une technique de l'informatique ou de la télématique, a force probante pour autant qu'elle soit la copie fidèle et durable de l'écrit dont elle est issue et qu'elle soit munie d'un cachet électronique avancé qui répond aux exigences énoncées à l'article 36 du Règlement (UE) n° 910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE.

Dans ce cas, la destruction de l'original papier est autorisée.

Le Roi ou son délégué détermine quels documents de papier doivent être conservés, même après avoir été numérisés.

§ 3. Chaque message écrit que l'administration envoie à l'utilisateur dans le cadre de ses missions est généré par voie électronique et mis à disposition de l'utilisateur sur la plateforme électronique sécurisée.

Lorsque l'administration communique avec l'utilisateur par voie papier, chaque matérialisation sous pli fermé d'un message envoyé par l'administration a la même force probante que l'original électronique pour autant qu'elle contienne la référence unique à un cachet électronique avancé qui répond aux exigences visées au paragraphe 2, alinéa 2. Chaque matérialisation sous pli fermé correspond au contenu de l'original électronique du message conservé sur la plateforme électronique sécurisée.

§ 4. Sans préjudice de ce qui précède, les agents en charge des contrôles et des enquêtes, munis de leur commission, peuvent, dans l'exercice des compétences qui leur sont conférées par les dispositions légales ou réglementaires qu'ils sont chargés de faire appliquer, transmettre chaque document établi sur place sous format papier.

§ 5. Le présent article n'affecte pas l'application des dispositions du droit de l'Union européenne ou des accords internationaux.

Art. 18.

§ 1er. Sauf dispositions spécifiques contraires et sous réserve du § 2, la date à prendre en considération pour l'application de toutes les dispositions régissant le régime douanier pour lequel les marchandises sont déclarées est la date d'acceptation de la déclaration.

§ 2. Pour autant que le droit à l'importation dont est passible une marchandise est un droit visé à l'article 1er, 4°, a, 1, et qu'un abaissement du taux de droit intervient après la date d'acceptation de la déclaration

Le Roi ou son délégué détermine quels documents de papier doivent être conservés, même après avoir été numérisés.

§ 3. Chaque message écrit que l'administration envoie à l'utilisateur dans le cadre de ses missions est généré par voie électronique et mis à disposition de l'utilisateur sur la plateforme électronique sécurisée.

Lorsque l'administration communique avec l'utilisateur par voie papier, chaque matérialisation sous pli fermé d'un message envoyé par l'administration a la même force probante que l'original électronique pour autant qu'elle contienne la référence unique à un cachet électronique avancé qui répond aux exigences visées au paragraphe 2, alinéa 2. Chaque matérialisation sous pli fermé correspond au contenu de l'original électronique du message conservé sur la plateforme électronique sécurisée.

§ 4. Sans préjudice de ce qui précède, les agents en charge des contrôles et des enquêtes, munis de leur commission, peuvent, dans l'exercice des compétences qui leur sont conférées par les dispositions légales ou réglementaires qu'ils sont chargés de faire appliquer, transmettre chaque document établi sur place sous format papier.

§ 5. Le présent article n'affecte pas l'application des dispositions du droit de l'Union européenne ou des accords internationaux.

Art. 18.

de mise en libre pratique mais avant que la mainlevée de la marchandise ait été donnée, le déclarant peut demander l'application de ce taux plus favorable.

Cette disposition ne s'applique pas lorsque la mainlevée des marchandises n'a pu être donnée pour des motifs imputables au seul déclarant.

Art. 19/2.

Pour l'application du présent chapitre, il faut entendre par franchise la franchise des droits à l'importation.

Art. 19/3.

A moins qu'une convention internationale ou un accord de siège n'en dispose autrement, le Roi :

1° arrête les conditions d'octroi, les modalités pratiques de contrôle et les limites quantitatives et qualitatives, auxquelles sont subordonnées les franchises énumérées dans le présent chapitre, y compris les conditions auxquelles il peut être renoncé à ces franchises;

2° arrête des dispositions complémentaires, des conditions et des limites (éventuellement quantitatives et qualitatives) pour l'application des franchises instaurées par les règlements des institutions de l'Union européenne ou par d'autres dispositions ayant force de loi, si prévues par ces règlements ou dispositions.

Art. 19/4.

Le bénéficiaire d'une franchise, accordée sous condition de réexportation ou en vue d'une destination déterminée, est tenu, sur demande de la douane, de représenter les marchandises admises en franchise qu'il doit encore détenir.

Art. 19/2.

Pour l'application du présent chapitre, il faut entendre par franchise, la franchise des droits à l'importation.

Art. 19/3.

Sans préjudice de la législation de l'Union et à moins qu'une convention internationale ou un accord de siège n'en dispose autrement, le Roi :

1° arrête les conditions d'octroi, les modalités pratiques de contrôle et les limites quantitatives et qualitatives, auxquelles sont subordonnées les franchises énumérées dans le présent chapitre, y compris les conditions auxquelles il peut être renoncé à ces franchises;

2° arrête des dispositions complémentaires, des conditions et des limites (éventuellement quantitatives et qualitatives) pour l'application des franchises instaurées par les règlements des institutions de l'Union européenne ou par d'autres dispositions ayant force de loi, si prévues par ces règlements ou dispositions.

Art. 19/4.

Le bénéficiaire d'une franchise, accordée sous condition de réexportation ou en vue d'une destination déterminée, est tenu, sur demande de la douane, de représenter les marchandises admises en franchise qu'il doit encore détenir.

Sauf dans les cas déterminés par la loi, ces marchandises doivent se trouver dans l'état où elles ont été importées.

Art. 20.

§ 1er. Franchise des droits d'accise est accordée aux conditions et dans les limites éventuelles, dont les quantités raisonnables, à déterminer par le Roi, à moins qu'une convention internationale ou un accord de siège n'en dispose autrement :

1° pour les marchandises importées pour subir une ou plusieurs opérations de perfectionnement et être ensuite réexportées;

2° pour les marchandises importées dans les bagages personnels des voyageurs;

3° pour les marchandises importées dans les petits envois sans caractère commercial;

4° pour les provisions, fournitures, combustibles et lubrifiants se trouvant, à l'entrée, à bord des moyens de transport;

5° pour les échantillons de valeur commerciale négligeable importés pour la recherche de commandes;

6° pour les échantillons, autres que ceux visés au 5°, importés pour la recherche de commandes et qui seront ensuite réexportés;

7° pour les quantités raisonnables de marchandises qui sont destinées à l'usage personnel - en ce compris l'usage par les membres de leur famille qui font partie de leur ménage - des agents diplomatiques et des fonctionnaires consulaires de carrière, des membres du personnel administratif et technique des missions diplomatiques et des employés consulaires, en fonction dans le pays, pour autant que les intéressés ne soient pas ressortissants ou résidents permanents de la Belgique et qu'ils n'y exercent aucune activité professionnelle ou commerciale pour leur profit personnel;

Sauf dans les cas déterminés par la **présente** loi, ces marchandises doivent se trouver dans l'état où elles ont été importées.

Art. 20.

§ 1er. Franchise des droits d'accise est accordée aux conditions et dans les limites éventuelles, dont les quantités raisonnables, à déterminer par le Roi, à moins qu'une convention internationale ou un accord de siège n'en dispose autrement :

1° pour les marchandises importées pour subir une ou plusieurs opérations de perfectionnement et être ensuite réexportées;

2° pour les marchandises importées dans les bagages personnels des voyageurs;

3° pour les marchandises importées dans les petits envois sans caractère commercial **par un particulier, en provenance d'un Etat tiers, à destination d'un autre particulier se trouvant en Belgique;**

4° pour les provisions, fournitures, combustibles et lubrifiants se trouvant, à l'entrée, à bord des moyens de transport;

5° pour les échantillons de valeur commerciale négligeable importés pour la recherche de commandes;

6° pour les échantillons, autres que ceux visés au 5°, importés pour la recherche de commandes et qui seront ensuite réexportés;

7° pour les quantités raisonnables de marchandises qui sont destinées à l'usage personnel - en ce compris l'usage par les membres de leur famille qui font partie de leur ménage - des agents diplomatiques et des fonctionnaires consulaires de carrière, des membres du personnel administratif et technique des missions diplomatiques et des employés consulaires, en fonction dans le pays, pour autant que les intéressés ne soient pas ressortissants ou résidents permanents de la Belgique et qu'ils n'y

8° pour les quantités raisonnables de marchandises qui sont destinées à l'usage officiel - en ce compris la construction et la réparation - des missions diplomatiques et des postes consulaires établis dans le pays à condition que les postes consulaires soient dirigés par des fonctionnaires consulaires de carrière;

9° pour les quantités raisonnables de fournitures de chancellerie destinées à l'usage officiel des postes consulaires établis dans le pays et dirigés par des fonctionnaires consulaires honoraires;

10° pour les quantités raisonnables de marchandises destinées aux organisations internationales et aux personnes appartenant à ces organisations dans la mesure où une telle franchise est prévue par une convention à laquelle la Belgique est partie;

11° a) pour les quantités raisonnables d'approvisionnement destinées à l'usage exclusif des forces étrangères de l'OTAN, à l'exclusion des forces néerlandaises en ce qui concerne les accises communes fixées dans le cadre de l'Union Benelux;

b) pour les biens personnels en quantités raisonnables destinés aux membres des forces visées à la lettre a, et aux membres de l'élément civil desdites forces, à l'exclusion des membres des forces néerlandaises et des membres de l'élément civil des forces néerlandaises en ce qui concerne les accises communes fixées dans le cadre de l'Union Benelux;

12° pour les quantités raisonnables de marchandises destinées aux organisations chargées par des gouvernements étrangers de la construction, de l'aménagement ou de l'entretien des cimetières, sépultures et monuments commémoratifs des membres de leurs forces armées décédés en temps de guerre;

13° pour les marchandises qui, lors de leur importation, par suite d'avarie, ne sont plus propres et ne peuvent plus être rendues propres aux usages auxquels elles sont destinées normalement;

exercent aucune activité professionnelle ou commerciale pour leur profit personnel;

8° pour les quantités raisonnables de marchandises qui sont destinées à l'usage officiel - en ce compris la construction et la réparation - des missions diplomatiques et des postes consulaires établis dans le pays à condition que les postes consulaires soient dirigés par des fonctionnaires consulaires de carrière;

9° pour les quantités raisonnables de fournitures de chancellerie destinées à l'usage officiel des postes consulaires établis dans le pays et dirigés par des fonctionnaires consulaires honoraires;

10° pour les quantités raisonnables de marchandises destinées aux organisations internationales et aux personnes appartenant à ces organisations dans la mesure où une telle franchise est prévue par une convention à laquelle la Belgique est partie;

11° a) pour les quantités raisonnables d'approvisionnement destinées à l'usage exclusif des forces étrangères de l'OTAN, à l'exclusion des forces néerlandaises en ce qui concerne les accises communes fixées dans le cadre de l'Union Benelux;

b) pour les biens personnels en quantités raisonnables destinés aux membres des forces visées à la lettre a, et aux membres de l'élément civil desdites forces, à l'exclusion des membres des forces néerlandaises et des membres de l'élément civil des forces néerlandaises en ce qui concerne les accises communes fixées dans le cadre de l'Union Benelux;

12° pour les quantités raisonnables de marchandises destinées aux organisations chargées par des gouvernements étrangers de la construction, de l'aménagement ou de l'entretien des cimetières, sépultures et monuments commémoratifs des membres de leurs forces armées décédés en temps de guerre;

13° pour les marchandises qui, lors de leur importation, par suite d'avarie, ne sont plus propres et ne peuvent plus être rendues

14° pour les denrées alimentaires de première nécessité et médicaments qui sont reçus en don par des organisations philanthropiques d'intérêt général pour être distribués gratuitement par elles à la population ou pour être mis gratuitement par elles à la disposition d'organisations similaires;

15° pour les marchandises importées pour figurer dans des expositions et foires commerciales internationales et qui seront ensuite réexportées;

16° pour les marchandises en provenance d'un Etat membre de l'Union européenne, qui sont introduites dans les cas ci-après;

a) biens personnels introduits par un particulier à l'occasion du transfert de sa résidence normale;

b) biens offerts comme cadeaux de mariage par des personnes ayant leur résidence normale dans un Etat membre de l'Union européenne à un particulier ayant également sa résidence normale dans l'Union européenne et qui, à l'occasion de son mariage, transfère sa résidence normale;

c) biens personnels d'un de cujus qu'un particulier transfère d'un Etat membre des Communautés européennes à sa résidence après en avoir acquis la propriété par voie successorale (causa mortis).

§ 2. Les quantités et qualités des provisions et fournitures visées au paragraphe 1er sont limitées selon les modalités fixées par le Roi qui peut charger le ministre des Finances, en coopération avec les autres ministres concernés, d'en fixer des seuils, en tenant compte des besoins raisonnables des personnes et organismes bénéficiaires de la franchise, soit en exécution de la convention internationale ou de l'accord de siège aux cas visés au § 1er, points 10° à 12°, soit annuellement aux cas visés au § 1er, points 7°, 8° et 9°, soit lorsque rendu nécessaire pour lutter contre les abus dans tous les cas du § 1er.

propres aux usages auxquels elles sont destinées normalement;

14° pour les denrées alimentaires de première nécessité et médicaments qui sont reçus en don par des organisations philanthropiques d'intérêt général pour être distribués gratuitement par elles à la population ou pour être mis gratuitement par elles à la disposition d'organisations similaires;

15° pour les marchandises importées pour figurer dans des expositions et foires commerciales internationales et qui seront ensuite réexportées;

16° pour les marchandises en provenance d'un Etat membre de l'Union européenne, qui sont introduites dans les cas ci-après;

a) biens personnels introduits par un particulier à l'occasion du transfert de sa résidence normale;

b) biens offerts comme cadeaux de mariage par des personnes ayant leur résidence normale dans un Etat membre de l'Union européenne à un particulier ayant également sa résidence normale **en son sein** dans l'Union européenne et qui, à l'occasion de son mariage, transfère sa résidence normale;

c) biens personnels d'un de cujus qu'un particulier transfère d'un Etat membre **de l'Union européenne** à sa résidence après en avoir acquis la propriété par voie successorale (causa mortis).

§ 2. Les quantités et qualités des provisions et fournitures visées au paragraphe 1er sont limitées selon les modalités fixées par le Roi qui peut charger le ministre des Finances, en coopération avec les autres ministres concernés, d'en fixer des seuils, en tenant compte des besoins raisonnables des personnes et organismes bénéficiaires de la franchise, soit en exécution de la convention internationale ou de l'accord de siège aux cas visés au § 1er, points 10° à 12°, soit annuellement aux cas visés au § 1er, points 7°, 8° et 9°, soit lorsque rendu nécessaire

pour lutter contre les abus dans tous les cas du § 1er.

Art. 22/2.

Les règles relatives à l'introduction des marchandises dans le pays, leur présentation en douane, leur déclaration sommaire, leur déchargement et leur dépôt temporaire sont fixées dans les règlements des institutions de l'Union européenne.

Art. 22/3.

La déclaration sommaire visée par les règlements des institutions de l'Union européenne consiste en une liste de chargement du modèle fixé par le Ministre des Finances.

Aux conditions fixées par l'administration, la liste de chargement visée au premier alinéa peut être remplacée soit par un relevé édité au moyen d'un système informatisé sur papier vierge, soit par un document commercial ou administratif qui contient les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises.

Art. 22/4.

Les marchandises en dépôt temporaire ne peuvent séjourner que dans des lieux agréés et aux conditions fixées par le fonctionnaire délégué par le Ministre des Finances.

L'agrément visé au premier alinéa est subordonné, aux conditions fixées dans les règlements des Communautés européennes, à la constitution d'une garantie destinée à garantir le recouvrement des droits à l'importation et des droits d'accise dans la mesure où ceux-ci deviennent exigibles.

Art. 22/5.

Art. 22/2.

Les règles relatives à l'introduction des marchandises dans le pays, **leur déclaration sommaire d'entrée, leur arrivée, leur présentation en douane**, leur déchargement et leur dépôt temporaire sont fixées dans les règlements des institutions de l'Union européenne.

Art. 22/3.

Sans préjudice de la législation de l'Union, la déclaration de mise en dépôt temporaire visée par le code des douanes de l'Union consiste en une liste de chargement du modèle fixé par le Roi.

Art. 22/4.

Les marchandises en dépôt temporaire, **qui ne se trouvent pas dans les installations de dépôt temporaire**, ne peuvent séjourner que dans des lieux **désignés ou** agréés et aux conditions fixées par le fonctionnaire délégué par le Ministre des Finances.

L'agrément visé au premier alinéa est subordonné, aux conditions fixées dans les règlements **de l'Union européenne** à la constitution d'une garantie destinée à garantir le recouvrement des droits **et taxes** à l'importation et des droits d'accise dans la mesure où ceux-ci deviennent exigibles.

Art. 22/5.

Les lieux de dépôt temporaire doivent toujours être accessibles aux agents pendant qu'on y travaille.

Lorsqu'on n'y travaille pas, l'accès doit en être donné aux agents à leur première réquisition.

Les personnes qui détiennent les marchandises sont tenues de faciliter la tâche des agents dans l'exercice de leurs fonctions et de leur fournir sans retard les moyens de procéder aux vérifications jugées nécessaires.

§ 2. Sauf autorisation de la douane, le travail dans les lieux de dépôt temporaire n'est permis que pendant les périodes où le service douanier fonctionne pour les besoins généraux du commerce.

Art. 22/6.

Tombent sous l'application de l'article 94, les marchandises en dépôt temporaire qui, dans le délai imparti, n'ont pas été, selon le cas :

1° placées sous un des régimes douaniers visés à l'article 1er, 7°, a à g, ou dans une zone franche ou encore réacheminées hors du territoire douanier de la Communauté;

2° détruites avec l'autorisation et aux conditions fixées par la douane;

3° abandonnées au Trésor public.

Art. 22/7.

Le document visé à l'article 22/3 est apuré :

1° des marchandises placées sous un des régimes douaniers visés à l'article 1er, 7°, a à g;

2° des marchandises qui ont été réacheminées hors du territoire douanier de la Communauté ou placées dans une zone franche;

Les **installations** de dépôt temporaire doivent toujours être accessibles aux agents pendant qu'on y travaille.

Lorsqu'on n'y travaille pas, l'accès doit en être donné aux agents à leur première réquisition.

Les personnes qui détiennent les marchandises sont tenues de faciliter la tâche des agents dans l'exercice de leurs fonctions et de leur fournir sans retard les moyens de procéder aux vérifications jugées nécessaires.

§ 2. Sauf autorisation de la douane, le travail dans les **installations** de dépôt temporaire n'est permis que pendant les périodes où le service douanier fonctionne pour les besoins généraux du commerce.

Art. 22/6.

Tombent sous l'application de l'article 94, les marchandises en dépôt temporaire qui, dans le délai imparti, n'ont pas été, selon le cas :

1° placées sous un des régimes douaniers visés à l'article 1er, 7° ou **réexportées** ;

2° détruites avec l'autorisation et aux conditions fixées par la douane;

3° abandonnées au Trésor public.

Art. 22/7.

Le dépôt temporaire prend fin :

1° lorsque des marchandises sont placées sous un des régimes douaniers visés à l'article 1er, 7°;

2° lorsque des marchandises sont réexportées ;

3° lorsque les marchandises dont il est question à l'article 22/6, sont représentées à la douane.

Le dépôt temporaire a lieu aux risques et périls du titulaire de l'autorisation pour la gestion de lieux de stockage pour le dépôt

3° lorsqu'elles sont représentées à la douane, des marchandises dont il est question à l'article 22-6.

Le dépôt temporaire a lieu aux risques et périls du titulaire du document visé au premier alinéa; celui-ci est responsable de l'apurement de ce document.

Chapitre IV – Importation par mer

Art. 23.

Aucune marchandise ne peut être importée par la mer dans l'Union européenne ou y être déchargée que par les premiers bureaux et accompagnée des documents prescrits par la présente loi.

Art. 24.

§ 1er. Tous les capitaines sont tenus, dans les 24 heures après leur arrivée au premier bureau, d'y faire leur déclaration générale aux agents préposés à cet effet, en exhibant leurs papiers de bord et les documents relatifs à la cargaison, avant de pouvoir passer outre.

§ 2. La déclaration générale peut être signée par l'agent du navire ou toute autre personne dûment autorisée par le capitaine, auquel cas cet agent ou cette personne assume les responsabilités que la présente loi met à charge du capitaine.

temporaire ; celui-ci est également responsable pour la fin du dépôt temporaire dans le délai prévu à cet effet.

Chapitre IV – **Importation par voie maritime ou par voie aérienne**

Section I – Dispositions générales pour l'importation par voie maritime ou par voie aérienne

Art. 23.

Les marchandises importées ou déchargées par voie maritime ou par voie aérienne sur le territoire de l'Union ne peuvent l'être que via le bureau de douane de première entrée et accompagnées des documents prescrits par cette loi ou la législation de l'Union.

Art. 24.

§ 1er. Jusqu'à ce que les systèmes électroniques prévus dans la législation de l'Union soient disponibles, une déclaration générale d'après un modèle établi par le Roi peut être utilisée en tant que notification d'arrivée.

§ 2. Le capitaine, le pilote commandant de bord ou toute autre personne habilitée par l'exploitant du navire ou de l'aéronef doit, dans un délai à déterminer par le Roi, présenter au fonctionnaire compétent sa déclaration générale au bureau de douane de première entrée, accompagnée des documents de bord et des documents relatifs à la cargaison au moyen de

§ 3. La déclaration générale ne se fait pas ordinairement les dimanches et jours fériés légaux.

§ 4. Néanmoins, les agents sont autorisés à exiger des capitaines qu'ils remettent, sans délai, la déclaration générale, et, dans le cas où le capitaine ne satisferait pas à cette sommation, à placer une garde sur le navire; ce qu'ils peuvent aussi faire, si le navire s'arrête entre la mer et le premier bureau, plus longtemps que ne l'exigent la marée, le temps ou le vent. Toutes les dispositions de la présente loi, concernant le déchargement, l'allègement ou le transbordement des marchandises, sont applicables à tout navire, aussitôt qu'il est arrivé sur le territoire de l'Etat.

Art. 25.

La déclaration générale doit contenir l'état de toutes les marchandises qui se trouvent à bord, avec indication de leur espèce, du nombre et des marques des colis, ainsi que de la destination du navire, laquelle devra être un des lieux de déchargement désignés ou à désigner, et c'est au bureau de paiement de cet endroit que doit se faire la déclaration de déchargement pour le déchargement.

Art. 26.

La circonstance que les navires entrent sans chargement ou sur leur lest, ne dispense pas de l'obligation de faire la déclaration générale.

Art. 27.

Le duplicata de cette déclaration générale sera adressé par les agents du premier bureau au lieu de la destination définitive et le triplicata sera remis au capitaine pour lui servir en même temps de permis pour continuer sa route, en indiquant celle qu'il devra suivre pour arriver à sa destination.

procédés informatiques de traitement des données.

§ 3. La déclaration générale peut être signée par toute personne dûment autorisée par le capitaine, le pilote-commandant de bord ou par l'exploitant du navire ou de l'aéronef.

§ 4. Les autorités douanières peuvent accepter l'utilisation des systèmes portuaires ou aéroportuaires aux fins de la notification de l'arrivée du navire ou de l'aéronef. Les données de déclaration doivent être rendues disponibles pour la douane. Le Roi détermine les dispositions régissant l'utilisation et l'accès à ces systèmes.

Art. 25.

La déclaration générale contient au minimum les données exigées par la législation de l'Union. Les données supplémentaires sont établies par le Roi.

Art. 26.

L'entrée des navires ou des aéronefs sur leur lest ou sans chargement ne les dispense pas de l'obligation de déposer la déclaration générale.

Art. 27.

§ 1er. Le capitaine, pilote commandant de bord ou toute autre personne habilitée par l'exploitant du navire ou de l'aéronef peut également faire la déclaration générale au moyen d'un double du manifeste ou d'autres déclarations concernant la cargaison. La déclaration sera signée conformément à l'article 24, § 3.

§ 2. Le dépôt de la déclaration générale n'est pas requis lorsque les informations nécessaires sont reprises dans la déclaration de dépôt temporaire comme prévu à l'article 22/3.

Art. 28.

Les capitaines peuvent aussi faire leur déclaration générale, au moyen de la remise du double du manifeste ou autres actes publics de leur chargement qui seront annexés, munis du sceau de l'administration, par les agents au duplicata de cette déclaration générale, lequel renverra à ces pièces en énonçant leur nombre et l'indication sommaire de chacune d'elles; la déclaration devra en outre être signée par le capitaine et les agents, pour sortir les effets d'une déclaration générale.

Art. 28.

Toutes les marchandises qui sont mentionnées sur la déclaration générale sont soumises à la surveillance douanière et peuvent faire l'objet de contrôles douaniers comme prévu par la législation de l'Union et ultérieurement dans la présente loi.

Les dispositions du chapitre XII peuvent être appliquées aux marchandises déclarées comme inconnues.

Art. 29.

On ne peut choisir aucun autre lieu de déchargement que ceux qui sont établis sur la route directe du navire arrivant, à moins que, pour des raisons particulières, l'administration ne permette une dérogation à cette règle, ou que le transbordement ait lieu et que le transport des marchandises se fasse sous le couvert d'un document aux conditions fixées par le chapitre VIII.

Art. 29.

Dans le cas visé à l'article 137 du Code des douanes de l'Union, le capitaine, le pilote-commandant de bord ou toute autre personne habilitée par l'exploitant du navire ou de l'aéronef qui a introduit le navire ou l'aéronef sur le territoire de l'Etat belge doit informer immédiatement les autorités douanières de cette situation et assure leur acheminement ultérieur à un bureau de douane ou en tout autre lieu désigné ou agréé par elles où il fait tout ce qui est prescrit à l'égard de la déclaration générale. Toutes les dispositions de la présente loi relative au déchargement, à l'allégement ou au transbordement des marchandises, sont applicables à ces marchandises.

Art. 30.

Tous les objets énoncés par la déclaration générale comme inconnus, ou sous la dénomination générale de marchandises, seront scellés, cachetés ou mis sous la surveillance de gardiens, soit jusqu'au déchargement en vertu d'une déclaration en

Art. 30.

§ 1er. Sous peine d'une amende de 50 euros, le capitaine, le pilote commandant de bord ou toute personne habilitée par l'exploitant du navire ou de l'aéronef sera tenu, lors de l'arrivée du navire ou de l'aéronef au lieu désigné ou

due forme, fait au lieu du déchargement par l'intéressé, et au besoin après inspection oculaire, soit jusqu'à la mise en dépôt dans les magasins de l'Etat, conformément à ce qui est prescrit au chapitre XII.

Les scellés ne seront pas apposés sur les fûts ou emballages, mais sur les écoutilles du navire, et à toutes les issues des endroits où les marchandises se trouvent à bord, si le mode de chargement et le grand nombre de fûts, balles ou paquets, ou d'autres circonstances le rendent préférable dans l'intérêt du commerce.

Art. 31.

Lorsqu'un capitaine ne pourra, pour cause de gros temps, de glaces ou d'autres circonstances inévitables, s'arrêter au premier bureau, il devra en justifier d'une manière satisfaisante.

Art. 32.

agréé par les autorités douanières pour le déchargement, d'en informer l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises conformément à la législation de l'Union. De plus, une déclaration devra avoir lieu avant le déchargement comme déterminé au chapitre IIIbis et comme prescrit aux Chapitres XV et suivants de la présente loi.

§ 2. En cas d'erreur dans la déclaration générale, on pourra demander l'autorisation de la corriger lors de la communication de l'arrivée susvisée. L'agent ayant au moins le titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises donne un avis sur cette demande en y joignant l'acte de déclaration générale et en exposant les circonstances qui auraient donné lieu à l'erreur, au conseiller général, désigné par l'administrateur général des douanes et accises, dans son ressort. Si le conseiller général est convaincu que l'erreur ne peut être attribuée à aucune intention de fraude, il autorisera la correction, sans qu'en cas de refus, cela puisse servir en justice, contre l'application des peines encourues pour déclarations fausses ou erronées. En cas de doute, le conseiller général concerné en réfèrera à l'administration centrale.

Art. 31.

Le capitaine, le pilote-commandant de bord ou toute personne habilitée par l'exploitant qui, avant la production des documents visés à l'article 146, désire décharger des marchandises importées par voie maritime ou par voie aérienne pour lesquelles la déclaration générale visée à l'article 24 a été déposée, peut faire une déclaration au moyen d'une liste de chargement comme prévu à l'article 22/3.

Art. 32.

Le capitaine doit, dans le cas visé à l'article 31, entrer dans le premier port qu'il pourra atteindre, et y faire, aussitôt l'arrivée, tout ce qui est prescrit à l'égard de la déclaration générale.

La liste de chargement doit correspondre au document déterminé à l'article 22/3 de la présente loi et contient au minimum les données exigées par la législation de l'Union. Les données supplémentaires sont établies par le Roi.

Ce relevé ne peut comprendre des indications différentes de celles inscrites à la déclaration générale.

Art. 33.

Sous peine d'une amende de 50 euros, le capitaine sera tenu, lors de l'arrivée du bâtiment de mer ou de l'allège au lieu de déchargement, d'en informer l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises dans les 14 heures. De plus, une déclaration devra avoir lieu avant le déchargement comme prescrit aux Chapitres XV et suivants de la présente loi.

Art. 33.

Lorsque, par rapport à la déclaration générale, des manquants ou des différences dans l'espèce des marchandises sont constatés, la liste de chargement est rectifiée d'office.

Une liste de chargement complémentaire peut être faite pour les marchandises trouvées en sus de celles inscrites à la déclaration générale et qui ne font pas l'objet d'une saisie.

On pourra, en donnant à l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises connaissance de l'arrivée du bâtiment, demander la permission de redresser l'erreur qui pourrait avoir été commise dans la déclaration générale. L'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises donne avis de la demande en y joignant l'acte de déclaration générale et en exposant les circonstances qui auraient donné lieu à l'erreur, au conseiller général désigné par l'administrateur général des douanes et accises du ressort, qui, s'il est convaincu que l'erreur ne peut être attribuée à aucune intention de fraude, accordera la permission, en apostillant l'acte, sans qu'en cas de refus, cela puisse servir en justice, contre l'application des peines encourues pour déclarations fausses ou erronées; si le conseiller général désigné par l'administrateur général des douanes et accises ne juge pas pouvoir prendre sur lui de décider, il en réfèrera à l'administration centrale. Dans les villes où réside un

conseiller général désigné par l'administrateur général des douanes et accises, les demandes pourront directement lui être adressées.

Art. 34.

Les capitaines des bateaux de pêche, de Belgique, revenant de la pêche, ne sont pas tenus de faire une déclaration générale. Toutefois, pour être reconnus comme tels et pour ne pas être arrêtés et sous peine d'une amende de 50 euros, ils sont tenus, à l'entrée et avant de passer le premier bureau, de hisser un panier ou un autre signe convenu entre les armateurs et l'administration et de l'y laisser jusqu'au lieu de déchargement afin que les agents puissent, sans retarder la marche, se rendre à bord pour la visite.

Art. 35.

Les capitaines ou courtiers de navires qui désirent décharger, avant la production des documents visés à l'article 146, des marchandises importées par mer pour lesquelles la déclaration générale visée à l'article 24 a été déposée, peuvent faire une déclaration au moyen d'une liste de chargement.

Art. 36.

§ 1er. La liste de chargement doit donner le relevé des marchandises avec indication de leur espèce ainsi que du nombre, de l'espèce et des marques des colis ou de la quantité s'il s'agit de marchandises en vrac.

Ce relevé ne peut comprendre des indications différents de celles inscrites à la déclaration générale. Il doit toutefois mentionner l'espèce des marchandises qui

Section II – Dispositions particulières pour l'importation par voie maritime

Art. 34.

Les dispositions particulières applicables aux navires qui vont du bureau de douane de première entrée à un lieu de déchargement agréé à l'intérieur des terres sont établies par le Roi.

Art. 35.

On ne peut choisir aucun autre lieu de déchargement agréé que ceux qui sont établis sur la route directe du navire arrivant, à moins que, pour des raisons particulières, l'administration ne permette une dérogation à cette règle, ou que le transbordement ait lieu et que le transport des marchandises se fasse sous le couvert d'un document aux conditions fixées par le chapitre VIII.

Art. 36.

Les capitaines des bateaux de pêche, de Belgique, revenant de la pêche, ne sont pas tenus de faire une déclaration générale. Toutefois, pour être reconnus comme tels et ne pas être arrêtés, ils sont tenus, sous peine d'une amende de 50 euros, à l'entrée et avant de passer au bureau de douane de première entrée, de hisser un signe convenu entre les

seraient énoncées dans cette déclaration comme inconnues ou sous la dénonciation générale de marchandises.

§ 2.

§ 3.

§ 4.

Art. 37.

Lorsque, par rapport à la déclaration générale, des manquants ou des différences dans l'espèce des marchandises sont constatés, la liste de chargement est rectifiée d'office.

Une liste de chargement complémentaire peut être faite pour les marchandises trouvées en sus de celles inscrites à la déclaration générale et qui ne font pas l'objet d'une saisie.

Art. 44.

On entend par navires en relâche les bâtiments dont la destination n'est pas un port du royaume et qui, venant de la mer, entrent dans un port quelconque du royaume, par cas fortuit ou pour y hiverner, ainsi que ceux qui n'ont aucune destination déterminée, et mouillent dans un des ports de mer pour y prendre des ordres.

Les capitaines de ces bâtiments sont obligés de déclarer, au premier bureau, les marchandises qu'ils ont à bord, et ce, de la manière indiquée au chapitre IV au sujet des déclarations générales à l'entrée par mer.

Art. 45.

Les navires visés à l'article 44 et les cargaisons qu'ils ont à bord, pourront repartir sans payer les droits ou accises, mais devront, en attendant, et sous la surveillance particulière des agents du bureau où la

armateurs et l'administration et de l'y laisser jusqu'au lieu de déchargement afin que les agents puissent, sans retarder la marche, se rendre à bord pour la visite.

Art. 37.

————

Art. 44.

On entend par navires en relâche les bâtiments dont la destination n'est pas un port du royaume et qui, venant de la mer, entrent dans un port quelconque du royaume, par cas fortuit ou pour y hiverner, ainsi que ceux qui n'ont aucune destination déterminée, et mouillent dans un des ports de mer pour y prendre des ordres.

Les capitaines de ces bâtiments sont obligés de déclarer, au **bureau de première entrée**, les marchandises qu'ils ont à bord, et ce, de la manière indiquée au chapitre IV au sujet des déclarations générales à l'entrée par mer.

Art. 45.

Les navires visés à l'article 44 et les cargaisons qu'ils ont à bord, pourront repartir sans payer les droits ou accises, mais devront, en attendant, et sous la **surveillance douanière** des agents du

déclaration s'est faite, rester mouillés à l'endroit qui sera désigné à cet effet par ces agents.

Cependant, si ce bureau n'est pas établi à proximité de la côte ou du rivage, ou n'offre pas un mouillage commode, ni le moyen de réparer l'avarie, il sera permis aux capitaines de continuer leur route jusqu'à un port voisin où se trouve un bureau, pour y être mis, comme ci-dessus, sous une surveillance particulière.

Art. 46.

Si la nature de la cargaison l'exige, soit par rapport à l'élévation des droits d'entrée, soit à cause de ce que les marchandises sont soumises aux accises, soit enfin à cause d'une prohibition d'importation, l'endroit du navire où se trouve le chargement sera scellé, ou il sera mis une garde à bord, à moins que le capitaine ne préfère déposer, jusqu'à la réexportation, sa cargaison dans l'un des magasins de l'Etat, ou dans un magasin particulier fermé à deux clefs différents; ou pour autant que la nature des marchandises ne permettrait pas ce dépôt, qu'il ne préfère les placer, tant de nuit que de jour, sous surveillance et garde, mais sans frais pour le Trésor.

Art. 47.

Lorsque ces navires rompent leur chargement, c'est-à-dire lorsque la totalité ou une partie de la cargaison, consistant en objets dont l'importation est permise, est destinée à être déchargée pour ne pas être réembarquée, ou lorsqu'on embarque quelques autres marchandises que celles destinées uniquement pour la consommation ordinaire de l'équipage, les droits et accises dus devront être payés à l'Etat belge, et à l'égard des déchargement et chargement, on devra observer tout ce qui est prescrit par la présente loi, concernant l'importation et l'exportation des marchandises par mer.

bureau où la déclaration s'est faite, rester mouillés à l'endroit qui sera désigné à cet effet par ces agents.

Cependant, si ce bureau **de première entrée** n'est pas établi à proximité de la côte ou du rivage, ou n'offre pas un mouillage commode, ni le moyen de réparer l'avarie, il sera permis aux capitaines de continuer leur route jusqu'à un port voisin où se trouve un bureau, pour y être mis, comme ci-dessus, sous une **surveillance douanière**.

Art. 46.

Si la nature de la cargaison l'exige, soit par rapport à l'élévation des **droits à l'importation**, soit à cause de ce que les marchandises sont soumises aux accises, soit enfin à cause d'une prohibition d'importation, l'endroit du navire où se trouve le chargement sera scellé, ou il sera mis une garde à bord, à moins que le capitaine ne préfère déposer, jusqu'à la réexportation, sa cargaison dans **un entrepôt douanier de type III**, ou dans **une installation de stockage privée et sécurisée**; ou pour autant que la nature des marchandises ne permettrait pas ce dépôt, qu'il ne préfère les placer, tant de nuit que de jour, sous surveillance et garde, mais sans frais pour le Trésor.

Art. 47.

Lorsque ces navires rompent leur chargement, c'est-à-dire lorsque la totalité ou une partie de la cargaison, consistant en objets dont l'importation est permise, est destinée à être déchargée pour ne pas être réembarquée, ou lorsqu'on embarque quelques autres marchandises que celles destinées uniquement pour la consommation ordinaire de l'équipage, les droits et accises dus devront être payés à l'Etat belge, et à l'égard des déchargement et chargement, on devra observer tout ce qui est prescrit par la présente loi **et la législation de l'Union**,

concernant l'importation et l'exportation des marchandises par mer.

Art. 48.

On n'entend pas, au contraire, par rupture de chargement, le débarquement momentané de marchandises, pour radoubler le navire ou pour d'autres causes légitimes, pourvu qu'il se fasse en vertu d'une autorisation écrite accordée par le conseiller désigné par l'administrateur général des douanes et accises, et que le déchargement, la manipulation et le réembarquement n'aient lieu que sous la surveillance continue des agents.

Art. 49.

§ 1er. Si des marchandises provenant de navires naufragés ou péris, ou des marchandises jetées à la mer pour cause de détresse, viennent à être sauvées ou repêchées sur les côtes du royaume, ceux qui procèdent au sauvetage ou qui en ont la surveillance, en donneront connaissance, le plus tôt possible, aux agents les plus proches, afin de se concerter avec eux, selon l'exigence des cas ou des circonstances, sur les moyens propres à donner une garantie préalable, en ce qui concerne les intérêts de l'administration.

§ 2. Ne seront pas reconnues comme marchandises naufragées, les marchandises qui auraient été transportées avant l'arrivée et sans en avoir informé les agents.

Art. 51.

Il sera procédé, le plus tôt possible, à l'examen de la nature et de la quantité des marchandises, soit par les agents, soit en leur présence, et il devra être rédigé un procès-verbal du résultat de l'opération.

Art. 52.

Art. 48.

On n'entend pas, au contraire, par rupture de chargement, le débarquement momentané de marchandises, pour radoubler le navire ou pour d'autres causes légitimes, pourvu qu'il se fasse en vertu d'une autorisation écrite accordée par le conseiller désigné par l'administrateur général des douanes et accises, et que le déchargement, la manipulation et le réembarquement n'aient lieu que sous la surveillance **douanière**.

Art. 49.

§ 1er. Si des marchandises provenant de navires naufragés ou échoués, ou des marchandises jetées à la mer pour cause de détresse, viennent à être sauvées ou repêchées, ceux qui procèdent au sauvetage ou qui en ont la surveillance, en donneront connaissance, le plus tôt possible, aux agents les plus proches, afin de se concerter entre eux sur les moyens à prendre pour préserver les intérêts de l'administration.

§ 2. Ne seront pas reconnues comme marchandises naufragées, les marchandises qui auraient été transportées avant l'arrivée et sans en avoir informé les agents.

Art. 51.

Il sera procédé, le plus tôt possible, à l'examen de la nature et de la quantité des marchandises, soit par les agents, soit en leur présence, et **les faits seront constatés par écrit.**

Art. 52.

Aussi longtemps que l'administration participera à la surveillance des marchandises, de manière à ce qu'elle puisse s'assurer de leur identité, les intéressés auront la faculté de la réexportation libre de tous droits et accises, pourvu qu'ils fournissent le cautionnement requis, et qu'ils se soumettent aux autres dispositions nécessaires pour assurer la réexportation.

Art. 57.

§ 1er. Toute importation par terre est défendue, lorsqu'elle n'est pas faite par les routes et grands chemins déjà désignés ou à désigner, jusqu'à certaine distance des frontières, et que l'on doit prendre et suivre, dès l'instant que l'on quitte le territoire étranger, avec les marchandises.

§ 2. De même, seront désignés les chemins par lesquels pourront uniquement et moyennant le paiement, au comptant, des droits et accises, être introduits les objets destinés à la consommation journalière des habitants des frontières, pour être transportés à l'un des bureaux établis ou à établir expressément pour la perception des droits et des accises sur ces objets, lesquels chemins seront, en ce cas, assimilés aux grandes routes.

Art. 58.

La déclaration en détail doit être établie conformément aux dispositions du chapitre XV. Après qu'une caution ait été constituée pour les droits à l'importation et les accises et que la vérification en détail des marchandises y soumises ait eu lieu, un ou plusieurs documents seront délivrés, pour le transport vers les bureaux de paiement aux endroits de déchargement ou d'entreposage en entrepôt pour les marchandises y destinées. Un extrait de chaque document sera envoyé à l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises ou à l'entreposeur le même jour ou dès que possible.

Aussi longtemps que **les marchandises restent sous surveillance douanière**, les intéressés auront la faculté de la réexportation libre de tous droits et accises, pourvu qu'ils fournissent **la garantie requise**, et qu'ils se soumettent aux autres dispositions nécessaires pour assurer la réexportation.

Art. 57.

————

Art. 58.

Les statistiques doivent être établies conformément aux dispositions du chapitre XV.

Art. 59.

§ 1er. Par dérogation à l'article 58, la déclaration au premier bureau des marchandises importées par rivières et canaux peut être faite au moyen d'une liste de chargement indiquant le nom du bateau et le pays d'où il vient et donnant un relevé de toutes les marchandises qui se trouvent à bord avec indication de leur espèce ainsi que du nombre, de l'espèce et des marques des colis ou de la quantité s'il s'agit de marchandises en vrac.

§ 2. Sur production de cette déclaration, la douane délivre un duplicata de la liste de chargement qui peut couvrir :

1° l'expédition des marchandises sur le lieu de déchargement;

2° le déchargement des marchandises pour le dépôt temporaire dans les conditions prévues au chapitre IIIbis.

§ 3. Sauf dérogation accordée par le Ministre des Finances ou par son délégué, la déclaration sur le pied du présent article n'est autorisée que si les espaces de chargement où les marchandises se trouvent, sont susceptibles d'être scellés.

§ 4. Le Ministre des Finances peut prescrire que les bateaux doivent répondre aux conditions de construction et d'aménagement qu'il détermine et, en outre, qu'ils doivent avoir été agréés préalablement par la douane belge ou par une douane étrangère.

Art. 60.

Un cautionnement dont le montant est fixé par la douane doit être constitué pour garantir le recouvrement éventuel des droits et des pénalités pécuniaires qui pourraient être encourues.

Art. 61.**Art. 59.**

Art. 60.

Lorsqu'une garantie doit être constituée, il y a lieu de se conformer aux dispositions du Chapitre XXVI de la présente loi.

Art. 61.

Toute omission ou inexactitude portant sur une ou plusieurs des indications que la liste de chargement à l'importation par rivières et canaux doit contenir, constitue une infraction.

Art. 63.

On ne pourra déclarer comme lieu de déchargement, d'autres endroits que ceux où existent, ou seront établis des bureaux de paiement et pour la mise en entrepôt, les bureaux ou endroits où est établi un entrepôt.

Art. 66.

Lorsque les capitaines ou transporteurs désignent plus d'un endroit pour y effectuer le déchargement, il sera délivré des documents séparés, ou, dans le cas mentionné à l'article 64, des preuves de paiement séparées, pour chacun des endroits où le déchargement doit avoir lieu.

Art. 68.

Avant de procéder au déchargement des marchandises, ce qui ne pourra jamais se faire qu'en présence ou à la connaissance des agents chargés de la vérification, l'importateur ou le transporteur présentera au bureau du lieu de déchargement les documents, pour acquitter les droits dus sur les marchandises, conformément au contenu de ces documents, et, en cas de transit, pour obtenir les documents de transit nécessaires en vertu desquels se fera alors le déchargement.

Pour les marchandises destinées pour l'intérieur, ces documents pourront, en observant ce qui a été stipulé ci-dessus, servir pour le déchargement et en général pour les marchandises qui doivent être entreposées, ils pourront également servir au transport et à la mise à l'entrepôt, soit à l'endroit même ou à tout autre qui jouira de la faveur de l'entrepôt.

Art. 69.

Art. 63.

On ne pourra déclarer comme lieu de déchargement, d'autres endroits que ceux **désignés ou agréés par l'Administration Générale des Douanes et Accises.**

Art. 66.

Art. 68.

Le déchargement des marchandises ne peut se faire que sur autorisation de l'Administration Générale des Douanes et Accises.

Art. 69.

§ 1er. Après le paiement des droits et accises, ou après la prise en charge pour ces dernières, les annotations requises devront en être faites immédiatement sur les documents qui seront ainsi déchargés.

§ 2. La décharge des documents, pour les marchandises déclarées pour l'entrepôt, s'opère au moyen d'une déclaration apposée au dos, par les agents du lieu désigné, constatant que les marchandises y reprises ont été reçues en entrepôt.

§ 3. Les documents déchargés resteront déposés au bureau de paiement ou à celui de l'entrepôt, et les extraits, après avoir été munis des mêmes décharges ou annotations que les documents, devront être renvoyés par les agents, en temps utile, au bureau de la délivrance, afin que le cautionnement qui y a été donné soit libéré.

Art. 70/2.

Lorsqu'elles sont destinées à être mises en libre pratique dans le pays, les marchandises qui soit y sont introduites, soit y ont le statut de marchandises en dépôt temporaire, soit s'y trouvent placées sous un des régimes douaniers visés à l'article 1er, 7°, a à g, doivent faire l'objet d'une déclaration de mise en libre pratique dans un bureau compétent à cette fin, désigné conformément à l'article 5.

Art. 70/3.

§ 1er. La déclaration de mise en libre pratique peut être faite par toute personne physique ou morale, établie dans la Communauté, qui est en mesure de présenter ou de faire présenter à la douane les marchandises en cause ainsi que tous les documents nécessaires à la mise en libre pratique des marchandises. Cette personne est appelée ci-après le déclarant.

§ 2. Le déclarant peut agir :

Art. 70/2.

Art. 70/3.

La déclaration de mise en libre pratique peut être faite par le déclarant ou le représentant en douane, ce dernier sous les conditions prévues par le chapitre XIV.

a) soit en son nom propre et pour son compte propre;

b) soit en son nom propre mais pour compte d'autrui dans les conditions prévues au chapitre XIV;

c) soit au nom et pour compte d'autrui conformément aux conditions prévues au chapitre XIVbis.

Art. 70/4.

§ 1er. La déclaration doit être faite sur une formule conforme au modèle déterminé par le Ministre des Finances.

Elle doit être signée par le déclarant. Elle comporte les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises, au calcul des droits à l'importation ou à des montants à octroyer à l'importation, et à l'application des dispositions régissant l'importation des marchandises. Doivent être joints à la déclaration tous les documents nécessaires aux mêmes fins.

§ 2. Le Ministre des Finances peut préciser les énonciations qui doivent figurer dans la déclaration et les documents qui doivent y être joints.

§ 3. Lorsque plusieurs marchandises d'espèces différentes sont déclarées sur une même formule, les énonciations relatives à chacune d'elles sont considérées comme constituant une déclaration séparée.

Art. 70/5.

§ 1er. Sans préjudice des dispositions particulières prévues pour les envois de la poste aux lettres et des colis postaux, et à l'exception des cas où une licence, un permis ou un certificat d'importation doit être présenté, le Ministre des Finances fixe les cas dans lesquels et les conditions auxquelles les marchandises importées à des fins non commerciales ainsi que les

Art. 70/4.

§ 1er. La déclaration doit comporter toutes les énonciations nécessaires à l'application du régime de la mise en libre pratique, conformément à la législation de l'Union.

Les documents d'accompagnement exigés pour l'application des dispositions régissant le régime de la mise en libre pratique sont en la possession du déclarant ou du représentant en douane et à la disposition des autorités douanières au moment du dépôt de la déclaration en douane.

§ 2. Le Ministre des Finances peut préciser les énonciations qui doivent figurer dans la déclaration et les documents qui doivent y être joints.

§ 3. ———

Art. 70/5.

§ 1er. ———

marchandises de faible valeur ne font pas l'objet d'une déclaration écrite.

§ 2. Pour les marchandises admissibles au bénéfice soit de la taxation forfaitaire, soit d'une franchise des droits à l'importation, le Ministre des Finances peut prévoir que certaines énonciations de la déclaration figureront sous une forme simplifiée ou que certains documents ne seront pas exigés.

§ 3

Art. 70/7.

§ 1er. La déclaration peut être déposée dès que les marchandises ont été présentées au bureau.

Sont considérées comme présentées à un bureau les marchandises dont l'arrivée au bureau ou dans un autre lieu désigné ou agréé par la douane, a été signalée aux agents en vue de leur permettre d'en assurer la surveillance ou le contrôle.

§ 2. La douane peut autoriser le dépôt de la déclaration avant que le déclarant soit en mesure de lui présenter les marchandises.

Dans ce cas, la douane peut fixer un délai, déterminé en fonction des circonstances, pour cette présentation. Passé ce délai, la déclaration est considérée comme non avenue.

§ 3. La déclaration déposée avant l'arrivée des marchandises ne peut être acceptée qu'après présentation des marchandises à la douane.

Art. 70/8.

§ 1er. Lorsque, par suite de circonstances particulières, le déclarant se trouve dans l'impossibilité d'énoncer certaines données exigées dans la déclaration, la douane peut l'autoriser, aux conditions qu'elle fixe, à examiner les marchandises dans un local ou

§ 2. Pour les marchandises admissibles au bénéfice soit de la taxation forfaitaire, soit d'une franchise des droits à l'importation, le Ministre des Finances peut prévoir que certaines énonciations de la déclaration figureront sous une forme simplifiée ou que certains documents ne seront pas exigés.

§ 3

Art. 70/7.

§ 1er. La déclaration peut être déposée dès que les marchandises ont été présentées au bureau.

Les marchandises sont considérées comme présentées par la notification aux autorités douanières de l'arrivée des marchandises au bureau de douane ou en tout autre lieu désigné ou agréé par ces autorités douanières et de leur disponibilité aux fins des contrôles douaniers.

§ 2. ———

§ 3. ———

Art. 70/8.

—————

dans un lieu désigné ou agréé par la douane, et à prélever des échantillons.

§ 2. L'examen est autorisé sur demande verbale à moins que la douane, eu égard aux circonstances, n'estime nécessaire le dépôt d'une demande écrite.

Le prélèvement des échantillons n'est autorisé que sur demande écrite.

§ 3. Le déballage, le pesage, le remballage et toutes autres manipulations des marchandises se font aux risques et aux frais du demandeur. Les frais éventuels d'analyse sont également à sa charge.

Art. 70/9.

La douane peut, aussi longtemps que la mainlevée des marchandises n'a pas été donnée, autoriser l'annulation ou l'invalidation de la déclaration lorsque la preuve est apportée :

- que les marchandises ont été déclarées par erreur pour la mise en libre pratique;
- ou que, par suite de circonstances particulières, la mise en libre pratique des marchandises ne se justifie plus.

Art. 70/10.

§ 1er. Ne peuvent être acceptées par la douane que les déclarations de mise en libre pratique répondant aux conditions des articles 70/4 et 70/6.

§ 2. A la demande du déclarant, la douane peut accepter, aux conditions qu'elle fixe une déclaration ne comportant pas certaines énonciations ou à laquelle ne sont pas joints certains documents; un délai est alors fixé pour la communication des énonciations ou la production des documents considérés.

Les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises et qui sont fixées par le Ministre des Finances doivent figurer dans la déclaration incomplète pour

Art. 70/9.

Art. 70/10.

§ 1er. Ne peuvent être acceptées par la douane que les déclarations de mise en libre pratique répondant aux conditions des articles 70/4 et 70/6.

§ 2. A la demande du déclarant ou du représentant en douane, la douane peut accepter, aux conditions qu'elle fixe, une déclaration ne comportant pas certaines énonciations ou à laquelle ne sont pas joints certains documents ; un délai est alors fixé pour la communication des énonciations ou la production des documents considérés.

Sans préjudice de la législation de l'Union, les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises et qui

que celle-ci soit acceptée en application de l'alinéa 1er.

§ 3. La déclaration incomplète qui a été acceptée par la douane peut être :

- soit complétée par le déclarant;
- soit remplacée, avec l'accord de la douane, par une autre déclaration répondant aux conditions des articles 70/4 et 70/6.

Dans le cas du remplacement, la date visée à l'article 18, § 1er, est celle de l'acceptation de la déclaration incomplète.

§ 4. L'acceptation par la douane d'une déclaration incomplète ne peut avoir pour effet d'empêcher ou de retarder l'octroi de la mainlevée des marchandises se rapportant à cette déclaration si rien ne s'y oppose par ailleurs. Les conditions dans lesquelles intervient la mainlevée sont définies par le Ministre des Finances.

Art. 70/11.

§ 1er. La déclaration répondant aux conditions des articles 70-4 et 70-6, ainsi que celle faisant l'objet des facilités prévues à l'article 70-10, § 2, sont acceptées immédiatement par la douane dans les formes prescrites.

La date d'acceptation est apposée sur la déclaration en vue de l'application de l'article 18, § 1er.

§ 2. La douane procède, dans toute la mesure jugée nécessaire, à la vérification de la déclaration et des documents qui y sont joints afin de s'assurer que les indications figurant dans ces derniers correspondent bien aux énonciations de cette déclaration.

sont fixées par le Roi doivent figurer dans la déclaration simplifiée pour que celle-ci soit acceptée en application de l'alinéa 1er.

§ 3. La déclaration **simplifiée** qui a été acceptée par la douane peut être :

- soit complétée par le déclarant **ou le représentant en douane**;
- soit remplacée, avec l'accord de la douane, par une autre déclaration répondant aux conditions des articles 70/4 et 70/6.

§ 4. L'acceptation par la douane d'une déclaration **simplifiée** ne peut avoir pour effet d'empêcher ou de retarder l'octroi de la mainlevée des marchandises se rapportant à cette déclaration si rien ne s'y oppose par ailleurs. Les conditions dans lesquelles intervient la mainlevée sont définies par le Ministre des Finances.

Art. 70/11.

§ 1er. La déclaration répondant aux conditions des articles 70-4 et 70-6, ainsi que celle faisant l'objet des **simplifications** prévues à l'article 70-10, § 2, sont acceptées immédiatement par la douane dans les formes prescrites.

La date d'acceptation est apposée sur la déclaration.

§ 2. ———

Art. 70/12.

§ 1er. Sur sa demande, le déclarant est autorisé à rectifier certaines énonciations de la déclaration qui a déjà été acceptée par la douane.

§ 2. La rectification est subordonnée aux conditions suivantes :

1° elle doit être demandée avant qu'il ait été donné mainlevée des marchandises pour la mise en libre pratique;

2° elle ne peut plus être accordée lorsque la demande en est formulée après que la douane ait informé le déclarant :

- de son intention de procéder à un examen des marchandises;

- de la constatation faite de l'inexactitude des énonciations visées au § 1er;

3° elle ne doit pas avoir pour effet de faire porter la déclaration sur des marchandises autres que celles qui en ont fait initialement l'objet.

§ 3. A moins qu'il ne s'agisse d'une rectification mineure, la déclaration primitive doit être remplacée par une nouvelle déclaration.

Dans ce cas, la date à retenir pour la détermination des droits à l'importation et pour l'application des autres dispositions régissant la mise en libre pratique est la date d'acceptation de la déclaration primitive.

Art. 70/13.

La douane peut procéder, si elle le juge utile, à l'examen de tout ou partie des marchandises déclarées.

L'examen des marchandises s'effectue dans les magasins agréés, par la douane ou dans les lieux désignés à cet effet par la douane et pendant les heures d'ouverture prévues à cet effet.

La douane peut, à la demande du déclarant, autoriser l'examen des marchandises dans des lieux ou pendant des heures autres que

Art. 70/12.

§ 1er. ———

§ 2. ———

§ 3. A moins qu'il ne s'agisse d'une rectification mineure, la déclaration primitive doit être remplacée par une nouvelle déclaration.

Dans ce cas, la date à retenir pour la détermination des droits à l'importation et pour l'application des autres dispositions régissant la mise en libre pratique est la date d'acceptation de la déclaration primitive.

Art. 70/13.

La douane peut procéder, si elle le juge utile, à l'examen de tout ou partie des marchandises déclarées.

L'examen des marchandises s'effectue par la douane dans tous lieux désignés ou agréés et pendant les heures d'ouverture prévues à cet effet.

La douane peut, à la demande du déclarant ou du représentant en douane, autoriser l'examen des marchandises dans des lieux ou pendant des heures

ceux visés au 2e alinéa. Les frais pouvant en résulter sont à la charge du déclarant.

Le Ministre des Finances fixe les dispositions applicables lors de l'examen des marchandises.

Art. 70/14.

Le transport des marchandises sur les lieux où il doit être procédé à leur examen, le déballage, le remballage et toutes les autres manipulations nécessitées par cet examen sont effectués par le déclarant ou sous sa responsabilité. Dans tous les cas, les frais qui en résultent sont à sa charge.

Art. 70/15.

Le déclarant a le droit d'assister à l'examen des marchandises ou de s'y faire représenter. Lorsqu'elle le juge utile, la douane peut exiger de cette personne qu'elle assiste à l'examen des marchandises ou qu'elle s'y fasse représenter afin de lui fournir l'assistance nécessaire pour faciliter cet examen.

Art. 70/16.

La douane peut, à l'occasion de l'examen des marchandises, prélever des échantillons en vue de leur analyse ou d'un contrôle approfondi. Les frais occasionnés par cette analyse ou ce contrôle sont à la charge de l'administration.

Le Ministre des Finances fixe les dispositions applicables au prélèvement des échantillons par la douane.

Art. 70/18.

Sans préjudice des modifications susceptibles d'intervenir en application de l'article 70-17, § 4, le montant des droits à l'importation visés à l'article 1er, 4°, a, 1

autres que ceux visés au 2ème alinéa. Les frais pouvant en résulter sont à la charge du déclarant ou du représentant en douane.

Sans préjudice de la législation de l'Union, le Roi fixe les dispositions applicables lors de l'examen des marchandises.

Art. 70/14.

Art. 70/15.

Art. 70/16.

Sans préjudice de la législation de l'Union, le Roi fixe les dispositions applicables au prélèvement des échantillons par la douane.

Art. 70/18.

déterminé par la douane est pris en compte par elle et est communiqué au déclarant. La prise en compte doit intervenir aussitôt que possible après que le montant à percevoir ait été déterminé.

Art. 70/19.

§ 1er. Sans préjudice des mesures de prohibition, de restriction ou de contrôle applicables à l'importation à l'égard des marchandises, la douane ne peut donner mainlevée des marchandises que si les droits à l'importation ont été payés ou garantis ou ont fait l'objet d'un report de paiement.

§ 2. La forme dans laquelle la douane donne mainlevée des marchandises est déterminée par le Ministre des Finances compte tenu du lieu où les marchandises se trouvent et des modalités particulières selon lesquelles la douane exerce sa surveillance à leur égard.

§ 3. Aussi longtemps que la mainlevée n'a pas été donnée, les marchandises ne peuvent être déplacées de l'endroit où elles se trouvent, ni être manipulées de quelque façon que ce soit, sans l'autorisation de la douane.

Art. 70/20.

§ 1er. Avant que la mainlevée des marchandises ait été donnée par la douane, le déclarant peut être autorisé, aux conditions déterminées par le Ministre des Finances :

- soit à abandonner les marchandises, libres de tous frais, au Trésor public;
- soit à faire procéder à leur destruction sous le contrôle de la douane, les frais qui peuvent en résulter étant à la charge du déclarant.

§ 2. L'abandon des marchandises au profit du Trésor public ou leur destruction sous le contrôle de la douane dispense le déclarant du paiement des droits à l'importation.

§ 3. La mise en libre pratique des déchets et débris résultant éventuellement de la destruction des marchandises s'effectue sur

Art. 70/19.

§ 1er. Sans préjudice de la législation de l'Union, la forme dans laquelle la douane donne mainlevée des marchandises est déterminée par le Roi compte tenu du lieu où les marchandises se trouvent et des modalités particulières selon lesquelles la douane exerce sa surveillance à leur égard.

§ 2. Aussi longtemps que la mainlevée n'a pas été donnée, les marchandises ne peuvent être déplacées de l'endroit où elles se trouvent, ni être manipulées de quelque façon que ce soit, sans l'autorisation de la douane.

Art. 70/20.

Avant que la mainlevée des marchandises ait été donnée par la douane, le déclarant peut être autorisé, aux conditions déterminées par le Ministre des Finances :

la base des éléments de taxation qui leur sont propres, tels qu'ils sont reconnus ou admis par la douane à la date de la destruction.

Art. 70/21.

§ 1er. Les dispositions de l'article 94 sont applicables en vue de régler la situation des marchandises qui n'ont pu donner lieu à mainlevée :

a) soit parce que leur examen n'a pu être entrepris ou poursuivi dans les délais requis, pour des motifs imputables au déclarant;

b) soit parce que les documents à la présentation desquels est subordonnée leur mise en libre pratique n'ont pas été produits;

c) soit parce que les droits à l'importation n'ont été ni payés ni garantis dans les délais requis.

§ 2. En cas de nécessité, la douane peut faire procéder à la destruction des marchandises qui se trouvent dans les conditions visées au § 1er.

Les dispositions de l'article 70/20, § 3, sont applicables.

§ 3. Lorsque la douane procède à la vente des marchandises, celle-ci s'effectue selon la procédure prévue au chapitre XII.

Art. 70/22.

§ 1er. A la demande du déclarant, la douane autorise celui-ci à faire la déclaration de mise en libre pratique sous une forme simplifiée lorsque des marchandises sont présentées en douane avec remise ultérieure d'une déclaration complémentaire pouvant revêtir, le cas échéant, un caractère global, périodique ou récapitulatif.

La demande doit être faite par écrit, et comporter tous les éléments nécessaires à l'octroi de l'autorisation.

§ 2. La déclaration simplifiée peut avoir la forme :

Art. 70/21.

Lorsque la douane procède à la vente des marchandises, celle-ci s'effectue selon la procédure prévue au chapitre XII.

Art. 70/22.

Les procédures simplifiées sont autorisées conformément à la législation de l'Union.

1° soit d'une déclaration incomplète telle que visée à l'article 70-10, § 2;

2° soit d'un document administratif ou commercial contenant les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises.

A la déclaration simplifiée doivent être joints tous documents à la présentation desquels est subordonnée la mise en libre pratique des marchandises.

§ 3. Les mentions de la déclaration complémentaire sont réputées constituer, avec les mentions de la déclaration simplifiée à laquelle elle se rapporte, un acte unique et indivisible prenant effet à la date d'acceptation de la déclaration initiale.

Art. 70/23.

L'autorisation de recourir à la procédure de déclaration simplifiée est accordée à la personne au nom de laquelle la déclaration de mise en libre pratique est faite.

L'octroi de l'autorisation est subordonné à la constitution d'un cautionnement dont le montant est fixé par la douane pour garantir le recouvrement éventuel des droits à l'importation.

L'autorisation :

1° désigne le bureau des douanes qui peut accepter les déclarations simplifiées;

2° détermine les marchandises auxquelles elle s'applique ainsi que les énonciations qui doivent figurer sur la déclaration simplifiée aux fins de l'identification des marchandises;

3° détermine la forme et le contenu des déclarations simplifiées;

4° précise la forme et le contenu des déclarations complémentaires et fixe les délais dans lesquels celles-ci doivent être déposées au bureau des douanes désigné à cette fin;

5° fait mention du cautionnement visé à l'alinéa 2.

Art. 70/23.

Art. 70/23bis.

L'autorisation est refusée lorsque :

1° un contrôle efficace du respect des interdictions ou restrictions d'importation ou d'autres dispositions régissant la mise en libre pratique ne peut être garanti;

2° la personne qui en fait la demande a commis une infraction grave ou des infractions répétées à la réglementation douanière;

3° la personne qui en fait la demande ne procède, en son nom propre pour son compte propre ou pour compte d'autrui, que de façon occasionnelle à des opérations de mise en libre pratique.

Une autorisation est révoquée lorsque les cas visés au premier alinéa se présentent.

Art. 70/23bis.

Art. 70/24.

Sur demande, la douane accorde la procédure de domiciliation qui, dans les cas prévus par la législation communautaire, permet la mise en libre pratique de marchandises dans les propres locaux de l'intéressé ou dans d'autres lieux désignés ou agréés par la douane.

La demande doit être faite par écrit et comporter tous les éléments nécessaires en vue de l'octroi de l'autorisation.

Art. 70/24.

Art. 70/25.

Une autorisation de procédure de domiciliation ne peut être accordée que dans la mesure où :

1° les écritures de la personne qui en fait la demande permettent un contrôle efficace et notamment un contrôle a posteriori;

2° un contrôle efficace du respect des interdictions ou restrictions d'importation ou

Art. 70/25.

d'autres dispositions régissant la mise en libre pratique peut être garanti.

Art. 70/26.

L'autorisation de recourir à la procédure de la domiciliation est accordée à la personne qui fait procéder à la mise en libre pratique des marchandises.

L'octroi de l'autorisation est subordonné à la constitution d'un cautionnement dont le montant est fixé par la douane pour garantir le recouvrement éventuel des droits à l'importation et des droits d'accise.

L'autorisation fixe les modalités pratiques de fonctionnement de la procédure et détermine notamment :

1° les marchandises auxquelles elle s'applique;

2° la forme des obligations visées à l'article 70-27;

3° le moment auquel intervient la mainlevée des marchandises;

4° le délai dans lequel la déclaration visée à l'article 70-4 doit être déposée;

5° les conditions dans lesquelles les marchandises peuvent faire l'objet de déclarations globales, périodiques ou récapitulatives;

6° le cautionnement visé à l'alinéa 2.

Art. 70/27.

Aux fins d'application de l'article 70-25, le titulaire de l'autorisation est tenu, dès l'arrivée des marchandises au lieu désigné :

1° de communiquer cette arrivée à la douane dans la forme et selon les modalités fixées dans l'autorisation aux fins d'obtenir mainlevée des marchandises;

2° d'inscrire les marchandises dans ses écritures. Cette inscription doit comporter l'indication de la date à laquelle elle a lieu

Art. 70/26.

Art. 70/27.

ainsi que les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises. Cette inscription a la même valeur juridique que l'acceptation de la déclaration visée à l'article 70-10, § 1er;

3° de tenir à la disposition de la douane tous documents à la présentation desquels est subordonnée l'application des dispositions régissant la mise en libre pratique des marchandises.

Lorsque les circonstances le justifient, par dérogation au premier alinéa, 1°, la douane peut dispenser, aux conditions qu'elle fixe, le titulaire de l'autorisation de l'obligation de communiquer chaque arrivée; dans ce cas, l'inscription des marchandises dans ses écritures vaut mainlevée.

Art. 70/28.

L'autorisation peut être refusée lorsque la personne qui en fait la demande :

1° a commis une infraction grave ou des infractions répétées à la réglementation douanière;

2° ne procède que de façon occasionnelle à des opérations de mise en libre pratique.

Art. 70/29.

L'autorisation est révoquée :

1° lorsqu'une des conditions visées à l'article 70-25 n'est pas ou n'est plus remplie;

2° dans le cas visé à l'article 70/28, 1°.

L'autorisation peut être révoquée en cas de manquement du titulaire de l'autorisation aux obligations qui lui incombent.

Art. 71.

Toutes marchandises exportées par mer devront être déclarées et les droits en être acquittés, à l'un des lieux de chargement désignés ou à désigner pour ces

Art. 70/28.

Art. 70/29.

Art. 71.

exportations, ou, pour ce qui concerne les marchandises d'accises, aux lieux ou aux endroits où elles ont été prises en charge au compte ouvert de crédit du déclarant, soit que les marchandises soient immédiatement chargées sur le navire qui doit les transporter à l'étranger, ou qu'elles soient transportées par des allèges ou de toute autre manière, pour être embarquées ailleurs, dans le navire susmentionné.

Art. 72.

Les marchandises ne pourront être exportées du Royaume que par les navires qui ont été déclarés à cet effet, et qui sont mentionnés dans les documents, sous peine d'une amende de 300 EUR à charge du capitaine contrevenant, à moins que, dans des cas particuliers, on n'en ait obtenu l'autorisation par écrit du conseiller désigné par l'administrateur général des douanes et accises.

Art. 73.

Sauf dans les cas déterminés par le Ministre des Finances, une déclaration générale à la sortie est à présenter au bureau des douanes où les déclarations relatives au chargement ont été remises.

Cette déclaration générale doit être signée par le capitaine ou par une des personnes visées à l'article 24, alinéa 2.

Art. 74.

Le capitaine est tenu de s'arrêter au dernier bureau de sortie.

Art. 75.

Pour les marchandises d'accises qui seront exportées par les rivières ou par terre avec décharge du droit d'accise, la déclaration pour l'exportation est faite au bureau où ces

Art. 72.

Les marchandises ne pourront être exportées du Royaume que par les navires qui ont été déclarés à cet effet, et qui sont mentionnés dans les documents, sous peine d'une amende de 300 **euros** à charge du capitaine contrevenant **ou la personne visée à l'article 24 § 3**, à moins que, dans des cas particuliers, on n'en ait obtenu l'autorisation par écrit du conseiller désigné par l'administrateur général des douanes et accises.

Art. 73.

Sauf dans les cas déterminés par le Ministre des Finances, une déclaration générale est à présenter au bureau des douanes où les déclarations relatives au chargement ont été remises.

Cette déclaration générale doit être signée par le capitaine ou par une des personnes visées à l'article 24, **§ 2**.

Art. 74.

————

Art. 75.

————

marchandises ont été prises en charge et où est tenu le compte de crédit du déclarant.

Art. 77.

Pour les exportations par les rivières ou par terre, ceux qui les effectuent devront remettre aux agents du dernier bureau les documents relatifs à leurs marchandises, pour qu'ils soient retirés après la vérification.

Art. 78.

Les derniers bureaux pour l'exportation, par les rivières et par terre, sont les mêmes bureaux que ceux désignés, pour la première déclaration à l'importation, par l'article 56, ou qui seront désignés ultérieurement.

Chapitre Xbis. - Exportation des marchandises communautaires

Art. 78/2.

§ 1er. L'exportation des marchandises communautaires hors du territoire douanier de la Communauté, est subordonnée au dépôt dans un bureau de douane d'une déclaration d'exportation.

§ 2. La déclaration peut être faite par toute personne physique ou morale, établie dans la Communauté et qui est en mesure de présenter ou de faire présenter à la douane, les marchandises en cause, ainsi que tous les documents nécessaires à l'exportation des marchandises. L'article 70/3, § 2, est applicable à cette personne.

§ 3. La déclaration doit être faite sur une formule conforme au modèle déterminé par le Roi. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

Elle doit être signée par le déclarant. Elle comporte les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises, au calcul des droits à l'exportation ou des montants à

Art. 77.

En cas d'exportation par les rivières ou par terre, les documents seront remis aux fonctionnaires du bureau de sortie afin de constater la sortie.

Art. 78.

Chapitre Xbis. - Exportation des marchandises **de l'Union**

Art. 78/2.

§ 1er. La déclaration doit comporter toutes les énonciations nécessaires à l'application du régime de l'exportation, conformément à la législation de l'Union. Les documents d'accompagnement exigés pour l'application des dispositions régissant le régime de l'exportation sont en la possession du déclarant et à la disposition des autorités douanières au moment du dépôt de la déclaration en douane.

§ 2. Le Roi peut préciser les énonciations qui doivent figurer dans la déclaration et les documents qui doivent y être joints. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

octroyer à l'exportation, et à l'application des dispositions régissant l'exportation des marchandises. Doivent être joints à la déclaration tous les documents nécessaires aux mêmes fins.

§ 4. Le Roi peut préciser les énonciations qui doivent figurer dans la déclaration et les documents qui doivent y être joints. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

§ 5. L'article 70/4, § 3, est applicable à la déclaration d'exportation.

Art. 78/3.

§ 1er. Le Roi peut prévoir que les marchandises exportées à des fins non commerciales, ainsi que les marchandises de faible valeur, notamment celles qui sont contenues dans les bagages personnels des voyageurs, ne feront pas l'objet d'une déclaration écrite. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

§ 2. Le Roi peut prévoir des dispositions particulières à l'égard des envois postaux et des colis postaux. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

Art. 78/4.

Le dépôt de la déclaration au bureau compétent, doit avoir lieu pendant les jours et heures d'ouverture.

La douane peut autoriser, à la demande et aux frais du déclarant, le dépôt de la déclaration en dehors de ces jours et heures d'ouverture. L'article 17 est applicable dans ce cas.

Art. 78/5.

Art. 78/3.

Art. 78/4.

Sauf dispositions contraires du code des douanes de l'Union ou de la présente loi, la déclaration doit être déposée au bureau de douane compétent aux jours et heures fixés pour ce bureau.

La douane peut autoriser, à la demande et aux frais du déclarant, le dépôt de la déclaration en dehors de ces jours et heures d'ouverture. L'article 17 est applicable dans ce cas.

Art. 78/5.

§ 1er. Les marchandises à exporter doivent être présentées à un bureau compétent pour l'accomplissement des formalités d'exportation y relatives.

§ 2. La déclaration peut être déposée dès que les marchandises ont été présentées à ce bureau.

Sont considérées comme présentées à un bureau, les marchandises dont la présence dans l'enceinte de ce bureau ou dans un autre lieu désigné par la douane, a été signalée aux agents en vue de leur permettre d'en assurer la surveillance ou le contrôle.

§ 3. L'article 70/7, §§ 2 et 3, est applicable à l'exportation.

Art. 78/6.

§ 1er. En vue de l'établissement de la déclaration d'exportation de marchandises communautaires se trouvant sous un régime douanier, la douane autorise le déclarant, aux conditions qu'elle fixe, à examiner préalablement les marchandises et à prélever des échantillons.

§ 2. L'article 70-8, §§ 2 et 3, est applicable à l'exportation.

Art. 78/7.

§ 1er. La déclaration répondant aux conditions de l'article 78/2 est immédiatement acceptée par la douane dans les formes prescrites.

La date d'acceptation est apposée sur la déclaration.

§ 2. La douane procède, dans toute la mesure jugée nécessaire, à la vérification de la déclaration et des documents qui y sont joints, afin de s'assurer que les indications figurant dans ces derniers correspondent bien aux énonciations de cette déclaration.

Art. 78/8.

Art. 78/6.

Art. 78/7.

Art. 78/8.

§ 1er. Le déclarant est autorisé, sur sa demande, à rectifier certaines énonciations de la déclaration qui a déjà été acceptée par la douane.

§ 2. La rectification est subordonnée aux conditions suivantes :

1. elle doit être demandée avant que les marchandises aient quitté le bureau de douane ou le lieu désigné à cet effet, à moins que la demande ne porte sur des éléments dont la douane est en mesure de vérifier l'exactitude même en l'absence des marchandises;

2. elle ne peut plus être accordée lorsque la demande en est formulée après que la douane ait informé le déclarant :

de son intention de procéder à un examen des marchandises;

de la contestation faite par elle de l'inexactitude des énonciations visées au § 1er;

3. elle ne doit pas avoir pour effet de faire porter la déclaration sur des marchandises autres que celles qui en avaient fait initialement l'objet.

§ 3. A moins qu'il ne s'agisse d'une rectification mineure, la déclaration primitive doit être remplacée par une nouvelle déclaration.

Dans ce cas, la date à retenir pour l'application des dispositions régissant l'exportation des marchandises est la date d'acceptation de la déclaration primitive.

Art. 78/9.

§ 1er Aussi longtemps que les marchandises n'ont pas quitté le territoire douanier de la Communauté, le déclarant peut demander l'annulation ou l'invalidation de la déclaration.

§ 2 Lorsque la douane a informé le déclarant de son intention de procéder à un examen des marchandises faisant l'objet de la déclaration, la demande ne peut être

Art. 78/9.

effectuée qu'après que cet examen ait eu lieu.

§ 3 La douane n'autorise l'annulation ou l'invalidation de la déclaration que pour autant que le déclarant :

1. lui apporte la preuve que les marchandises n'ont pas quitté le territoire douanier de la Communauté;

2. lui présente tous les exemplaires de la déclaration d'exportation, ainsi que tous les autres documents qui y étaient joints;

3. lui apporte la preuve que les mesures nécessaires ont été prises pour que les restitutions et autres montants octroyés du fait de la déclaration d'exportation ne soient pas payés.

§ 4 L'annulation ou l'invalidation de la déclaration ne fait pas obstacle à l'application des dispositions répressives en cas d'infraction commise par le déclarant.

§ 5 Lorsque l'exportation des marchandises doit s'effectuer dans un délai déterminé, le non-respect de ce délai entraîne l'annulation ou l'invalidation de la déclaration y relative, sauf prorogation dudit délai par la douane.

Art. 78/10.

Les articles 70-13, 70-14, 70-15 et 70-16, sont applicables à l'exportation.

Art. 78/12.

§ 1er. Sans préjudice de l'application des mesures de prohibition ou de restriction éventuellement prévues à l'égard des marchandises déclarées pour l'exportation, la douane ne donne l'autorisation d'exporter les marchandises qu'après s'être assurée, le cas échéant, que les droits à l'exportation ont été payés ou garantis ou ont fait l'objet d'un report de paiement.

§ 2. La forme sous laquelle la douane donne l'autorisation d'exporter les marchandises est déterminée par le Roi compte tenu du lieu où

Art. 78/10.

————

Art. 78/12.

La forme sous laquelle la douane donne l'autorisation d'exporter les marchandises est déterminée par le Roi compte tenu du lieu où les marchandises se trouvent et des modalités particulières selon lesquelles la douane exerce sa surveillance à leur égard..

les marchandises se trouvent et des modalités particulières selon lesquelles la douane exerce sa surveillance à leur égard. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

§ 3. Les marchandises qui ont fait l'objet de l'autorisation d'exportation restent placées sous contrôle douanier jusqu'au moment de leur sortie hors du territoire douanier de la Communauté.

Art. 78/13.

§ 1er. Le Roi fixe les conditions auxquelles le déclarant doit se soumettre pour être autorisé par la douane à fournir ou à reprendre ultérieurement certaines énonciations de la déclaration sous la forme de déclarations complémentaires pouvant présenter un caractère global, périodique ou récapitulatif. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

§ 2. Les mentions des déclarations complémentaires visées au § 1er sont réputées constituer, avec les mentions des déclarations auxquelles elles se rapportent, un acte unique et indivisible prenant effet à la date d'acceptation de la déclaration initiale correspondante.

Art. 78/14.

Le Roi prend les dispositions nécessaires pour donner l'autorisation d'exporter les marchandises avant le dépôt de la déclaration visée à l'article 78-2 lorsque les circonstances le justifient. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent alinéa.

Art. 78/15.

Le Roi prend les dispositions nécessaires pour autoriser les personnes physiques ou morales qui procèdent fréquemment à l'exportation de marchandises, à les expédier directement de leurs locaux hors du territoire

Art. 78/13.

Art. 78/14.

Art. 78/15.

douanier de la Communauté sans dépôt préalable auprès du bureau de douane compétent de la déclaration visée à l'article 78-2. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent alinéa.

Chapitre XI. - Dispositions particulières concernant l'exportation de marchandises avec décharge des droits d'accises

Art. 79.

L'acheminement vers un bureau de douane des marchandises qui sont exportées avec décharge de l'accise doit être effectué sous régime d'accise sous couvert d'un document d'accise à apurer.

Art. 80.

Au bureau de douane les agents peuvent procéder à la vérification détaillée des marchandises reçues sous régime d'accise, au vu du document d'accise et de la déclaration à l'exportation en matière de douane.

Art. 81.

Après vérification, les agents apurent le document d'accise et consignent en même temps leurs constatations dans la case ad hoc de la déclaration à l'exportation. Dès cet instant, les marchandises passent sous régime douanier.

Art. 82.

Les marchandises d'accises placées sous régime douanier ne peuvent être soustraites

Chapitre XI. - Dispositions particulières concernant l'exportation de marchandises **sous un régime de suspension de droits d'accise**

Art. 79.

L'acheminement à partir d'un entrepôt fiscal vers un bureau de douane de sortie des marchandises qui sont exportées sous un régime de suspension de droits d'accise doit être effectué sous couvert d'un document d'accise qui doit être apuré.

Art. 80.

Au bureau de douane **de sortie**, les agents peuvent procéder à la vérification détaillée des marchandises reçues sous régime **de suspension de droits** d'accise, au vu du document d'accise et de la déclaration à l'exportation en matière de douane.

Art. 81.

La déclaration d'exportation est déposée auprès du bureau d'exportation. Dès ce moment, les marchandises sont placées sous le régime douanier d'exportation. Après que le bureau d'exportation a reçu la confirmation de sortie (du bureau de sortie), il apure le document d'accompagnement.

Art. 82.

—

à ce régime que moyennant déclaration à l'exportation de la manière habituelle.

Art. 85.

Les marchandises dont l'importation est prohibée, mais qui auront été déclarées, au premier bureau, sous leur propre ou véritable dénomination, pourront être immédiatement réexportées, ou transportées sous scellés ou convois, au chef-lieu de la direction pour y être déposées dans les magasins de l'Etat; de même que celles qui, suivant l'article 30, ont, lors de leur importation par mer, été déclarées comme inconnues ou sous une dénomination générale, et desquelles la déclaration n'aurait pu être faite, avant le déchargement, dans les formes prescrites.

Art. 97.

Lorsque, par suite d'accident ou en cas de force majeure, il y a, en cours de transit, rupture ou altération de scellés, nécessité de changer les moyens de transport ou impossibilité de continuer immédiatement le transport, l'accident ou le cas de force majeure est constaté, à la demande de l'intéressé, dans un certificat apposé sur le document de transit par deux agents des douanes ou des accises. Dans le cas où deux agents des douanes ou des accises ne peuvent être trouvés sur les lieux, la constatation peut être faite :

- soit par un agent des douanes ou des accises assisté d'un policier ou d'un agent de l'administration communale;
- soit par deux policiers;
- soit par deux agents de l'administration communale;
- soit par un policier et un agent de l'administration communale.

Si, en cas de péril imminent, le déchargement immédiat de tout ou partie de la cargaison est nécessaire, l'intéressé peut y procéder sans attendre l'intervention des autorités

Art. 85.

Les marchandises dont l'importation est prohibée, mais qui auront été déclarées, au premier bureau, sous leur propre ou véritable dénomination, pourront être immédiatement réexportées, ou transportées sous scellés ou convois, au chef-lieu de la direction pour y être déposées dans les magasins de l'Etat; de même que celles qui, suivant l'article 28, ont, lors de leur importation par mer, été déclarées comme inconnues ou sous une dénomination générale, et desquelles la déclaration n'aurait pu être faite, avant le déchargement, dans les formes prescrites.

Art. 97.

Lorsque, par suite d'accident ou en cas de force majeure, il y a, en cours de transit, rupture ou altération de scellés, nécessité de changer les moyens de transport ou impossibilité de continuer immédiatement le transport, l'accident ou le cas de force majeure est constaté, à la demande de l'intéressé, dans un certificat apposé sur le **document d'accompagnement** par deux agents des douanes ou des accises. Dans le cas où deux agents des douanes ou des accises ne peuvent être trouvés sur les lieux, la constatation peut être faite :

- soit par un agent des douanes ou des accises assisté d'un policier ou d'un agent de l'administration communale;
- soit par deux policiers;
- soit par deux agents de l'administration communale;
- soit par un policier et un agent de l'administration communale.

Si, en cas de péril imminent, le déchargement immédiat de tout ou partie de la cargaison est nécessaire, l'intéressé peut y procéder sans attendre l'intervention des autorités

susvisées. Il doit en faire mention sur le document de transit, prévenir aussitôt lesdites autorités et leur prouver qu'il a dû agir ainsi pour préserver le véhicule ou le chargement.

Art. 99.

Si la vérification au bureau de destination ne fait découvrir aucune infraction, les agents apurent le document de transit. Cet apurement devient définitif après la constatation de l'exportation.

Dans le cas où l'infraction est constatée, les agents peuvent se faire communiquer les documents commerciaux relatifs à l'envoi.

Art. 113.

§ 1er. Les déclarants, capitaines ou autres transporteurs sont tenus de fournir les ouvriers, emballages et moyens de déchargement et de rechargement, lors des vérifications, ainsi que dans le cas prévu par le § 2, sinon l'administration y pourvoit à leurs frais.

§ 2. Quant aux autres vérifications qui peuvent avoir lieu dans le rayon des douanes, les frais n'en sont à leur charge que dans le cas de contravention dûment constatée.

§ 3. Sont à charge des déclarants tous les frais du voyage aller et du séjour des agents des douanes et accises qui escortent les marchandises.

Art. 114.

§ 1er. Toute déviation de la voie indiquée pour traverser le rayon des douanes; toute omission en ce qui concerne l'obligation de présenter au visa le document de transit aux bureaux qui y sont indiqués; tout changement des moyens de transport non déclaré ou autorisé; tout déchargement de marchandises dans l'étendue de ce rayon, et avant le commencement de la vérification au

susvisées. Il doit en faire mention sur le **document d'accompagnement**, prévenir aussitôt lesdites autorités et leur prouver qu'il a dû agir ainsi pour préserver le véhicule ou le chargement.

Art. 99.

————

Art. 113.

§ 1er. Les déclarants, capitaines ou autres transporteurs sont tenus de fournir les ouvriers, emballages et moyens de déchargement et de rechargement, lors des vérifications, ainsi que dans le cas prévu par le § 2, sinon l'administration y pourvoit à leurs frais.

§ 2. Quant aux autres vérifications qui peuvent avoir lieu dans le rayon des douanes, les frais n'en sont à leur charge que dans le cas de contravention dûment constatée.

§ 3. ———

Art. 114.

§ 1er. Toute déviation de la voie indiquée pour traverser le rayon des douanes; toute omission en ce qui concerne l'obligation de présenter au visa le document **d'accompagnement** aux bureaux qui y sont indiqués; tout changement des moyens de transport non déclaré ou autorisé; tout déchargement de marchandises dans l'étendue de ce rayon, et avant le

bureau de destination; tout bris, rupture ou altération soit entier, soit partiel des scellés, ou des ficelles auxquelles ils sont attachés, ou leur rajustement frauduleux donnent lieu au paiement des droits et de l'accise et entraînent l'annulation du transit, et par la suite à charge du capitaine ou transporteur, une amende comprise entre une et deux fois les droits, des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ou de l'accise, si elle est plus élevée, sur toutes les marchandises mentionnées au document. Cette amende est comprise entre la moitié de la valeur et la valeur totale des marchandises, si elles sont prohibées à l'entrée, et à 125 EUR, si elles sont libres.

§ 2. S'il est reconnu que le bris, la rupture ou l'altération des scellés ou ficelles est l'effet d'un accident dont l'intéressé a prévenu les agents avant le commencement de la vérification, et si d'ailleurs il n'y a aucun indice de fraude, l'amende n'est que de 125 EUR par transport, et l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises du ressort peut autoriser la continuation du transit après qu'il aura été procédé, le cas échéant, à une nouvelle vérification et apposition de scellés ou cachets; ce dont il est fait mention sur le document.

§ 3. Aucune amende n'est encourue pour le déchargement des marchandises, le changement des moyens de transport et le bris, la rupture ou l'altération des scellés ou ficelles provenant d'un accident, s'il est reconnu qu'il est dû à un fait de force majeure dûment constaté, conformément aux articles 97 et 98.

Art. 115.

§ 1er. Toute fausse déclaration de transit reconnue au bureau de départ, lorsque l'intention frauduleuse est avérée, est punie des peines prévues, suivant le cas, par les articles 220 à 225, 227, 229 et 230 ou par l'article 231.

commencement de la vérification au bureau de destination; tout bris, rupture ou altération soit entier, soit partiel des scellés, ou des ficelles auxquelles ils sont attachés, ou leur rajustement frauduleux donnent lieu au paiement des droits et de l'accise et entraînent l'annulation du transit, et par la suite à charge du capitaine ou transporteur, une amende comprise entre une et deux fois les droits, des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ou de l'accise, si elle est plus élevée, sur toutes les marchandises mentionnées au document. Cette amende est comprise entre la moitié de la valeur et la valeur totale des marchandises, si elles sont prohibées à l'entrée, et à 125 **euros**, si elles sont libres.

§ 2. S'il est reconnu que le bris, la rupture ou l'altération des scellés ou ficelles est l'effet d'un accident dont l'intéressé a prévenu les agents avant le commencement de la vérification, et si d'ailleurs il n'y a aucun indice de fraude, l'amende n'est que de 125 **euros** par transport, et l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises du ressort peut autoriser la continuation du transit après qu'il aura été procédé, le cas échéant, à une nouvelle vérification et apposition de scellés ou cachets; ce dont il est fait mention sur le document.

§ 3. Aucune amende n'est encourue pour le déchargement des marchandises, le changement des moyens de transport et le bris, la rupture ou l'altération des scellés ou ficelles provenant d'un accident, s'il est reconnu qu'il est dû à un fait de force majeure dûment constaté, conformément aux articles 97 et 98.

Art. 115.

§ 1er. Toute fausse déclaration de transit reconnue au bureau de départ, lorsque l'intention frauduleuse est avérée, est punie des peines prévues, suivant le cas, par les articles 220 à 225, 227, 229 et 230 ou par l'article 231.

§ 2. Si, lors de la vérification dans le rayon des douanes ou au bureau de destination l'on reconnaît que les marchandises présentent une différence de quantité, qu'elles ont subi quelque altération, mélange ou substitution; qu'elles sont en autre qualité, espèce, origine ou nature; qu'elles ne portent plus les estampilles qui y ont été apposées à ce bureau, toute la partie comprise dans le même document sera confisquée, et le déclarant, capitaine ou autres transporteurs encourront solidairement, et sauf leur recours l'un contre l'autre, une amende comprise entre une et deux fois les droits, des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ou au double de l'accise, si elle est plus élevée. Cette amende est comprise entre la moitié de la valeur des marchandises et la valeur totale des marchandises, si elles sont prohibées à l'entrée, et de 125 EUR, si elles sont libres.

§ 3. Lorsque, par suite de transbordement, changement de moyens de transport ou pour tout autre motif, plusieurs documents de transit ont été rendus applicables au même chargement, ils sont considérés, en ce qui concerne les différences reconnues comme ne formant qu'un seul document.

§ 4. Si, l'identité n'étant pas douteuse, la différence en quantité est inférieure à 5%, l'amende visée au § 2 est calculée sur la quantité formant la différence. Dans ce cas, le transit peut continuer, et le certificat de vérification constate la différence, afin que l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises]3 du bureau de la délivrance procède au recouvrement de l'amende, et du droit à l'importation ou de l'accise, si la différence est en moins, et du droit à l'exportation si elle est en plus.

§ 5.

Art. 116.

Les articles 114 et 115 sont rendus applicables :

§ 2. Si, lors de la vérification dans le rayon des douanes ou au bureau de destination l'on reconnaît que les marchandises présentent une différence de quantité, qu'elles ont subi quelque altération, mélange ou substitution; qu'elles sont en autre qualité, espèce, origine ou nature; qu'elles ne portent plus les estampilles qui y ont été apposées à ce bureau, toute la partie comprise dans le même document sera confisquée, et le déclarant, capitaine ou autres transporteurs encourront solidairement, et sauf leur recours l'un contre l'autre, une amende comprise entre une et deux fois les droits, des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ou au double de l'accise, si elle est plus élevée. Cette amende est comprise entre la moitié de la valeur des marchandises et la valeur totale des marchandises, si elles sont prohibées à l'entrée, et de 125 euros, si elles sont libres.

§ 3. Lorsque, par suite de transbordement, changement de moyens de transport ou pour tout autre motif, plusieurs déclarations de transit ont été rendues applicables au même chargement, ces déclarations sont considérées comme ne formant qu'une seule déclaration, lorsque des différences ont été constatées.

§ 4. Si, l'identité n'étant pas douteuse, la différence en quantité est inférieure à 5%, l'amende visée au § 2 est calculée sur la quantité formant la différence. Dans ce cas, le transit peut continuer, et le certificat de vérification constate la différence, afin que l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises]3 du bureau de la délivrance procède au recouvrement de l'amende, et du droit à l'importation ou de l'accise, si la différence est en moins, et du droit à l'exportation si elle est en plus.

§ 5.

Art. 116.

Les articles 114 et 115 sont rendus applicables :

1° à l'importation et à toute représentation ultérieure à la douane de marchandises importées en franchise temporaire ou provisoire des droits;

2° à l'exportation de marchandises sortant du pays en vue de la restitution de droits déjà perçus ou en vue de la réimportation ultérieure en franchise des droits;

3° aux constatations faites, par les agents compétents, au départ, en cours de transport ou à destination, sur des marchandises expédiées sous régime de douane ou d'accise un endroit du territoire à un autre.

Art. 118.

§ 1er. Le transit se fait aux risques et périls du déclarant. Il n'est censé disposer des marchandises que lorsque les marchandises sont arrivées sur le territoire étranger, ou qu'elles ont dépassé le rayon maritime des douanes.

§ 2. Ne sont point considérés comme territoire étranger, les chemins neutres ni les voies mitoyennes.

Art. 119.

Le Roi peut subordonner la décharge des documents couvrant le transit des alcools ou spiritueux à la production d'une attestation officielle délivrée à l'entrée du pays limitrophe et établissant la conformité, quant à la quantité au titre alcoométrique, des déclarations faites dans les deux pays. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent article.

Art. 122.

Le Ministre des Finances, ou le fonctionnaire qu'il désigne, peut :

1° autoriser le changement des moyens de transport;

2° désigner un autre bureau de sortie;

1° à l'importation et à toute **présentation** ultérieure à la douane de marchandises importées en franchise temporaire ou provisoire des droits;

2° à l'exportation de marchandises sortant du pays en vue de la restitution de droits déjà perçus ou en vue de la réimportation ultérieure en franchise des droits;

3° aux constatations faites, par les agents compétents, au départ, en cours de transport ou à destination, sur des marchandises expédiées sous régime de douane ou d'accise un endroit du territoire à un autre.

Art. 118.

Art. 119.

Le Roi peut subordonner la décharge des **déclarations** couvrant le transit des alcools ou spiritueux à la production d'une attestation officielle délivrée à l'entrée du pays limitrophe et établissant la conformité, quant à la quantité au titre alcoométrique, des déclarations faites dans les deux pays. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent article.

Art. 122.

Le Ministre des Finances, ou le fonctionnaire qu'il désigne, peut :

1° autoriser le changement des moyens de transport;

3° prolonger le délai accordé pour effectuer le transit et pour reproduire le document;

4° permettre le changement de mode de transit.

Ces autorisations sont motivées et apposées sur le document de transit.

Art. 128.

§ 1er. Ne peuvent être inscrits au registre d'immatriculation ni les agents de l'Administration générale des douanes et accises révoqués, ni ceux qui, à la date de leur demande d'inscription, sont démissionnés, démissionnaires, mis à la retraite ou en disponibilité depuis moins de trois ans.

§ 2. Les personnes visées par le § 1er ne peuvent davantage faire, pour compte d'un représentant en douane, ou de tiers, des opérations qui les mettent en contact avec le personnel de l'Administration générale des douanes et accises en activité de service. S'ils contreviennent à cette disposition, l'accès des locaux à l'usage ou sous la surveillance de l'administration peut leur être interdit par le conseiller désigné par l'administrateur général des douanes et accises ou par un fonctionnaire ayant au moins le grade d'attaché.

La récidive est considérée comme refus d'exercice et punie d'une amende de 25 EUR à 125 EUR. Toute récidive nouvelle donne lieu à l'application de l'amende doublée et d'une peine d'emprisonnement de huit à trente jours.

Art. 130.

§ 1er. Le représentant en douane tient un répertoire annuel dans la forme prescrite par le ministre des Finances. Il y inscrit séparément, suivant une série ininterrompue de numéros, par déclaration pour laquelle il

2° désigner un autre bureau de **douane de destination**;

3° prolonger le délai accordé pour effectuer le transit et pour reproduire **la déclaration**;

4° permettre le changement de mode de transit.

Ces autorisations sont motivées et apposées sur le **document d'accompagnement**.

Art. 128.

§ 1er. Ne peuvent être inscrits au registre d'immatriculation ni les agents de l'Administration générale des douanes et accises révoqués, ni ceux qui, à la date de leur demande d'inscription, sont démissionnés, démissionnaires, mis à la retraite ou en disponibilité depuis moins de trois ans.

§ 2. Les personnes visées par le § 1er ne peuvent davantage faire, pour compte d'un représentant en douane, ou de tiers, des opérations qui les mettent en contact avec le personnel de l'Administration générale des douanes et accises en activité de service. S'ils contreviennent à cette disposition, l'accès des locaux à l'usage ou sous la surveillance de l'administration peut leur être interdit par le conseiller désigné par l'administrateur général des douanes et accises ou par un fonctionnaire ayant au moins le grade d'attaché.

La récidive est considérée comme refus d'exercice et punie d'une amende de 25 **euros** à 125 **euros**. Toute récidive nouvelle donne lieu à l'application de l'amende doublée et d'une peine d'emprisonnement de huit à trente jours.

Art. 130.

§ 1er. Le représentant en douane tient un répertoire annuel dans la forme prescrite par le ministre des Finances. Il y inscrit séparément, suivant une série ininterrompue de numéros, par déclaration pour laquelle il

est intervenu soit comme représentant indirect soit comme représentant direct, toutes les opérations tant à l'importation qu'à l'exportation et au transit.

Le numéro de l'inscription est mentionné en même temps que le numéro d'immatriculation de représentant en douane sur les documents correspondants remis à la douane, sur les documents commerciaux et les instructions écrites remis au représentant en douane par son mandant, en vue des formalités douanières à accomplir, et sur les lettres, documents et dossiers du représentant en douane, émanant de lui ou conservés par lui, relatifs aux opérations douanières faites ou à faire par lui.

§ 2. Le répertoire doit être conservé pendant trois ans après sa clôture avec, à l'appui, toutes les pièces relatives au mandat et aux instructions données par les clients en vue de l'accomplissement des formalités douanières et celles relatives au règlement des comptes entre le représentant en douane et ses clients.

§ 3. Le répertoire et les pièces visées au § 2 doivent être produits à première réquisition du conseiller désigné par l'administrateur général des douanes et accises ou d'un fonctionnaire ayant au moins le grade d'attaché.

§ 4. Le refus de communiquer le répertoire ou les documents visés au § 2 est considéré comme refus d'exercice et puni d'une amende de 125 EUR à 625 EUR. Le représentant en douane est en outre interdit pour une durée de un à six mois; en cas de récidive, l'amende est doublée et Le représentant en douane est rayé définitivement du registre d'immatriculation.

Art. 133.

Le fonctionnaire désigné par le ministre des Finances peut interdire, pour la durée d'un ou de six mois, le représentant en douane convaincu :

est intervenu soit comme représentant indirect soit comme représentant direct, toutes les opérations tant à l'importation qu'à l'exportation et au transit.

Le numéro de l'inscription est mentionné en même temps que le numéro d'immatriculation de représentant en douane sur les documents correspondants remis à la douane, sur les documents commerciaux et les instructions écrites remis au représentant en douane par son mandant, en vue des formalités douanières à accomplir, et sur les lettres, documents et dossiers du représentant en douane, émanant de lui ou conservés par lui, relatifs aux opérations douanières faites ou à faire par lui.

§ 2. Le répertoire doit être conservé pendant trois ans après sa clôture avec, à l'appui, toutes les pièces relatives au mandat et aux instructions données par les clients en vue de l'accomplissement des formalités douanières et celles relatives au règlement des comptes entre le représentant en douane et ses clients.

§ 3. Le répertoire et les pièces visées au § 2 doivent être produits à première réquisition du conseiller désigné par l'administrateur général des douanes et accises ou d'un fonctionnaire ayant au moins le grade d'attaché.

§ 4. Le refus de communiquer le répertoire ou les documents visés au § 2 est considéré comme refus d'exercice et puni d'une amende de 125 **euros** à 625 **euros**. Le représentant en douane est en outre interdit pour une durée de un à six mois; en cas de récidive, l'amende est doublée et Le représentant en douane est rayé définitivement du registre d'immatriculation.

Art. 133.

Le fonctionnaire désigné par le ministre des Finances peut interdire, **pour la durée d'un à six mois**, le représentant en douane convaincu :

1° d'avoir méconnu, au détriment du Trésor, les instructions données par son client, importateur ou exportateur de la marchandise, en vue de la déclaration des bases de la perception des droits ou pour le calcul des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ou des droits d'accise;

2° d'avoir trompé son client dans le décompte visé à l'article 132;

3° d'avoir annexé au répertoire une copie incomplète ou inexacte du décompte;

4° d'avoir omis d'inscrire au répertoire une ou plusieurs opérations.

En cas de récidive, le représentant en douane est rayé définitivement du registre d'immatriculation.

Art. 134.

Même s'il est porteur d'une procuration spéciale pour chaque envoi de marchandises, le représentant en douane interdit ou rayé du registre d'immatriculation ne peut remplir, ni par lui-même, ni par personne interposée, aucune formalité douanière pour compte de tiers. Il n'est reçu à déclarer que les seules marchandises pour lesquelles les factures authentiques prouvent qu'il en est le propriétaire.

En cas d'infraction, il est puni d'un emprisonnement de quinze à soixante jours et d'une amende de 125 EUR à 625 EUR.

Art. 137.

Le Roi est autorisé à prescrire les mesures nécessaires pour l'application des articles 127 à 136, 188, 189 et 209 . Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent article.

Toute infraction aux règlements pris en vertu de l'alinéa 1er est punie d'une amende de 25 EUR à 125 EUR. L'amende est doublée en cas de récidive; elle est quintuplée en cas

1° d'avoir méconnu, au détriment du Trésor, les instructions données par son client, importateur ou exportateur de la marchandise, en vue de la déclaration des bases de la perception des droits ou pour le calcul des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ou des droits d'accise;

2° d'avoir trompé son client dans le décompte visé à l'article 132;

3° d'avoir annexé au répertoire une copie incomplète ou inexacte du décompte;

4° d'avoir omis d'inscrire au répertoire une ou plusieurs opérations.

En cas de récidive, le représentant en douane est rayé définitivement du registre d'immatriculation.

Art. 134.

Même s'il est porteur d'une procuration spéciale pour chaque envoi de marchandises, le représentant en douane interdit ou rayé du registre d'immatriculation ne peut remplir, ni par lui-même, ni par personne interposée, aucune formalité douanière pour compte de tiers. Il n'est reçu à déclarer que les seules marchandises pour lesquelles les factures authentiques prouvent qu'il en est le propriétaire.

En cas d'infraction, il est puni d'un emprisonnement de quinze à soixante jours et d'une amende de 125 **euros** à 625 **euros**.

Art. 137.

Le Roi est autorisé à prescrire les mesures nécessaires pour l'application des articles 127 à 136, 188, 189 et 209 . Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent article.

Toute infraction aux règlements pris en vertu de l'alinéa 1er est punie d'une amende de 25 **euros** à 125 **euros**. L'amende est doublée en cas de récidive; elle est quintuplée en cas

de nouvelle récidive et le délinquant est en outre condamné à un emprisonnement de huit à trente jours.

Chapitre XV. - Déclaration en détail.

Art. 138.

La déclaration en détail doit être faite ou déposée au bureau, par écrit, et signée par celui à la disposition duquel se trouvent les marchandises, et qui, par conséquent, est à même de les présenter à la visite : soit en qualité de propriétaire ou consignataire ou fondé de pouvoirs soit en qualité de déclarant; cependant tout expéditeur ou agent dont l'acte d'admission pourrait être retiré, pour des raisons particulières, ne sera plus admis à faire aucune déclaration pour d'autres, pas même sur une procuration spéciale.

Art. 139.

La déclaration mentionnée à l'article 138 doit contenir :

1° Les noms des navires ou bâtiments et des capitaines ou bateliers, ou ceux des voituriers, conducteurs ou autres individus, qui accompagnent ou transportent les marchandises;

2° a) Pour les marchandises importées, le lieu ou les pays d'où elles viennent et d'où elles sont originaires. En cas d'entreposage, ou, quant aux marchandises d'accises, de mise en magasin particulier, avec jouissance de crédit, l'on en fera mention expresse;

b) Pour les marchandises à exporter, le lieu ou le pays de leur destination à l'étranger, leur origine, et en même temps, pour celles soumises aux accises, le bureau par lequel l'exportation doit s'effectuer;

c) Pour les marchandises expédiées en transit, le lieu ou les pays d'où elles ont été importées et celui pour lequel elles sont destinées, ainsi que le bureau de sortie, à

de nouvelle récidive et le délinquant est en outre condamné à un emprisonnement de huit à trente jours.

Chapitre XV. - **Statistiques.**

Art. 138.

Art. 139.

moins que l'exportation ne se fasse par mer, et qu'on ne se soit réservé de désigner ce bureau à l'un des lieux de déchargement pour les importations maritimes;

d) Pour la circulation intérieure, ou pour le transport des marchandises d'un endroit à l'autre du royaume, le lieu de leur destination ou du déchargement;

3° La position du Tarif des droits d'entrée, le numéro de code statistique et la désignation exacte des marchandises;

4° Le nombre de colis ou contenants ainsi que les marques et numéros qu'ils portent. A l'importation par mer, la désignation des numéros n'est pas exigée;

5° La quantité, le poids ou la mesure des marchandises de chaque espèce, soit qu'elles paient des droits au poids, à la mesure, ou à la valeur, soit qu'elles doivent être chargées ou déchargées par pièces, paquets, balles, tonneaux, barils ou autrement et pour l'alcool et les produits contenant de l'alcool, également le titre alcoométrique;

6° La valeur, pour chaque espèce de marchandises.

Art. 140.

Lorsque, par suite de circonstances exceptionnelles, le déclarant se trouve dans l'impossibilité d'énoncer, dans la déclaration exigée par l'article 139, la quantité à soumettre aux droits, la douane peut lui permettre de vérifier lui-même, à ses frais, dans un local ou dans un lieu désigné ou agréé par elle, le poids, la mesure ou le nombre; après quoi l'importateur est tenu de faire la déclaration détaillée de la marchandise dans les délais voulus par la loi.

Art. 141.

Sauf en cas d'acheminement des marchandises sous régime d'accise vers une destination autorisée ou en cas de franchise

Art. 140.

Art. 141.

conditionnelle de l'accise, les droits d'accise établis sur les marchandises importées sont acquittés au moment de la validation de la déclaration de mise à la consommation en matière de douane, à moins qu'il ne soit fait application de l'article 300.

Art. 142.

Quant aux marchandises d'accises pour lesquelles il ne doit pas être accordé décharge ou restitution, la déclaration et les autres formalités relatives à l'exportation seront remplies de la même manière que pour les marchandises exemptes des accises.

Art. 143.

§ 1er. Les marchandises étant dûment déclarées, le calcul des droits sera vérifié par l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises et le montant à payer sera communiqué; les agents ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises seront responsables de toutes erreurs commises par eux au préjudice de l'Etat belge, et les déclarants n'auront le droit de réclamer les sommes payées en trop que pendant trois années, à partir du jour de la déclaration, délai après lequel ces sommes resteront au profit du Trésor.

§ 2. L'action en recouvrement d'un supplément de droits d'accise dû par suite d'une perception insuffisante pour des marchandises d'accises, régulièrement déclarées, est prescrite après trois années à partir de la date de déclaration.

§ 3. Sans préjudice de délais différents fixés par d'autres dispositions légales ou réglementaires, la faculté de réclamer la restitution des droits d'accise payés en trop est prescrite après trois années à partir de la date de la déclaration.

§ 4. Ces prescriptions seront interrompues par des demandes signifiées et enregistrées

Art. 142.

Art. 143.

avant l'expiration des délais; mais elles seront acquises irrévocablement si les poursuites commencées sont interrompues pendant une année sans qu'il y ait d'instance devant les juges compétents, quand même le premier délai pour la prescription ne serait pas expiré.

Art. 144.

Le déclarant aura la faculté de rectifier sa déclaration, tant en quantité et espèce qu'en valeur, aussi longtemps que, d'après le document à lui délivré, la vérification n'a point été commencée, ou qu'il n'a été constaté aucune saisie ou contravention.

Statistique

Art. 145.

§ 1er. Les importateurs ou exportateurs de marchandises sont tenus de remettre à la douane une déclaration spéciale pour la statistique. La forme de cette déclaration, les indications qu'elle doit contenir et les conditions de sa remise à la douane sont fixées par le Roi. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

§ 2. Les agents ont le droit de se faire présenter les documents de transport qui se rapportent aux marchandises importées ou exportées.

§ 3. Sont punis d'une amende de 12,50 euros à 125 euros :

1° tout refus de la part des importateurs ou des exportateurs de se conformer aux dispositions du § 1;

2° toute infraction aux dispositions prises par le Roi ou le Ministre des Finances en vertu dudit § 1er.

§ 4. Les poursuites judiciaires éventuelles sont exercées à la requête du Ministre des

Art. 144.

Art. 145.

§ 1er. Les importateurs ou exportateurs de marchandises sont tenus de remettre à la douane une déclaration spéciale pour la statistique. La forme de cette déclaration, les indications qu'elle doit contenir et les conditions de sa remise à la douane sont fixées par le Roi. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

§ 2. Sont punis d'une amende de 12,50 euros à 125 euros :

1° tout refus de la part des importateurs ou des exportateurs de se conformer aux dispositions du § 1er ;

2° toute infraction aux dispositions prises par le Roi ou le Ministre des Finances en vertu dudit § 1er.

§ 3. Les poursuites judiciaires éventuelles sont exercées à la requête du Ministre des Finances conformément à la procédure usitée en matière de douane et d'accise.

Finances conformément à la procédure usitée en matière de douane et d'accise.

Art. 146.

Après la déclaration en détail des marchandises, une copie de la déclaration sera remise au déclarant.

Art. 147.

§ 1er. Les documents, pour les marchandises importées par mer, ne pourront être délivrés, lorsque les déclarations en détail ne seront pas, soit pour la totalité, soit pour la partie déclarée, conformes, en ce qui concerne l'espèce des marchandises, ou le nombre de colis qui les renferment, ou la quantité ou la mesure de celles chargées en vrac, ou sans emballage, à la déclaration générale des capitaines. Dans ce cas, le déclarant devra être entendu par le conseiller désigné par l'administrateur général des douanes et accises, afin de découvrir les motifs de la différence, et si ceux-ci sont reconnus satisfaisants, les documents demandés seront délivrés immédiatement.

§ 2. —

Art. 157.

La déclaration en détail des marchandises exemptes de droits d'entrée et d'accise, qui sont importées ou expédiées en transit, et la déclaration en détail des marchandises destinées à être exportées doivent être faites conformément aux dispositions des articles 138 et 139.

Les infractions et les tentatives d'infraction aux dispositions de l'alinéa 1, sont punies d'une amende de 125 EUR à 1.250 EUR.

Les pêcheurs belges ne doivent pas présenter la déclaration en détail visée à l'alinéa 1er, pour les produits de leur pêche se trouvant à bord de leurs bateaux; ils

Art. 146.

Après la déclaration en **douane** des marchandises, une copie de la déclaration sera remise au déclarant **ou au représentant en douane.**

Art. 147.

§ 1er. Les documents, pour les marchandises importées par mer, ne pourront être délivrés, lorsque les déclarations en **douane** ne seront pas, soit pour la totalité, soit pour la partie déclarée, conformes, en ce qui concerne l'espèce des marchandises, ou le nombre de colis qui les renferment, ou la quantité ou la mesure de celles chargées en vrac, ou sans emballage, à la déclaration générale des capitaines. Dans ce cas, le déclarant **ou le représentant en douane** devra être **entendu** par le conseiller désigné par l'administrateur général des douanes et accises, afin de découvrir les motifs de la différence, et si ceux-ci sont reconnus satisfaisants, les documents demandés seront délivrés immédiatement.

§ 2. —

Art. 157.

La déclaration en **douane** des marchandises exemptes de droits d'entrée et d'accise, qui sont importées ou expédiées en transit, et la déclaration en **douane** des marchandises destinées à être exportées doivent être faites conformément **à la législation de l'Union.**

Les infractions et les tentatives d'infraction aux dispositions de l'alinéa 1, sont punies d'une amende de 125 **euros** à 1.250 **euros**.

doivent toutefois remettre à la douane une attestation du modèle qui sera déterminé par le Roi ou par son délégué. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent alinéa.

Chapitre XXVII Vérification des marchandises d'accises.

Art. 158.

Lors de l'importation ou de l'exportation avec décharge ou restitution d'accise et dans tous les cas prévus par la présente loi ou par des lois spécifiques en matière d'accise ou encore en vue de garantir les droits et l'accise, une vérification en détail est effectuée. Cette vérification est effectuée par deux agents, dont un au moins sera expressément désigné à cet effet et consiste, selon la nature des produits, à les peser, à les jauger ou à procéder à toute opération utile.

Art. 160.

Au cas où la partie intéressée se croit lésée par le pesage, le mesurage, le jaugeage ou toute opération utile en vue de la vérification des marchandises ou lorsqu'un agent ou l'un de ses supérieurs estime que les intérêts du Trésor sont en danger, le pesage, le mesurage, le jaugeage ou toute opération utile en vue de la vérification peut être recommencé, aux frais de la partie succombante, mais en ce cas, l'ensemble de la marchandise doit être pesée, mesurée, jaugeée ou encore faire l'objet de toute opération utile à la vérification. Cette nouvelle opération devra être faite par un autre agent, à moins que la divergence ne porte sur le titre alcoométrique.

Chapitre XXVII Vérification des marchandises.

Art. 158.

Lors de l'importation ou de l'exportation avec décharge ou restitution d'accise et dans tous les cas prévus par la présente loi ou par des lois spécifiques en matière d'accise ou encore en vue de garantir les droits et l'accise, une vérification en détail est effectuée. **Ce contrôle est effectué par au moins un agent muni de sa commission.**

Art. 160.

Au cas où la partie intéressée se croit lésée par toute opération utile telle que le pesage, le mesurage, etc., exécutée en vue du contrôle des marchandises ou lorsqu'un agent ou l'un de ses supérieurs estime que les intérêts du Trésor sont en danger, ces opérations utiles peuvent être recommencées, aux frais de la partie succombante, mais en ce cas, l'ensemble de la marchandise doit faire l'objet de l'opération utile au contrôle. Cette nouvelle opération devra être faite par un autre agent à moins que la divergence ne porte sur le titre alcoométrique.

Art. 160/1.

Sauf en cas d'acheminement des marchandises sous régime de suspension de droits d'accises vers une

destination autorisée ou en cas de franchise conditionnelle de l'accise, les droits d'accises établis sur les marchandises importées sont acquittés au moment de la validation de la déclaration de mise à la consommation en matière de douane, à moins qu'il ne soit fait application de l'article 300.

Art. 160/2.

Quant aux marchandises d'accises pour lesquelles il ne doit pas être accordé décharge ou remboursement, la déclaration et les autres formalités relatives à l'exportation seront remplies de la même manière que pour les marchandises exemptées d'accises."

Art. 160/3.

§ 1er. Les marchandises étant dûment déclarées, le calcul des droits sera vérifié par l'agent ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises et le montant à payer sera communiqué; les agents ayant au moins un titre d'attaché désigné par l'administrateur général des douanes et accises seront responsables de toutes erreurs commises par eux au préjudice de l'Etat belge, et les déclarants n'auront le droit de réclamer les sommes payées en trop que pendant trois années, à partir du jour de la déclaration, délai après lequel ces sommes resteront au profit du Trésor.

§ 2. L'action en recouvrement d'un supplément de droits d'accise dû par suite d'une perception insuffisante pour des marchandises d'accises, régulièrement déclarées, est prescrite après trois années à partir de la date de déclaration.

§ 3. Sans préjudice de délais différents fixés par d'autres dispositions légales ou réglementaires, la faculté de réclamer la restitution des droits d'accise payés en

trop est prescrite après trois années à partir de la date de la déclaration.

Art. 181.

Afin de prévenir la fraude, personne ne pourra avoir ni établir des barques ou bateaux sur les rivières du royaume qui séparent immédiatement son territoire de celui de quelque autre puissance, ni sur les rivières qui aboutissent à l'étranger dans le rayon des douanes sans que le propriétaire ou celui qui fait usage de ces embarcations ait demandé et obtenu, à cet effet, une autorisation, par écrit, du conseiller général désigné par l'administrateur général des douanes et accises du ressort, sous peine de confiscation du bâtiment et d'une amende de 100 EUR; sont exceptés de cette disposition tous moyens de transport reconnus nécessaires pour le service public, et qui, comme tels, devront être revêtus d'une marque.

Art. 198.

§ 1er. Les demandes d'assistance devront toujours être faites par écrit; elle énonceront l'heure et le lieu de la visite, et le nom de l'individu chez lequel elle doit être faite.

§ 2. Si l'assistance précitée doit être accordée par l'administration communale, elle sera toujours donnée aux risques et périls des agents.

§ 3. Dans le cas où l'autorisation du juge au tribunal de police est requise, la demande par écrit devra être faite par tout fonctionnaire ayant au moins le grade d'attaché; par contre, le juge au tribunal de police ne pourra refuser l'autorisation que sur la présomption bien fondée qu'on a exigé l'assistance sans motifs valables.

Art. 200.

Art. 181.

Afin de prévenir la fraude, personne ne pourra avoir ni établir des barques ou bateaux sur les rivières du royaume qui séparent immédiatement son territoire de celui de quelque autre puissance, ni sur les rivières qui aboutissent à l'étranger dans le rayon des douanes sans que le propriétaire ou celui qui fait usage de ces embarcations ait demandé et obtenu, à cet effet, une autorisation, par écrit, du conseiller général désigné par l'administrateur général des douanes et accises du ressort, sous peine de confiscation du bâtiment et d'une amende de 100 **euros**; sont exceptés de cette disposition tous moyens de transport reconnus nécessaires pour le service public, et qui, comme tels, devront être revêtus d'une marque.

Art. 198.

§ 1er. Les demandes d'assistance devront toujours être faites par écrit; **elles énonceront** l'heure et le lieu de la visite, et le nom de l'individu chez lequel elle doit être faite.

§ 2. Si l'assistance précitée doit être accordée par l'administration communale, elle sera toujours donnée aux risques et périls des agents.

§ 3. Dans le cas où l'autorisation du juge au tribunal de police est requise, la demande par écrit devra être faite par tout fonctionnaire ayant au moins le grade d'attaché; par contre, le juge au tribunal de police ne pourra refuser l'autorisation que sur la présomption bien fondée qu'on a exigé l'assistance sans motifs valables.

Art. 200.

§ 1er. A la visite mentionnée à l'article 193, on sera tenu de représenter aux agents toutes cuves, chaudières, bacs-refroidisseurs, vaisseaux et ustensiles, ainsi que les magasins tenant à l'exercice de l'industrie dont ils viennent inspecteur la fabrique ou l'atelier.

§ 2. Si les agents viennent pour faire empotement, les ouvriers de la fabrique devront les aider dans cette opération, sous peine d'encourir une amende qui ne sera pas moindre que de 100 EUR, et n'excédera pas 300 EUR.

Art. 201.

§ 1er. Sauf dans les cas déterminés par le Roi, doivent être joints à la déclaration en douane la facture et tous autres documents nécessaires pour l'application des dispositions régissant le régime douanier pour lequel les marchandises sont déclarées. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

§ 2. A la demande d'un agent des douanes et accises ayant au moins le grade d'expert financier, le déclarant, l'importateur, l'exportateur et le destinataire de marchandises déclarées pour un régime douanier quelconque, sont tenus de produire tous documents et correspondance et de fournir verbalement ou par écrit tous renseignements relatifs à ces marchandises, lorsque la communication est jugée nécessaire pour le contrôle des éléments de la déclaration en douane.

Lorsque les documents visés au premier alinéa sont tenus, établis, délivrés, reçus ou conservés au moyen d'un système informatisé, ces agents ont le droit de se faire communiquer les données enregistrées sur des supports informatiques sous forme lisible et intelligible. Ces agents peuvent également requérir la personne visée à l'alinéa 1er d'effectuer, en leur présence, et sur son matériel, des copies, dans la forme qu'ils souhaitent, de tout ou partie des données précitées, ainsi que les traitements

§ 1er. A la visite mentionnée à l'article 193, on sera tenu de représenter aux agents toutes cuves, chaudières, bacs-refroidisseurs, vaisseaux et ustensiles, ainsi que les magasins tenant à l'exercice de l'industrie dont ils viennent inspecteur la fabrique ou l'atelier.

§ 2. Si les agents viennent pour faire empotement, les ouvriers de la fabrique devront les aider dans cette opération, sous peine d'encourir une amende qui ne sera pas moindre que de 100 **euros**, et n'excédera pas 300 **euros**.

Art. 201.

§ 1er. Sauf dans les cas déterminés par le Roi, doivent être joints à la déclaration en douane la facture et tous autres documents nécessaires pour l'application des dispositions régissant le régime douanier pour lequel les marchandises sont déclarées. Le Roi peut charger le ministre des Finances de l'exécution du présent paragraphe.

§ 2. A la demande d'un agent des douanes et accises ayant au moins le grade d'expert financier, le déclarant, l'importateur, l'exportateur et le destinataire de marchandises déclarées pour un régime douanier quelconque, sont tenus de produire tous documents et correspondance et de fournir verbalement ou par écrit tous renseignements relatifs à ces marchandises, lorsque la communication est jugée nécessaire pour le contrôle des éléments de la déclaration en douane.

Lorsque les documents visés au premier alinéa sont tenus, établis, délivrés, reçus ou conservés au moyen d'un système informatisé, ces agents ont le droit de se faire communiquer les données enregistrées sur des supports informatiques sous forme lisible et intelligible. Ces agents peuvent également requérir la personne visée à l'alinéa 1er d'effectuer, en leur présence, et sur son matériel, des copies, dans la forme qu'ils souhaitent, de tout ou partie des données précitées, ainsi que les traitements

informatiques jugés nécessaires à la vérification de l'exacte perception de la taxe.

§ 3. Le refus de produire ou de fournir les pièces et renseignements visés aux §§ 1 et 2 est puni d'une amende de 25 EUR à 250 EUR.

Art. 204.

§ 1er. Le Roi peut prendre toutes dispositions nécessaires en vue de faire vérifier si les véhicules à moteur se trouvant dans le pays y sont en situation régulière au point de vue des droits à l'importation et des mesures de prohibition, de restriction ou de contrôle applicables à l'importation.

Pour l'application du présent article, il faut entendre par véhicules à moteur, tous moyens de transport, à moteur, par terre ou par eau, à l'exception des bâtiments de mer ou de navigation intérieure visés aux articles 1 et 271 du Livre II du Code de commerce; les remorques routières sont assimilées à des véhicules à moteur.

§ 2. Les dispositions prises en vertu du § 1 peuvent notamment prévoir que l'immatriculation d'un véhicule à moteur ne peut être obtenue ou cesse d'être valable, dans un délai déterminé, si la personne ayant sollicité cette immatriculation n'établit pas la situation régulière du véhicule dans le pays.

§ 3. Les droits à l'importation sont exigibles sur tout véhicule dont la situation régulière dans le pays n'est pas établie au point de vue de ces droits.

L'importateur, le propriétaire, le détenteur et le conducteur du véhicule sont tenus solidairement au paiement.

§ 4. Sans préjudice des peines éventuellement encourues par application d'autres dispositions, est puni d'une amende comprise entre une et deux fois les droits à l'importation applicables au véhicule en cas d'importation ou comprise entre la moitié de la valeur et la valeur totale du véhicule lorsqu'il est soumis, à l'importation, à des mesures de prohibition, de restriction ou de

informatiques jugés nécessaires à la vérification de l'exacte perception de la taxe.

§ 3. Le refus de produire ou de fournir les pièces et renseignements visés aux §§ 1 et 2 est puni d'une amende de 25 **euros** à 250 **euros**.

Art. 204.

§ 1er. Le Roi peut prendre toutes dispositions nécessaires en vue de faire vérifier si les véhicules à moteur se trouvant dans le pays y sont en situation régulière au point de vue des droits à l'importation et des mesures de prohibition, de restriction ou de contrôle applicables à l'importation.

Pour l'application du présent article, il faut entendre par véhicules à moteur, tous moyens de transport, à moteur, par terre ou par eau, à l'exception des bâtiments de mer ou de navigation intérieure visés aux articles 1 et 271 du Livre II du Code de commerce; les remorques routières sont assimilées à des véhicules à moteur.

§ 2. Les dispositions prises en vertu du § 1 peuvent notamment prévoir que l'immatriculation d'un véhicule à moteur ne peut être obtenue ou cesse d'être valable, dans un délai déterminé, si la personne ayant sollicité cette immatriculation n'établit pas la situation régulière du véhicule dans le pays.

§ 3. Les droits à l'importation sont exigibles sur tout véhicule dont la situation régulière dans le pays n'est pas établie au point de vue de ces droits.

L'importateur, le propriétaire, le détenteur et le conducteur du véhicule sont tenus solidairement au paiement.

§ 4. Sans préjudice des peines éventuellement encourues par application d'autres dispositions, est puni d'une amende comprise entre une et deux fois les droits à l'importation applicables au véhicule en cas d'importation ou comprise entre la moitié de la valeur et la valeur totale du véhicule lorsqu'il est soumis, à l'importation, à des mesures de prohibition, de restriction ou de

contrôle, le propriétaire, le détenteur ou le conducteur d'un véhicule à moteur :

1° dont il n'établit pas la situation régulière dans le pays;

2° qui porte une marque d'immatriculation autre que celle qui lui a été attribuée;

3° dont les marques du moteur, du châssis ou de toute autre partie essentielle, figurant sur les documents d'immatriculation ou sur les documents douaniers, ont été enlevées ou modifiées.

Dans tous ces cas, le véhicule est saisi et confisqué, quel qu'en soit le propriétaire.

§ 5. Est punie d'une amende de 125 EUR à 625 EUR toute infraction aux dispositions prises en vertu du § 1er.

§ 6. Le Roi désigne les représentants de l'autorité qui, outre les agents des douanes ou des accises, sont qualifiés pour rechercher et constater les infractions.

Art. 207.

§ 1er. Sous peine d'une amende de 25 EUR à 250 EUR, les industriels et commerçants qui se livrent à la fabrication ou au commerce de produits soumis à des droits d'accise sont tenus, à toute réquisition des agents, de communiquer, sans déplacement, leurs factures, livres et autres documents de comptabilité dont la production serait jugée nécessaire.

§ 2. Le Ministre des Finances détermine les catégories d'agents spécialement qualifiés pour requérir la communication des factures, livres ou documents précités.

Art. 208.

§ 1er. En vue de prévenir la fraude, le Ministre des Finances est autorisé à organiser, d'après les bases qu'il détermine, la surveillance et la réglementation des travaux dans les établissements ou usines dont les produits sont soumis à des droits

contrôle, le propriétaire, le détenteur ou le conducteur d'un véhicule à moteur :

1° dont il n'établit pas la situation régulière dans le pays;

2° qui porte une marque d'immatriculation autre que celle qui lui a été attribuée;

3° dont les marques du moteur, du châssis ou de toute autre partie essentielle, figurant sur les documents d'immatriculation ou sur les documents douaniers, ont été enlevées ou modifiées.

Dans tous ces cas, le véhicule est saisi et confisqué, quel qu'en soit le propriétaire.

§ 5. Est punie d'une amende de 125 **euros** à 625 **euros** toute infraction aux dispositions prises en vertu du § 1er.

§ 6. Le Roi désigne les représentants de l'autorité qui, outre les agents des douanes ou des accises, sont qualifiés pour rechercher et constater les infractions.

Art. 207.

§ 1er. Sous peine d'une amende de 25 **euros** à 250 **euros**, les industriels et commerçants qui se livrent à la fabrication ou au commerce de produits soumis à des droits d'accise sont tenus, à toute réquisition des agents, de communiquer, sans déplacement, leurs factures, livres et autres documents de comptabilité dont la production serait jugée nécessaire.

§ 2. Le Ministre des Finances détermine les catégories d'agents spécialement qualifiés pour requérir la communication des factures, livres ou documents précités.

Art. 208.

§ 1er. En vue de prévenir la fraude, le Ministre des Finances est autorisé à organiser, d'après les bases qu'il détermine, la surveillance et la réglementation des travaux dans les établissements ou usines dont les produits sont soumis à des droits

d'accise ou à une taxe spéciale de consommation. A moins qu'elles ne soient déjà sanctionnées par une autre disposition légale, les infractions aux mesures qu'il arrête sont punies d'une amende de 125 EUR à 625 EUR.

§ 2. Il peut aussi faire rembourser par les intéressés les frais occasionnés par la surveillance de leurs établissements ou usines. Eventuellement ces frais peuvent être recouvrés par voie de contrainte conformément aux dispositions des articles 313 et 314.

Art. 233.

§ 1er. Si, à l'importation par mer, on découvre à l'égard de marchandises en colis que le nombre de colis trouvés à bord ne coïncide pas avec celui porté sur la déclaration générale, le capitaine encourra une amende de 100 EUR pour chaque colis qui manquera à ce nombre, tandis que les colis qui se trouvent en sus du nombre déclaré seront saisis et confisqués. Cette confiscation n'aura cependant pas lieu, si les droits et accises à payer pour les objets formant l'excédent ne surpassent pas la somme de 250 EUR, ni lorsque la déclaration aura été faite au bureau du lieu de déchargement antérieurement à la saisie. Dans ce dernier cas le capitaine encourra une amende de 50 EUR pour chaque colis qu'il aurait omis de comprendre dans la déclaration générale.

§ 2. Pareille amende de 50 euro sera encourue pour chaque colis qui, lors de la déclaration au bureau, ou antérieurement, aurait été reconnu contenir une autre espèce de marchandises que celle désignée par la déclaration générale. Si cette déclaration a eu lieu en conformité des documents ou manifestes, l'amende ne pèsera pas sur le capitaine, mais les marchandises faussement déclarées seront saisies et pourront être confisquées. Les intéressés peuvent toutefois prévenir la confiscation en payant immédiatement ou au plus tard dans l'espace de quatorze jours après la saisie, le montant des droits, des accises et de

d'accise ou à une taxe spéciale de consommation. A moins qu'elles ne soient déjà sanctionnées par une autre disposition légale, les infractions aux mesures qu'il arrête sont punies d'une amende de 125 **euros** à 625 **euros**.

§ 2. Il peut aussi faire rembourser par les intéressés les frais occasionnés par la surveillance de leurs établissements ou usines. Eventuellement ces frais peuvent être recouvrés par voie de contrainte conformément aux dispositions des articles 313 et 314.

Art. 233.

§ 1er. Si, à l'importation par mer, on découvre à l'égard de marchandises en colis que le nombre de colis trouvés à bord ne coïncide pas avec celui porté sur la déclaration générale, le capitaine encourra une amende de 100 **euros** pour chaque colis qui manquera à ce nombre, tandis que les colis qui se trouvent en sus du nombre déclaré seront saisis et confisqués. Cette confiscation n'aura cependant pas lieu, si les droits et accises à payer pour les objets formant l'excédent ne surpassent pas la somme de 250 **euros**, ni lorsque la déclaration aura été faite au bureau du lieu de déchargement antérieurement à la saisie. Dans ce dernier cas le capitaine encourra une amende de 50 **euros** pour chaque colis qu'il aurait omis de comprendre dans la déclaration générale.

§ 2. Pareille amende de 50 **euros** sera encourue pour chaque colis qui, lors de la déclaration au bureau, ou antérieurement, aurait été reconnu contenir une autre espèce de marchandises que celle désignée par la déclaration générale. Si cette déclaration a eu lieu en conformité des documents ou manifestes, l'amende ne pèsera pas sur le capitaine, mais les marchandises faussement déclarées seront saisies et pourront être confisquées. Les intéressés peuvent toutefois prévenir la confiscation en payant immédiatement ou au plus tard dans l'espace de quatorze jours après la saisie, le

l'amende, ainsi que des frais occasionnés par la saisie. Aucune amende n'est encourue lorsque les différentes parties déclarées en détail correspondent à la déclaration générale.

Art. 235.

§ 1er. Tout déchargement ou chargement opéré sans le document requis, entraîne la saisie et la confiscation des marchandises chargées ou déchargées; et contre le capitaine ou transporteur contrevenant une amende comprise entre cinq et dix fois les droits et accises sur les mêmes marchandises.

§ 2. Tout déchargement ou chargement fait en vertu de document obtenu à cet effet, mais sans qu'il constate par l'annotation des agents lors de la vérification, apposée sur ce document, que l'opération a eu lieu en leur présence, ou qu'ils en ont été prévenus, ainsi que tout allègement ou enlèvement de bord avec document, mais opéré d'une manière différente de celle prescrite par la présente loi emporte pour le capitaine ou transporteur une amende égale à celle prévue au § 1er. Ensuite les marchandises subiront une exacte et stricte vérification et pourront à cette fin être déplacées et retenues pendant la durée de temps nécessaire.

§ 3. Les transporteurs encourront une amende de 25 euro pour chaque colis de marchandises, ou tête de bétail, dont il effectueront le transport en vertu d'un document qui n'aura pas été, au préalable, signé par les agents, pour preuve que la vérification a eu lieu.

Art. 240.

Si, sans avoir obtenu la permission mentionnée à l'article 152, on charge des marchandises sur des navires sortants, pour être déchargées à l'intérieur; du pays; ou si l'on en charge dans des navires entrants après qu'ils ont dépassé le premier bureau,

montant des droits, des accises et de l'amende, ainsi que des frais occasionnés par la saisie. Aucune amende n'est encourue lorsque les différentes parties déclarées en détail correspondent à la déclaration générale.

Art. 235.

§ 1er. Tout déchargement ou chargement opéré sans le document requis, entraîne la saisie et la confiscation des marchandises chargées ou déchargées; et contre le capitaine ou transporteur contrevenant une amende comprise entre cinq et dix fois les droits et accises sur les mêmes marchandises.

§ 2. Tout déchargement ou chargement fait en vertu de document obtenu à cet effet, mais sans qu'il constate par l'annotation des agents lors de la vérification, apposée sur ce document, que l'opération a eu lieu en leur présence, ou qu'ils en ont été prévenus, ainsi que tout allègement ou enlèvement de bord avec document, mais opéré d'une manière différente de celle prescrite par la présente loi emporte pour le capitaine ou transporteur une amende égale à celle prévue au § 1er. Ensuite les marchandises subiront une exacte et stricte vérification et pourront à cette fin être déplacées et retenues pendant la durée de temps nécessaire.

§ 3. Les transporteurs encourront une amende de 25 **euros** pour chaque colis de marchandises, ou tête de bétail, **dont ils** effectueront le transport en vertu d'un document qui n'aura pas été, au préalable, signé par les agents, pour preuve que la vérification a eu lieu.

Art. 240.

Si, sans avoir obtenu la permission mentionnée à l'article 152, on charge des marchandises sur des navires sortants, pour être déchargées à l'intérieur; du pays; ou si l'on en charge dans des navires entrants après qu'ils ont dépassé le premier bureau,

ou sur des allèges qui sont encore à décharger, les marchandises ainsi chargées seront saisies et confisquées, et une amende de 100 euro sera infligée au capitaine si les marchandises sont en vrac, et de 25 euro pour chaque colis, si elles sont transportées en colis.

Art. 241.

§ 1er. En cas d'importation de toute espèce, les documents requis doivent constamment accompagner les marchandises jusqu'à leur arrivée au lieu du déchargement définitif ou à l'entrepôt, et jusqu'à ce que la vérification en ait eu lieu; ils doivent également les accompagner en cas d'exportation et de transit, à l'effet d'être, pendant la route, immédiatement représentés à toute réquisition des agents pour en faire la vérification.

§ 2. Si néanmoins, en cas de saisie pour défaut de document, et par conséquent en vertu de l'article 224, il est prouvé, au plus tard dans les quatorze jours suivants, au conseiller général désigné pour l'administration en charge des contentieux dans le ressort duquel elle a été constatée, qu'antérieurement à la saisie, le dédouanement ou la déclaration des marchandises a réellement eu lieu et qu'un document y relatif a été délivré, il sera donné mainlevée de la saisie pour le montant des frais, et le capitaine ou transporteur, n'encourra qu'une amende de 25 euro, pour chaque document qui manquera.

§ 3. Lorsque cette preuve ne pourra pas être établie à l'égard de quelques articles en particulier, ou de quelques colis seulement, d'une cargaison ou d'un chargement quelconque, le capitaine ou transporteur encourra une amende comprise entre cinq et dix fois les droits et accises sur les marchandises non déclarées et cette partie de la cargaison ou du chargement sera saisie et confisquée, tandis que les dispositions des articles 233 et 234 demeurent spécialement

ou sur des allèges qui sont encore à décharger, les marchandises ainsi chargées seront saisies et **confisquées**, et une amende de 100 **euros** sera infligée au capitaine si les marchandises sont en vrac, et de 25 **euros** pour chaque colis, si elles sont **transportées** en colis.

Art. 241.

§ 1er. En cas d'importation de toute espèce, les documents requis doivent constamment accompagner les marchandises jusqu'à leur arrivée au lieu du déchargement définitif ou à l'entrepôt, et jusqu'à ce que la vérification en ait eu lieu; ils doivent également les accompagner en cas d'exportation et de transit, à l'effet d'être, pendant la route, immédiatement représentés à toute réquisition des agents pour en faire la vérification.

§ 2. Si néanmoins, en cas de saisie pour défaut de document, et par conséquent en vertu de l'article 224, il est prouvé, au plus tard dans les quatorze jours suivants, au conseiller général désigné pour l'administration en charge des contentieux dans le ressort duquel elle a été constatée, qu'antérieurement à la saisie, le dédouanement ou la déclaration des marchandises a réellement eu lieu et qu'un document y relatif a été délivré, il sera donné mainlevée de la saisie pour le montant des frais, et le capitaine ou transporteur, n'encourra qu'une amende de 25 **euros**, pour chaque document qui manquera.

§ 3. Lorsque cette preuve ne pourra pas être établie à l'égard de quelques articles en particulier, ou de quelques colis seulement, d'une cargaison ou d'un chargement quelconque, le capitaine ou transporteur encourra une amende comprise entre cinq et dix fois les droits et accises sur les marchandises non déclarées et cette partie de la cargaison ou du chargement sera saisie et confisquée, tandis que les dispositions des articles 233 et 234 demeurent spécialement

applicables pour le cas de déclaration générale faite à l'importation par mer.

Art. 243.

Lorsque des marchandises que l'on importe ou exporte par terre, ou transporte dans l'intérieur, accompagnées de documents, sont trouvées hors des routes désignées ou des chemins mentionnés dans les documents, le transporteur encourra de ce chef une amende de 50 EUR.

Art. 244.

Les transporteurs et déclarants qui, à la sortie, négligeront d'exhiber et de remettre au dernier bureau, pour être vérifiés et retirés, les documents relatifs aux marchandises qu'ils transportent, encourront une amende de 50 EUR pour chaque document retenu.

Art. 254.

L'établissement ou l'organisation, ainsi que l'agrandissement ou la diminution de quelque fabrique, sans information préalable, ou sans en avoir obtenu la permission requise, dans les cas où l'établissement, l'augmentation ou la diminution ne peut avoir lieu sans information ou permission spéciale, selon les dispositions des lois, seront punis d'une amende de 400 euro à charge du fabricant contrevenant; en outre, dans le premier cas, les fabriques ainsi établies ou organisées seront démolies, et dans les deux autres cas, le tout sera remis dans le même état qu'auparavant.

Art. 255.

Les fabricants ou autres personnes qui ont en leur possession des chaudières, des cuves, des bacs, des ustensiles ou des instruments sur lesquels il aura été apposé des scellés par les agents, conformément aux lois, sont spécialement obligés de veiller à ce que les scelles ne soient ni brisés ou altérés, ni ôtés;

applicables pour le cas de déclaration générale faite à l'importation par mer.

Art. 243.

Lorsque des marchandises que l'on importe ou exporte par terre, ou transporte dans l'intérieur, accompagnées de documents, sont trouvées hors des routes désignées ou des chemins mentionnés dans les documents, le transporteur encourra de ce chef une amende de 50 **euros**.

Art. 244.

Les transporteurs et déclarants qui, à la sortie, négligeront d'exhiber et de remettre au dernier bureau, pour être vérifiés et retirés, les documents relatifs aux marchandises qu'ils transportent, encourront une amende de 50 **euros** pour chaque document retenu.

Art. 254.

L'établissement ou l'organisation, ainsi que l'agrandissement ou la diminution de quelque fabrique, sans information préalable, ou sans en avoir obtenu la permission requise, dans les cas où l'établissement, l'augmentation ou la diminution ne peut avoir lieu sans information ou permission spéciale, selon les dispositions des lois, seront punis d'une amende de 400 **euros** à charge du fabricant contrevenant; en outre, dans le premier cas, les fabriques ainsi établies ou organisées seront démolies, et dans les deux autres cas, le tout sera remis dans le même état qu'auparavant.

Art. 255.

Les fabricants ou autres personnes qui ont en leur possession des chaudières, des cuves, des bacs, des ustensiles ou des instruments sur lesquels il aura été apposé des scellés par les agents, conformément aux lois, sont spécialement obligés de veiller à ce que les scelles ne soient ni brisés ou altérés, ni ôtés;

le bris ou l'altération des scellés leur fera encourir une amende égale à celle fixée par la loi contre l'emploi frauduleux de l'instrument auquel les scellés étaient apposés, sauf dans le cas où l'instrument scellé n'ait, à cause de sa nature ou destination pas servi, ou n'ait pas pu servir à frauder les accises du Trésor, et alors on n'appliquera qu'une amende de 25 EUR.

Art. 257.

§ 1er. Lorsqu'un document de transit, de franchise temporaire ou provisoire des droits, d'expédition sur entrepôt ou sur magasin de dépôt temporaire, d'exportation avec décharge de l'accise ou tout autre document de douane ou d'accise dont l'apurement ou la représentation au bureau de délivrance est prescrit, n'est pas représenté ou apuré à ce bureau dans le délai déterminé ou y est représenté non revêtu de la décharge requise ou d'une mention équivalente, le titulaire ou le cessionnaire du document encourt une amende de 125 EUR à 375 EUR sans préjudice du paiement des droits applicables aux marchandises reprises au document et en outre - s'il s'agit de marchandises étrangères qui, à l'entrée, sont soumises à une mesure de prohibition, de restriction ou de contrôle - du paiement d'un montant compris entre la moitié de la valeur des marchandises et la valeur totale des marchandises.

§ 2. Dans les mêmes hypothèses, si l'expédition de marchandises est faite sous escorte des agents du chemin de fer, l'amende de 125 EUR à 375 EUR est mise à la charge des administrations, compagnies ou sociétés des chemins de fer, sauf leur recours contre qui de droit.

§ 3. Quiconque donne ou tente de donner, sans autorisation préalable de l'Administration générale des douanes et accises, aux marchandises faisant l'objet de documents de douane visés au § 1, une destination autre que celle qui y est expressément indiquée, est puni des peines prévues, suivant le cas, par l'article 157, les

le bris ou l'altération des scellés leur fera encourir une amende égale à celle fixée par la loi contre l'emploi frauduleux de l'instrument auquel les scellés étaient apposés, sauf dans le cas où l'instrument scellé n'ait, à cause de sa nature ou destination pas servi, ou n'ait pas pu servir à frauder les accises du Trésor, et alors on n'appliquera qu'une amende de 25 **euros**.

Art. 257.

§ 1er. Lorsqu'un document de transit, de franchise temporaire ou provisoire des droits, d'expédition sur entrepôt ou sur magasin de dépôt temporaire, d'exportation avec décharge de l'accise ou tout autre document de douane ou d'accise dont l'apurement ou la représentation au bureau de délivrance est prescrit, n'est pas représenté ou apuré à ce bureau dans le délai déterminé ou y est représenté non revêtu de la décharge requise ou d'une mention équivalente, le titulaire ou le cessionnaire du document encourt une amende de 125 **euros** à 375 **euros** sans préjudice du paiement des droits applicables aux marchandises reprises au document et en outre - s'il s'agit de marchandises étrangères qui, à l'entrée, sont soumises à une mesure de prohibition, de restriction ou de contrôle - du paiement d'un montant compris entre la moitié de la valeur des marchandises et la valeur totale des marchandises.

§ 2. Dans les mêmes hypothèses, si l'expédition de marchandises est faite sous escorte des agents du chemin de fer, l'amende de 125 **euros** à 375 **euros** est mise à la charge des administrations, compagnies ou sociétés des chemins de fer, sauf leur recours contre qui de droit.

§ 3. Quiconque donne ou tente de donner, sans autorisation préalable de l'Administration générale des douanes et accises, aux marchandises faisant l'objet de documents de douane visés au § 1, une destination autre que celle qui y est expressément indiquée, est puni des peines prévues, suivant le cas, par l'article 157, les

articles 220 à 225, 227 et 277 ou par l'article 231.

Art. 259.

Est puni d'une amende de 250 EUR à 625 EUR, sans qu'elle puisse être inférieure au décuple des droits et taxes éventuellement éludés :

1° celui qui, dans l'intention de tromper la douane, produit ou fait produire des documents faux, mensongers ou inexacts;

2° celui qui délivre des attestations, factures ou documents faux, mensongers ou inexacts destinés à tromper la douane.

Le contrevenant est puni en outre d'un emprisonnement de huit à trente jours. Lorsque le contrevenant a gravement lésé les intérêts financiers de l'Union européenne, il est puni d'un emprisonnement de 4 mois à 5 ans.

Les intérêts financiers de l'Union européenne doivent en tout cas être considérés comme gravement lésés lorsque le préjudice se monte à plus de 100.000 euros.

Art. 260.

Sans préjudice de l'application des peines prévues par le Code pénal, est puni d'une amende de 250 EUR à 625 EUR, celui qui établit, fait établir, procure ou utilise une facture, un certificat ou tout autre document faux ou inexact, dans le but de tromper les autorités douanières d'un pays étranger ou en vue d'y obtenir indûment un régime préférentiel en matière de droits de douane, de droits d'accise, de prélèvements ou de restitutions.

Art. 261.

Sont punies d'une amende de 125 EUR à 1.250 EUR, pour autant qu'elles ne soient pas réprimées par une autre sanction en

articles 220 à 225, 227 et 277 ou par l'article 231.

Art. 259.

Est puni d'une amende de 250 **euros** à 625 **euros**, sans qu'elle puisse être inférieure au décuple des droits et taxes éventuellement éludés :

1° celui qui, dans l'intention de tromper la douane, produit ou fait produire des documents faux, mensongers ou inexacts;

2° celui qui délivre des attestations, factures ou documents faux, mensongers ou inexacts destinés à tromper la douane.

Le contrevenant est puni en outre d'un emprisonnement de huit à trente jours. Lorsque le contrevenant a gravement lésé les intérêts financiers de l'Union européenne, il est puni d'un emprisonnement de 4 mois à 5 ans.

Les intérêts financiers de l'Union européenne doivent en tout cas être considérés comme gravement lésés lorsque le préjudice se monte à plus de 100.000 euros.

Art. 260.

Sans préjudice de l'application des peines prévues par le Code pénal, est puni d'une amende de 250 **euros** à 625 **euros**, celui qui établit, fait établir, procure ou utilise une facture, un certificat ou tout autre document faux ou inexact, dans le but de tromper les autorités douanières d'un pays étranger ou en vue d'y obtenir indûment un régime préférentiel en matière de droits de douane, de droits d'accise, de prélèvements ou de restitutions.

Art. 261.

Sont punies d'une amende de 125 **euros** à 1.250 **euros**, pour autant qu'elles ne soient pas réprimées par une autre sanction en

matière de douane et d'accise, les infractions :

- aux règlements et décisions de caractère général du Conseil ou de la Commission de l'Union européenne;
- aux arrêtés pris par application de l'article 11, § 1er;
- d'une manière générale, aux lois et arrêtés en matière de douane et d'accise.

Les marchandises faisant l'objet de ces infractions sont saisies et confisquées.

Art. 261/2.

Les peines prévus par les lois en matière de douane et accises ne sont pas applicables :

- 1° à l'agent en douane qui se trouve dans le cas déterminé par l'article 135;
- 2° à celui qui signale spontanément la fraude ou l'irrégularité au Ministre des Finances ou à son délégué et acquitte le supplément des droits et des droits d'accise dus.

Art. 271.

Le prévenu, étant présent à la saisie, sera invité à assister aussi à la rédaction du procès-verbal et à le signer s'il le désire, et en recevoir immédiatement une copie; en cas d'absence, une copie du procès-verbal est envoyée au prévenu par lettre recommandée à la poste.

Art. 277.

§ 1er. Toute saisie de marchandises à charge d'inconnus sera valable sans jugement si, dans un délai de trente jours à partir de la clôture du procès-verbal, le propriétaire des marchandises ne les a pas revendiquées par lettre recommandée adressée au conseiller général désigné pour l'administration en

matière de douane et d'accise, les infractions :

- aux règlements et décisions de caractère général du Conseil ou de la Commission de l'Union européenne;
- aux arrêtés pris par application de l'article 11, § 1er;
- d'une manière générale, aux lois et arrêtés en matière de douane et d'accise.

Les marchandises faisant l'objet de ces infractions sont saisies et confisquées.

Art. 261/2.

Les peines **prévues** par les lois en matière de douane et accises ne sont pas applicables :

- 1° à l'agent en douane qui se trouve dans le cas déterminé par l'article 135;
- 2° à celui qui signale spontanément la fraude ou l'irrégularité au Ministre des Finances ou à son délégué et acquitte le supplément des droits et des droits d'accise dus.

Art. 271.

Le contrevenant, présent au moment de la déclaration en contravention, sera invité à assister aussi à la rédaction du procès-verbal et à le signer s'il le désire, et en recevoir immédiatement une copie ; en cas d'absence, une copie du procès-verbal est envoyée au contrevenant par lettre recommandée à la poste.

Art. 277.

§ 1er. Toute saisie de marchandises à charge d'inconnus sera valable sans jugement si, dans un délai de trente jours à partir de la clôture du procès-verbal, le propriétaire des marchandises ne les a pas revendiquées par lettre recommandée adressée au conseiller général désigné pour l'administration en

charge des contentieux dans le ressort duquel la saisie a eu lieu.

§ 2. Seront de même valables sans jugement, les saisies régulièrement faites à charge de personnes connues pourvu que la valeur de la marchandise ne dépasse pas 250 EUR et que l'administration ne réclame pas contre le propriétaire de la marchandise l'application d'une peine d'emprisonnement ou d'une amende.

Art. 281.

§ 1er. Toutes actions du chef de contraventions, fraudes ou délits, contre lesquels les lois en matière de douanes et accises prononcent des peines seront portées en première instance devant les tribunaux correctionnels, et, en cas d'appel, devant la cour d'appel du ressort, pour y être instruites et jugées conformément au Code d'instruction criminelle.

§ 2. Toutes celles des actions susmentionnées qui tendent à l'application d'amendes, de confiscations, ou à la fermeture de fabriques ou usines, seront intentées et poursuivies par l'administration ou en son nom devant lesdits tribunaux, lesquels, en tout cas, ne prononceront sur ces affaires qu'après avoir entendu les conclusions du ministère public. Toutefois, sur la demande écrite qui lui en est faite par un fonctionnaire de l'Administration générale des douanes et accises ayant au moins le grade de conseiller général désigné pour l'administration en charge des contentieux, le ministère public peut requérir le juge d'instruction d'informer, l'exercice de l'action publique restant pour le surplus réservé à l'administration.

§ 3. Dans les cas qu'un même fait de transgression aux lois précitées donne lieu à deux actions différentes, dont l'une doit être intentée par le ministère public et l'autre par l'administration ou en son nom, ces actions seront instruites simultanément, et il y sera statué par un seul et même jugement; mais, dans ces cas, le ministère public n'agira pas

charge des contentieux dans le ressort duquel la saisie a eu lieu.

§ 2. Seront de même valables sans jugement, les saisies régulièrement faites à charge de personnes connues pourvu que la valeur de la marchandise ne dépasse pas 250 **euros** et que l'administration ne réclame pas contre le propriétaire de la marchandise l'application d'une peine d'emprisonnement ou d'une amende.

Art. 281.

§ 1er. Toutes actions du chef de contraventions, fraudes ou délits, contre lesquels les lois en matière de douanes et accises prononcent des peines seront portées en première instance devant les tribunaux correctionnels, et, en cas d'appel, devant la cour d'appel du ressort, pour y être instruites et jugées conformément au Code d'instruction criminelle.

§ 2. Toutes celles des actions susmentionnées qui tendent à l'application d'amendes, de confiscations, ou à la fermeture de fabriques ou usines, seront intentées et poursuivies par l'administration ou en son nom devant lesdits tribunaux, lesquels, en tout cas, ne prononceront sur ces affaires qu'après avoir entendu les conclusions du ministère public. Toutefois, sur la demande écrite qui lui en est faite par un fonctionnaire de l'Administration générale des douanes et accises ayant au moins le grade de conseiller général désigné pour l'administration en charge des contentieux, le ministère public peut requérir le juge d'instruction d'informer, l'exercice de l'action publique restant pour le surplus réservé à l'administration.

§ 3. Dans les cas qu'un même fait de transgression aux lois précitées donne lieu à deux actions différentes, dont l'une doit être intentée par le ministère public et l'autre par l'administration ou en son nom, ces actions seront instruites simultanément, et il y sera statué par un seul et même jugement; mais, dans ces cas, le ministère public n'agira pas

avant que l'administration ait, de son côté, porté plainte ou intenté l'action.

§ 4. En recherchant les crimes et délits visés à l'article 8, § 1er, 5°, de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers, le conseiller-général désigné pour l'administration en charge des contentieux peut, par une décision écrite et motivée, charger un agent des douanes et accises, de requérir l'UIP afin de communiquer les données des passagers conformément à l'article 27 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers.

La motivation de la décision reflète le caractère proportionnel eu égard à la protection des données à caractère personnel et subsidiaire à tout autre devoir d'enquête.

La décision et sa motivation sont notifiée à l'Organe de contrôle de l'information policière visé à l'article 71 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

L'Organe de contrôle de l'information policière interdit au conseiller-général désigné pour l'administration en charge des contentieux d'exploiter les données recueillies dans des conditions qui ne respectent pas les conditions légales.

Chapitre XXVI - Cautionnements, crédits et paiements.

Art. 286.

Tous les cautionnements exigés par la loi de ceux qui importent, ou autres contribuables, seront fournis à la satisfaction du receveur, lequel est responsable du montant du cautionnement.

Art. 287.

avant que l'administration ait, de son côté, porté plainte ou intenté l'action.

§ 4. En recherchant les crimes et délits visés à l'article 8, § 1er, 5°, de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers, le conseiller-général désigné pour l'administration en charge des contentieux peut, par une décision écrite et motivée, charger un agent des douanes et accises, de requérir l'UIP afin de communiquer les données des passagers conformément à l'article 27 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers.

La motivation de la décision reflète le caractère proportionnel eu égard à la protection des données à caractère personnel et subsidiaire à tout autre devoir d'enquête.

La décision et sa motivation sont **notifiées** à l'Organe de contrôle de l'information policière visé à l'article 71 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

L'Organe de contrôle de l'information policière interdit au conseiller-général désigné pour l'administration en charge des contentieux d'exploiter les données recueillies dans des conditions qui ne respectent pas les conditions légales.

Chapitre XXVI - **Garanties**, crédits et paiements.

Art. 286.

Toutes les garanties exigées par la loi de ceux qui importent, ou autres contribuables, seront fournies à la satisfaction du receveur, lequel est responsable du montant de la garantie.

Art. 287.

Les cautionnements pourront être fournis de quatre manières :

1° par cautionnement en numéraire;

2° par cautionnement en immeubles;

3° par des inscriptions au grand-livre de la dette publique de l'Etat;

4° par cautionnement personnel.

Art. 288.

§ 1er. Le premier et le quatrième de ces modes seront seuls appliqués aux cautionnements exigés pour garantir un acte déterminé, tel que pour les marchandises importées par terre, leur transport ou livraison au lieu du déchargement ou à l'entrepôt, pour celles expédiées en transit, pour leur réexportation, pour le transport intérieur des marchandises non sujettes aux accises, leur arrivée au lieu de la destination, et tout autre transport ou expédition semblable; lesquels cautionnements seront en même temps recouvrables pour telle partie de marchandises qui sera reconnue avoir été livrée, réexportée ou transportée en moins que la quantité mentionnée dans les documents.

§ 2. Les quatre modes de cautionnement sont applicables au cautionnement pour crédit à termes, pour crédit permanent ou pour l'exercice continu d'un état ou profession.

Art. 289.

Dans les cas mentionnés à l'article 288, § 1, le cautionnement en numéraire consistera en une consignation en espèces des sommes qui seraient dues au bureau du receveur où le cautionnement doit être fourni; l'admission du cautionnement personnel, si les intéressés préfèrent ce mode, sera entièrement et exclusivement à la décision du receveur.

Les garanties pourront être fournies de quatre manières :

1° par garantie en numéraire ;

2° par garantie en immeubles ;

3° par des inscriptions au grand-livre de la dette publique de l'Etat ;

4° par garantie personnelle.

Art. 288.

§ 1er. Le premier et le quatrième de ces modes seront seuls appliqués aux **garanties exigées** pour garantir un acte déterminé, tel que pour les marchandises importées par terre, leur transport ou livraison au lieu du déchargement ou à l'entrepôt, pour celles expédiées en transit, pour leur réexportation, pour le transport intérieur des marchandises non sujettes aux accises, leur arrivée au lieu de la destination, et tout autre transport ou expédition semblable; **lesquelles garanties** seront en même temps recouvrables pour telle partie de marchandises qui sera reconnue avoir été livrée, réexportée ou transportée en moins que la quantité mentionnée dans les documents.

§ 2. Les quatre modes de **garantie** sont applicables **à la garantie** pour crédit à termes, pour crédit permanent ou pour l'exercice continu d'un état ou profession.

Art. 289.

Dans les cas mentionnés à l'article 288, § 1, **la garantie** en numéraire consistera en une consignation en espèces des sommes qui seraient dues au bureau du receveur où **la garantie doit être fournie**; l'admission **de la garantie personnelle** si les intéressés préfèrent ce mode, sera entièrement et exclusivement à la décision du receveur.

Art. 290.

S'il s'agit du cautionnement continu, le montant de la caution en numéraire, si ce mode est préféré par les intéressés, sera versé à la Caisse des Dépôts et Consignations, avec jouissance d'un intérêt fixé par la loi budgétaire.

Art. 291.

A l'égard du cautionnement en immeubles, on devra observer :

- 1° que les biens ou propriétés soient situés dans le royaume;
- 2° que leur valeur soit dûment constatée et qu'elle excède d'un dixième le montant du cautionnement à fournir;
- 3° que les biens soient francs et libres de toutes charges, à moins d'une exception accordée par l'administration dans des cas particuliers;
- 4° que les propriétés bâties soient assurées pour dommage d'incendie;
- 5° qu'en cas de diminution de la valeur des biens, il soit suppléé au cautionnement.

Art. 292.

§ 1er. Si le cautionnement consiste en inscriptions au grand-livre de l'Etat, elles seront affectées d'après le mode établi par la direction du grand-livre, et reçues suivant la valeur portée au prix courant mensuel publié pour le paiement du droit de succession; bien entendu que cette valeur devra néanmoins excéder de 20 pc le montant du cautionnement, et que celui-ci devra être augmenté, dès que ce surplus, par une baisse dans le prix des inscriptions, se trouvera réduit au-dessous de 10 pc du montant du cautionnement.

Art. 290.

S'il s'agit **de la garantie continue**, le montant de la caution en numéraire, si ce mode est préféré par les intéressés, sera versé à la Caisse des Dépôts et Consignations, avec jouissance d'un intérêt fixé par la loi budgétaire.

Art. 291.

A l'égard **de la garantie** en immeubles, on devra observer :

- 1° que les biens ou propriétés soient situés dans le royaume;
- 2° que leur valeur soit dûment constatée et qu'elle excède d'un dixième le montant **de la garantie** à fournir;
- 3° que les biens soient francs et libres de toutes charges, à moins d'une exception accordée par l'administration dans des cas particuliers;
- 4° que les propriétés bâties soient assurées pour dommage d'incendie;
- 5° qu'en cas de diminution de la valeur des biens, il soit suppléé **à la garantie**.

Art. 292.

§ 1er. Si **la garantie** consiste en inscriptions au grand-livre de l'Etat, elles seront affectées d'après le mode établi par la direction du grand-livre, et reçues suivant la valeur portée au prix courant mensuel publié pour le paiement du droit de succession; bien entendu que cette valeur devra néanmoins excéder de 20 pc le montant **de la garantie**, et que celui-ci devra être augmenté, dès que ce surplus, par une baisse dans le prix des inscriptions, se trouvera réduit au-dessous de 10 pc du montant **de la garantie**.

§ 2. Si le supplément n'est pas fourni dans les huit jours après qu'il aura été demandé,

§ 2. Si le supplément n'est pas fourni dans les huit jours après qu'il aura été demandé, l'administration est autorisée à faire vendre les inscriptions.

Art. 294.

A l'égard des cautionnements personnels qui se montent au delà de 300 EUR, et qui ne sont point compris dans les exceptions mentionnées à l'article 288, § 1, il est exigé :

- 1° que l'acte soit passé devant notaire;
- 2° que celui qui se porte caution soit domicilié dans la province où le cautionnement doit être fourni;
- 3° qu'il ne remplisse pas une place, ou n'exerce pas un genre d'industrie qui le rende comptable envers le Trésor, ou pour lequel il a un compte ouvert avec le Gouvernement;
- 4° qu'il soit justifié de la solvabilité du cautionnaire par un acte de l'administration communale, qui devra être renouvelé tous les trois ans, et pourra même, à la réquisition du receveur, être renouvelé tous les ans;
- 5° que le cautionnement ne pourra être révoqué que par écrit, et que cette révocation ne pourra avoir d'effet qu'un mois après la signification de l'acte relatif à cette révocation;
- 6° qu'en cas de décès des cautions, le cautionnement restera affecté pendant la durée de trente jours, qui suivront celui auquel les héritiers de la caution auront donné connaissance de son décès au receveur.

Art. 295.

Le montant des cautionnements sera basé sur l'intégralité de la somme pour laquelle la garantie est fournie, et non sur le principal seulement.

Art. 296.

l'administration est autorisée à faire vendre les inscriptions.

Art. 294.

A l'égard **des garanties personnelles** qui se montent au delà de 300 **euros**, et qui ne sont point compris dans les exceptions mentionnées à l'article 288, § 1, il est exigé :

- 1° que l'acte soit passé devant notaire;
- 2° que celui qui se porte caution soit domicilié dans la province où **la garantie doit être fournie**;
- 3° qu'il ne remplisse pas une place, ou n'exerce pas un genre d'industrie qui le rende comptable envers le Trésor, ou pour lequel il a un compte ouvert avec le Gouvernement;
- 4° qu'il soit justifié de la solvabilité du cautionnaire par un acte de l'administration communale, qui devra être renouvelé tous les trois ans, et pourra même, à la réquisition du receveur, être renouvelé tous les ans;
- 5° que **les garanties ne pourront être révoquées** que par écrit, et que cette révocation ne pourra avoir d'effet qu'un mois après la signification de l'acte relatif à cette révocation;
- 6° qu'en cas de décès des cautions, **la garantie restera affectée** pendant la durée de trente jours, qui suivront celui auquel les héritiers de la caution auront donné connaissance de son décès au receveur.

Art. 295.

Le montant des **garanties** sera basé sur l'intégralité de la somme pour laquelle la garantie est fournie, et non sur le principal seulement.

Art. 296.

Les cautionnements à fournir au profit de l'administration seront exempts du droit d'enregistrement.

Art. 297.

Si le receveur et le contribuable n'étaient point d'accord sur la suffisance d'un cautionnement en immeubles ou inscriptions au grand-livre ou, en cas de cautionnement personnel, sur la nature de la justification de solvabilité, l'affaire sera soumise à la décision de l'administration centrale, et, si cette décision est en faveur du redevable, le receveur sera couvert de toute responsabilité ultérieure, pourvu que les poursuites contre les contribuables et leurs cautions aient été entamées et dirigées conformément aux lois.

Art. 302.

Le receveur qui aura reçu le cautionnement ouvrira, à son bureau, avec celui qui jouira d'un crédit pour l'accise, un compte d'entrée et de sortie, soit pour chaque partie de marchandises en particulier, soit en général pour tous les objets entrés et sortis pour son compte pendant l'année entière, et ce, après que l'intéressé se sera obligé, par écrit, à l'acquittement de l'accise pour les marchandises qui seront portées à son dit compte.

Art. 311.

§ 1er. En cas de retard dans le paiement des sommes dues en matière de droits, de droits d'accise ou d'autres impositions recouvrées par l'Administration générale des douanes et accises, il est dû un intérêt de 9,60% l'an.

Cet intérêt n'est pas dû si son montant n'atteint pas 3,75 euros.

§ 2. Le Roi peut adapter ce taux lorsque les fluctuations du taux de l'intérêt pratiqué sur le marché financier le justifient.

Les **garanties** à fournir au profit de l'administration seront **exemptes** du droit d'enregistrement.

Art. 297.

Si le receveur et le contribuable n'étaient point d'accord sur la suffisance **d'une garantie** en immeubles ou inscriptions au grand-livre ou, en cas de **garanties personnelles**, sur la nature de la justification de solvabilité, l'affaire sera soumise à la décision de l'administration centrale, et, si cette décision est en faveur du redevable, le receveur sera couvert de toute responsabilité ultérieure, pourvu que les poursuites contre les contribuables et leurs cautions aient été entamées et dirigées conformément aux lois.

Art. 302.

Le receveur qui aura reçu **la garantie** ouvrira, à son bureau, avec celui qui jouira d'un crédit pour l'accise, un compte d'entrée et de sortie, soit pour chaque partie de marchandises en particulier, soit en général pour tous les objets entrés et sortis pour son compte pendant l'année entière, et ce, après que l'intéressé se sera obligé, par écrit, à l'acquittement de l'accise pour les marchandises qui seront portées à son dit compte.

Art. 311.

En cas de retard de paiement des droits d'accises ou d'autres taxes perçues par l'Administration Générale des Douanes Accises, à l'exception des droits à l'importation et à l'exportation, des intérêts de retard, au taux prévu au deuxième alinéa, sont dus de plein droit.

Par dérogation à l'article 2, paragraphe 2, de la loi du 5 mai 1865 relative au prêt à l'intérêt, fixant le taux d'intérêt en matière fiscale, le taux de l'intérêt de retard est adapté annuellement. Ce taux d'intérêt correspond à la moyenne des indices de

référence J relative aux obligations linéaires à 10 ans des mois d'avril, mai et juin de l'année précédant celle au cours de laquelle le taux est applicable, sans que celui-ci ne puisse être inférieur à 4 p.c., ni supérieur à 10 p.c. Ces indices sont publiés par l'Agence fédérale de la Dette, tels que visés à l'article 8 de l'arrêté royal du 14 septembre 2016 relatif aux coûts, aux taux, à la durée et aux modalités de remboursement des contrats de crédit soumis à l'application du livre VII du Code de droit économique et à la fixation des indices de référence pour les taux d'intérêt variables en matière de crédits hypothécaires et de crédits à la consommation y assimilés.

Le Service public fédéral Finances fait connaître, via un avis au Moniteur belge, au courant du troisième trimestre de chaque année, le taux applicable pour l'année civile qui suit en vertu des dispositions de l'alinéa 2.

L'intérêt de retard est calculé mensuellement sur le total des taxes dues arrondi au multiple inférieur le plus proche de 10 euros. Toute fraction de mois est comptée pour un mois entier.

L'intérêt de retard d'un mois n'est réclamé que s'il atteint 5 euros.

Art. 313.

§ 1er. Les receveurs ont, au nom de l'administration :

- 1° le droit d'exécution parée;
- 2° un privilège sur les biens meubles des redevables de droits ou droits d'accise; ce privilège prend rang immédiatement après les privilèges mentionnés aux articles 19 et 20 de la loi du 16 décembre 1851 sur la revision du régime hypothécaire et à l'article 23 du livre II du Code de commerce;
- 3° une hypothèque légale sur tous les biens immeubles des redevables de droits ou droits d'accise.

Art. 313.

§ 1er. Les receveurs ont, au nom de l'administration :

- 1° le droit d'exécution parée;
- 2° un privilège sur les biens meubles des redevables de droits ou droits d'accise; ce privilège prend rang immédiatement après les privilèges mentionnés aux articles 19 et 20 de la loi du 16 décembre 1851 sur la revision du régime hypothécaire et à l'article 23 du livre II du Code de commerce;
- 3° une hypothèque légale sur tous les biens immeubles des redevables de droits ou droits d'accise.

Ce droit, ce privilège et cette hypothèque sont institués pour le paiement des droits , des droits d'accise et des intérêts de retard éventuellement dus, pour les frais d'emmagasiner, de garde et de vérification des marchandises soumises aux droits, ainsi que pour les frais de recouvrement des sommes dues à l'administration.

§ 2. L'inscription de l'hypothèque légale sera faite par l'Administration générale de la Documentation patrimoniale, sans frais et sous les formalités mentionnées à l'article 89 de la loi du 16 décembre 1851; cependant, pour autant que les redevables auront garanti leur dette, soit en fournissant un cautionnement en numéraire, en biens immeubles ou en inscriptions sur le grand-livre, le privilège et l'hypothèque légale n'auront pas lieu, et dans ce cas les intéressés obtiendront un titre justificatif à cet égard, sur leur demande sauf néanmoins que l'administration sera préférée à tous autres créanciers sur les marchandises qui se trouvent dans les entrepôts au nom de son débiteur.

§ 3. Dans le privilège sur les biens meubles sont compris tous les instruments et ustensiles qui se trouvent dans les fabriques et les usines des redevables, sans distinction à qui en est la propriété, de sorte que l'exécution pourra en être poursuivie comme d'objets mobiliers.

§ 4. —

§ 5. —

Art. 315.

§ 1er. Le conseiller général désigné pour l'administration en charge des contentieux peut, en vertu de l'autorisation du président du tribunal de première instance et à concurrence de la somme fixée par ce magistrat, requérir des inscriptions hypothécaires sur les immeubles de toute personne à charge de qui un procès-verbal régulier a été dressé en qualité d'auteur,

Ce droit, ce privilège et cette hypothèque sont institués pour le paiement des droits , des droits d'accise et des intérêts de retard éventuellement dus, pour les frais d'emmagasiner, de garde et de vérification des marchandises soumises aux droits, ainsi que pour les frais de recouvrement des sommes dues à l'administration.

§ 2. L'inscription de l'hypothèque légale sera faite par l'Administration générale de la Documentation patrimoniale, sans frais et sous les formalités mentionnées à l'article 89 de la loi du 16 décembre 1851; cependant, pour autant que les redevables auront garanti leur dette, soit en fournissant **une garantie** en numéraire, en biens immeubles ou en inscriptions sur le grand-livre, le privilège et l'hypothèque légale n'auront pas lieu, et dans ce cas les intéressés obtiendront un titre justificatif à cet égard, sur leur demande sauf néanmoins que l'administration sera préférée à tous autres créanciers sur les marchandises qui se trouvent dans les entrepôts au nom de son débiteur.

§ 3. Dans le privilège sur les biens meubles sont compris tous les instruments et ustensiles qui se trouvent dans les fabriques et les usines des redevables, sans distinction à qui en est la propriété, de sorte que l'exécution pourra en être poursuivie comme d'objets mobiliers.

§ 4. —

§ 5. —

Art. 315.

§ 1er. Le conseiller général désigné pour l'administration en charge des contentieux peut, en vertu de l'autorisation du président du tribunal de première instance et à concurrence de la somme fixée par ce magistrat, requérir des inscriptions hypothécaires sur les immeubles de toute personne à charge de qui un procès-verbal régulier a été dressé en qualité d'auteur,

coauteur ou complice d'une infraction en matière de douane ou accise.

§ 2. L'autorisation de requérir inscription peut être accordée à concurrence du montant des droits et taxes fraudés, des amendes et des confiscations encourues, pour autant que le total s'en élève à 250 EUR au moins.

Art. 319bis.

§ 1er. Aux fins de recouvrer la taxe due, [l]es conseillers chargés du recouvrement en matière de douanes et accises peuvent demander au point de contact central de la Banque nationale de Belgique les données disponibles visées à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, relatives à un redevable sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général.

§ 2. La même règle est prévue pour les services régionaux et centraux compétents pour le recouvrement de dettes douanières et accisiennes. Cette autorisation est accordé par un fonctionnaire ayant au minimum le grade de conseiller général compétent pour l'Administration Contentieux.

Art. 329.

§ 1er. Le refus concernant la visite, la vérification ou l'exhibition des documents, ainsi que tous autres empêchements apportés à l'exécution des fonctions que les agents exercent en vertu de la loi, seront, indépendamment des peines prononcées contre les voies de fait et les injures, punis d'une amende qui ne pourra être moindre de 25 EUR, ni excéder 125 EUR.

§ 2. Ces chiffres sont quintuplés quand le refus d'exercice est commis par des personnes portant ostensiblement des armes à feu, des matraques, des gourdins ou une arme prohibée quelconque, ou utilisant des

coauteur ou complice d'une infraction en matière de douane ou accise.

§ 2. L'autorisation de requérir inscription peut être accordée à concurrence du montant des droits et taxes fraudés, des amendes et des confiscations encourues, pour autant que le total s'en élève à 250 **euros** au moins.

Art. 319bis.

§ 1er. Aux fins de recouvrer la taxe due, [l]es conseillers chargés du recouvrement en matière de douanes et accises peuvent demander au point de contact central de la Banque nationale de Belgique les données disponibles visées à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, relatives à un redevable sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général.

§ 2. La même règle est prévue pour les services régionaux et centraux compétents pour le recouvrement de dettes douanières et accisiennes. Cette autorisation est **accordée** par un fonctionnaire ayant au minimum le grade de conseiller général compétent pour l'Administration Contentieux.

Art. 329.

§ 1er. Le refus concernant la visite, la vérification ou l'exhibition des documents, ainsi que tous autres empêchements apportés à l'exécution des fonctions que les agents exercent en vertu de la loi, seront, indépendamment des peines prononcées contre les voies de fait et les injures, punis d'une amende qui ne pourra être moindre de 25 **euros**, ni excéder 125 **euros**.

§ 2. Ces chiffres sont quintuplés quand le refus d'exercice est commis par des personnes portant ostensiblement des armes à feu, des matraques, des gourdins ou une arme prohibée quelconque, ou utilisant des

moyens de transport à moteur, ou voyageant en bande de trois individus au moins.

§ 3. L'amende est aussi de 125 EUR à 625 EUR, sans préjudice des peines de droit commun encourues par les délinquants, quand le refus d'exercice s'accompagne de rébellion ou de sévices contre les agents.

moyens de transport à moteur, ou voyageant en bande de trois individus au moins.

§ 3. L'amende est aussi de 125 **euros** à 625 **euros**, sans préjudice des peines de droit commun encourues par les délinquants, quand le refus d'exercice s'accompagne de rébellion ou de sévices contre les agents.

Coördinatie van de artikelen

Basistekst

Basistekst aangepast aan het
wetsontwerp

Algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

Art. 1

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° administratie of douane: hetzij de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, hetzij [de] Federale Overheidsdienst Financiën waarvan ze afhangt;

2° ambtenaren: de ambtenaren der douane en accijnzen, behalve wanneer het gaat om de ambtenaren die speciaal zijn aangewezen in de artikelen 186 en 209;

3° kantoor: het kantoor der douane of der douane en accijnzen;

4° rechten:

a) rechten bij invoer:

1) de douanerechten en heffingen van gelijke werking die bij de invoer van goederen van toepassing zijn;

2) de landbouwheffingen en ander belastingen bij invoer die zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de

Art. 1

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° administratie of douane: hetzij de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, hetzij [de] Federale Overheidsdienst Financiën waarvan ze afhangt;

1°bis douanewetboek van de Unie: de Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie;

2° ambtenaren: de ambtenaren **van de** douane en accijnzen, behalve wanneer het gaat om de ambtenaren die speciaal zijn aangewezen in de artikelen 186 en 209;

3° kantoor: het kantoor **van de** douane of **van de** douane en accijnzen;

4° rechten:

a) rechten bij invoer: zoals bepaald in artikel 5, 20) van het douanewetboek van de Unie;

specifieke regelingen die op bepaalde door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen van toepassing zijn;

b) rechten bij uitvoer:

1) de douanerechten en heffingen van gelijke werking die bij de uitvoer van goederen van toepassing zijn;

2) de landbouwheffingen en andere belastingen bij uitvoer die zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die op bepaalde door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen van toepassing zijn;

4°bis toe te kennen bedragen bij invoer of uitvoer: de bedragen, ingesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, waarvan de toekenning kan worden geëist bij de invoer of de uitvoer van bepaalde goederen;

5° douaneschuld: de op een natuurlijke persoon of rechtspersoon rustende verplichting tot betaling van de rechten bij invoer of de rechten bij uitvoer die uit hoofde van de verordeningen van de instellingen van de Europese Unie van de Europese Gemeenschappen op bepaalde goederen van toepassing zijn;

6° boeking: de inschrijving, in de boeken of met gebruikmaking van enige ander vervangende drager, van het bedrag aan rechten, dat overeenkomt met een douaneschuld;

7° douaneregeling: één van de hierna volgende regelingen:

b) rechten bij uitvoer: zoals bepaald in artikel 5, 21) van het douanewetboek van de Unie.

4°bis toe te kennen bedragen bij invoer of uitvoer: de bedragen, ingesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, waarvan de toekenning kan worden geëist bij de invoer of de uitvoer van bepaalde goederen;

5° douaneschuld: zoals bepaald in artikel 5, 18) van het douanewetboek van de Unie;

6° boeking: de inschrijving, in de boeken of met gebruikmaking van enige ander vervangende drager, van het bedrag aan rechten, dat overeenkomt met een douaneschuld;

- a) het in het vrije verkeer brengen;
- b) de regeling douanevervoer;
- c) de regeling douane-entrepots;
- d) de regeling actieve veredeling;
- e) de regeling behandeling onder douanetoezicht;
- f) de regeling tijdelijke invoer;
- g) de regeling passieve veredeling;
- h) de uitvoer;

8° douanegebied van de Gemeenschap: het gebied bepaald in de verordeningen van de Europese Gemeenschappen;

9° het in het vrije verkeer brengen: de procedure die niet-communautaire goederen de douanestatus van communautaire goederen doet verkrijgen en die de toepassing omvat van de handelspolitieke maatregelen en het vervullen van de andere formaliteiten in verband met de invoer van goederen alsmede de toepassing van de wettelijk verschuldigde rechten bij invoer;

10° goederen: alle voorwerpen, waren, grondstoffen, dieren en in het algemeen alle roerende goederen;

11° accijnsgoederen: goederen die aan de accijns onderworpen zijn;

12° communautaire goederen:

a) goederen die geheel zijn verkregen in het douanegebied van de Gemeenschap, zonder toevoeging van goederen afkomstig uit derde landen of uit gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap;

b) goederen die afkomstig zijn uit landen of gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap en die

7° douaneregeling: één van de regelingen zoals opgenomen in artikel 5, 16) van het douanewetboek van de Unie;

8° douanegebied van de Unie: zoals bepaald in artikel 4 van het douanewetboek van de Unie;

9° in het vrije verkeer brengen: zoals bepaald in de artikelen 201 en 202 van het douanewetboek van de Unie;

10° goederen: alle voorwerpen, waren, grondstoffen, dieren en in het algemeen alle roerende goederen, **met inbegrip van de daaraan verbonden technologie;**

11° accijnsgoederen: goederen die aan de accijns onderworpen zijn;

12° Uniegoederen: zoals bepaald in artikel 5, 23) van het douanewetboek van de Unie;

zich in een Lid-Staat in het vrije verkeer bevinden;

c) goederen die in het douanegebied van de Gemeenschap zijn verkregen, uitgaande van de hetzij uitsluitend in het tweede streepje, hetzij in het eerste streepje bedoelde goederen.

13° douanespoorwegstation: het spoorwegstation waar treinen met bestemming naar of komende van een plaats gelegen buiten het douanegebied van de Europese Unie stoppen;

14° kapitein: dient in deze wet gelezen te worden als de kapitein, gezagvoerder of schipper belast met het varen van een zeeschip of een ander vaartuig;

15° piloot-gezagvoerder: de piloot-gezagvoerder van een luchtvaartuig;

Art. 3/1

De boeking van het bedrag aan rechten en accijns gebeurt door opname in de elektronische databank van het Enig Kantoor der douane en accijnzen of in de boeken van de administratie.

Art. 3/1

De boeking van het bedrag aan rechten en accijns gebeurt door opname in de elektronische databank of in de boeken van de administratie.

Art. 4

De Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen is belast met de inning van de rechten bij invoer bedoeld in artikel 1, 4°, a, 1, van de rechten bij uitvoer bedoeld in artikel 1, 4°, b, 1, en van de accijnzen.

Binnen de beperkingen en volgens de voorwaarden vastgesteld door de Koning, is de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen eveneens bevoegd om de rechten bij invoer te innen bedoeld in artikel 1, 4°, a, 2 en de rechten bij uitvoer bedoeld in artikel 1, 4°, b, 2.

Art. 4

De Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen is belast met de inning van de rechten bij invoer en uitvoer bedoeld in artikel 1, 4° en van de accijnzen.

Art. 5.

De Minister van Financiën of zijn afgevaardigde:

1° beslist over het oprichten, het verplaatsen en het opheffen van de kantoren der douane of der accijnzen en hun hulpkantoren;

2° bepaalt de attributen van bedoelde kantoren en hulpkantoren, met dien verstande dat die attributen tot sommige goederen kunnen worden beperkt;

3° wijst de wegen aan waarlangs de goederen moeten binnenkomen of uitgaan, of welke de goederen onder douanevervoer doorheen de tolkring moeten volgen.

Art. 6.

De Minister van Financiën of zijn afgevaardigde stelt de dagen en uren vast waarop de kantoren en de hulpkantoren der douane of der accijnzen zijn geopend.

Art. 7

§ 1. Het wapenbord der douane en accijnzen zal op een zichtbare plaats boven de deur van het huis, waar het kantoor gehouden wordt, moeten gesteld zijn.

§ 2. De wetten inzake douane en accijnzen zullen te allen tijde op de kantoren moeten voorhanden zijn, ook ten gerieve van de particulieren, die inlichtingen daaromtrent mochten verlangen.

Art. 8

Alle wetsebepalingen betreffende de in- en uitvoer en het douanevervoer van de goederen over water en over land zijn toepasselijk op de in- en uitvoer en douanevervoer door de lucht. Bijzondere reglementsvoorschriften betreffende het

Art. 5.

De Minister van Financiën of zijn afgevaardigde:

1° beslist over het oprichten, het verplaatsen en het opheffen van de kantoren **van de douane of accijnzen** en hun hulpkantoren;

2° bepaalt de attributen van bedoelde kantoren en hulpkantoren, met dien verstande dat die attributen tot sommige goederen kunnen worden beperkt;

3° wijst de wegen aan waarlangs de goederen moeten binnenkomen of uitgaan, of welke de goederen onder douanevervoer doorheen de tolkring moeten volgen.

Art. 6.

De Minister van Financiën of zijn afgevaardigde stelt de dagen en uren vast waarop de kantoren en de hulpkantoren **van de douane of accijnzen** zijn geopend.

Art. 7.

—

Art. 8

Tenzij anders bepaald, zijn alle wetsebepalingen betreffende de in en uitvoer en het douanevervoer van de goederen over water en over land toepasselijk op de in en uitvoer en douanevervoer door de lucht. Bijzondere

luchtverkeer kunnen door de Koning vastgesteld worden.

Art. 9

De Minister van Financiën bepaalt:

1° het model van de drukwerken waarop de aangiften inzake douane en accijnzen worden gesteld;

2° de gevallen waarin deze aangiften dienen te worden opgesteld op drukwerken welke de administratie al dan niet tegen betaling verstrekt.

3° de gegevens die, onverminderd het bepaalde in artikel 139, moeten voorkomen in deze aangiften.

Art. 10

De Koning:

1° mag opleggen dat de gegevens die moeten voorkomen in de aangiften inzake douane in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften worden ingebracht door de aangever;

2° bepaalt de modaliteiten volgens welke de gegevens bedoeld in 1° moeten worden ingebracht in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften;

3° bepaalt de bijzondere formaliteiten die de aangever moet vervullen om ontslagen te worden van de verplichting tot het inbrengen van de gegevens van de aangifte in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften.

De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

reglementsvoorschriften betreffende het luchtverkeer kunnen door de Koning vastgesteld worden.

Art. 9

Onverminderd de Uniewetgeving bepaalt de Koning:

1° het model van de drukwerken waarop de aangiften inzake douane en accijnzen worden gesteld;

2° de gevallen waarin deze aangiften dienen te worden opgesteld op drukwerken welke de administratie al dan niet tegen betaling verstrekt.

3° de gegevens die, onverminderd het bepaalde in artikel 139, moeten voorkomen in deze aangiften.

Art. 10

Onverminderd de Uniewetgeving betreffende het gebruik van elektronische systemen voor de communicatie met de douaneautoriteiten, mag de Koning:

1° opleggen dat de gegevens die moeten voorkomen in de aangiften inzake douane in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften worden ingebracht door de aangever of de douanevertegenwoordiger;

2° de modaliteiten bepalen volgens welke de gegevens bedoeld in 1° moeten worden ingebracht in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften;

3° de bijzondere formaliteiten bepalen die de persoon die de aangifte indient, moet vervullen om ontslagen te worden van de verplichting tot het inbrengen van de gegevens van de aangifte in het geautomatiseerd systeem van de douaneaangiften.

De Koning kan de Minister van Financiën gelasten met de uitvoering van dit artikel.

Art. 13.

§ 1. Met het oog op de vervroegde toepassing van de wijzigingen welke bij hoogdringendheid in de accijnzen moeten worden aangebracht, kan de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit, alle maatregelen voorschrijven, met inbegrip van de voorlopige storting van de accijnzen welke door de wet zullen worden vastgesteld.

De Koning zal bij de Wetgevende Kamers dadelijk, zo zij vergaderd zijn, zo niet bij de opening van de eerstvolgende zittingstijd, een ontwerp van wet indienen strekkende tot het aanbrengen in de accijnzen van de wijzigingen, met het oog waarop bij toepassing van het eerste lid maatregelen zijn genomen.

§ 2. Elke overtreding van de krachtens § 1 getroffen maatregelen wordt gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot drie maanden en met een boete van 250 EUR tot 1.250 EUR.

Bovendien wordt de verbeurdverklaring uitgesproken van de koopwaren welke het voorwerp uitmaken van de overtreding.

§ 3. Elke verhindering van werkzaamheden, elke list welke de bij toepassing van § 1 voorgeschreven opnemings van de koopwaren belemmert, worden gestraft met een boete van 500 EUR tot 5.000 EUR, onverminderd de in voorgaande paragraaf bedoelde gevangenisstraf.

Art. 17

§ 1. Wanneer de douane er, desgevraagd, in toestemt bijzondere prestaties te verstrekken, kan hiervoor, ter compensatie van de kosten van administratie en van bewaking, een retributie worden geheven ten bate van de Staat volgens de modaliteiten en volgens het tarief door de Minister van Financiën te bepalen.

Als bijzondere prestaties worden aangemerkt de prestaties die worden verstrekt ofwel

Art. 13.

§ 1. Met het oog op de vervroegde toepassing van de wijzigingen welke bij hoogdringendheid in de accijnzen moeten worden aangebracht, kan de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit, alle maatregelen voorschrijven, met inbegrip van de voorlopige storting van de accijnzen welke door de wet zullen worden vastgesteld.

De Koning zal bij de Wetgevende Kamers dadelijk, zo zij vergaderd zijn, zo niet bij de opening van de eerstvolgende zittingstijd, een ontwerp van wet indienen strekkende tot het aanbrengen in de accijnzen van de wijzigingen, met het oog waarop bij toepassing van het eerste lid maatregelen zijn genomen.

§ 2. Elke overtreding van de krachtens § 1 getroffen maatregelen wordt gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot drie maanden en met een boete van 250 **euro** tot 1.250 **euro**.

Bovendien wordt de verbeurdverklaring uitgesproken van de koopwaren welke het voorwerp uitmaken van de overtreding.

§ 3. Elke verhindering van werkzaamheden, elke list welke de bij toepassing van § 1 voorgeschreven opnemings van de koopwaren belemmert, worden gestraft met een boete van 500 **euro** tot 5.000 **euro**, onverminderd de in voorgaande paragraaf bedoelde gevangenisstraf.

Art. 17

§ 1. Wanneer de douane er, desgevraagd, in toestemt bijzondere prestaties te verstrekken, kan hiervoor, ter compensatie van de kosten van administratie en van bewaking, een retributie worden geheven ten bate van de Staat volgens de modaliteiten en volgens het tarief door de Minister van Financiën te bepalen.

De prestaties bedoeld in artikel 52, 2 van het douanewetboek van de Unie kunnen

buiten de gewone uren of buiten de gewone emplacements van de normale werkzaamheden van de douane ten gerieve van de handel, ofwel wegens verrichtingen welke niet in de gebruikelijke voorwaarden geschieden of welke bijkomende werkzaamheden meebrengen.

§ 2. Wie van de douane een machtiging of concessie heeft bekomen, welke onderworpen is aan retributie ten bate van de Staat, mag zich derhalve door zijn cliënten geen hogere som doen terugbetalen. Indien de aan de Staat betaalde retributie betrekking heeft op een douaneprestatie, welke verband houdt met verrichtingen ten behoeve van verscheidene cliënten, mag het totaal van de van de cliënten teruggevorderde sommen het beloop van de retributie niet overtreffen.

Bij overtreding van deze bepaling, mag de machtiging of concessie ingetrokken worden door de autoriteit die ze heeft verleend en loopt belanghebbende een geldboete op van 12,50 EUR tot 125 EUR.

Art. 17/1

§ 1. Behoudens wanneer de wettelijke of reglementaire bepalingen anders bepalen, gebeurt de schriftelijke communicatie tussen de administratie en de gebruikers via elektronische weg.

Voor de toepassing van dit artikel omvat het begrip "gebruiker" ook ondernemingen die zich borg stellen voor de betaling van de douane- en accijnsrechten.

Deze elektronische communicatie creëert dezelfde rechtsgevolgen als zou de communicatie op papier zijn gebeurd.

Voor deze communicatie stelt de Federale Overheidsdienst Financiën door middel van een beveiligd elektronisch platform, aan de gebruikers, elektronische diensten ter beschikking die door middel van aangepaste beveiligingstechnieken de oorsprong en de integriteit van de inhoud, de tijdsaanduiding evenals de bewaring van het verzonden bericht garanderen.

als bijzondere prestaties worden aangemerkt. § 2. Wie van de **Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen**

een machtiging of concessie heeft bekomen, welke onderworpen is aan retributie ten bate van de Staat, mag zich derhalve door zijn cliënten geen hogere som doen terugbetalen. Indien de aan de Staat betaalde retributie betrekking heeft op een douaneprestatie, welke verband houdt met verrichtingen ten behoeve van verscheidene cliënten, mag het totaal van de van de cliënten teruggevorderde sommen het beloop van de retributie niet overtreffen.

Bij overtreding van deze bepaling, mag de machtiging of concessie ingetrokken worden door de autoriteit die ze heeft verleend en loopt belanghebbende een geldboete op van 12,50 **euro** tot 125 **euro**.

Art. 17/1

§ 1. Behoudens wanneer de wettelijke of reglementaire bepalingen anders bepalen, gebeurt de schriftelijke communicatie tussen de administratie en de gebruikers via elektronische weg.

Voor de toepassing van dit artikel omvat het begrip "gebruiker" ook ondernemingen die zich borg stellen voor de betaling van de douane- en accijnsrechten.

Deze elektronische communicatie creëert dezelfde rechtsgevolgen als zou de communicatie op papier zijn gebeurd.

Voor deze communicatie stelt de Federale Overheidsdienst Financiën door middel van een beveiligd elektronisch platform, aan de gebruikers, elektronische diensten ter beschikking die door middel van aangepaste beveiligingstechnieken de oorsprong en de integriteit van de inhoud, de tijdsaanduiding evenals de bewaring van het verzonden bericht garanderen.

§ 2. Schriftelijke berichten die in het kader van administratieve doeleinden van een gebruiker worden ontvangen, worden gereproduceerd, geregistreerd en bewaard op het beveiligd elektronisch platform, volgens een informatica- of telegeleidingstechniek.

Het gedigitaliseerd beeld van het ontvangen bericht, verkregen door middel van een informatica- of telegeleidingstechniek, heeft bewijskracht voor zover het de getrouwe en duurzame kopie is van het geschrift waarvan het afkomstig is en het voorzien is van een geavanceerde elektronische zegel dat voldoet aan de eisen vermeld in artikel 36 van de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees parlement en de raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van richtlijn 1999/93/EG.

In dat geval is de vernietiging van het papieren origineel toegestaan.

De Koning of zijn afgevaardigde bepaalt welke papieren documenten moeten worden bewaard, zelfs na digitalisering.

§ 3. Elk schriftelijk bericht dat de administratie naar de gebruiker stuurt in het kader van haar opdrachten wordt elektronisch gegenereerd en ter beschikking gesteld van de gebruiker op het beveiligde elektronische platform.

Wanneer de administratie met de gebruiker communiceert langs de papieren weg, heeft elke materialisatie van een bericht door de administratie verzonden onder gesloten omslag, dezelfde bewijskracht als het elektronische origineel mits het de unieke verwijzing bevat naar een geavanceerd elektronisch zegel dat voldoet aan de eisen bedoeld in paragraaf 2, tweede lid. Elke materialisatie onder gesloten omslag stemt overeen met de inhoud van het elektronisch origineel van het bericht bewaard op het beveiligd elektronisch platform.

§ 4. Onverminderd het bovenstaande, kunnen de met controles en onderzoeken

§ 2. **Elk bericht verzonden onder gesloten omslag** berichten die in het kader van administratieve doeleinden van een gebruiker worden ontvangen, worden gereproduceerd, geregistreerd en bewaard op het beveiligd elektronisch platform, volgens een informatica- of telegeleidingstechniek.

Het gedigitaliseerd beeld van het ontvangen bericht, verkregen door middel van een informatica- of telegeleidingstechniek, heeft bewijskracht voor zover het de getrouwe en duurzame kopie is van het geschrift waarvan het afkomstig is en het voorzien is van een geavanceerde elektronische zegel dat voldoet aan de eisen vermeld in artikel 36 van de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees parlement en de raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van richtlijn 1999/93/EG.

In dat geval is de vernietiging van het papieren origineel toegestaan.

De Koning of zijn afgevaardigde bepaalt welke papieren documenten moeten worden bewaard, zelfs na digitalisering.

§ 3. Elk schriftelijk bericht dat de administratie naar de gebruiker stuurt in het kader van haar opdrachten wordt elektronisch gegenereerd en ter beschikking gesteld van de gebruiker op het beveiligde elektronische platform.

Wanneer de administratie met de gebruiker communiceert langs de papieren weg, heeft elke materialisatie van een bericht door de administratie verzonden onder gesloten omslag, dezelfde bewijskracht als het elektronische origineel mits het de unieke verwijzing bevat naar een geavanceerd elektronisch zegel dat voldoet aan de eisen bedoeld in paragraaf 2, tweede lid. Elke materialisatie onder gesloten omslag stemt overeen met de inhoud van het elektronisch origineel van het bericht bewaard op het beveiligd elektronisch platform.

§ 4. Onverminderd het bovenstaande, kunnen de met controles en onderzoeken

belaste ambtenaren voorzien van hun aanstellingsbewijs, bij de uitoefening van de hun door wettelijke of reglementaire bepalingen toegekende bevoegdheden, voor de welke zij instaan voor de handhaving, elk document dat ter plaatse is opgesteld op papier overmaken.

§ 5. Dit artikel heeft geen gevolgen voor de toepassing van bepalingen van het recht van de Europese Unie of van internationale overeenkomsten.

Art. 18

§ 1. Behoudens andersluidende specifieke bepalingen en onder voorbehoud van het bepaalde in § 2 is de datum die in aanmerking moet worden genomen voor de toepassing van alle bepalingen welke gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen zijn aangegeven, de datum van aanvaarding van de aangifte.

§ 2. Voor zover het recht bij invoer waaraan de goederen zijn onderworpen, één van de rechten is die in artikel 1, 4°, a, zijn vermeld en het tarief van dit recht wordt verlaagd na de datum waarop de aangifte voor het vrije verkeer is aanvaard, doch voordat de goederen zijn vrijgegeven, mag de aangever om de toepassing van dit gunstiger tarief verzoeken.

Deze bepaling is niet van toepassing op goederen die niet kunnen worden vrijgegeven om redenen die uitsluitend aan de aangever te wijten zijn.

Art. 19/2

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder «vrijstelling» de vrijstelling van rechten bij invoer.

Art. 19/3

belaste ambtenaren voorzien van hun aanstellingsbewijs, bij de uitoefening van de hun door wettelijke of reglementaire bepalingen toegekende bevoegdheden, voor de welke zij instaan voor de handhaving, elk document dat ter plaatse is opgesteld op papier overmaken.

§ 5. Dit artikel heeft geen gevolgen voor de toepassing van bepalingen van het recht van de Europese Unie of van internationale overeenkomsten.

Art. 18

Art. 19/2

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder «vrijstelling», de vrijstelling van rechten bij invoer.

Art. 19/3

Tenzij een internationaal verdrag of zetelverdrag anders bepaalt, stelt de Koning:

1° de voorwaarden van toekenning, de praktische aspecten van controle en de kwantitatieve en kwalitatieve beperkingen vast waaraan de in dit hoofdstuk genoemde vrijstellingen zijn onderworpen, met inbegrip van de voorwaarden waaronder van deze vrijstellingen kan worden afgezien;

2° aanvullende bepalingen, voorwaarden en beperkingen (eventueel kwantitatief en kwalitatief) vast voor de toepassing van de vrijstellingen ingesteld door verordeningen van de instellingen van de Europese Unie of door andere bepalingen die kracht van wet hebben, indien voorzien door deze reglementen of bepalingen.

Art. 19/4

De begunstigde aan wie een vrijstelling is verleend onder de voorwaarden dat de goederen worden wederuitgevoerd of een bepaalde bestemming volgen, moet op verzoek van de douane de met vrijstelling ingevoerde goederen die nog aanwezig moeten zijn vertonen.

Behoudens in de wettelijk bepaalde gevallen, moeten die goederen zich bevinden in de staat waarin zij werden ingevoerd.

Art. 20

§ 1. Tenzij een internationaal verdrag of zetelverdrag anders bepaalt, wordt onder door de Koning te bepalen voorwaarden en eventuele beperkingen op de redelijke hoeveelheden vrijstelling van accijnzen verleend:

1° voor goederen die worden ingevoerd om één of meer veredelingshandelingen te ondergaan en daarna te worden wederuitgevoerd;

Onverminderd de Uniewetgeving en tenzij een internationaal verdrag of zetelverdrag anders bepaalt, stelt de Koning:

1° de voorwaarden van toekenning, de praktische aspecten van controle en de kwantitatieve en kwalitatieve beperkingen vast waaraan de in dit hoofdstuk genoemde vrijstellingen zijn onderworpen, met inbegrip van de voorwaarden waaronder van deze vrijstellingen kan worden afgezien;

2° aanvullende bepalingen, voorwaarden en beperkingen (eventueel kwantitatief en kwalitatief) vast voor de toepassing van de vrijstellingen ingesteld door verordeningen van de instellingen van de Europese Unie of door andere bepalingen die kracht van wet hebben, indien voorzien door deze reglementen of bepalingen.

Art. 19/4

De begunstigde aan wie een vrijstelling is verleend onder de voorwaarden dat de goederen worden wederuitgevoerd of een bepaalde bestemming volgen, moet op verzoek van de douane de met vrijstelling ingevoerde goederen die nog aanwezig moeten zijn vertonen.

Behoudens in de **gevallen bij deze wet bepaald**, moeten die goederen zich bevinden in de staat waarin zij werden ingevoerd.

Art. 20

§ 1. Tenzij een internationaal verdrag of zetelverdrag anders bepaalt, wordt onder door de Koning te bepalen voorwaarden en eventuele beperkingen op de redelijke hoeveelheden vrijstelling van accijnzen verleend:

1° voor goederen die worden ingevoerd om één of meer veredelingshandelingen te ondergaan en daarna te worden wederuitgevoerd;

2° voor goederen die worden ingevoerd in de persoonlijke bagage van reizigers;

3° voor goederen die worden ingevoerd in kleine zendingen zonder handelskarakter;

4° voor provisie, benodigdheden, brandstoffen en smeermiddelen voorhanden in binnenkomende vervoermiddelen;

5° voor monsters en stalen met een te verwaarlozen handelswaarde die worden ingevoerd voor het opnemen van bestellingen;

6° voor andere monsters en stalen dan bedoeld onder 5°, ingevoerd voor het opnemen van bestellingen en die daarna worden wederuitgevoerd;

7° voor redelijke hoeveelheden van goederen welke bestemd zijn voor het persoonlijk gebruik - gebruik door inwonende gezinsleden daaronder begrepen - van diplomatieke ambtenaren, van consulaire beroepsambtenaren, van leden van het administratieve en technisch personeel van de diplomatieke zendingen en van consulaire bedienden, in functie in het land, voor zover de belanghebbenden geen Belgische onderdanen zijn of geen permanent verblijf houden in België en er geen beroeps- of handelsactiviteiten uitoefenen tot hun persoonlijk voordeel;

8° voor redelijke hoeveelheden van goederen welke bestemd zijn voor de officiële behoeften - bouwen en herstellen daaronder begrepen - van in het land gevestigde diplomatieke zendingen en consulaire posten, op voorwaarde dat de consulaire posten worden geleid door consulaire beroepsambtenaren;

9° voor redelijke hoeveelheden van kanselarijbenodigdheden bestemd voor het officieel gebruik van in het land gevestigde consulaire posten die worden geleid door consulaire ereambtenaren;

2° voor goederen die worden ingevoerd in de persoonlijke bagage van reizigers;

3° voor goederen die worden ingevoerd in kleine zendingen zonder handelskarakter **van een particulier vanuit een derde land naar een andere particulier die zich in België bevindt;**

4° voor provisie, benodigdheden, brandstoffen en smeermiddelen voorhanden in binnenkomende vervoermiddelen;

5° voor monsters en stalen met een te verwaarlozen handelswaarde die worden ingevoerd voor het opnemen van bestellingen;

6° voor andere monsters en stalen dan bedoeld onder 5°, ingevoerd voor het opnemen van bestellingen en die daarna worden wederuitgevoerd;

7° voor redelijke hoeveelheden van goederen welke bestemd zijn voor het persoonlijk gebruik - gebruik door inwonende gezinsleden daaronder begrepen - van diplomatieke ambtenaren, van consulaire beroepsambtenaren, van leden van het administratieve en technisch personeel van de diplomatieke zendingen en van consulaire bedienden, in functie in het land, voor zover de belanghebbenden geen Belgische onderdanen zijn of geen permanent verblijf houden in België en er geen beroeps- of handelsactiviteiten uitoefenen tot hun persoonlijk voordeel;

8° voor redelijke hoeveelheden van goederen welke bestemd zijn voor de officiële behoeften - bouwen en herstellen daaronder begrepen - van in het land gevestigde diplomatieke zendingen en consulaire posten, op voorwaarde dat de consulaire posten worden geleid door consulaire beroepsambtenaren;

9° voor redelijke hoeveelheden van kanselarijbenodigdheden bestemd voor het officieel gebruik van in het land gevestigde consulaire posten die worden geleid door consulaire ereambtenaren;

10° voor redelijke hoeveelheden van goederen welke bestemd zijn voor internationale organisaties en voor personen die tot deze organisaties behoren voor zover een dergelijke vrijstelling is bepaald door een overeenkomst waar België deel van uitmaakt;

11° a) voor redelijke hoeveelheden proviand, uitsluitend ten behoeve van de buitenlandse strijdkrachten van de NAVO, met uitsluiting van de Nederlandse strijdkrachten wat de gemeenschappelijke accijnzen betreft vastgesteld in het raam van de Benelux Unie;

b) voor persoonlijke goederen in redelijke hoeveelheden bestemd voor de leden van de in letter a bedoelde strijdkrachten en voor de leden van het burgerlijk element van bedoelde strijdkrachten, met uitsluiting van de leden van de Nederlandse strijdkrachten en van de leden van het burgerlijk element van de Nederlandse strijdkrachten wat de gemeenschappelijke accijnzen betreft vastgesteld in het raam van de Benelux Unie;

12° voor redelijke hoeveelheden van goederen bestemd voor organisaties, die door vreemde regeringen belast zijn met de aanleg, de inrichting of het onderhoud van de kerkhoven, begraafplaatsen en gedenktekens voor de leden van hun strijdkrachten die in oorlogstijd zijn overleden;

13° voor goederen die bij de invoer wegens bederf niet meer geschikt zijn en ook niet meer geschikt te maken zijn voor het gebruik waarvoor ze normaal worden aangewend;

14° voor onmisbare voedingsmiddelen en geneesmiddelen geschonken aan liefdadigheidsinstellingen met algemeen karakter om door deze instellingen kosteloos te worden uitgedeeld aan de bevolking of ter beschikking gesteld van soortgelijke instellingen;

15° voor goederen ingevoerd om op openbare internationale handelstentoonstellingen of jaarbeurzen te worden tentoongesteld en die daarna worden wederuitgevoerd;

10° voor redelijke hoeveelheden van goederen welke bestemd zijn voor internationale organisaties en voor personen die tot deze organisaties behoren voor zover een dergelijke vrijstelling is bepaald door een overeenkomst waar België deel van uitmaakt;

11° a) voor redelijke hoeveelheden proviand, uitsluitend ten behoeve van de buitenlandse strijdkrachten van de NAVO, met uitsluiting van de Nederlandse strijdkrachten wat de gemeenschappelijke accijnzen betreft vastgesteld in het raam van de Benelux Unie;

b) voor persoonlijke goederen in redelijke hoeveelheden bestemd voor de leden van de in letter a bedoelde strijdkrachten en voor de leden van het burgerlijk element van bedoelde strijdkrachten, met uitsluiting van de leden van de Nederlandse strijdkrachten en van de leden van het burgerlijk element van de Nederlandse strijdkrachten wat de gemeenschappelijke accijnzen betreft vastgesteld in het raam van de Benelux Unie;

12° voor redelijke hoeveelheden van goederen bestemd voor organisaties, die door vreemde regeringen belast zijn met de aanleg, de inrichting of het onderhoud van de kerkhoven, begraafplaatsen en gedenktekens voor de leden van hun strijdkrachten die in oorlogstijd zijn overleden;

13° voor goederen die bij de invoer wegens bederf niet meer geschikt zijn en ook niet meer geschikt te maken zijn voor het gebruik waarvoor ze normaal worden aangewend;

14° voor onmisbare voedingsmiddelen en geneesmiddelen geschonken aan liefdadigheidsinstellingen met algemeen karakter om door deze instellingen kosteloos te worden uitgedeeld aan de bevolking of ter beschikking gesteld van soortgelijke instellingen;

15° voor goederen ingevoerd om op openbare internationale handelstentoonstellingen of jaarbeurzen te worden tentoongesteld en die daarna worden wederuitgevoerd;

16° voor goederen die in de volgende gevallen uit een lidstaat van de Europese Unie worden binnengebracht:

a) persoonlijke goederen binnengebracht door een particulier, naar aanleiding van de verandering van zijn gewone verblijfplaats;

b) goederen die door personen die hun gewone verblijfplaats hebben in een lidstaat van de Europese Unie, als huwelijksgeschenk worden geschonken aan een particulier die, naar aanleiding van zijn huwelijk, zijn gewone verblijfplaats uit een lidstaat van de Europese Unie overbrengt;

c) persoonlijke goederen van een erflater die uit een lidstaat van de Europese Unie worden overgebracht naar de verblijfplaats van een particulier, die de goederen door erfopvolging (causa mortis) in eigendom heeft verkregen.

§ 2. De hoeveelheden en eigenschappen van de in de eerste paragraaf bedoelde provisie en diensten zijn beperkt in overeenstemming met de bepalingen vastgelegd door de Koning, die de minister van Financiën, in samenwerking met de andere betrokken ministers, kan belasten met het stellen van drempels, rekening houdende met redelijke eisen van begunstigde personen en organisaties van de vrijstelling, zij het voor de naleving van het internationale verdrag of het zetelverdrag in de gevallen bedoeld in § 1, punten 7°, 8° en 9°, zij het, indien nodig, ter bestrijding van misbruik in alle gevallen van § 1.

Art. 22/2

De regels betreffende het binnenbrengen van goederen in het land, het aanbieden ervan bij de douane, de summier aangifte ervan, de lossing en de tijdelijke opslag ervan zijn bepaald in de verordeningen van de instellingen van de Europese Unie.

16° voor goederen die in de volgende gevallen uit een lidstaat van de Europese Unie worden binnengebracht:

a) persoonlijke goederen binnengebracht door een particulier, naar aanleiding van de verandering van zijn gewone verblijfplaats;

b) goederen die door personen die hun gewone verblijfplaats hebben in een lidstaat van de Europese Unie, als huwelijksgeschenk worden geschonken aan een particulier **die zijn gewone verblijfplaats eveneens heeft in een lidstaat van de Europese Unie en** die, naar aanleiding van zijn huwelijk, zijn gewone verblijfplaats uit een lidstaat van de Europese Unie overbrengt;

c) persoonlijke goederen van een erflater die uit een lidstaat van de Europese Unie worden overgebracht naar de verblijfplaats van een particulier, die de goederen door erfopvolging (causa mortis) in eigendom heeft verkregen.

§ 2. De hoeveelheden en eigenschappen van de in de eerste paragraaf bedoelde provisie en diensten zijn beperkt in overeenstemming met de bepalingen vastgelegd door de Koning, die de minister van Financiën, in samenwerking met de andere betrokken ministers, kan belasten met het stellen van drempels, rekening houdende met redelijke eisen van begunstigde personen en organisaties van de vrijstelling, zij het voor de naleving van het internationale verdrag of het zetelverdrag in de gevallen bedoeld in § 1, punten 7°, 8° en 9°, zij het, indien nodig, ter bestrijding van misbruik in alle gevallen van § 1.

Art. 22/2

De regels betreffende het binnenbrengen van goederen in het land, **de summier aangifte bij binnenbrengen, de aankomst, het aanbrengen bij de douane**, de lossing en de tijdelijke opslag ervan zijn bepaald in de verordeningen van de instellingen van de Europese Unie.

Art. 22/3

De summiere aangifte, bedoeld in de verordeningen van de instellingen van de Europese Unie, bestaat uit een vrachtlĳst naar het model vastgesteld door de Minister van Financiën.

Onder de voorwaarden bepaald door de administratie, kan de vrachtlĳst bedoeld in het eerste lid worden vervangen hetzij door een opgave op blanco papier, vervaardigd met behulp van een computer, hetzij door een handels- of administratief document dat de nodige gegevens bevat voor de identificatie van de goederen.

Art. 22/4

De goederen onder het stelsel tijdelijke opslag mogen slechts worden opgeslagen op de plaatsen en onder de voorwaarden vastgesteld door de ambtenaar gemachtigd door de Minister van Financiën.

De goedkeuring bedoeld in het eerste lid is, onder de voorwaarden vastgesteld in de verordeningen van de Europese Gemeenschappen, afhankelijk van het stellen van een zekerheid bestemd om de inning te verzekeren van de rechten bij invoer en de accijnzen ingeval deze opeisbaar worden.

Art. 22/5

§ 1. De ruimten voor tijdelijke opslag moeten steeds toegankelijk zijn voor de ambtenaren terwijl aldaar wordt gewerkt.

Wordt er niet gewerkt, dan moet aan de ambtenaren op hun eerste verzoek toegang worden verleend.

De personen die de goederen opslaan zijn gehouden de taak van de ambtenaren te vergemakkelĳken in de uitoefening van hun functies en hen zonder verwijl de middelen te

Art. 22/3

Onverminderd de Uniewetgeving, bestaat de aangifte tot tijdelijke opslag, bedoeld in het douanewetboek van de Unie, uit een vrachtlĳst naar het model vastgesteld door de Koning.

Art. 22/4

De goederen onder tijdelijke opslag **die zich niet in een ruimte voor tijdelijke opslag bevinden** mogen slechts worden opgeslagen op de plaatsen en onder de voorwaarden vastgesteld door de ambtenaar gemachtigd door de Minister van Financiën.

De goedkeuring bedoeld in het eerste lid is, onder de voorwaarden vastgesteld in de verordeningen **van de Europese Unie**, afhankelijk van het stellen van een zekerheid bestemd om de inning te verzekeren van de rechten **en taksen** bij invoer en de accijnzen ingeval deze opeisbaar worden.

Art. 22/5

§ 1. De **plaatsen** voor tijdelijke opslag moeten steeds toegankelijk zijn voor de ambtenaren terwijl aldaar wordt gewerkt.

Wordt er niet gewerkt, dan moet aan de ambtenaren op hun eerste verzoek toegang worden verleend.

De personen die de goederen opslaan zijn gehouden de taak van de ambtenaren te vergemakkelĳken in de uitoefening van hun functies en hen zonder verwijl de middelen te

verschaffen om over te gaan tot de verificaties die nodig worden geacht.

§ 2. Behoudens machtiging van de douane, mag in de ruimten voor tijdelijke opslag enkel worden gewerkt tijdens de uren dat de douane werkzaamheden verricht ten behoeve van de handel in het algemeen.

Art. 22/6

Onder de toepassing van artikel 94 vallen de goederen in tijdelijke opslag, die binnen de opgelegde termijn, naar gelang van het geval, niet zijn:

1° geplaatst onder één van de douaneregelingen bedoeld in artikel 1, 7°, a tot g, of in een vrije zone of nog buiten het douanegebied van de Gemeenschap zijn gebracht;

2° vernietigd met machtiging en onder de voorwaarden vastgesteld door de douane;

3° afgestaan voor de Schatkist.

Art. 22/7

Het document bedoeld in artikel 22/3 wordt aangezuiverd:

1° voor de goederen geplaatst onder één van de douaneregelingen bedoeld in artikel 1, 7°, a tot g;

2° voor de goederen die terug buiten het douanegebied van de Gemeenschap zijn gebracht of geplaatst zijn in een vrije zone;

3° voor de goederen bedoeld in artikel 22/6, indien deze goederen aan de douane worden vertoond.

De tijdelijke opslag geschiedt op risico van de houder van het in het eerste lid bedoelde document; deze is tevens verantwoordelijk voor de zuivering van dat document.

Hoofdstuk IV – Invoer uit zee

verschaffen om over te gaan tot de verificaties die nodig worden geacht.

§ 2. Behoudens machtiging van de douane, mag in de **plaatsen** voor tijdelijke opslag enkel worden gewerkt tijdens de uren dat de douane werkzaamheden verricht ten behoeve van de handel in het algemeen.

Art. 22/6

Onder de toepassing van artikel 94 vallen de goederen in tijdelijke opslag, die binnen de opgelegde termijn, naar gelang van het geval, niet zijn:

1° geplaatst onder één van de douaneregelingen bedoeld in artikel 1, 7° of **wederuitgevoerd;**

2° vernietigd met machtiging en onder de voorwaarden vastgesteld door de douane;

3° afgestaan voor de Schatkist.

Art. 22/7

De tijdelijke opslag wordt beëindigd:

1° wanneer de goederen onder één van de douaneregelingen bedoeld in artikel 1, 7 worden geplaatst;

2° wanneer de goederen zijn wederuitgevoerd;

3° wanneer de goederen bedoeld in artikel 22/6, bij de douane worden vertoond.

De tijdelijke opslag gebeurt op risico van de houder van de vergunning voor het beheer van opslagruimten voor tijdelijke opslag; deze is ook verantwoordelijk voor de beëindiging van de tijdelijke opslag binnen de voorziene termijn.

Hoofdstuk IV — **Invoer over zee of door de lucht**

Afdeling I – Algemene bepalingen voor invoer over zee of door de lucht

Art. 23

Via de zee mogen geen goederen in de Europese Unie worden gebracht of gelost dan langs de eerste kantoren en met de documenten die in deze wet zijn omschreven.

Art. 24

§ 1. Alle schippers zijn gehouden, binnen 24 uren na hun aankomst op het eerste kantoor, hun generale verklaring, aan de daartoe gestelde ambtenaren, onder vertoning van hun scheeps- en ladingspapieren te doen, alvorens te mogen verder varen.

§ 2. De generale verklaring mag ondertekend worden door de scheepsagent of door iedere andere persoon die daartoe door de kapitein behoorlijk is gemachtigd; in dat geval draagt die agent of die persoon de verantwoordelijkheid die deze wet op de kapitein legt.

§ 3. Op zondagen en wettelijke feestdagen wordt, gewoonlijk, de generale verklaring niet gedaan.

§ 4. De ambtenaren zijn echter bevoegd, om de schipperkapitein, dadelijk na de aankomst van het schip, te vermanen, om, zonder verwijl, de generale verklaring over te leggen, en indien de schipperkapitein daaraan niet voldoet, op het schip een wacht te stellen; hetgeen zij evenzeer mogen doen, als het schip zich langer ophoudt tussen de zee en het eerste kantoor dan het getijde, het weer of de wind vereisen. Alle bepalingen van deze wet betreffende het lossen, het lichten of het overladen van goederen, zijn van toepassing op elk schip, van zodra het is aangekomen op het grondgebied van de Belgische staat.

Art. 23

Over zee of door de lucht mogen goederen uitsluitend in het douanegebied van de Unie worden gebracht of gelost via het douanekantoor van eerste binnenkomst en vergezeld van de documenten die door deze wet of de Uniewetgeving voorgeschreven zijn.

Art. 24

§ 1. Totdat de elektronische systemen zoals voorzien in de Uniewetgeving ter beschikking zijn, kan een model van de generale verklaring zoals vastgesteld door de Koning als kennisgeving van aankomst worden gebruikt.

§ 2. De kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant van het schip of luchtvaartuig gemachtigd persoon is gehouden, binnen een door de Koning te bepalen termijn, op het douanekantoor van eerste binnenkomst hun generale verklaring, samen met de boord- en ladingdocumenten met behulp van elektronische gegevensverwerkingstechnieken bij de bevoegde ambtenaren in te dienen.

§ 3. De generale verklaring mag ondertekend worden door ieder persoon die daartoe door de kapitein, piloot-gezagvoerder of exploitant van het schip of luchtvaartuig naar behoren is gemachtigd.

§ 4. De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat gebruik wordt gemaakt van haven- of luchthaven-systemen om de aankomst van een schip of luchtvaartuig te melden. De meldingsgegevens dienen toegankelijk te worden gesteld van de douane. De Koning stelt de bepalingen inzake het gebruik en de toegang tot deze systemen vast.

Art. 25

De generale verklaring moet de lijst van alle ingeladen goederen bevatten, met vermelding van hun soort en van het aantal en de merken van de colli's, alsook van de plaats van bestemming van het schip, welke zal moeten zijn, een der, bepaalde of te bepalen, losplaatsen, alwaar, op het kantoor van betaling, de aangifte tot lossing moet geschieden.

Art. 26

De omstandigheid dat de schepen zonder lading of in ballast binnenkomen, ontslaat niet van verplichting de generale verklaring in te dienen.

Art. 27

Het duplicaat van die generale verklaring zal, door de ambtenaren op het eerste kantoor, worden opgezonden naar de plaats der uiteindelijke bestemming, en het triplicaat aan de schipperkapitein gegeven, tevens strekkende tot toestemming ter opvaring, met vermelding van de route, langs welke de reis moet worden volbracht.

Art. 28

De schippers kunnen de generale verklaring ook doen, door middel van afgifte van een dubbel van hun manifesten, of andere publieke akten van hun lading, die dan door de ambtenaren, met het zegel van de administratie, zullen gehecht worden aan het duplicaat van deze generale verklaring, dat

Art. 25

De generale verklaring bevat ten minste de gegevens zoals bepaald in de Uniewetgeving. Bijkomende gegevens worden vastgesteld door de Koning.

Art. 26

Het binnenkomen van schepen of luchtvaartuigen in ballast of zonder lading ontslaat hen niet van de verplichting om de generale verklaring in te dienen.

Art. 27

§ 1. De kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant van het schip of het luchtvaartuig gemachtigd persoon kan de generale verklaring ook doen door middel van een dubbel van de manifesten of andere aangiften inzake de lading. De verklaring zal ondertekend worden overeenkomstig artikel 24, § 3.

§ 2. Er wordt ontheffing voor de indiening van de generale verklaring verleend indien de nodige informatie wordt verstrekt door de indiening van de aangifte tot tijdelijke opslag zoals bepaald in artikel 22/3.

Art. 28

Alle goederen die op de generale verklaring zijn vermeld zijn onder douanetoezicht en kunnen aan douanecontroles worden onderworpen zoals bepaald door de Uniewetgeving en verder in deze wet.

verwijst naar deze stukken door hun aantal en beknopte beschrijving te vermelden; de verklaring zal bovendien getekend moeten worden door de kapitein en de ambtenaren om de effecten te hebben als van een generale verklaring.

Art. 29

Geen losplaatsen kunnen worden opgegeven, dan deze die behoren tot het vaarwater der binnenkomst, tenzij, om bijzondere redenen, een afwijking van deze regel, door de administratie mocht zijn veroorloofd, of dat er overlading plaatsvindt, en het vervoer der goederen geschiedt met een document onder de voorwaarden bepaald in hoofdstuk VIII.

Art. 30

Alle stukgoederen, die op de generale verklaring worden opgegeven als onbekend, of onder de algemene benaming van koopwaren, zullen worden verzegeld of bewaakt, tot bij de lossing, krachtens een behoorlijke aangifte, opgesteld op de losplaats door de belanghebbende, desnoods na bezichtiging, of tot de opslag in 's Rijks pakhuizen, overeenkomstig de voorschriften van Hoofdstuk XII.

De zegels zullen niet op de vaten of verpakkingen worden aangebracht maar op de luiken van het schip, en op alle verdere toegangen tot de plaats, waar de goederen zich aan boord bevinden, indien de wijze van belading, het groot aantal vaten, balen of pakken, of andere omstandigheden, zulks in

Voor als onbekende aangegeven goederen kunnen de voorschriften overeenkomstig Hoofdstuk XII worden toegepast.

Art. 29

In het geval bedoeld in artikel 137 van het douanewetboek van de Unie, moet de kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant gemachtigd persoon of enig ander persoon die het schip of luchtvaartuig op het grondgebied van de Belgische staat heeft binnengebracht, de douaneautoriteiten onmiddellijk van deze situatie in kennis stellen en het vervoer naar een douanekantoor of een andere door hen aangewezen of goedgekeurde plaats verzekeren, en daar de noodzakelijke handelingen voor het indienen van de generale verklaring doen. Op deze goederen zijn alle bepalingen van deze wet inzake het lossen, lichten of het overladen van goederen van toepassing.

Art. 30

§ 1. Op straffe van een boete van 50 euro zal bij aankomst van het zeeschip of luchtvaartuig op de door de douaneautoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaats van lossing de kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant gemachtigd persoon verplicht zijn om onmiddellijk bij aankomst van de goederen de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen van de aankomst in kennis te stellen zoals bepaald in de Uniewetgeving. Bovendien zal er voor de lossing aangifte moeten worden gedaan zoals bepaald in hoofdstuk IIIbis en verder gehandeld worden als in hoofdstuk XV en verder in deze wet is voorgeschreven.

het voordeel van de handel, verkieslijk maken.

§ 2. Wanneer een vergissing zou zijn gemaakt in de generale verklaring, dan kan bij voormelde kennisgeving de toelating worden gevraagd om deze vergissing recht te zetten. De ambtenaar met ten minste de titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen geeft een advies over deze aanvraag aan de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen onder wie hij ressorteert. Bij dat advies wordt de generale verklaring toegevoegd, en worden de omstandigheden die tot vergissing zouden hebben geleid voorgelegd. Als de adviseur-generaal overtuigd is dat de fout niet is toe te schrijven aan een intentie tot fraude, zal hij de verbetering toestaan. In geval van weigering, kan dit niet in rechte werken tegen de toepassing van straffen die kunnen worden opgelegd voor valse of onjuiste verklaringen. Bij twijfel vraagt de betrokken adviseur-generaal de beslissing van de centrale administratie.

Art. 31

Wanneer een schipper of bevelvoerder, door storm, ijsgang, of andere onvermijdelijke omstandigheden, verhinderd wordt de het eerste kantoor aan te doen, moet hij dit op voldoende wijze aantonen.

Art. 31

De kapitein, piloot-gezagvoerder of een door de exploitant gemachtigd persoon, die voor de overlegging van de in artikel 146 bedoelde documenten de goederen wenst te lossen die over zee of door de lucht werden ingevoerd en waarvoor de bij artikel 24 bedoelde generale verklaring is gedaan, kan deze goederen aangeven met een vrachtilijst zoals bedoeld in artikel 22/3.

Art. 32

De schipper of bevelvoerder moet in het bij artikel 31 bedoelde geval, de eerste haven aandoen die hij kan bereiken, en aldaar dadelijk al datgene verrichten, hetwelk ten aanzien der generale verklaring, is bepaald.

Art. 32

De vrachtilijst stemt overeen met het document zoals bepaald in artikel 22/3 van deze wet en bevat ten minste de gegevens zoals bepaald in de Uniewetgeving. Bijkomende gegevens worden vastgesteld door de Koning.

Art. 33

Op straffe van een boete van 50 euro zal bij aankomst van het zeeschip of de lichter op de losplaats de schipper verplicht zijn de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen binnen de 14 uren daarna van zijn komst in kennis stellen. Bovendien zal er vóór alle lossing aangifte moeten geschieden zoals in hoofdstuk XV en verder in deze wet is voorgeschreven.

Bij voormelde kennisgeving zou de toelating gevraagd kunnen worden tot rechtzetting van de vergissing die in de generale verklaring gemaakt zou kunnen geweest zijn. De ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen doet van het verzoek, met bijvoeging van de generale verklaring en met voorlegging van de omstandigheden die tot de vergissing zouden geleid hebben aanleiding gegeven, mededeling aan de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen onder wie hij ressorteert, die, bij overtuiging dat de fout aan geen frauduleuze oogmerken is toe te schrijven, het verzoek, bij wege van aantekening op de akte, zal toestaan, zonder dat, in geval van weigering, zulks in rechten kan werken tegen de toepassing der straffen, op valse of onjuiste verklaringen gesteld. In geval van twijfel, vraagt de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen de beslissing van het hoofdbestuur. In steden waar een adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen is, zal het verzoek rechtstreeks aan hem kunnen gedaan worden.

De aanduidingen van deze opgaven mogen niet verschillen van deze welke in de generale verklaring zijn opgenomen.

Art. 33

Wanneer ten opzichte van de generale verklaring, tekorten of verschillen in de soort van de goederen worden bevonden, wordt de vrachtlĳst van ambtswege verbeterd.

Een aanvullende vrachtlĳst mag worden opgemaakt voor te veel bevonden goederen, welke niet in de generale verklaring zijn opgenomen en niet het voorwerp uitmaken van een inbeslagname.

Afdeling II – Bijzondere bepalingen voor invoer over zee

Art. 34

De schippers of bevelhebbers van de vissersschepen uit België, komende van de nering, zijn niet gehouden om een generale verklaring te doen. Ze zijn niettemin verplicht, op straffe van een boete van 50 euro, om, ten einde als zodanig herkend, en niet opgehouden te worden, bij binnenkomst en vóór het passeren van het eerste kantoor, een mand, of een ander, tussen de rederijen en de administratie overeen te komen, seinteken te vertonen en tot aan de losplaats aldus te blijven vertonen, opdat de ambtenaren in de gelegenheid zouden zijn, zonder de reis te vertragen, aan boord te komen voor de visitatie.

Art. 35

De kapiteins of scheepsagenten die, vóór de overlegging van de in artikel 146 bedoelde documenten, de goederen wensen te lossen die uit zee werden ingevoerd en waarvoor de bij artikel 24 bedoelde generale verklaring is gedaan, mogen deze goederen aangeven met een vrachtlĳst.

Art. 36

§ 1. De vrachtlĳst moet opgave houden van de goederen met aanduiding van soort, zomede van aantal, aard en merken van de colli's, of, indien het gestorte goederen betreft, van de hoeveelheid.

De aanduidingen van deze opgave mogen niet verschillen van deze welke in de generale verklaring zijn opgenomen. Evenwel moet de soort worden vermeld van de goederen welke in die verklaring als onbekend of onder de algemene benaming van koopwaren zijn opgegeven.

Art. 34

Bijzondere bepalingen voor schepen die vanaf het eerste douanekantoor van binnenkomst doorvaren naar een goedgekeurde plaats van lossing in het binnenland worden door de Koning vastgesteld.

Art. 35

Men kan geen goedgekeurde plaatsen van lossing opgeven dan deze die behoren tot het vaarwater van binnenkomst, tenzij om bijzondere redenen een afwijking van deze regel door de administratie mocht zijn toegestaan of dat er overlading plaatsvindt en het vervoer van de goederen gebeurt met een document onder de voorwaarden bepaald in hoofdstuk VIII.

Art. 36

De kapiteins van de vissersschepen uit België die terugkomen van hun visvangst, zijn niet gehouden om een generale verklaring te doen. Om als zodanig te worden erkend en niet opgehouden te worden, zijn ze niettemin verplicht, op straffe van een boete van 50 euro, bij binnenkomst en vóór het passeren van het douanekantoor van eerste binnenkomst, een seinteken te vertonen dat tussen de rederijen en de administratie overeen is gekomen en tot aan de losplaats zo te blijven vertonen, zodat de ambtenaren in de gelegenheid

§ 2.

§ 3.

§ 4.

Art. 37

Wanneer ten opzichte van de generale verklaring, tekorten of verschillen in de soort van de goederen worden bevonden, wordt de vrachtlĳst van ambtswege verbeterd.

Een aanvullende vrachtlĳst mag worden opgemaakt voor te veel bevonden goederen, welke niet in de generale verklaring zijn opgenomen en niet het voorwerp uitmaken van een inbeslagname.

Art. 44

Bijleggers worden genaamd de schepen, waarvan de bestemming niet een haven van het koninkrijk is, die over zee in een willekeurige haven van het koninkrijk binnenkomen, uit nood, of om te overwinteren, alsook dezulke, die geen bepaalde bestemming hebben en waarmede men een der zeehavens aandoet om orders te krijgen.

De schippers van zodanige schepen zijn verplicht, op het eerste kantoor de bij hen geladen goederen aan te geven, en zulks op de wijze zoals bepaald in hoofdstuk IV omtrent de generale verklaringen bij binnenkomst over zee.

Art. 45

De in artikel 44 bedoelde schepen en hun ladingen zullen opnieuw mogen vertrekken zonder betaling van rechten of accijnzen maar zullen, in afwachting en onder de bijzondere bewaking van de ambtenaren van het kantoor waar de verklaring is gedaan, voor anker moeten liggen op de daartoe door deze ambtenaren aangeduide plaats.

zouden zijn aan boord te komen voor de visitatie zonder de reis te vertragen.

Art. 37

Art. 44

Bijleggers worden genaamd de schepen, waarvan de bestemming niet een haven van het koninkrijk is, die over zee in een willekeurige haven van het koninkrijk binnenkomen, uit nood, of om te overwinteren, alsook dezulke, die geen bepaalde bestemming hebben en waarmede men een **van de** zeehavens aandoet om orders te krijgen.

De **kapiteins** van zodanige schepen zijn verplicht, op het **douanekantoor van eerste binnenkomst** de bij hen geladen goederen aan te geven, en zulks op de wijze zoals bepaald in hoofdstuk IV omtrent de generale verklaringen bij binnenkomst over zee.

Art. 45

De in artikel 44 bedoelde schepen en hun ladingen zullen opnieuw mogen vertrekken zonder betaling van rechten of accijnzen maar zullen, in afwachting en onder **douanetoezicht** van de ambtenaren van het kantoor waar de verklaring is gedaan, voor anker moeten liggen op de daartoe door deze ambtenaren aangeduide plaats.

Doch voor zover de het kantoor niet aan wal is gevestigd, of geen geschikte ligplaats, noch gelegenheid tot herstel der zeeschade, aanbiedt, zal het aan de schippers vergund worden, op te varen naar een nabijgelegen haven, alwaar een kantoor is, om aldaar, onder bijzonder toezicht, als voren, gesteld te worden.

Art. 46

Indien de aard der lading, met betrekking tot de hoge invoerrechten, of omdat het accijnsgoederen betreft, of wel om verbod van invoer, zulks vordert, zal de ladingsplaats van het schip worden verzegeld, of een wacht aan boord geplaatst tenzij de schipper mocht verkiezen de lading, tot de wederuitvoer, in een Rijkspakhuis, of in een particuliere wel verzekerde bergplaats, onder wederzijdse sluiting, te doen opslaan, of, voor zover hun aard zulks niet mocht gedogen, zo bij nacht als dag, onder toezicht en bewaring te doen stellen, zonder kosten voor de Schatkist.

Art. 47

Wanneer deze schepen last breken, dat is, wanneer het geheel of een gedeelte der lading, uit goederen bestaat waarvan de invoer is toegestaan, bestemd wordt tot lossing, om niet opnieuw te worden ingescheept, alsook wanneer enige andere goederen dan alleen ter gewone scheepsconsumptie worden bijgeladen, zullen de verschuldigde rechten en accijnzen betaald moeten worden aan de Belgische staat, en ten aanzien van de lossing en lading moeten worden in acht genomen, al hetgeen omtrent de invoer en uitvoer van goederen over zee bij deze wet is bepaald.

Art. 48

Door lastbreken wordt daarentegen niet verstaan het, voor korte tijd, over boord

Doch voor zover **het douanekantoor van eerste binnenkomst** niet aan wal is gevestigd, of geen geschikte ligplaats, noch gelegenheid tot herstel **van de** zeeschade, aanbiedt, zal het aan de **kapiteins** vergund worden, op te varen naar een nabijgelegen haven, alwaar een kantoor is, om aldaar, onder **douanetoezicht**, als voren, gesteld te worden.

Art. 46

Indien de aard **van de** lading, met betrekking tot de hoge invoerrechten, of omdat het accijnsgoederen betreft, of wel om verbod van invoer, zulks vordert, zal de ladingsplaats van het schip worden verzegeld, of een wacht aan boord geplaatst tenzij de **kapitein** mocht verkiezen de lading, tot de wederuitvoer, in een **douane-entrepot type III**, of in **een private beveiligde opslagruimte**, onder wederzijdse sluiting, te doen opslaan, of, voor zover hun aard zulks niet mocht gedogen, zo bij nacht als dag, onder toezicht en bewaring te doen stellen, zonder kosten voor de Schatkist.

Art. 47

Wanneer deze schepen last breken, dat is, wanneer het geheel of een gedeelte **van de** lading, uit goederen bestaat waarvan de invoer is toegestaan, bestemd wordt tot lossing, om niet opnieuw te worden ingescheept, alsook wanneer enige andere goederen dan alleen ter gewone scheepsconsumptie worden bijgeladen, zullen de verschuldigde rechten en accijnzen betaald moeten worden aan de Belgische staat, en ten aanzien van de lossing en lading moeten worden in acht genomen, al hetgeen omtrent de invoer en uitvoer van goederen over zee bij deze wet **en door de Uniewetgeving** is bepaald.

Art. 48

Door lastbreken wordt daarentegen niet verstaan het, voor korte tijd, over boord

zetten van goederen om het schip te kunnen herstellen, of om andere voldoende redenen; mits zulks geschiede op schriftelijke toelating van de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen, en de lossing, havening en wederinlading geen plaats hebben, dan onder voortdurende bewaking van de ambtenaren.

Art. 49

§ 1. Indien goederen aan de kusten van het Rijk worden geborgen of opgevist, herkomstig uit gestrande of verongelukte schepen, of uit nood in zee geworpen, moeten degenen, die zulks verrichten of het toezicht er over hebben, daarvan zo spoedig mogelijk kennis geven aan de dichtstbijzijnde ambtenaren, ten einde zich met deze, naar gelang van zaken en omstandigheden, te verstaan omtrent de voorlopige verzekering van de belangen dervan de administratie.

§ 2. De goederen die vóór aankomst en zonder kennisgeving aan de ambtenaren vervoerd zouden geweest zijn, zullen niet erkend worden als strandgoederen.

Art. 50

Wanneer goederen uit schepen, op 's Rijks kusten gestrand of verongelukt, in lichters overgenomen zijn, zullen de lichterschippers, die, in zover, onder dezelfde verplichting liggen als inkomende zeeschippers, met de aldus zonder voorafgegane verklaring overgenomen goederen, niet verder mogen varen dan de naaste toegankelijke haven, en aldaar onverwijld, nevens de benaming van het zeeschip, voor zover deze mede aan wal is gekomen, hun verklaring doen en voorts zich met de ambtenaren verstaan, als bij artikel 49 is gemeld.

zetten van goederen om het schip te kunnen herstellen, of om andere voldoende redenen; mits zulks geschiede op schriftelijke toelating van de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen, en de lossing, havening en wederinlading geen plaats hebben, dan onder **douanetoezicht**.

Art. 49

§ 1. Wanneer aan de kusten van het Koninkrijk goederen worden geborgen of opgevist die uit gestrande of verongelukte schepen komen, of die uit nood in zee werden geworpen, dan moeten degenen, die de goederen bergen of opvissen of het toezicht er over hebben dit zo snel mogelijk ter kennis brengen aan de dichtstbijzijnde ambtenaren om te overleggen hoe de belangen van de administratie kunnen worden gewaarborgd.

§ 2. De goederen die vóór aankomst en zonder kennisgeving aan de ambtenaren vervoerd zouden geweest zijn, zullen niet erkend worden als strandgoederen.

Art. 50

Art. 50. Wanneer goederen van aan de kusten van het Koninkrijk gestrande of verongelukte schepen in lichters worden overgenomen, zullen de kapiteins van de lichters, voor zover zij dezelfde verplichtingen hebben als de kapiteins van binnenkomende zeeschepen, met de overgenomen goederen waarvoor geen generale verklaring werd ingediend, niet verder mogen varen dan de dichtstbijzijnde toegankelijke haven.

Daar zullen zij, samen met de eventueel van wal gekomen bemanning van het zeeschip onmiddellijk deze verklaring doen en verder met de ambtenaren overleggen zoals vermeld in artikel 49.

Art. 51

De aard en hoeveelheid der goederen zal, zodra mogelijk, door of ten overstaan van de ambtenaren globaal worden onderzocht, en van de bevinding proces-verbaal opgemaakt.

Art. 52

Zolang de goederen blijven onder het medetoezicht der administratie, op een zodanige manier dat zij zich kan verzekerd houden van hun identiteit, zijn de belanghebbenden bevoegd tot de wederuitvoer, vrij van alle rechten en accijnzen, mits zij de vereiste borgstelling verschaffen en zij zich onderwerpen aan andere bepalingen die noodzakelijk zijn voor het verzekeren van de wederuitvoer.

Art. 53

De strandgoederen, omtrent welke van de in artikel 52 bedoelde bevoegdheid geen gebruik wordt gemaakt, zullen, ten aanzien der rechten en accijnzen, worden gelijkgesteld met ingevoerde goederen, doch zulke goederen, waarvan de invoer verboden is, kunnen slechts teruggegeven worden op voorwaarde dat ze wederuitgevoerd worden.

Art. 54

Voor zover blijkt dat strandgoederen geladen geweest zijn in schepen, uit de havens van het Rijk vertrokken, en die schipbreuk hebben geleden, zal niet alleen vrijstelling van rechten bij invoer genoten worden maar ook teruggave geschieden van reeds betaalde rechten bij uitvoer; en zullen deze goederen, met betrekking tot de accijns, worden beschouwd als niet uitgevoerd geweest.

Art. 51

De aard en hoeveelheid **van de** goederen zal, zodra mogelijk, door of ten overstaan van de ambtenaren globaal worden onderzocht, en **zullen de feiten schriftelijk worden vastgesteld.**

Art. 52

Zolang de goederen **onder douanetoezicht blijven**, zijn de belanghebbenden bevoegd tot de wederuitvoer, vrij van alle rechten en accijnzen, mits zij **de vereiste zekerheidstelling** verschaffen en zij zich onderwerpen aan andere bepalingen die noodzakelijk zijn voor het verzekeren van de wederuitvoer.

Art. 53

De strandgoederen, omtrent welke van de in artikel 52 bedoelde bevoegdheid geen gebruik wordt gemaakt, zullen, ten aanzien **van de** rechten en accijnzen, worden gelijkgesteld met ingevoerde goederen, doch zulke goederen, waarvan de invoer verboden is, kunnen slechts teruggegeven worden op voorwaarde dat ze wederuitgevoerd worden.

Art. 54

Voor zover blijkt dat strandgoederen geladen geweest zijn in schepen, uit de havens van het **Koninkrijk** vertrokken, en die schipbreuk hebben geleden, zal niet alleen vrijstelling van rechten bij invoer genoten worden maar ook teruggave geschieden van reeds betaalde rechten bij uitvoer; en zullen deze goederen, met betrekking tot de accijns, worden beschouwd als niet uitgevoerd geweest.

Art. 55

Scheepspuin van eender welke aard opgehaald op zee, op de kusten van het Rijk of op andere kusten, zullen kunnen genieten van de vrijstelling zoals terugkerende goederen onder de voorwaarden van deze vrijstelling.

Art. 56

Bij invoer langs de rivieren en over land, moeten de invoerders, de schippers of andere vervoerders, de bij hen in- of opgeladen of bij zich hebbende goederen, aanbrengen en aangeven op de eerste wachten of expeditiekantoren, aan de rivieren en aan de grenzen gevestigd, in de steden en plaatsen, welke reeds zijn, of verder zullen worden bepaald en bekend gemaakt, zo tot invoer in het algemeen, als in het bijzonder ten opzichte van accijnsgoederen, of sommige van deze.

Art. 57

§ 1. Alle invoer te lande is verboden, anders dan langs de routes of heerbanen, die tot zekere afstand van de grenzen, zijn of zullen worden aangewezen, en die moeten worden aangedaan en gevolgd, van het ogenblik af, dat men met de goederen het vreemd grondgebied verlaat.

§ 2. Ook zullen worden aangewezen de wegen langs welke alleen goederen, bestemd voor de dagelijkse behoeften der grensbewoners, en tegen contante betaling, ook van de accijns, mogen worden ingevoerd naar een der kantoren, voor de ontvangst der rechten en accijnzen op zulke goederen speciaal en uitsluitend opgericht, of nog op te richten, en deze wegen zullen met de heerbanen worden geacht gelijk te staan.

Art. 58**Art. 55**

Scheepspuin van eender welke aard opgehaald op zee, op de kusten van het **Koninkrijk** of op andere kusten, zullen kunnen genieten van de vrijstelling zoals terugkerende goederen onder de voorwaarden van deze vrijstelling.

Art. 56

Bij invoer langs de rivieren en over land, moeten de invoerders, de **kapiteins** of andere vervoerders, de bij hen in- of opgeladen of bij zich hebbende goederen, aanbrengen en aangeven op de eerste wachten of expeditiekantoren, aan de rivieren en aan de grenzen gevestigd, in de steden en plaatsen, welke reeds zijn, of verder zullen worden bepaald en bekend gemaakt, zo tot invoer in het algemeen, als in het bijzonder ten opzichte van accijnsgoederen, of sommige van deze.

Art. 57

Art. 58

De omstandige aangifte zal moeten worden opgesteld overeenkomstig de in hoofdstuk XV opgenomen bepalingen. Nadat borg zal gesteld zijn voor de rechten bij invoer en de accijnzen en de grondige verifiëcatie van de daaraan onderworpen goederen heeft plaats gehad, zullen één of meer documenten worden afgegeven, voor het vervoer naar de kantoren van betaling op de plaatsen van lossing, of van opslag in entrepot voor daarvoor bestemde goederen. Aan de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen of entreposeur zal op dezelfde dag, of zodra mogelijk, een uittreksel van elk document gezonden worden.

Art. 59

§ 1. In afwijking van artikel 58 mag de aangifte op het eerste kantoor van langs rivieren en kanalen ingevoerde goederen geschieden met een vrachtlĳst houdende de naam van het schip, het land van waar het komt, alsmede een opgave van de goederen welke zich aan boord bevinden met aanduiding van soort, evenals van aantal, aard en merken van de colli's of, indien het gestorte goederen betreft, van de hoeveelheid.

§ 2. Tegen overlegging van deze aangifte reikt de douane een duplicaat van de vrachtlĳst uit, dat kan dienen tot dekking van:

1° de verzending van de goederen naar de losplaats;

2° de lossing van de goederen voor tijdelijke opslag onder de bij hoofdstuk IIIbis bepaalde voorwaarden.

§ 3. Behoudens door of namens de Minister van Financiën verleende afwijking, is aangifte op de voet van dit artikel slechts toegelaten indien de laadruimen waarin de goederen zich bevinden, voor verzegeling vatbaar zijn.

§ 4. De Minister van Financiën mag voorschrijven dat de schepen moeten voldoen aan door hem te bepalen

De statistieken moeten worden opgesteld overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk XV.

Art. 59

voorwaarden inzake bouw en inrichting, en bovendien dat zij vooraf door de Belgische douane of door een buitenlandse douane moeten goedgekeurd zijn.

Art. 60

Een borgtocht, waarvan de douane het bedrag vaststelt, moet worden gesteld tot waarborg van de eventuele invordering van de rechten en van de geldstraffen welke kunnen worden opgelopen.

Art. 61

Elke weglating of onjuistheid in een van de aanduidingen welke de vrachtlĳst bij invoer langs rivieren en kanalen moet inhouden, wordt aangemerkt als een overtreding.

Art. 63

Tot de lossing kunnen alleen worden opgegeven de plaatsen, alwaar kantoren van betaling bestaan, of zullen worden gevestigd en tot opslag in entrepot geen andere plaatsen dan waar een entrepot is opgericht.

Art. 66

Wanneer de schippers of vervoerders meer dan een plaats tot lossing opgeven, zullen afzonderlijke documenten, of, in het geval van artikel 64, afzonderlijke betalingsbewijzen worden verleend, voor elk der plaatsen, alwaar moet worden gelost.

Art. 67

De inbeslagnames zullen zowel op de documenten als op de betalingsbewijzen plaats kunnen hebben, doch ten aanzien der goederen, aan grondige verificatie onderworpen, alleen voor zo ver een verschil

Art. 60

Wanneer een zekerheidstelling moet worden gesteld, moet dit gebeuren in overeenstemming met de bepalingen uit hoofdstuk XXVI van deze wet.

Art. 61

Art. 63

Tot de lossing kunnen alleen worden opgegeven de plaatsen, **aangewezen of goedgekeurd door de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.**

Art. 66

Art. 67

De inbeslagnames zullen zowel op de documenten als op de betalingsbewijzen plaats kunnen hebben, doch ten aanzien **van de** goederen, aan grondige verificatie onderworpen, alleen voor zo ver een verschil

in soort mocht bevonden worden. De documenten kunnen niet dienen tot lossing, anders dan in het geval en op de wijze zoals, in artikel 68 omschreven.

Art. 68

Alvorens te mogen lossen, dat altijd in aanwezigheid van of met medeweten van de met de verificatie belaste ambtenaren moet geschieden, zal de invoerder of vervoerder op het kantoor van de losplaats de documenten bezorgen, om, dienovereenkomstig, de betaling der verschuldigde rechten van de goederen te doen, en, in geval van douanevervoer, de vereiste documenten inzake douanevervoer te verkrijgen, op welke alsdan de lossing zal verricht worden.

Voor die goederen, welke ten invoer zijn aangegeven, kunnen de documenten dienen tot lossing, en in het algemeen voor die goederen, welke op entrepot zijn aangegeven, kunnen zij verder dienen tot het vervoer naar, en opslag in entrepot, hetzij daar ter plaatse, of in zodanige andere plaats waar een entrepot bestaat.

Art. 69

§ 1. Na betaling der rechten en accijnzen, of tenlasteneming voor de laatste, worden dadelijk daarvan de vereiste aantekeningen op de documenten gesteld en deze alzo gezuiverd.

§ 2. De zuivering der documenten voor die goederen, welke voor het entrepot zijn aangegeven, geschiedt bij verklaring op de achterzijde door de ambtenaren van de aangewezen plaats, dat de daarin vermelde goederen aldaar in entrepot zijn opgenomen.

§ 3. De gezuiverde documenten blijven op het kantoor van betaling of van entrepot berusten, en de uittreksels, na van gelijke aftekening of aantekening als de documenten voorzien te zijn, moeten door de ambtenaren tijdig aan het kantoor van uitgifte worden

in soort mocht bevonden worden. De documenten kunnen niet dienen tot lossing, anders dan in het geval en op de wijze zoals, in artikel 68 omschreven.

Art. 68

Het lossen van goederen mag enkel gedaan worden mits toestemming van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.

Art. 69

terugbezorgd, om de aldaar gestelde zekerheid borgtocht vrij te geven.

Art. 70/2

Wanneer zij bestemd zijn om in het land in het vrije verkeer te worden gebracht moet voor goederen die in het land hetzij worden binnengebracht, hetzij de status hebben van goederen onder tijdelijke opslag, hetzij geplaatst zijn onder een douaneregeling bedoeld in artikel 1, 7°, a tot g, een aangifte tot het in het vrije verkeer brengen worden gedaan op een bevoegd kantoor, aangewezen overeenkomstig artikel 5.

Art. 70/3

§ 1. De aangifte tot het in het vrije verkeer brengen kan worden gedaan door ieder natuurlijke persoon of rechtspersoon, gevestigd in de Gemeenschap, en die bij machte is om de betrokken goederen en alle documenten die nodig zijn om die goederen in het vrije verkeer te brengen aan de douane aan te bieden of te laten aanbieden. Deze persoon wordt hierna «de aangever» genoemd.

§ 2. De aangever kan handelen:

- a) ofwel in eigen naam en voor eigen rekening;
- b) ofwel in eigen naam maar voor rekening van een derde volgens de voorwaarden bepaald in hoofdstuk XIV;
- c) ofwel in naam en voor rekening van een derde volgens de voorwaarden bepaald in hoofdstuk XIVbis.

Art. 70/4

§ 1. De aangifte moet worden gedaan op een formulier dat overeenkomt met het door de Minister van Financiën bepaalde model.

Art. 70/2

Art. 70/3

§ 1. De aangifte tot het in het vrije verkeer brengen kan worden gedaan door de aangever of de douanevertegenwoordiger, deze laatste onder de voorwaarden voorzien in hoofdstuk XIV.

Art. 70/4

§ 1. De aangifte bevat alle vermeldingen die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de regeling in

Zij moet door de aangever worden ondertekend. Zij bevat de vermeldingen die nodig zijn voor de identificatie van de goederen, voor de berekening van de rechten bij invoer of de toe te kennen bedragen bij invoer en voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor het in het vrije verkeer brengen van goederen. Bij de aangifte moeten alle stukken worden gevoegd die voor dezelfde doeleinden noodzakelijk zijn.

§ 2. De Minister van Financiën kan nader bepalen welke vermeldingen op de aangifte moeten voorkomen en welke documenten er moeten bijgevoegd worden.

§ 3. Wanneer verschillende soorten goederen worden aangegeven op eenzelfde formulier, worden de vermeldingen voor elke soort goederen beschouwd als een afzonderlijke aangifte.

Art. 70/5

§ 1. Onverminderd de bijzondere bepalingen betreffende briefpostzendingen en pakketpostzendingen, en behalve in de gevallen dat een invoervergunning, -bewijs of -certificaat moet worden overgelegd, stelt de Minister van Financiën vast waarin en de voorwaarden waaronder voor ingevoerde goederen zonder handelsoogmerk alsmede voor goederen met een geringe waarde geen schriftelijke aangifte moet worden gedaan.

§ 2. Voor goederen welke het forfaitair tarief of een vrijstelling van rechten bij invoer kunnen genieten kan de Minister van Financiën voorschrijven dat bepaalde vermeldingen van de aangifte onder een vereenvoudigde vorm vermeld worden of dat bepaalde documenten niet vereist zijn.

§ 3.

Art. 70/7

het vrije verkeer brengen, zoals bepaald in de Uniewetgeving.

De begeleidende documenten, noodzakelijk voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de regeling in het vrije verkeer brengen, zijn in het bezit van de aangever of de douanevertegenwoordiger en toegankelijk voor de douaneautoriteiten op het moment van indienen van de douaneaangifte.

§ 2. De Minister van Financiën kan nader bepalen welke vermeldingen op de aangifte moeten voorkomen en welke documenten er moeten bijgevoegd worden.

§ 3. -----

Art. 70/5

§ 1. -----

§ 2. Voor goederen welke het forfaitair tarief of een vrijstelling van rechten bij invoer kunnen genieten kan de Minister van Financiën voorschrijven dat bepaalde vermeldingen van de aangifte onder een vereenvoudigde vorm vermeld worden of dat bepaalde documenten niet vereist zijn.

§ 3.

Art. 70/7

§ 1. De aangifte mag ingediend worden vanaf het ogenblik dat de goederen op het kantoor worden aangeboden.

Worden als aangeboden bij een douanekantoor beschouwd, goederen waarvan de aankomst bij dat kantoor of een andere door de douane aangewezen plaats, in de vereiste vorm aan de ambtenaren is medegedeeld, zodat zij er toezicht of controle op kunnen uitoefenen.

§ 2. De douane kan evenwel toestaan dat de aangifte wordt ingediend voordat de aangever in staat is de goederen aan te bieden.

In dat geval kan de douane een termijn voor die aanbidding vaststellen, afhankelijk van de omstandigheden. Na afloop van die termijn wordt de aangifte als nietig beschouwd.

§ 3. De aangifte ingediend voordat de goederen zijn aangekomen, kan pas worden aanvaard nadat de goederen bij de douane zijn aangeboden.

Art. 70/8

§ 1. Wanneer, tengevolge van bijzondere omstandigheden, de aangever in de onmogelijkheid verkeert om sommige vereiste vermeldingen op de aangifte aan te brengen, mag de douane hem toelating verlenen, op de door haar vast te stellen voorwaarden, de goederen aan een onderzoek te onderwerpen en er monsters van te nemen in een lokaal of op een plaats, aangewezen of aangenomen door de douane.

§ 2. Het onderzoek wordt toegestaan op mondelinge aanvraag, tenzij de douane, rekening houdend met de omstandigheden, het noodzakelijk acht een schriftelijke aanvraag te eisen.

Monsterneming wordt slechts toegestaan op schriftelijke aanvraag.

§ 3. Het uitpakken, het wegen, het weder inpakken en alle andere behandelingen van de goederen worden uitgevoerd op risico en

§ 1. De aangifte mag ingediend worden vanaf het ogenblik dat de goederen op het kantoor worden **aangebracht**.

De goederen worden als aangebracht beschouwd door de mededeling aan de douaneautoriteiten dat de goederen bij het douanekantoor of op enige andere, door de douaneautoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaats zijn aangekomen en beschikbaar zijn voor douanecontrole.

§ 2. -----

§ 3. -----

Art. 70/8

op kosten van de aanvrager. Mogelijke analysekosten zijn eveneens te zijnen laste.

Art. 70/9

De douane kan, zolang de goederen niet werden vrijgegeven, het annuleren of het intrekken van de aangifte toestaan wanneer het bewijs wordt voorgelegd:

- dat de goederen per vergissing zijn aangegeven voor het vrije verkeer;
- of dat het in het vrije verkeer brengen van de goederen, tengevolge van bijzondere omstandigheden, niet meer gerechtvaardigd is.

Art. 70/10

§ 1. De douane mag slechts aangiften aanvaarden die voldoen aan de voorwaarden gesteld in de artikelen 70/4 en 70/6.

§ 2. Op verzoek van de aangever kan de douane evenwel, op de door haar te stellen voorwaarden, een aangifte aanvaarden waarop bepaalde vermeldingen niet voorkomen, of waarbij bepaalde documenten niet zijn gevoegd; de douane stelt dan een termijn vast waarbinnen de betrokken vermeldingen of documenten moeten worden medegedeeld of overgelegd.

De vermeldingen die nodig zijn voor de identificatie van de goederen en die bepaald zijn door de Minister van Financiën moeten op de onvolledige aangifte voorkomen, opdat deze kan worden aanvaard overeenkomstig het eerste lid.

§ 3. De onvolledige aangifte welke door de douane werd aanvaard kan:

- hetzij door de aangever vervolledigd worden;
- hetzij vervangen worden, met toestemming van de douane, door een andere aangifte

Art. 70/9

Art. 70/10

§ 1. De douane mag slechts aangiften aanvaarden die voldoen aan de voorwaarden gesteld in de artikelen 70/4 en 70/6.

§ 2. **Op verzoek van de aangever of de douanevertegenwoordiger kan de douane evenwel, op de door haar te stellen voorwaarden, een aangifte aanvaarden waarop bepaalde vermeldingen niet voorkomen, of waarbij bepaalde documenten niet zijn gevoegd; de douane stelt dan een termijn vast waarbinnen de betrokken vermeldingen of documenten moeten worden medegedeeld of overgelegd.**

Onverminderd de Uniewetgeving, moeten de vermeldingen die nodig zijn voor de identificatie van de goederen en die bepaald zijn door de Koning op de vereenvoudigde aangifte voorkomen, opdat deze kan worden aanvaard overeenkomstig het eerste lid.

§ 3. De **vereenvoudigde** aangifte welke door de douane werd aanvaard kan:

- hetzij door de aangever **of de douanevertegenwoordiger** vervolledigd worden;

welke beantwoordt aan de voorwaarden van de artikelen 70/4 en 70/6.

In geval van vervanging, is de datum bedoeld in artikel 18, § 1, die van de aanvaarding van de onvolledige aangifte.

§ 4. De aanvaarding van een onvolledige aangifte door de douane mag niet tot gevolg hebben dat het vrijgeven van de goederen erdoor verhinderd of vertraagd wordt, indien er geen andere bezwaren hiertegen bestaan. De voorwaarden aangaande het vrijgeven van de goederen worden bepaald door de Minister van Financiën.

Art. 70/11

§ 1. De aangiften die voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 70/4 en 70/6, alsmede die waarvoor de in artikel 70/10, § 2, bedoelde faciliteiten gelden, worden onmiddellijk door de douane aanvaard volgens de vastgestelde vorm.

De datum van aanvaarding wordt op de aangifte vermeld met het oog op de toepassing van artikel 18, § 1.

§ 2. Telkens wanneer zij zulks noodzakelijk acht gaat de douane over tot verificatie van de aangifte en de documenten die daarbij zijn gevoegd, ten einde na te gaan of de vermeldingen in de documenten overeenstemmen met de in de aangifte vervatte vermeldingen.

Art. 70/12

§ 1. Op zijn verzoek kan de aangever toegestaan worden bepaalde vermeldingen te verbeteren op de aangifte, die reeds door de douane aanvaard werd.

§ 2. De verbetering is afhankelijk van de volgende voorwaarden:

1° zij moet gevraagd worden voor het vrijgeven van de goederen voor het vrije verkeer;

- hetzij vervangen worden, met toestemming van de douane, door een andere aangifte welke beantwoordt aan de voorwaarden van de artikelen 70/4 en 70/6.

§ 4. De aanvaarding van een **vereenvoudigde** aangifte door de douane mag niet tot gevolg hebben dat het vrijgeven van de goederen erdoor verhinderd of vertraagd wordt, indien er geen andere bezwaren hiertegen bestaan. De voorwaarden aangaande het vrijgeven van de goederen worden bepaald door de Minister van Financiën.

Art. 70/11

§ 1. De aangiften die voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 70/4 en 70/6, alsmede die waarvoor de in artikel 70/10, § 2, bedoelde **vereenvoudigingen** gelden, worden onmiddellijk door de douane aanvaard volgens de vastgestelde vorm.

De datum van aanvaarding wordt op de aangifte vermeld.

§ 2. -----

Art. 70/12

§ 1. -----

§ 2. -----

2° zij kan niet meer toegestaan worden wanneer het verzoek wordt gedaan nadat de douane de aangever in kennis heeft gesteld:

- van haar voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen;

- van de door haar geconstateerde onjuistheid van de onder § 1 bedoelde vermeldingen;

3° zij mag niet tot gevolg hebben dat de aangifte betrekking heeft op andere goederen dan die waarop zij oorspronkelijk betrekking had.

§ 3. Tenzij het een onbelangrijke verbetering betreft, moet de oorspronkelijke aangifte vervangen worden door een nieuwe.

In dat geval moet de datum waarop de oorspronkelijke aangifte is aanvaard, worden aangehouden als datum voor het bepalen van de rechten bij invoer en voor de toepassing van de andere bepalingen die gelden voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen.

Art. 70/13

De douane kan, indien zij het nuttig acht, alle of een deel van de goederen aan een onderzoek onderwerpen.

Het onderzoek van de goederen geschiedt op de daartoe aangewezen plaats of in de daartoe aangenomen magazijnen en gedurende de daartoe vastgestelde uren.

De douane kan, op verzoek van de aangever, toestaan dat de goederen op een andere plaats of gedurende andere uren dan bedoeld in lid 2 worden onderzocht. De eventuele hieraan verbonden kosten komen ten laste van de aangever.

De Minister van Financiën stelt de bepalingen vast betreffende het onderzoek van de goederen.

§ 3. Tenzij het een onbelangrijke verbetering betreft, moet de oorspronkelijke aangifte vervangen worden door een nieuwe.

In dat geval moet de datum waarop de oorspronkelijke aangifte is aanvaard, worden aangehouden als datum voor het bepalen van de rechten bij invoer en voor de toepassing van de andere bepalingen die gelden voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen.

Art. 70/13

De douane kan, indien zij het nuttig acht, alle of een deel van de goederen aan een onderzoek onderwerpen.

Het onderzoek van de goederen gebeurt door de douane op de daartoe aangewezen of goedgekeurde plaatsen en gedurende de daartoe vastgestelde uren.

De douane kan, op verzoek van de aangever of de douanevertegenwoordiger, toestaan dat de goederen op een andere plaats of gedurende andere uren dan bedoeld in lid 2 worden onderzocht. De eventuele kosten die hieraan verbonden zijn, komen ten laste van de aangever of de douanevertegenwoordiger.

Onverminderd de Uniewetgeving stelt de Koning de bepalingen vast betreffende het onderzoek van de goederen.

Art. 70/14

Het vervoer van de goederen naar de plaats waar zij zullen worden onderzocht, het uitpakken, het weder inpakken en alle andere bewerkingen welke nodig zijn voor het onderzoek, worden door de aangever of onder zijn verantwoordelijkheid verricht. In alle gevallen, komen de hieraan verbonden kosten ten laste van de aangever.

Art. 70/14

Art. 70/15

De aangever heeft het recht bij het onderzoek van de goederen aanwezig te zijn of zich erbij te laten vertegenwoordigen. De douane kan, indien zij dit nuttig acht, van de aangever eisen dat hij bij het onderzoek aanwezig is of zich erbij laat vertegenwoordigen ten einde haar de nodige bijstand ter vergemakkelijking van dit onderzoek te verlenen.

Art. 70/15

Art. 70/16

De douane kan bij het onderzoek van de goederen monsters nemen ten behoeve van een analyse of andere controle. De aan deze analyse of controle verbonden kosten komen ten laste van de administratie.

De Minister van Financiën bepaalt de voorwaarden welke van toepassing zijn voor de monsterneming door de douane.

Art. 70/16

Onverminderd de Uniewetgeving, bepaalt de Koning de voorwaarden die van toepassing zijn voor de monsterneming door de douane.

Art. 70/18

Onverminderd een eventuele wijziging krachtens artikel 70/17, § 4, wordt het door de douane vastgestelde bedrag van de rechten bij invoer bedoeld in artikel 1, 4°, a, 1 door haar geboekt en aan de aangever medegedeeld. De boeking moet zo gauw mogelijk plaatsvinden nadat een aan te rekenen bedrag werd vastgesteld.

Art. 70/18

Art. 70/19

§ 1. Onverminderd de bij invoer voor de goederen geldende verbodsbepalingen, beperkende- of controlemaatregelen, kan de douane de goederen slechts vrijgeven indien de rechten bij invoer zijn betaald of hiervoor zekerheid is gesteld of uitstel van betaling is verleend.

§ 2. Het vrijgeven van de goederen door de douane geschiedt op de wijze, vastgesteld door de Minister van Financiën, rekening houdende met de plaats waar de goederen zich bevinden en met de bijzondere regeling volgens welke de douane toezicht op de goederen uitoefent.

§ 3. Zolang de goederen niet zijn vrijgegeven, mogen zij zonder toestemming van de douane niet worden verplaatst noch enigerlei behandeling ondergaan.

Art. 70/20

§ 1. De aangever kan, voordat de goederen door de douane zijn vrijgegeven, toestemming krijgen onder de voorwaarden bepaald door de Minister van Financiën om:

- de goederen vrij van kosten aan de schatkist, af te staan;
- de goederen onder toezicht van de douane te doen vernietigen; de eventuele hieraan verbonden kosten komen ten laste van de aangever.

§ 2. Het afstaan van de goederen aan de schatkist of hun vernietiging onder toezicht van de douane ontslaat de aangever van de betaling van de rechten bij invoer.

§ 3. Het in het vrije verkeer brengen van resten en afvallen die eventueel voortkomen uit het vernietigen van de goederen geschiedt op basis van de daarvoor geldende heffingsgrondslagen, zoals zij door de douane op de datum van de vernietiging worden erkend of aanvaard.

Art. 70/19

§ 1. Onverminderd de Uniewetgeving, gebeurt het vrijgeven van de goederen door de douane op de wijze vastgesteld door de Koning, rekening houdend met de plaats waar de goederen zich bevinden en met de bijzondere regeling volgens welke de douane toezicht op de goederen uitoefent.

§ 2. Zolang de goederen niet zijn vrijgegeven, mogen zij niet zonder toestemming van de douane worden verplaatst of enige behandeling ondergaan

Art. 70/20

De aangever kan, voordat de goederen door de douane zijn vrijgegeven, toestemming krijgen onder de voorwaarden bepaald door de Minister van Financiën om:

- de goederen vrij van kosten aan de schatkist, af te staan;
- de goederen onder toezicht van de douane te doen vernietigen; de eventuele hieraan verbonden kosten komen ten laste van de aangever.

Art. 70/21

§ 1. De bepalingen van artikel 94 zijn van toepassing om de situatie te regelen van de goederen die niet konden worden vrijgegeven:

a) omdat het onderzoek ervan niet binnen de gestelde termijnen kon worden aangevangen of voortgezet om redenen die aan de aangever te wijten zijn, of

b) omdat de documenten die noodzakelijk zijn voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen, niet werden voorgelegd, of

c) omdat er binnen de gestelde termijnen geen betaling van de rechten bij invoer heeft plaatsgevonden noch zekerheid daarvoor is gesteld.

§ 2. Zo nodig kan de douane de goederen die zich in een toestand als bedoeld in § 1 bevinden, laten vernietigen.

De bepalingen van artikel 70/20, § 3, zijn van toepassing.

§ 3. Wanneer de douane de goederen verkoopt geschiedt de verkoop volgens de procedure voorzien in Hoofdstuk XII.

Art. 70/22

§ 1. Aan de aangever wordt, op zijn verzoek door de douane machtiging verleend om de aangifte tot het in het vrije verkeer brengen in vereenvoudigde vorm in te dienen wanneer goederen bij de douane worden aangeboden met overlegging achteraf van een aanvullende aangifte die in voorkomend geval, een algemeen, periodiek of samenvattend karakter kan hebben.

Het verzoek dient schriftelijk te worden ingediend en alle voor de verlening van de machtiging noodzakelijke gegevens te bevatten.

§ 2. De vereenvoudigde aangifte kan de vorm hebben:

Art. 70/21

Wanneer de douane de goederen verkoopt geschiedt de verkoop volgens de procedure voorzien in Hoofdstuk XII

Art. 70/22

De vereenvoudigde procedures worden opgesteld overeenkomstig de Uniewetgeving.

1° hetzij van een onvolledige aangifte als bedoeld in artikel 70/10, § 2;

2° hetzij van een administratief of handelsdocument dat de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke vermeldingen bevat.

Bij de vereenvoudigde aangifte moeten alle documenten worden gevoegd die dienen te worden overgelegd als voorwaarde voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen.

§ 3. De gegevens van de aanvullende aangifte worden geacht, samen met de gegevens van de vereenvoudigde aangifte waarop zij betrekking hebben, één enkele en ondeelbare akte te vormen, die geldig is vanaf de datum van aanvaarding van de oorspronkelijke aangifte.

Art. 70/23

De machtiging om een beroep te doen op de vereenvoudigde aangifteprocedure wordt verleend aan de persoon op of uit wiens naam de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen is gedaan.

De verlening van de machtiging is afhankelijk van het stellen van een zekerheid waarvan het bedrag door de douane wordt vastgesteld om de eventuele inning te verzekeren van de rechten bij invoer.

In de machtiging:

1° wordt het douanekantoor aangewezen dat de vereenvoudigde aangifte kan aanvaarden;

2° worden de goederen bepaald waarop zij toepasselijk is, alsmede de gegevens die ter identificatie van de goederen op de vereenvoudigde aangifte moeten voorkomen;

3° wordt de vorm en de inhoud van de vereenvoudigde aangiften bepaald;

4° wordt de vorm en de inhoud van de aanvullende aangiften bepaald en de termijn vastgesteld waarbinnen deze op het hiertoe

Art. 70/23

aangewezen douanekantoor moeten worden neergelegd;

5° wordt de zekerheid bedoeld in lid 2 vermeld.

Art. 70/23bis

De machtiging wordt geweigerd wanneer:

1° een doeltreffende controle op invoerverboden of -beperkingen of op de naleving van andere op het in het vrije verkeer brengen van toepassing zijnde bepalingen, niet kan worden gewaarborgd;

2° de aanvrager een zware overtreding of herhaalde overtredingen van de douanevoorschriften heeft begaan;

3° de aanvrager slechts incidenteel in eigen naam voor eigen rekening of voor rekening van een andere persoon goederen in het vrije verkeer brengt.

De machtiging wordt ingetrokken wanneer de gevallen bedoeld in het eerste lid zich voordoen.

Art. 70/24

De douane staat op verzoek de domiciliëringsprocedure toe, op grond waarvan in de door de communautaire wetgeving bepaalde gevallen goederen in het vrije verkeer kunnen worden gebracht in de onderneming van de belanghebbende of op andere door de douane aangewezen of erkende plaatsen.

Het verzoek dient schriftelijk te worden ingediend en alle met het oog op de verlenging van de machtiging noodzakelijke gegevens te bevatten.

Art. 70/23bis

Art. 70/24

Art. 70/25

Een machtiging om gebruik te maken van de domiciliëringsprocedure kan slechts worden verleend voor zover:

1° de administratie van de aanvrager een doeltreffende controle mogelijk maakt, met name een controle a posteriori;

2° een doeltreffende controle op de invoerverboden of -beperkingen of op de naleving van andere op het in het vrije verkeer brengen van toepassing zijnde bepalingen is verzekerd.

Art. 70/25

Art. 70/26

De machtiging om een beroep te doen op de domiciliëringsprocedure wordt verleend aan de persoon die goederen in het vrije verkeer wil brengen.

De machtiging is afhankelijk van het stellen van een zekerheid waarvan het bedrag door de douane wordt vastgesteld om de eventuele inning van rechten bij invoer en de accijnzen te waarborgen.

De machtiging legt de nadere regels voor de werking van de procedure vast en bepaalt met name:

1° de goederen waarop de procedure toepasselijk is;

2° de vorm van de verplichtingen als bedoeld in artikel 70/27;

3° het tijdstip waarop de goederen worden vrijgegeven;

4° de termijn waarbinnen de aangifte als bedoeld in artikel 70/4 moet worden ingediend;

5° de voorwaarden waaronder algemene, periodieke of samenvattende aangiften met betrekking tot de goederen kunnen worden ingediend;

6° de zekerheid bedoeld in lid 2.

Art. 70/26

Art. 70/27

Met het oog op de toepassing van artikel 70/25, is de houder van de machtiging verplicht om zodra de goederen zijn aangekomen op de aangewezen plaats:

1° aan de douane in de vorm en op de wijze die zijn vastgesteld in de machtiging, van deze aankomst kennis te geven teneinde de vrijgave van de goederen te verkrijgen;

2° de goederen in te schrijven in zijn administratie. Deze inschrijving moet de datum vermelden waarop zij plaatsvindt, alsmede de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke vermeldingen bevatten. Deze inschrijving heeft dezelfde juridische waarde als de aanvaarding van de aangifte als bedoeld in artikel 70/10, § 1;

3° voor de douane alle documenten beschikbaar houden die moeten worden overgelegd als voorwaarde voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor het in het vrije verkeer brengen van goederen.

Wanneer de omstandigheden het rechtvaardigen, kan de douane, in afwijking van het eerste lid, 1°, de houder van de machtiging, onder de voorwaarden die zij bepaalt, ontslaan van de verplichting om elke aankomst mee te delen; in dit geval worden de goederen geacht te zijn vrijgegeven zodra ze in zijn administratie zijn ingeschreven.

Art. 70/27

Art. 70/28

Een machtiging wordt geweigerd wanneer de aanvrager:

1° een zware overtreding of herhaalde overtredingen van de douanevoorschriften heeft begaan;

2° slechts incidenteel goederen in het vrije verkeer brengt.

Art. 70/28

Art. 70/29

De machtiging wordt ingetrokken:

Art. 70/29

1° wanneer één van de voorwaarden bedoeld in artikel 70/25 niet of niet meer is vervuld;

2° in het geval bedoeld in artikel 70/28, 1°.

Wanneer de houder van de machtiging niet voldoet aan de verplichtingen die hem zijn opgelegd, kan de machtiging worden ingetrokken.

Art. 71

Voor alle over zee uitgevoerde goederen, moeten de aangifte gedaan en de rechten voldaan worden op een der laadplaatsen, welke voor deze uitvoer zijn of verder zullen worden bepaald, of voor wat de accijnsgoederen betreft, op de plaats of plaatsen, alwaar deze in de kredietrekening van de aangever zijn opgenomen, hetzij dat de goederen dadelijk in het schip, dat met deze naar het buitenland zal vertrekken, geladen worden, of wel met lichters of anderszins worden vervoerd, om elders in het vorenbedoeld schip te worden ingeladen.

Art. 72

De goederen zullen het Rijk niet worden uitgevoerd dan met de schepen, welke daartoe zijn opgegeven en op de documenten vermeld, op een boete van 300 EUR, ten laste van de overtredende schipper, tenzij, in bijzondere gevallen, op schriftelijke toelating van de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen.

Art. 73

Behoudens in de door de Minister van Financiën bepaalde gevallen, moet een generale verklaring bij uitgang worden ingediend op het douanekantoor waar de aangiften betreffende de lading werden overgelegd.

Art. 71

Art. 72

De goederen zullen het **Koninkrijk** niet worden uitgevoerd dan met de schepen, welke daartoe zijn opgegeven en op de documenten vermeld, op een boete van 300 **euro**, ten laste van de overtredende **kapitein of de in artikel 24, §3 bedoelde persoon**, tenzij, in bijzondere gevallen, op schriftelijke toelating van de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen.

Art. 73

Behoudens in de door de Minister van Financiën bepaalde gevallen, moet een generale verklaring worden ingediend op het douanekantoor waar de aangiften betreffende de lading werden overgelegd.

Die generale verklaring moet door de kapitein of door een van de in artikel 24, tweede lid, bedoelde personen worden ondertekend.

Die generale verklaring moet door de kapitein of door een van de in artikel 24, §2, bedoelde personen worden ondertekend.

Art. 74

De kapitein is verplicht te stoppen aan het laatste kantoor van uitgang.

Art. 74

Art. 75

Voor accijnsgoederen die langs rivieren of over land worden uitgevoerd met ontheffing van accijns, wordt de aangifte voor uitvoer gedaan op het kantoor waar die goederen ten laste zijn genomen en waar de kredietrekening van de aangever wordt gehouden.

Art. 75

Art. 76

Bij het uitgaan langs de rivieren, is mede van toepassing de bepaling, in artikel 72 vervat; en geen uitvoer over land mag plaats hebben dan langs de in artikel 57 vermelde routes of wegen; zijnde de kantoren in artikel 57, tweede lid bedoeld, enkel bestemd voor de inning van de rechten bij uitvoer van de voortbrengselen der plaatsen binnen of in de omtrek waarvan deze zijn gevestigd.

Art. 76

Bij het uitgaan langs de rivieren, is mede van toepassing de bepaling, in artikel 72 vervat; en geen uitvoer over land mag plaats hebben dan langs de in artikel 57 vermelde routes of wegen; zijnde de kantoren in artikel 57, tweede lid bedoeld, enkel bestemd voor de inning van de rechten bij uitvoer van de voortbrengselen **van de** plaatsen binnen of in de omtrek waarvan deze zijn gevestigd.

Art. 77

De uitvoerders langs de rivieren of over land zullen de documenten van hun goederen, moeten overhandigen aan de ambtenaren van het laatste kantoor van uitgang, om, na verificatie, ingetrokken te worden.

Art. 77

Bij uitvoer langs de rivieren of over land zullen de documenten overhandigd worden aan de ambtenaren van het kantoor van uitgang, om de uitgang vast te stellen.

Art. 78

Voor de uitvoer langs de rivieren en over land, zijn de laatste kantoren dezelfde kantoren, welke eerste aangifte bij invoer, volgens artikel 56, zijn of verder zullen worden aangewezen.

Art. 78

Hoofdstuk Xbis - Uitvoer van communautaire goederen

Art. 78/2

§ 1. Bij uitvoer van communautaire goederen uit het douanegebied van de Gemeenschap dient bij een douanekantoor een uitvoeraangifte te worden ingediend.

§ 2. De aangifte kan worden gedaan door iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon, gevestigd in de Gemeenschap en die bij machte is om de betreffende goederen en alle documenten nodig voor de uitvoer van de goederen, aan de douane aan te bieden of te laten aanbieden. Artikel 70/3, § 2 is van toepassing op die persoon.

§ 3. De aangifte moet worden gedaan door middel van een formulier van het model dat door de Koning wordt vastgesteld. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Zij moet worden ondertekend door de aangever. Zij bevat de vermeldingen welke nodig zijn voor de identificatie van de goederen, voor de berekening van de rechten bij uitvoer of de toe te kennen bedragen bij uitvoer en voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de uitvoer van de goederen. Alle stukken welke nodig zijn voor dezelfde doeleinden moeten bij de aangifte worden bijgevoegd.

§ 4. De Koning kan preciseren welke vermeldingen op de aangifte moeten voorkomen en welke documenten er moeten bijgevoegd worden. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

§ 5. Artikel 70/4, § 3, is van toepassing op de uitvoeraangifte.

Art. 78/3

§ 1. De Koning kan voorschrijven dat voor goederen die worden uitgevoerd zonder

Hoofdstuk Xbis - Uitvoer van **Uniegoederen**

Art. 78/2

§ 1. De aangifte moet alle gegevens bevatten die nodig zijn voor de toepassing van de regeling uitvoer, in overeenstemming met de Uniewetgeving. De begeleidende documenten die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen betreffende de regeling uitvoer zijn in het bezit van de aangever en staan ter beschikking van de douaneautoriteiten op het tijdstip van indiening van de douaneaangifte.

§ 2. De Koning kan preciseren welke vermeldingen op de aangifte moeten voorkomen en welke documenten er moeten bijgevoegd worden. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering van deze paragraaf

Art. 78/3

handelsoogmerk, alsmede voor goederen van geringe waarde, met name die welke deel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers, geen schriftelijke aangifte behoeft te worden gedaan. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

§ 2. De Koning kan bijzondere regels bepalen voor postzendingen en postcolli. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Art. 78/4

De indiening van de aangifte bij het bevoegde douanekantoor moet geschieden op de dagen en uren waarop dit kantoor geopend is.

De douane kan evenwel op verzoek en op kosten van de aangever toestaan dat de aangifte buiten deze dagen en uren wordt ingediend. Artikel 17 is in dat geval toepasselijk.

Art. 78/5

§ 1 De uit te voeren goederen moeten worden aangeboden bij een douanekantoor dat bevoegd is voor het vervullen van de betreffende uitvoerformaliteiten.

§ 2 De aangifte kan worden ingediend vanaf het ogenblik dat de goederen bij dat kantoor worden aangeboden.

Worden als aangeboden bij een douanekantoor beschouwd, goederen waarvan de aanwezigheid bij dat kantoor of op een andere door de douane aangewezen plaats aan de ambtenaren is medegedeeld, zodat zij er toezicht of controle op kunnen uitoefenen.

§ 3 Artikel 70/7, § 2 en 3, is van toepassing op de uitvoer.

Art. 78/4

Behalve wanneer anders voorzien door het douanewetboek van de Unie of deze wet, moet de aangifte worden ingediend bij het bevoegde douanekantoor op de dagen en uren die voor dit kantoor zijn vastgesteld.

De douane kan evenwel op verzoek en op kosten van de aangever toestaan dat de aangifte buiten deze dagen en uren wordt ingediend. Artikel 17 is in dat geval toepasselijk.

Art. 78/5

Art. 78/6

§ 1 Voor het doen van de uitvoeraangifte voor communautaire goederen, die onder een douaneregeling vallen, geeft de douane, op de door haar vast te stellen voorwaarden, aan de aangever toestemming om de goederen vooraf te onderzoeken en monsters te nemen.

§ 2 Artikel 70/8, § 2 en 3, is van toepassing op de uitvoer.

Art. 78/6

Art. 78/7

§ 1. De aangifte die voldoet aan de in artikel 78/2 gestelde voorwaarden wordt onmiddellijk door de douane aanvaard, volgens de vastgestelde vorm.

De datum van aanvaarding wordt op de aangifte vermeld.

§ 2. Telkens wanneer zij zulks noodzakelijk acht gaat de douane over tot verificatie van de aangifte en de documenten die daarbij zijn gevoegd, ten einde na te gaan of de vermeldingen in die documenten overeenstemmen met de in die aangifte vervatte vermeldingen.

Art. 78/7

Art. 78/8

§ 1. De aangever kan, op zijn verzoek, bepaalde vermeldingen op de aangifte, die reeds door de douane aanvaard werd, verbeteren.

§ 2. Deze verbetering is afhankelijk van de volgende voorwaarden:

1. ze moet gevraagd worden voordat de goederen het douanekantoor of de daartoe aangewezen plaats hebben verlaten, tenzij het verzoek betrekking heeft op gegevens waarvan de douane de juistheid zelfs bij afwezigheid van de goederen kan nagaan;

2. ze kan niet meer worden toegestaan wanneer het verzoek wordt gedaan nadat de douane de aangever in kennis heeft gesteld:

Art. 78/8

van haar voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen;

van de door haar geconstateerde onjuistheid van de in § 1 bedoelde vermeldingen;

3. ze mag niet tot gevolg hebben dat de aangifte betrekking heeft op andere goederen dan die waarop zij oorspronkelijk betrekking had.

§ 3. Tenzij het een onbelangrijke verbetering betreft, moet de oorspronkelijke aangifte vervangen worden door een nieuwe aangifte.

In dat geval moet de datum, waarop de oorspronkelijke aangifte is aanvaard, worden aangehouden als datum voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de uitvoer van de goederen.

Art. 78/9

§ 1. Zolang de goederen het douanegebied van de Gemeenschap niet hebben verlaten, mag de aangever om annulering of ongeldigmaking van de aangifte verzoeken.

§ 2. Wanneer de douane de aangever in kennis heeft gesteld van haar voornemen om over te gaan tot een onderzoek van de goederen waarop de aangifte betrekking heeft, kan het verzoek slechts worden gedaan nadat dit onderzoek heeft plaatsgevonden.

§ 3. Door de douane wordt slechts toestemming gegeven tot annulering of ongeldigmaking van de aangifte voor zover de aangever:

1. haar aantoont dat de goederen het douanegebied van de Gemeenschap niet hebben verlaten;

2. haar alle exemplaren van de uitvoeraangifte overlegt, alsmede alle andere bijgevoegde documenten;

3. haar aantoont dat de nodige maatregelen zijn getroffen om de restituties en andere ingevolge de aangifte ten uitvoer toegekende bedragen niet uit te betalen.

Art. 78/9

§ 4. De annulering of ongeldigmaking van de aangifte belet niet dat strafbepalingen worden toegepast ten aanzien van door de aangever begane overtredingen.

§ 5. Wanneer de uitvoer van de goederen binnen een bepaalde termijn moet voltrokken zijn, leidt het niet in acht nemen van die termijn tot annulering of ongeldigmaking van de betreffende aangifte, behalve indien de bedoelde termijn door de douane wordt verlengd.

Art. 78/10

De artikelen 70/13, 70/14, 70/15 en 70/16, zijn van toepassing op de uitvoer.

Art. 78/12

§ 1. Onverminderd de toepassing van de verbodsbepalingen of beperkende maatregelen die eventueel voor de ten uitvoer aangegeven goederen gelden, geeft de douane slechts toestemming tot het uitvoeren van de goederen nadat zij zich er in voorkomend geval van heeft vergewist dat de rechten bij uitvoer zijn betaald of dat hiervoor zekerheid is gesteld of uitstel van betaling is verleend.

§ 2. De vorm waarin de douane de toestemming tot het uitvoeren van de goederen verleent, wordt door de Koning vastgesteld, rekening houdend met de plaats waar de goederen zich bevinden en met de bijzondere bepalingen volgens welke de douane toezicht op de goederen uitoefent. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

§ 3. De goederen, waarvoor toestemming tot uitvoer is verleend, blijven onder douanecontrole tot het tijdstip waarop zij het douanegebied van de Gemeenschap verlaten.

Art. 78/13

Art. 78/10

Art. 78/12

De vorm waarin de douane de toestemming tot het uitvoeren van de goederen verleent, wordt door de Koning vastgesteld, rekening houdend met de plaats waar de goederen zich bevinden en met de bijzondere bepalingen op basis waarvan de douane toezicht op de goederen uitoefent.

Art. 78/13

§ 1. De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan de aangever moet voldoen om van de douane toestemming te verkrijgen om bepaalde gegevens van de aangifte achteraf te verschaffen of over te nemen in aanvullende aangiften met een algemeen, periodiek of samenvattend karakter. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

§ 2. De gegevens van de aanvullende aangiften, bedoeld in § 1, worden geacht, samen met de gegevens van de aangiften waarop zij betrekking hebben, één enkele en ondeelbare akte te vormen, die geldig is vanaf de datum van aanvaarding van de oorspronkelijke aangifte.

Art. 78/14

De Koning treft de nodige bepalingen om, wanneer de omstandigheden dit rechtvaardigen, het uitvoeren van de goederen toe te laten zonder dat de in artikel 78/2 bedoelde aangifte vooraf is ingediend. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Art. 78/14

Art. 78/15

De Koning treft de nodige bepalingen om natuurlijke of rechtspersonen, die dikwijls goederen uitvoeren, te machtigen om die goederen uit hun lokalen rechtstreeks uit het douanegebied van de Gemeenschap te verzenden, zonder dat de in artikel 78/2 bedoelde aangifte vooraf bij een bevoegd douanekantoor is ingediend. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Art. 78/15

Hoofdstuk XI - Bijzondere bepalingen betreffende de uitvoer van goederen met ontheffing van accijnzen

Hoofdstuk XI - Bijzondere bepalingen betreffende de uitvoer van goederen **onder de accijnsschorsingsregeling**

Art. 79

De overbrenging naar een douanekantoor van goederen die met ontheffing van accijnzen worden uitgevoerd, moet onder accijnsverband geschieden met een te zuiveren accijnsdocument.

Art. 80

Op het douanekantoor kunnen de ambtenaren op zicht van het accijnsdocument en van de aangifte ten uitvoer inzake douane, overgaan tot een grondige verificatie van de onder accijnsverband overgebrachte goederen.

Art. 81

Na verificatie zuiveren de ambtenaren het accijnsdocument en tekenen terzelfdertijd hun bevindingen aan in het vak ad hoc van de aangifte ten uitvoer. Vanaf dat ogenblik bevinden de goederen zich onder douaneregeling.

Art. 82

De accijnsgoederen onder douaneregeling mogen slechts aan deze regeling onttrokken worden mits zij op de gewone wijze ten uitvoer worden aangegeven.

Art. 85

Goederen waarvan de invoer verboden is maar die aangegeven worden op het eerste kantoor onder hun eigen of werkelijke benaming mogen onmiddellijk wederuitgevoerd worden, of naar 's Rijks pakhuizen, in de hoofdplaats der directie, verzegeld of bewaakt, overgebracht, evenals volgens artikel 30, de goederen, die, bij

Art. 79

De overbrenging van het belastingentrepot naar een douanekantoor van uitgang van goederen onder de accijnsschorsingsregeling, moet gebeuren met een accijnsdocument dat moet worden gezuiverd.

Art. 80

Op het douanekantoor **van uitgang** kunnen de ambtenaren op zicht van het accijnsdocument en van de aangifte ten uitvoer inzake douane, overgaan tot een grondige verificatie van de onder **accijnsschorsingsregeling** overgebrachte goederen.

Art. 81

Op het kantoor van uitvoer wordt de uitvoeraangifte ingediend. Vanaf dat ogenblik bevinden de goederen zich onder de douaneregeling uitvoer. Nadat het kantoor van uitvoer de uitgangsbevestiging heeft ontvangen (van het kantoor van uitgang) zuivert het kantoor van uitvoer het geleidedocument aan.

Art. 82

Art. 85

Goederen waarvan de invoer verboden is maar die aangegeven worden op het eerste kantoor onder hun eigen of werkelijke benaming mogen onmiddellijk wederuitgevoerd worden, of naar 's Rijks pakhuizen, in de hoofdplaats **van de** directie, verzegeld of bewaakt, overgebracht, evenals volgens artikel **28**, de goederen, die, bij

invoer over zee, zijn aangegeven als onbekend of onder de algemene benaming van koopwaren, en van welke, vóór de lossing, geen behoorlijke aangifte kon worden gedaan.

Art. 86

De goederen zullen, bij aankomst in de hoofdplaats der directie, worden opgeslagen onder toezicht van de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen, en zo spoedig mogelijk, ten laatste twee dagen na hun aankomst, zondagen en wettelijke feestdagen niet meegerekend, ten overstaan van de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen of van de door hem aangestelde ambtenaar en van de belanghebbende, zo hij zich daartoe aanmeldt, moeten worden geïnventariseerd.

Art. 88

Na verloop van die tijd, zal de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen, op bekomen machtiging van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, welke op verzoekschrift, ondertekend door de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen en na summier onderzoek zal worden verleend, doen overgaan tot de verkoop der alsdan nog onopgeëiste goederen. De verkoop echter zal niet geschieden dan na twee opvolgende oproepingen van twee weken tot twee weken, te plaatsen in twee nieuwsbladen aangewezen door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, en aan te plakken vóór het kantoor ter plaatse van de verkoop. De verkoop zal in alle gevallen in het openbaar aan de meestbiedende moeten geschieden.

invoer over zee, zijn aangegeven als onbekend of onder de algemene benaming van koopwaren, en van welke, vóór de lossing, geen behoorlijke aangifte kon worden gedaan.

Art. 86

De goederen zullen, bij aankomst in de hoofdplaats **van de** directie, worden opgeslagen onder toezicht van de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen, en zo spoedig mogelijk, ten laatste twee dagen na hun aankomst, zondagen en wettelijke feestdagen niet meegerekend, ten overstaan van de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen of van de door hem aangestelde ambtenaar en van de belanghebbende, zo hij zich daartoe aanmeldt, moeten worden geïnventariseerd.

Art. 88

Na verloop van die tijd, zal de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen, op bekomen machtiging van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, welke op verzoekschrift, ondertekend door de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen en na summier onderzoek zal worden verleend, doen overgaan tot de verkoop **van de dan** nog onopgeëiste goederen. De verkoop echter zal niet geschieden dan na twee opvolgende oproepingen van twee weken tot twee weken, te plaatsen in twee nieuwsbladen aangewezen door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, en aan te plakken vóór het kantoor ter plaatse van de verkoop. De verkoop zal in alle gevallen in het openbaar aan de meestbiedende moeten geschieden.

Art. 90

Aan degenen, welke binnen de tijd van twee jaren na de verkoop, bewijzen zullen daarop recht te hebben, zal de opbrengst van de verkoop der goederen, na aftrek der kosten, en van de niet verboden goederen tevens van de verschuldigde rechten en accijnzen, worden uitgekeerd.

Art. 92

Wanneer onder de goederen, in dit hoofdstuk vermeld, spoedig bederfelijke gevonden worden, zal de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen de publieke verkoop, na voorafgaande machtiging, te verlenen zoals omschreven in artikel 88, onmiddellijk kunnen doen plaats hebben. In dat geval zal de opbrengst van de verkoop slechts na verloop van drie jaren, na de opslag der goederen, definitief voor door de Schatkist verworven worden.

Art. 93

Geen vervoer naar de hoofdplaats der directie behoeft te geschieden, indien zich een Rijks pakhuis bevindt op de plaats van aankomst of invoer; maar alsdan zullen de opslag, inventarisatie en verkoop, onder inachtneming van voormelde bepalingen, aldaar kunnen gedaan worden door tussenkomst van de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen, als vervangende de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen.

Art. 96

Voor zover de goederen niet verboden zijn bij binnenkomst, kan van de douanevervoer worden afgezien bij één van de douanekantoren van het land binnen de grenzen van de attributen die aan die

Art. 90

Aan degenen, welke binnen de tijd van twee jaren na de verkoop, bewijzen zullen daarop recht te hebben, zal de opbrengst van de verkoop **van de** goederen, na aftrek **van de** kosten, en van de niet verboden goederen tevens van de verschuldigde rechten en accijnzen, worden uitgekeerd.

Art. 92

Wanneer onder de goederen, in dit hoofdstuk vermeld, spoedig bederfelijke gevonden worden, zal de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen de publieke verkoop, na voorafgaande machtiging, te verlenen zoals omschreven in artikel 88, onmiddellijk kunnen doen plaats hebben. In dat geval zal de opbrengst van de verkoop slechts na verloop van drie jaren, na de opslag **van de** goederen, definitief voor door de Schatkist verworven worden.

Art. 93

Geen vervoer naar de hoofdplaats **van de** directie behoeft te geschieden, indien zich een Rijks pakhuis bevindt op de plaats van aankomst of invoer; maar **dan** zullen de opslag, inventarisatie en verkoop, onder inachtneming van voormelde bepalingen, aldaar kunnen gedaan worden door tussenkomst van de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen, als vervangende de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen.

Art. 96

Voor zover de goederen niet verboden zijn bij binnenkomst, kan van **het** douanevervoer worden afgezien bij één van de douanekantoren van het land binnen de grenzen van de attributen die aan die

kantoren zijn toegekend door de Minister van Financiën.

Art. 97

Wanneer, ingevolge ongeval of overmacht tijdens [het] douanevervoer, de zegels verbroken of geschonden worden, overlading noodzakelijk is of het vervoer niet onmiddellijk kan worden voortgezet, wordt op verzoek van de belanghebbende het ongeval of de overmacht aangetekend op het document inzake douanevervoer door twee ambtenaren der douane of der accijnzen. Indien geen twee ambtenaren der douane of der accijnzen ter plaatse kunnen worden aangetroffen, mag de aantekening gedaan worden,

- hetzij door een ambtenaar der douane of der accijnzen, bijgestaan door een politieagent of door een ambtenaar van het gemeentebestuur;
- hetzij door twee politieagenten;
- hetzij door twee ambtenaren van het gemeentebestuur;
- hetzij door een politieagent en een ambtenaar van het gemeentebestuur.

Ingeval dreigend gevaar onverwijld overlading van de gehele zending of van een gedeelte daarvan noodzakelijk maakt, mag de belanghebbende daartoe overgaan zonder eerst de tussenkomst van de voormelde autoriteiten af te wachten. Hij moet van deze verrichting melding maken op het doorvoerdokument, onmiddellijk genoemde autoriteiten verwittigen en aantonen dat hij ter vrijwaring van het voertuig of van de lading niet anders handelen kon.

Art. 99

Indien de verificatie op het kantoor van bestemming geen overtreding aan het licht brengt, zuiveren de ambtenaren het document inzake douanevervoer aan. Deze

kantoren zijn toegekend door de Minister van Financiën.

Art. 97

Wanneer, ingevolge ongeval of overmacht tijdens [het] douanevervoer, de zegels verbroken of geschonden worden, overlading noodzakelijk is of het vervoer niet onmiddellijk kan worden voortgezet, wordt op verzoek van de belanghebbende het ongeval of de overmacht aangetekend op het **begeleidingsdocument** door twee ambtenaren **van de douane of accijnzen**. Indien geen twee ambtenaren **van de douane of accijnzen** ter plaatse kunnen worden aangetroffen, mag de aantekening gedaan worden,

- hetzij door een ambtenaar **van de douane of accijnzen**, bijgestaan door een politieagent of door een ambtenaar van het gemeentebestuur;
- hetzij door twee politieagenten;
- hetzij door twee ambtenaren van het gemeentebestuur;
- hetzij door een politieagent en een ambtenaar van het gemeentebestuur.

Ingeval dreigend gevaar onverwijld overlading van de gehele zending of van een gedeelte daarvan noodzakelijk maakt, mag de belanghebbende daartoe overgaan zonder eerst de tussenkomst van de voormelde autoriteiten af te wachten. Hij moet van deze verrichting melding maken op het **begeleidingsdocument**, onmiddellijk genoemde autoriteiten verwittigen en aantonen dat hij ter vrijwaring van het voertuig of van de lading niet anders handelen kon.

Art. 99

aanzuivering wordt definitief na vaststelling van de uitvoer.

Ingeval een overtreding wordt vastgesteld, mogen de ambtenaren zich de handelsdocumenten betreffende de zending doen overleggen.

Art. 113

§ 1. De aangevers, schippers of andere vervoerders zijn gehouden de werklieden evenals de verpakkingen en de lossings- en herladingsmiddelen te leveren voor de verificatie alsook in het geval van § 2 van onderhavig artikel; zo niet laat de administratie dit doen op hun kosten.

§ 2. Voor andere verificaties die binnen de tolkring kunnen plaats hebben, vallen de kosten enkel te hunnen laste in geval van behoorlijk vastgestelde overtreding.

§ 3. Ten laste van de aangevers zijn alle kosten van de heenreis en het verblijf van de ambtenaren der douane en accijnzen die de goederen begeleiden.

Art. 114

§ 1. Elke afwijking van de voorgeschreven weg door de tolkring; elke nalatigheid in verband met de verplichting het document inzake douanevervoer voor visum aan te bieden bij de er op aangeduide kantoren; elke niet aangegeven of niet geoorloofde verandering van vervoermiddelen; elke lossing van goederen binnen de tolkring en vóór het begin van de verificatie op het kantoor van bestemming; elke breuk, scheuring of schending, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk van de zegels, of van de koordjes waaraan ze bevestigd zijn, of hun sluikse herstelling, geven aanleiding tot betaling van de rechten en van de accijns en leiden tot de annulering van het douanevervoer, en vervolgens, ten laste van de schipper of vervoerder, een boete van een- tot tweemaal de rechten, de toe te kennen bedragen bij binnenkomst, de toe te kennen bedragen bij uitvoer of de accijns, indien deze hoger is, op

Art. 113

§ 1. De aangevers, **kapiteins** of andere vervoerders zijn gehouden de werklieden evenals de verpakkingen en de lossings- en herladingsmiddelen te leveren voor de verificatie alsook in het geval van § 2 van onderhavig artikel; zo niet laat de administratie dit doen op hun kosten.

§ 2. Voor andere verificaties die binnen de tolkring kunnen plaats hebben, vallen de kosten enkel te hunnen laste in geval van behoorlijk vastgestelde overtreding.

§ 3. -----

Art. 114

§ 1. Elke afwijking van de voorgeschreven weg door de tolkring; elke nalatigheid in verband met de verplichting het **begeleidingsdocument** voor visum aan te bieden bij de er op aangeduide kantoren; elke niet aangegeven of niet geoorloofde verandering van vervoermiddelen; elke lossing van goederen binnen de tolkring en vóór het begin van de verificatie op het kantoor van bestemming; elke breuk, scheuring of schending, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk van de zegels, of van de koordjes waaraan ze bevestigd zijn, of hun sluikse herstelling, geven aanleiding tot betaling van de rechten en van de accijns en leiden tot de annulering van het douanevervoer, en vervolgens, ten laste van de **kapitein** of vervoerder, een boete van een- tot tweemaal de rechten, de toe te kennen bedragen bij binnenkomst, de toe te kennen bedragen bij uitvoer of de accijns, indien deze hoger is, op

alle in het document vermelde goederen. Deze boete bedraagt de helft van de waarde tot de volledige waarde van de goederen, indien ze bij invoer verboden zijn, en beloopt 125 EUR, indien ze vrij zijn.

§ 2. Indien bevonden wordt dat de breuk, scheuring of schending der zegels of koordjes het gevolg is van een ongeval, waaromtrent belanghebbende de ambtenaren heeft verwittigd vóór het begin van de verificatie, en zo anderzijds niets op smokkel wijst, beloopt de boete slechts 125 EUR per vervoer, en de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen over het gebied mag voortzetting van de douanevervoer toestaan na, desgevallend, nieuwe verificatie en aanbrenging van zegels of stempels, wat op het document wordt vermeld.

§ 3. Geen boete wordt opgelopen voor lossing van de goederen, verandering van de vervoermiddelen en breuk, scheuring of schending van de zegels, of koordjes, door ongeval tweegebracht, zo erkend wordt dat zulks veroorzaakt werd door overmacht, behoorlijk vastgesteld overeenkomstig de artikelen 97 en 98.

Art. 115

§ 1. Elke verkeerde aangifte inzake douanevervoer vastgesteld op het kantoor van vertrek wordt, indien er sprake is van bedrieglijk opzet, gestraft zoals, volgens het geval, in de artikelen 220 tot 225, 227, 229 en 230 of in artikel 231, is vermeld.

§ 2. Wanneer, bij de verificatie binnen de tolkring of op het kantoor van bestemming, bevonden wordt dat de goederen een verschil van hoeveelheid vertonen; dat ze enige vervalsing, vermenging of verwisseling hebben ondergaan; dat ze anders zijn in hoedanigheid, soort, oorsprong of aard; dat ze de stempels niet meer vertonen welke er op dit kantoor werden op aangebracht, wordt de hele partij op hetzelfde document verbeurd verklaard, en de aangever, schipper

alle in het document vermelde goederen. Deze boete bedraagt de helft van de waarde tot de volledige waarde van de goederen, indien ze bij invoer verboden zijn, en beloopt 125 **euro**, indien ze vrij zijn.

§ 2. Indien bevonden wordt dat de breuk, scheuring of schending **van de** zegels of koordjes het gevolg is van een ongeval, waaromtrent belanghebbende de ambtenaren heeft verwittigd vóór het begin van de verificatie, en zo anderzijds niets op smokkel wijst, beloopt de boete slechts 125 **euro** per vervoer, en de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen over het gebied mag voortzetting van de douanevervoer toestaan na, desgevallend, nieuwe verificatie en aanbrenging van zegels of stempels, wat op het document wordt vermeld.

§ 3. Geen boete wordt opgelopen voor lossing van de goederen, verandering van de vervoermiddelen en breuk, scheuring of schending van de zegels, of koordjes, door ongeval tweegebracht, zo erkend wordt dat zulks veroorzaakt werd door overmacht, behoorlijk vastgesteld overeenkomstig de artikelen 97 en 98.

Art. 115

§ 1. Elke verkeerde aangifte inzake douanevervoer vastgesteld op het kantoor van vertrek wordt, indien er sprake is van bedrieglijk opzet, gestraft zoals, volgens het geval, in de artikelen 220 tot 225, 227, 229 en 230 of in artikel 231, is vermeld.

§ 2. Wanneer, bij de verificatie binnen de tolkring of op het kantoor van bestemming, bevonden wordt dat de goederen een verschil van hoeveelheid vertonen; dat ze enige vervalsing, vermenging of verwisseling hebben ondergaan; dat ze anders zijn in hoedanigheid, soort, oorsprong of aard; dat ze de stempels niet meer vertonen welke er op dit kantoor werden op aangebracht, wordt de hele partij op hetzelfde document verbeurd verklaard, en de aangever, **kapitein**

of andere vervoerders lopen, solidair en behoudens verhaal onderling, een boete op van een- tot tweemaal de rechten, de toe te kennen bedragen bij invoer of bij uitvoer of de accijns, indien deze hoger is. Deze boete bedraagt de helft van de waarde tot de volledige waarde van de goederen, indien de invoer ervan verboden is; zij beloopt 125 EUR indien ze vrij zijn.

§ 3. Wanneer, ten gevolge van overlading, verandering van vervoermiddelen of om elk andere reden, verschillende documenten inzake douanevervoer betrekking hebben op één zelfde lading, worden ze beschouwd, voor de bevonden verschillen, als slechts één enkel document uitmakend.

§ 4. Indien geen twijfel bestaat nopens de identiteit en het verschil in hoeveelheid kleiner is dan 5 pct., wordt de boete bedoeld in § 2 op het effectieve verschil berekend. In dit geval wordt [het] douanevervoer verdergezet en het verificatiebewijs vermeldt het verschil, opdat de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen op het kantoor van uitreiking zou kunnen overgaan tot de invordering van de boete en van het recht bij invoer of van de accijns, indien het verschil uit een tekort bestaat en van het recht bij uitvoer, indien het verschil uit een teveel bestaat.

§ 5

Art. 118

§ 1. [Het] douanevervoer geschiedt op risico van de aangever. Er wordt enkel geacht over de goederen te beschikken wanneer ze op het vreemd grondgebied zijn aangekomen of de zeetolkring hebben overschreden.

§ 2. Worden niet als vreemd grondgebied beschouwd, de neutrale noch de gemeenschappelijke wegen.

of andere vervoerders lopen, solidair en behoudens verhaal onderling, een boete op van een- tot tweemaal de rechten, de toe te kennen bedragen bij invoer of bij uitvoer of de accijns, indien deze hoger is. Deze boete bedraagt de helft van de waarde tot de volledige waarde van de goederen, indien de invoer ervan verboden is; zij beloopt 125 **euro** indien ze vrij zijn.

§ 3. Wanneer, ten gevolge van overlading, verandering van vervoermiddelen of om elke andere reden, verschillende aangiften inzake douanevervoer betrekking hebben op één zelfde lading, worden deze aangiften, voor wat de bevonden verschillen betreft, als slechts één enkele aangifte beschouwd.

§ 4. Indien geen twijfel bestaat nopens de identiteit en het verschil in hoeveelheid kleiner is dan 5 pct., wordt de boete bedoeld in § 2 op het effectieve verschil berekend. In dit geval wordt [het] douanevervoer verdergezet en het verificatiebewijs vermeldt het verschil, opdat de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen op het kantoor van uitreiking zou kunnen overgaan tot de invordering van de boete en van het recht bij invoer of van de accijns, indien het verschil uit een tekort bestaat en van het recht bij uitvoer, indien het verschil uit een teveel bestaat.

§ 5

Art. 118

Art. 119

Het afschrijven van documenten waarbij doorgevoerde alcohol of geestrijke dranken gedekt zijn, mag door de Koning afhankelijk worden gesteld van het overleggen, bij het inkomen in het naburig land, van een ambtshalve afgegeven attest ten blijke van de gelijkkluidendheid der in elk van beide landen gedane aangiften van hoeveelheid en alcoholgehalte. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Art. 122

De Minister van Financiën, of de door hem aangewezen ambtenaar kan:

1° verandering van de vervoermiddelen toestaan;

2° een ander uitgangskantoor aanwijzen;

3° verlenging verlenen van de termijn om de doorvoer te voltrekken en om het document terug te bezorgen;

4° verandering van de wijze van doorvoer toestaan.

Die machtigingen worden met redenen omkleed en op het document inzake douanevervoer vermeld.

Art. 128

§ 1. Noch de afgezette ambtenaren van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, noch zij die, op de datum van hun aanvraag om inschrijving, sinds minder dan drie jaar, ontslagen zijn, hun ontslag hebben aangevraagd, op rust of ter beschikking zijn gesteld, mogen in het stamregister worden ingeschreven.

§ 2. De in § 1 bedoelde personen mogen evenmin, voor rekening van een douanevertegenwoordiger of van derden, verrichtingen doen welke hen in aanraking brengen met het personeel van de Algemene

Art. 119

Het afschrijven van **aangiften** waarbij doorgevoerde alcohol of geestrijke dranken gedekt zijn, mag door de Koning afhankelijk worden gesteld van het overleggen, bij het inkomen in het naburig land, van een ambtshalve afgegeven attest ten blijke van de gelijkkluidendheid der in elk van beide landen gedane aangiften van hoeveelheid en alcoholgehalte. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Art. 122

De Minister van Financiën, of de door hem aangewezen ambtenaar kan:

1° verandering van de vervoermiddelen toestaan;

2° een ander **douanekantoor van bestemming** aanwijzen;

3° verlenging verlenen van de termijn om de doorvoer te voltrekken en om **de aangifte** terug te bezorgen;

4° verandering van de wijze van doorvoer toestaan.

Die machtigingen worden met redenen omkleed en op het **begeleidingsdocument** vermeld.

Art. 128

§ 1. Noch de afgezette ambtenaren van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, noch zij die, op de datum van hun aanvraag om inschrijving, sinds minder dan drie jaar, ontslagen zijn, hun ontslag hebben aangevraagd, op rust of ter beschikking zijn gesteld, mogen in het stamregister worden ingeschreven.

§ 2. De in § 1 bedoelde personen mogen evenmin, voor rekening van een douanevertegenwoordiger of van derden, verrichtingen doen welke hen in aanraking brengen met het personeel van de Algemene

Administratie van de Douane en Accijnzen in dienstactiviteit. Overtreden zij deze bepaling, zo mag de toegang tot de lokalen ten gebruike of onder toezicht van de administratie door de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen of door een ambtenaar met minstens de graad van attaché hun worden ontzegd.

Herhaling wordt als verhindering van werkzaamheden aangezien en met een boete van 25 EUR tot 125 EUR gestraft. Elke nieuwe overtreding geeft aanleiding tot de toepassing van een verdubbelde geldboete en van een gevangenisstraf van acht tot dertig dagen.

Art. 130

§ 1. De douanevertegenwoordiger houdt een jaarlijks repertorium in de door de minister van Financiën voorgeschreven vorm. Hij schrijft daarin afzonderlijk, volgens een doorlopende nummerreeks per aangifte waarvoor hij als indirecte vertegenwoordiger dan wel als directe vertegenwoordiger is opgetreden, al zijn verrichtingen zowel bij de invoer, als bij de uitvoer en douanevervoer.

Het nummer van de inschrijving wordt tegelijkertijd als het stamnummer van de douanevertegenwoordiger vermeld op de aan de douane afgegeven overeenstemmende documenten, op de handelsdocumenten en geschreven instructies afgegeven aan de douanevertegenwoordiger door zijn opdrachtgever, met het oog op de te vervullen douaneformaliteiten, en op de brieven, documenten en dossiers van douanevertegenwoordiger, uitgaande van of bewaard door hem, in verband met de door hem gedane of te verrichten douanewerkzaamheden.

§ 2. Het repertorium dient gedurende drie jaar na afsluiting ervan bewaard met, ter staving, alle stukken betreffende de lastgeving en de instructies gegeven door de klanten met het oog op de vervulling van de

Administratie van de Douane en Accijnzen in dienstactiviteit. Overtreden zij deze bepaling, zo mag de toegang tot de lokalen ten gebruike of onder toezicht van de administratie door de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen of door een ambtenaar met minstens de graad van attaché hun worden ontzegd.

Herhaling wordt als verhindering van werkzaamheden aangezien en met een boete van 25 **euro** tot 125 **euro** gestraft. Elke nieuwe overtreding geeft aanleiding tot de toepassing van een verdubbelde geldboete en van een gevangenisstraf van acht tot dertig dagen.

Art. 130

§ 1. De douanevertegenwoordiger houdt een jaarlijks repertorium in de door de minister van Financiën voorgeschreven vorm. Hij schrijft daarin afzonderlijk, volgens een doorlopende nummerreeks per aangifte waarvoor hij als indirecte vertegenwoordiger dan wel als directe vertegenwoordiger is opgetreden, al zijn verrichtingen zowel bij de invoer, als bij de uitvoer en douanevervoer.

Het nummer van de inschrijving wordt tegelijkertijd als het stamnummer van de douanevertegenwoordiger vermeld op de aan de douane afgegeven overeenstemmende documenten, op de handelsdocumenten en geschreven instructies afgegeven aan de douanevertegenwoordiger door zijn opdrachtgever, met het oog op de te vervullen douaneformaliteiten, en op de brieven, documenten en dossiers van douanevertegenwoordiger, uitgaande van of bewaard door hem, in verband met de door hem gedane of te verrichten douanewerkzaamheden.

§ 2. Het repertorium dient gedurende drie jaar na afsluiting ervan bewaard met, ter staving, alle stukken betreffende de lastgeving en de instructies gegeven door de klanten met het oog op de vervulling van de

douaneformaliteiten en die betreffende de afrekeningen tussen douanevertegenwoordiger en klanten.

§ 3. Het repertorium en de in § 2 bedoelde stukken dienen overgelegd op het eerste aanzoek van de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen of van een ambtenaar met minstens de graad van attaché.

§ 4. Weigering het repertorium of de in § 2 bedoelde bescheiden te verlenen, wordt aangezien als verhindering van werkzaamheden en met een geldboete van 125 EUR tot 625 EUR gestraft. De douanevertegenwoordiger wordt bovendien ontzet voor een tijdbestek van één tot zes maanden; bij herhaling wordt de geldboete verdubbeld en de douanevertegenwoordiger voorgoed uit het stamregister geschrapt.

Art. 131

Behoudens de door de Koning toe te stane uitzonderingen, mag de douanevertegenwoordiger de onder dezelfde goederencode maar aan verschillende importeurs of exporteurs toebehorende goederen niet globaal aangeven, wanneer deze laatsten de last van de rechten op zich nemen of elk afzonderlijk aanspraak maken op de bedragen die worden toegekend bij invoer of bij uitvoer. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Elke overtreding van dit verbod, zelfs al gaat ze met geen bedrog of poging tot bedrog gepaard, wordt gestraft zoals in artikel 130, § 4, is vermeld.

Art. 133

De door de minister van Financiën aangeduide ambtenaar kan, voor de duur van één tot zes maanden ontzetten, de douanevertegenwoordiger die schuldig bevonden wordt:

douaneformaliteiten en die betreffende de afrekeningen tussen douanevertegenwoordiger en klanten.

§ 3. Het repertorium en de in § 2 bedoelde stukken dienen overgelegd op het eerste aanzoek van de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen of van een ambtenaar met minstens de graad van attaché.

§ 4. Weigering het repertorium of de in § 2 bedoelde bescheiden te verlenen, wordt aangezien als verhindering van werkzaamheden en met een geldboete van 125 **euro** tot 625 **euro** gestraft. De douanevertegenwoordiger wordt bovendien ontzet voor een tijdbestek van één tot zes maanden; bij herhaling wordt de geldboete verdubbeld en de douanevertegenwoordiger voorgoed uit het stamregister geschrapt.

Art. 131

Behoudens **de uitzonderingen die door de Koning worden toegestaan**, mag de douanevertegenwoordiger de onder dezelfde goederencode maar aan verschillende importeurs of exporteurs toebehorende goederen niet globaal aangeven, wanneer deze laatsten de last van de rechten op zich nemen of elk afzonderlijk aanspraak maken op de bedragen die worden toegekend bij invoer of bij uitvoer. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Elke overtreding van dit verbod, zelfs al gaat ze met geen bedrog of poging tot bedrog gepaard, wordt gestraft zoals in artikel 130, § 4, is vermeld.

Art. 133

De door de minister van Financiën aangeduide ambtenaar kan, voor de duur van één tot zes maanden ontzetten, de douanevertegenwoordiger die schuldig bevonden wordt:

1° ten nadele van de belangen van de Schatkist, de instructies te hebben miskend, hem door zijn klant, importeur of exporteur van de goederen, met het oog op de aangifte van de grondslagen voor de invordering der rechten of voor de berekening van de bedragen toe te kennen bij invoer of uitvoer of voor de accijnzen;

2° zijn klant te hebben bedrogen in de bij artikel 132 bedoelde rekening;

3° bij het repertorium een onvolledig of onjuist afschrift van de rekening te hebben gevoegd;

4° te hebben nagelaten in het repertorium een of meer verrichtingen in te schrijven.

Bij herhaling wordt de douanevertegenwoordiger voorgoed uit het stamregister geschrapt.

Art. 134

Zelfs zo hij houder is van een bijzondere volmacht voor elke verzending van goederen, mag de ontzette of uit het stamregister geschrapte douanevertegenwoordiger noch door zich zelf, noch door tussenpersoon, enige douaneformaliteit voor rekening van derden vervullen. Hij wordt slechts toegelaten tot het aangeven van goederen waaromtrent uit de authentieke facturen blijkt dat hij er de eigenaar van is.

Bij overtreding, loopt hij een gevangenisstraf op van vijftien tot zestig dagen en een geldboete van 125 EUR tot 625 EUR.

Art. 137

De Koning wordt er toe gemachtigd de voor de toepassing van de artikelen 127 tot 136, 188, 189 en 209 nodige maatregelen voor te schrijven. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Iedere inbreuk op de verordeningen genomen op grond van het eerste lid, wordt gestraft met een geldboete van 25 EUR tot 125 EUR. Bij herhaling wordt de geldboete verdubbeld; bij nieuwe herhaling wordt ze

1° ten nadele van de belangen van de Schatkist, de instructies te hebben miskend, hem door zijn klant, importeur of exporteur van de goederen, met het oog op de aangifte van de grondslagen voor de invordering **van de** rechten of voor de berekening van de bedragen toe te kennen bij invoer of uitvoer of voor de accijnzen;

2° zijn klant te hebben bedrogen in de bij artikel 132 bedoelde rekening;

3° bij het repertorium een onvolledig of onjuist afschrift van de rekening te hebben gevoegd;

4° te hebben nagelaten in het repertorium een of meer verrichtingen in te schrijven.

Bij herhaling wordt de douanevertegenwoordiger voorgoed uit het stamregister geschrapt.

Art. 134

Zelfs zo hij houder is van een bijzondere volmacht voor elke verzending van goederen, mag de ontzette of uit het stamregister geschrapte douanevertegenwoordiger noch door zich zelf, noch door tussenpersoon, enige douaneformaliteit voor rekening van derden vervullen. Hij wordt slechts toegelaten tot het aangeven van goederen waaromtrent uit de authentieke facturen blijkt dat hij er de eigenaar van is.

Bij overtreding, loopt hij een gevangenisstraf op van vijftien tot zestig dagen en een geldboete van 125 **euro** tot 625 **euro**.

Art. 137

De Koning wordt er toe gemachtigd de voor de toepassing van de artikelen 127 tot 136, 188, 189 en 209 nodige maatregelen voor te schrijven. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Iedere inbreuk op de verordeningen genomen op grond van het eerste lid, wordt gestraft met een geldboete van 25 **euro** tot 125 **euro**. Bij herhaling wordt de geldboete verdubbeld; bij nieuwe herhaling wordt ze

vervijfvoudigd en wordt de overtreder bovendien tot een gevangenisstraf van acht tot dertig dagen veroordeeld.

vervijfvoudigd en wordt de overtreder bovendien tot een gevangenisstraf van acht tot dertig dagen veroordeeld.

Hoofdstuk XV - Omstandige aangifte

Hoofdstuk XV – **Statistieken**

Art. 138

De omstandige aangifte moet schriftelijk gebeuren op het kantoor, getekend door diegene die over de goederen beschikt en die bijgevolg in staat is om ze voor verificatie aan te bieden, hetzij in de hoedanigheid van eigenaar of geconsigneerde of als bijzonder gelastigde, hetzij in de hoedanigheid van aangever, wiens akte van toelating, om bijzondere redenen, mocht worden ingetrokken, zal daarna niet worden toegelaten om enigerlei aangifte voor anderen te doen, zelfs niet op basis van een bijzondere volmacht.

Art. 138

Art. 139

De omstandige aangifte moet inhouden:

Art. 139

1° De namen der schepen en van de schippers, voerlieden of personen, waarmede en door welke de goederen vervoerd zijn of worden;

2° a) Van de ingevoerde goederen, de plaats of het land vanwaar ze zijn aangebracht en vanwaar ze van oorsprong zijn. Voor opslag, in entrepot, of, zo het accijnsgoederen betreft, inslag of krediet, zal daarvan uitdrukkelijke melding moeten gemaakt worden;

b) Van de uit te voeren goederen, de plaats of het land van hun buitenlandse bestemming, hun oorsprong, en van de accijnsgoederen tevens het kantoor, waarlangs men de uitvoer wil volbrengen;

c) Van de onder douanevervoer verzonden goederen, de plaats of de landen vanwaar ze werden ingevoerd en dewelke waarvoor ze

bestemd zijn, tenzij de uitvoer over zee gebeurt en de opgave van dat kantoor werd voorbehouden aan één der losplaatsen voor invoer uit zee;

d) Voor het binnenlands verkeer of voor het vervoer van goederen van één plaats in het koninkrijk naar een andere, de plaats van hun bestemming of lossing;

3° De post van het Tarief van invoerrechten, het statistieknummer en de juiste omschrijving van de goederen;

4° Het aantal colli 's of containers alsook hun merken en nummers. Bij invoer uit zee, wordt geen opgave van nummers vereist;

5° De hoeveelheid, gewicht of maat der goederen, van elke soort, hetzij dat ze de rechten betalen naar het gewicht, de maat of de waarde, hetzij dat zij per stukken, pakken of anders moeten geladen of gelost worden, en voor alcohol en alcoholhoudende producten ook het alcoholgehalte;

6° De waarde voor elke soort goederen.

Art. 140

Wanneer het, ten gevolge van uitzonderlijke omstandigheden, de aangever onmogelijk is de belastbare hoeveelheid te vermelden in de bij artikel 139 voorgeschreven aangifte, mag de douane hem toelaten het gewicht, de maat of het aantal zelf na te zien, op zijn kosten, in een lokaal of plaats voor haar aangewezen of aanvaard, waarna de importeur de omstandige aangifte van de goederen moet doen binnen de bij de wet gestelde termijn.

Art. 141

Behoudens in geval van vervoer van de goederen onder accijnsverband naar een geoorloofde bestemming of behoudens in geval van voorwaardelijke vrijstelling van accijnzen, worden de accijnzen bij invoer voldaan bij de geldigmaking van de aangifte ten verbruik inzake douane, tenzij toepassing wordt gemaakt van artikel 300.

Art. 140

Art. 141

Art. 142

De aangifte en verdere behandeling van uitgaande accijnsgoederen, waarvoor geen afschrijving of restitutie van accijns moet gegeven worden, zal geschieden zoals voor accijnsvrije goederen.

Art. 142

Art. 143

§ 1. Voor de naar behoren aangegeven goederen zal de berekening van de rechten geverifieerd worden door de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen en het te betalen bedrag zal medegedeeld worden; de ambtenaren met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen zullen verantwoordelijk zijn voor alle door hun begane fouten ten nadele van de Belgische staat en de aangevers zullen slechts drie jaar het recht hebben om de te veel betaalde sommen terug te vorderen, vanaf de dag van de aangifte. Na deze termijn zullen deze sommen ten gunste van de Schatkist blijven.

Art. 143

§ 2. De rechtsvordering tot invordering van bijkomende accijns, verschuldigd wegens onvoldoende inning voor regelmatig aangegeven accijnsgoederen, verjaart na drie jaar te rekenen van de datum van de aangifte.

§ 3. Onverminderd andere termijnen vastgesteld bij andere wets- of verordeningsbepalingen, verjaart het recht om teruggave van de te veel betaalde accijnzen te vorderen na drie jaar te rekenen van de datum van de aangifte.

§ 4. Die verjaringen worden gestuit door aanvragen betekend en geregistreerd vóór het einde van de verjaringstermijn: maar zij zullen onherroepelijk intreden indien de ingestelde vervolgingen worden onderbroken gedurende één jaar, zonder dat de vordering bij de bevoegde rechters wordt voorgezet.

zelfs wanneer de eerste termijn van verjaring niet vervallen is.

Art. 144

Het is de aangever van goederen geoorloofd, zijn aangifte te veranderen, zowel in hoeveelheid en soort als in waarde, zolang op het verkregen document, de verificatie door de ambtenaren nog niet aangevangen of enige inbeslagname of overtreding geschied is.

Statistiek

Art. 145

§ 1. De importeurs of exporteurs van goederen zijn ertoe gehouden aan de douane een bijzondere aangifte voor de statistiek voor te leggen. De vorm van die aangifte, de aanduidingen, welke ze moet behelzen en de voorwaarden waaronder ze aan de douane moet worden voorgelegd, worden bepaald door de Koning. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

§ 2. De ambtenaren hebben het recht zich de vervoerbescheiden te doen voorleggen welke verband houden met de in- of uitgevoerde goederen.

§ 3. Worden gestraft met een boete van 12,5 euro tot 125 euro:

1° elke weigering vanwege de importeurs of de exporteurs om zich te schikken naar het bepaalde in § 1;

2° elke inbreuk op de schikkingen door de Koning of de Minister van Financiën getroffen krachtens bedoelde § 1.

§ 4. De eventuele rechtsvervolgingen worden ingesteld op verzoek van de Minister van Financiën, overeenkomstig de inzake douane en accijnzen gevolgde procedure.

Art. 144

Art. 145

§ 1. De importeurs of exporteurs van goederen zijn ertoe gehouden aan de douane een bijzondere aangifte voor de statistiek voor te leggen. De vorm van die aangifte, de aanduidingen, die ze moet bevatten en de voorwaarden waaronder ze aan de douane moet worden voorgelegd, worden bepaald door de Koning. De Koning kan de Minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

§ 2. Worden gestraft met een boete van 12,50 euro tot 125 euro:

1° elke weigering vanwege de importeurs of de exporteurs om zich te schikken naar het bepaalde in § 1;

2° elke inbreuk op de schikkingen door de Koning of de Minister van Financiën getroffen krachtens bedoelde § 1.

§ 3. De eventuele rechtsvervolgingen worden ingesteld op verzoek van de Minister van Financiën, overeenkomstig de inzake douane en accijnzen gevolgde procedure.

Art. 146

Na de omstandige aangifte van de goederen zal een afschrift van de aangifte aan de aangever afgegeven worden.

Art. 147

§ 1. De documenten voor de over zee ingevoerde goederen zullen niet mogen afgegeven worden, wanneer de omstandige aangifte niet, voor het geheel of het aangegeven gedeelte, in soort van goederen en aantal van colli, waarin de goederen zich bevinden, en van de hoeveelheid of maat van losse of gestorte goederen, overeenkomt met de generale verklaring van de schippers. De aangever zal in dat geval, door de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen moeten worden gehoord, ter ontdekking der redenen van het verschil; wanneer die voldoende bevonden worden, zal de aangifte der gevraagde documenten dadelijk volgen.

§ 2. -----

Art. 151

§ 1. De documenten tot lading of tot lossing zullen moeten worden gesteld in handen van de ambtenaren, tot de verificatie aangewezen of met de visitatie belast, ten einde de verificatie of visitatie voor of tijdens het laden of lossen respectievelijk te doen, zonder dat zij de documenten, gedurende de lading of lossing zullen mogen mede nemen; de administratie kan, wanneer de lading of lossing niet op een dag wordt volbracht en de aard der de lading zulks vordert, gelasten, dat de documenten op het kantoor van de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen, gedurende de nacht, worden in bewaring gebracht, en waarvan in elk geval een ontvangstbewijs of certificaat tot vaststelling

Art. 146

Na de **douaneaangifte** van de goederen zal een afschrift van de aangifte aan de aangever **of de douanevertegenwoordiger** afgegeven worden.

Art. 147

§ 1. De documenten voor de over zee ingevoerde goederen zullen niet mogen afgegeven worden, wanneer de **douaneaangifte** niet, voor het geheel of het aangegeven gedeelte, in soort van goederen en aantal van colli, waarin de goederen zich bevinden, en van de hoeveelheid of maat van losse of gestorte goederen, overeenkomt met de generale verklaring van de **kapiteins**. De aangever **of de douanevertegenwoordiger** zal in dat geval, door de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen moeten worden gehoord, ter ontdekking **van** de redenen van het verschil; wanneer die voldoende bevonden worden, zal de **afgifte van de** gevraagde documenten dadelijk volgen.

§ 2. -----

Art. 151

§ 1. De documenten tot lading of tot lossing zullen moeten worden gesteld in handen van de ambtenaren, tot de verificatie aangewezen of met de visitatie belast, ten einde de verificatie of visitatie voor of tijdens het laden of lossen respectievelijk te doen, zonder dat zij de documenten, gedurende de lading of lossing zullen mogen mede nemen; de administratie kan, wanneer de lading of lossing niet op een dag wordt volbracht en de aard **van de** lading zulks vordert, gelasten, dat de documenten op het kantoor van de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen, gedurende de nacht, worden in bewaring gebracht, en waarvan in elk geval een ontvangstbewijs of certificaat tot vaststelling

van deze opslag aan de belanghebbenden zal worden afgegeven.

§ 2. Na volbrachte lading of lossing en gedane visitatie of verificatie, zullen de ambtenaren de documenten behoorlijk aftekenen, met aanduiding van dag en jaartal.

Zo de lading of lossing wordt aangevangen met hun voorkennis, doch buiten hun voortdurende aanwezigheid, waarvoor ze echter altijd verantwoordelijk blijven, moet zulks vooraf door hen op de documenten zijn aangetekend.

Art. 156

§ 1. Binnenkomende of uitgaande rivier- en uitgaande zeeschippers, door gebrek aan water of andere buitengewone omstandigheden genoodzaakt, tussen het eerste kantoor en losplaats, of tussen de laadplaats en het laatste kantoor, enige goederen te lichten en in andere vaartuigen over te laden, zullen zulks niet mogen doen, dan met toestemming van de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen voor de documenten waarop de te lossen of over te laden goederen vermeld zijn.

§ 2. Wanneer in geval van overmacht de lichterling meteen moet plaatsvinden, zal de overlading kunnen geschieden zonder voorafgaande toelating, mits de schipper van de gelichte goederen nauwkeurige aantekening houdt op de documenten en in elk geval de lichtervaartuigen, tot de goederen opnieuw ingescheept worden, bij deze verblijven.

Art. 157

De omstandige aangifte, bij invoer of bij verzending onder douanevervoer, van goederen vrij van invoerrecht en accijns, en de omstandige aangifte van goederen bestemd voor de uitvoer, moeten worden

van deze opslag aan de belanghebbenden zal worden afgegeven.

§ 2. Na volbrachte lading of lossing en gedane visitatie of verificatie, zullen de ambtenaren de documenten behoorlijk aftekenen, met aanduiding van dag en jaartal.

Zo de lading of lossing wordt aangevangen met hun voorkennis, doch buiten hun voortdurende aanwezigheid, waarvoor ze echter altijd verantwoordelijk blijven, moet zulks vooraf door hen op de documenten zijn aangetekend.

Art. 156

§ 1. Binnenkomende of uitgaande rivier- en uitgaande zeeschippers, door gebrek aan water of andere buitengewone omstandigheden genoodzaakt, tussen het eerste kantoor en losplaats, of tussen de laadplaats en het laatste kantoor, enige goederen te lichten en in andere vaartuigen over te laden, zullen zulks niet mogen doen, dan met toestemming van de adviseur aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen voor de documenten waarop de te lossen of over te laden goederen vermeld zijn.

§ 2. Wanneer in geval van overmacht de lichterling meteen moet plaatsvinden, zal de overlading kunnen geschieden zonder voorafgaande toelating, mits de **kapitein** van de gelichte goederen nauwkeurige aantekening houdt op de documenten en in elk geval de lichtervaartuigen, tot de goederen opnieuw ingescheept worden, bij deze verblijven.

Art. 157

De **douaneaangifte**, bij invoer of bij verzending onder douanevervoer, van goederen vrij van invoerrecht en accijns, en de **douaneaangifte** van goederen bestemd voor de uitvoer, moeten worden gedaan overeenkomstig de **Uniewetgeving**.

gedaan overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 138 en 139.

Elke overtreding en elke poging tot overtreding van het bepaalde in het eerste lid worden gestraft met geldboete van 125 EUR tot 1.250 EUR.

De Belgische vissers hoeven voor de producten van hun visvangst die zich aan boord van hun schepen bevinden, geen omstandige aangifte in te dienen zoals bedoeld in het eerste lid, zij moeten evenwel aan de douane een attest voorleggen waarvan het model door de Koning of zijn afgevaardigde wordt voorgeschreven. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

Hoofdstuk XVII - Verificatie van accijnsgoederen

Art. 158

Bij de invoer of de uitvoer met afschrijving of teruggave van accijns en in alle door deze wet of door specif[ij]ke wetten inzake accijns voorziene gevallen of nog met het oog op het verzekeren van de rechten en de accijns, wordt een grondige verificatie uitgevoerd. Deze verificatie wordt uitgevoerd door twee ambtenaren, waarvan ten minste een daartoe uitdrukkelijk moet zijn aangesteld en bestaat, volgens de aard van de producten, uit het wegen ervan, het peilen ervan of uit het overgaan tot elke nuttige handeling.

Art. 160

In het geval de belanghebbende zich benadeeld acht door de weging, meting, peiling of elke nuttige handeling met het oog op de verificatie van de goederen of wanneer een ambtenaar of één van zijn meerderen oordeelt dat de belangen van de Schatkist in gevaar zijn, kan de weging, meting, peiling of elke nuttige handeling met het oog op de verificatie herbegonnen worden, op kosten van de in het ongelijk gestelde partij, maar in dat geval zal het geheel worden gewogen.

Elke overtreding en elke poging tot overtreding van het bepaalde in het eerste lid worden gestraft met geldboete van 125 **euro** tot 1.250 **euro**.

Hoofdstuk XVII - Verificatie van goederen

Art. 158

Bij de invoer of de uitvoer met afschrijving of teruggave van accijns en in alle door deze wet of door specif[ij]ke wetten inzake accijns voorziene gevallen of nog met het oog op het verzekeren van de rechten en de accijns, wordt een grondige verificatie uitgevoerd. **Deze controle wordt uitgevoerd door ten minste één ambtenaar die in het bezit is van zijn aanstellingsbewijs.**

Art. 160

In het geval de belanghebbende zich benadeeld acht door een nuttig geachte handeling zoals een weging, meting, etc. die uitgevoerd werd met het oog op de controle van de goederen of wanneer een ambtenaar of één van zijn meerderen oordeelt dat de belangen van de Schatkist in gevaar zijn, kan elke nuttig geachte handeling herbegonnen worden, op kosten van de in het ongelijk gestelde partij maar in dat geval zal het geheel het

gemeten, gepeild of het onderwerp uitmaken van elke nuttige handeling voor de verificatie. Deze nieuwe handeling zal uitgevoerd moeten worden door een andere ambtenaar, tenzij het een verschil in alcoholgehalte zou betreffen.

onderwerp uitmaken van elke nuttige handeling voor de controle. Deze nieuwe handeling zal uitgevoerd moeten worden door een andere ambtenaar, tenzij het een verschil in alcoholgehalte betreft.

Art. 160/1

Behoudens in geval van vervoer van de goederen onder accijnsverband naar een geoorloofde bestemming of behoudens in geval van voorwaardelijke vrijstelling van accijnzen, worden de accijnzen bij invoer voldaan bij de geldigmaking van de aangifte ten verbruik inzake douane, tenzij toepassing wordt gemaakt van artikel 300.

Art. 160/2

De aangifte en overige formaliteiten van uitgaande accijnsgoederen, waarvoor geen afschrijving of teruggave van accijns moet gegeven worden, gebeurt zoals voor accijnsvrije goederen.

Art. 160/3

§ 1. Voor de naar behoren aangegeven goederen zal de berekening van de rechten geverifieerd worden door de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen en het te betalen bedrag zal medegedeeld worden. De ambtenaren met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen zullen verantwoordelijk zijn voor alle door hun begane fouten ten nadele van de Belgische staat en de aangevers zullen slechts drie jaar het recht hebben om de te veel betaalde sommen terug te vorderen, vanaf de dag van de aangifte. Na deze termijn zullen deze sommen ten gunste van de Schatkist blijven.

§ 2. De rechtsvordering tot invordering van bijkomende accijns, verschuldigd wegens onvoldoende inning voor regelmatig aangegeven accijnsgoederen, verjaart na drie jaar te rekenen van de datum van de aangifte.

§ 3. Onverminderd andere termijnen vastgesteld bij andere wettelijke of reglementaire bepalingen, verjaart het recht om teruggave van de te veel betaalde accijnzen te vorderen na drie jaar te rekenen van de datum van de aangifte.

Art. 163

De administratie is bevoegd alle geladen schepen en vervoermiddelen die binnenkomen of uitgaan door bewakers te doen vergezellen, of de ladingsplaats, of wel de goederen te doen verzegelen, bij invoer, tot na aankomst ter losplaats, en bij uitvoer, tot de uitgang uit het koninkrijk en dit op haar kosten.

Doch de schippers zullen, op eigen kosten, de bewakers, zo lang zij aan boord zijn, van spijs en drank voorzien: hun getal is gewoonlijk twee, en mag dat van drie nimmer te boven gaan.

Art. 165

Het schenden der zegels op colli's of ladingplaatsen van schepen, of anderszins, zal gestraft worden met een geldboete van een- tot tweemaal de rechten, de toe te kennen bedragen bij invoer of bij uitvoer of de accijnzen van die goederen, ten aanzien waarvan deze voorzorgsmaatregel onnodig werd aangewend, te betalen door de schipper of andere vervoerders tenzij de schending daadwerkelijk werd veroorzaakt door buitengewone omstandigheden of onverwachte gebeurtenissen, die tot geen verdenking van fraude kunnen aanleiding geven.

Art. 163

De administratie is bevoegd alle geladen schepen en vervoermiddelen die binnenkomen of uitgaan door bewakers te doen vergezellen, of de ladingsplaats, of wel de goederen te doen verzegelen, bij invoer, tot na aankomst ter losplaats, en bij uitvoer, tot de uitgang uit het koninkrijk en dit op haar kosten.

Doch de **kapiteins** zullen, op eigen kosten, de bewakers, zo lang zij aan boord zijn, van spijs en drank voorzien: hun getal is gewoonlijk twee, en mag dat van drie nimmer te boven gaan.

Art. 165

Het schenden **van de** zegels op colli's of ladingplaatsen van schepen, of anderszins, zal gestraft worden met een geldboete van een- tot tweemaal de rechten, de toe te kennen bedragen bij invoer of bij uitvoer of de accijnzen van die goederen, ten aanzien waarvan deze voorzorgsmaatregel onnodig werd aangewend, te betalen door de **kapitein** of andere vervoerders tenzij de schending daadwerkelijk werd veroorzaakt door buitengewone omstandigheden of onverwachte gebeurtenissen, die tot geen verdenking van fraude kunnen aanleiding geven.

Art. 166

De ongeschonden staat der zegels, of de aanwezigheid van bewakers, beschermt de goederen niet tegen inbeslagnames en boetes, indien bij latere verificatie verschil in soort of hoeveelheid gevonden wordt; alsdan wordt aangenomen dat substitutie, onttrekking of samenheuling heeft plaats gehad.

Art. 173

§ 1. In de tolkring zijn de ambtenaren bevoegd onderzoek te doen in alle huizen en panden, waar zij de aanwezigheid van verboden magazijnen of opslagplaatsen vermoeden.

§ 2. Dit onderzoek kan niet geschieden dan tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds, en met assistentie van een ambtenaar van het gemeentebestuur of een overheidsambtenaar, daartoe aangesteld door de burgemeester, op risico van de ambtenaren en op hun schriftelijke aanvraag.

§ 3. Voor zover de ondergeschikte ambtenaren der administratie niet van een van hun meerderen, ten minste gelijke rang hebbende als de adviseurs, vergezeld zijn, zullen de visitaties niet mogen plaats hebben, dan op schriftelijke machtiging van de adviseur van het dichtstbijzijnde kantoor of van een andere hogere ambtenaar, welke zal zorgen dat dezelve niet nodeloos worden vermenigvuldigd of de ingezetenen aan plagerij blootgesteld; de ambtenaren zijn bijzonder verantwoordelijk voor de verliezen en schade, die door deze visitaties kunnen toegebracht worden aan de bewoners.

Art. 176

Van elk der visitaties, waarvan sprake in de artikelen 173 tot 175, zal, of ze van enige inbeslagname of overtreding is gevolgd of niet, door de ambtenaren een proces-verbaal opgemaakt moeten worden dat de redenen en de omstandigheden bevat die aanleiding gegeven hebben tot de visitatie, en bijzonder

Art. 166

De ongeschonden staat **van de** zegels, of de aanwezigheid van bewakers, beschermt de goederen niet tegen inbeslagnames en boetes, indien bij latere verificatie verschil in soort of hoeveelheid gevonden wordt; **dan** wordt aangenomen dat substitutie, onttrekking of samenheuling heeft plaats gehad.

Art. 173

§ 1. In de tolkring zijn de ambtenaren bevoegd onderzoek te doen in alle huizen en panden, waar zij de aanwezigheid van verboden magazijnen of opslagplaatsen vermoeden.

§ 2. Dit onderzoek kan niet geschieden dan tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds, en met assistentie van een ambtenaar van het gemeentebestuur of een overheidsambtenaar, daartoe aangesteld door de burgemeester, op risico van de ambtenaren en op hun schriftelijke aanvraag.

§ 3. Voor zover de ondergeschikte ambtenaren **van de** administratie niet van een van hun meerderen, ten minste gelijke rang hebbende als de adviseurs, vergezeld zijn, zullen de visitaties niet mogen plaats hebben, dan op schriftelijke machtiging van de adviseur van het dichtstbijzijnde kantoor of van een andere hogere ambtenaar, welke zal zorgen dat dezelve niet nodeloos worden vermenigvuldigd of de ingezetenen aan plagerij blootgesteld; de ambtenaren zijn bijzonder verantwoordelijk voor de verliezen en schade, die door deze visitaties kunnen toegebracht worden aan de bewoners.

Art. 176

Van elk **van de** visitaties, waarvan sprake in de artikelen 173 tot 175, zal, of ze van enige inbeslagname of overtreding is gevolgd of niet, door de ambtenaren een proces-verbaal opgemaakt moeten worden dat de redenen en de omstandigheden bevat die aanleiding gegeven hebben tot de visitatie, en bijzonder

in de gevallen van artikel 174, de dag, het uur en de plaats, wanneer en waar zij de goederen of hun vervoermiddelen het eerst hebben in het oog gekregen, het vervoerstraject dat zij gevolgd hebben om deze in te halen of te bereiken en het tijdstip der binnenbrenging in de bedoelde huizen of andere gebouwen., aan wier bewoner of gebruiker afschrift van het proces-verbaal, door hen moet gegeven worden.

Art. 180

Wanneer hij het noodzakelijk acht om de sluikhandel te sluiten van een of van verscheidene soorten goederen, mag de Koning, in de mate die hij zal vastleggen voor het geheel der grenzen en der zeekust of slechts voor één of meer sectoren, overgaan tot het verbreden van de tolkring bepaald in artikel 167. De bepalingen betreffende de opslagplaatsen en het vervoeren van goederen in de tolkring zullen van toepassing zijn, voor wat betreft de door de maatregel beoogde goederen, in het volledige gebied van de aangeduide zone.

Art. 181

Tot voorkoming van de sluikerij, mag niemand enige schuit of boot hebben of houden, op enige rivier van het koninkrijk, welke het grondgebied onmiddellijk van dat van enige andere mogendheid afscheidt, noch op enige naar buiten lopende rivieren in de tolkring, zonder een schriftelijke machtiging daartoe van de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen van het gebied, waaronder de bezitter of gebruiker behoort, verzocht en van deze verkregen te hebben, op verbeurdverklaring van het vaartuig en een boete van 100 EUR. Van deze bepaling worden uitgezonderd alle zodanige transportmiddelen, als nodig erkend zijn voor de publieke dienst, en die van een behoorlijk herkenningsteken als zodanig moeten zijn voorzien.

in de gevallen van artikel 174, de dag, het uur en de plaats, wanneer en waar zij de goederen of hun vervoermiddelen het eerst hebben in het oog gekregen, het vervoerstraject dat zij gevolgd hebben om deze in te halen of te bereiken en het tijdstip **van de** binnenbrenging in de bedoelde huizen of andere gebouwen., aan wier bewoner of gebruiker afschrift van het proces-verbaal, door hen moet gegeven worden.

Art. 180

Wanneer hij het noodzakelijk acht om de sluikhandel te sluiten van een of van verscheidene soorten goederen, mag de Koning, in de mate die hij zal vastleggen voor het geheel **van de** grenzen en **van de** zeekust of slechts voor één of meer sectoren, overgaan tot het verbreden van de tolkring bepaald in artikel 167. De bepalingen betreffende de opslagplaatsen en het vervoeren van goederen in de tolkring zullen van toepassing zijn, voor wat betreft de door de maatregel beoogde goederen, in het volledige gebied van de aangeduide zone.

Art. 181

Tot voorkoming van de sluikerij, mag niemand enige schuit of boot hebben of houden, op enige rivier van het koninkrijk, welke het grondgebied onmiddellijk van dat van enige andere mogendheid afscheidt, noch op enige naar buiten lopende rivieren in de tolkring, zonder een schriftelijke machtiging daartoe van de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen van het gebied, waaronder de bezitter of gebruiker behoort, verzocht en van deze verkregen te hebben, op verbeurdverklaring van het vaartuig en een boete van 100 **euro**. Van deze bepaling worden uitgezonderd alle zodanige transportmiddelen, als nodig erkend zijn voor de publieke dienst, en die van een behoorlijk herkenningsteken als zodanig moeten zijn voorzien.

Art. 183

Onder de bij artikel 182 bedoelde vervoermiddelen zijn mede begrepen de voertuigen gebruikt door de Regie der Posterijen, doch de brievenmalen of pakketten zijn vrij van visitatie, mits zij door toedoen van de Regie der Posterijen gesloten of verzegeld zijn.

Art. 184

§ 1. Bij alle visitaties of onderzoek van de hoeveelheid en de aard of de soort der goederen, zullen de daartoe aangewezen ambtenaren, de colli's mogen openen, hun inhoud nagaan, en gehouden zijn, om, desgevorderd, de geopende verpakkingen terstond weder toe te maken. In alle gevallen zorgen zij, dat de goederen bij de verificatie en visitatie geen schade ondervinden, op straf van schadevergoeding, volgens de schatting van de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen in wiens gebied de schade is toegebracht, of, desnoods, van de administratie, en behoudens wederzijds beroep op een nadere rechterlijke beslissing.

§ 2. Indien de ambtenaren, bij visitatie onderweg van verzegelde goederen, de opening der verpakkingen, wegens bijzondere redenen of ernstige vermoedens, nodig achten, zullen zij, wegens de kosten der daarna opnieuw te gebruiken zegels, niets aan de vervoerder mogen aanrekenen.

Art. 186

§ 1. Met de ambtenaren der douane en accijnzen kunnen alle ambtenaren van de openbare besturen, inzonderheid die van de gemeentebesturen, de politieagenten, de bos- en veldwachters, zo ook alle gerechtsdeurwaarders en dwangbevel dragers, medewerken aan de visitaties, om de overtredingen vast te stellen

Art. 183

Onder de bij artikel 182 bedoelde vervoermiddelen zijn mede begrepen de voertuigen gebruikt door de Regie **van de** Posterijen, doch de brievenmalen of pakketten zijn vrij van visitatie, mits zij door toedoen van de Regie der Posterijen gesloten of verzegeld zijn.

Art. 184

§ 1. Bij alle visitaties of onderzoek van de hoeveelheid en de aard of de soort **van de** goederen, zullen de daartoe aangewezen ambtenaren, de colli's mogen openen, hun inhoud nagaan, en gehouden zijn, om, desgevorderd, de geopende verpakkingen terstond weder toe te maken. In alle gevallen zorgen zij, dat de goederen bij de verificatie en visitatie geen schade ondervinden, op straf van schadevergoeding, volgens de schatting van de adviseur-generaal aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen in wiens gebied de schade is toegebracht, of, desnoods, van de administratie, en behoudens wederzijds beroep op een nadere rechterlijke beslissing.

§ 2. Indien de ambtenaren, bij visitatie onderweg van verzegelde goederen, de opening **van de** verpakkingen, wegens bijzondere redenen of ernstige vermoedens, nodig achten, zullen zij, wegens de kosten **van de** daarna opnieuw te gebruiken zegels, niets aan de vervoerder mogen aanrekenen.

Art. 186

§ 1. Met de ambtenaren **van de** douane en accijnzen kunnen alle ambtenaren van de openbare besturen, inzonderheid die van de gemeentebesturen, de politieagenten, de bos- en veldwachters, zo ook alle gerechtsdeurwaarders en dwangbevel dragers, medewerken aan de visitaties, om de overtredingen vast te stellen

en de inbeslagnames te verrichten die hieruit voortvloeien, mits voorzien van hun aanstellingsbewijs, en zulks met hetzelfde effect, alsof zij in bijzondere dienst der administratie waren.

§ 2. Bij alle visitaties, verificaties, opnemingen en peilingen zullen de aanwezige belanghebbenden moeten worden uitgenodigd, om daarbij tegenwoordig te blijven.

Art. 190

§ 1. De ambtenaren zijn ook bevoegd, aan de zeezijde, tussen de zee en de los- of laadpaats, de bevelvoerders der schepen te doen vertragen of stoppen, langs de rivieren, tussen het vreemd grondgebied tot binnen het bereik van het eerste kantoor van betaling, de schippers te doen aan wal leggen, en te lande, in de tolkring, de voerlieden en goederen dragende personen, te doen staande blijven.

§ 2. De schippers, voerlieden of andere personen, die pogen zich aan deze verplichting te onttrekken, zullen daartoe door de ambtenaren kunnen worden genoodzaakt, door het gebruik maken van alle zodanige dwangmiddelen, als dienstig zijn om de visitaties te bewerkstelligen en de fraude te weren.

§ 3. Bijaldien enig ambtenaar bevonden wordt een ongepast of ontijdig gebruik van die middelen te hebben gemaakt, of wel bepaaldelijk ingeval hij van de hem toevertrouwde wapenen zich mocht hebben bediend, elders dan op het voormeld terrein, of wel zonder volstreckte noodzakelijkheid, en terwijl hem andere bekwame middelen overbleven om de uitvoering der wet te handhaven, zal elk zodanig misbruik, ontijdig of onvoorzichtig gebruik, volgens de gestrengheid van het Strafwetboek worden gestraft.

Art. 192

en de inbeslagnames te verrichten die hieruit voortvloeien, mits voorzien van hun aanstellingsbewijs, en zulks met hetzelfde effect, alsof zij in bijzondere dienst **van de** administratie waren.

§ 2. Bij alle visitaties, verificaties, opnemingen en peilingen zullen de aanwezige belanghebbenden moeten worden uitgenodigd, om daarbij tegenwoordig te blijven.

Art. 190

§ 1. De ambtenaren zijn ook bevoegd, aan de zeezijde, tussen de zee en de los- of laadpaats, de bevelvoerders **van de** schepen te doen vertragen of stoppen, langs de rivieren, tussen het vreemd grondgebied tot binnen het bereik van het eerste kantoor van betaling, de **kapiteins** te doen aan wal leggen, en te lande, in de tolkring, de voerlieden en goederen dragende personen, te doen staande blijven.

§ 2. De schippers, voerlieden of andere personen, die pogen zich aan deze verplichting te onttrekken, zullen daartoe door de ambtenaren kunnen worden genoodzaakt, door het gebruik maken van alle zodanige dwangmiddelen, als dienstig zijn om de visitaties te bewerkstelligen en de fraude te weren.

§ 3. Bijaldien enig ambtenaar bevonden wordt een ongepast of ontijdig gebruik van die middelen te hebben gemaakt, of wel bepaaldelijk ingeval hij van de hem toevertrouwde wapenen zich mocht hebben bediend, elders dan op het voormeld terrein, of wel zonder volstreckte noodzakelijkheid, en terwijl hem andere bekwame middelen overbleven om de uitvoering **van de** wet te handhaven, zal elk zodanig misbruik, ontijdig of onvoorzichtig gebruik, volgens de gestrengheid van het Strafwetboek worden gestraft.

Art. 192

Binnen een kring van 10 kilometer langs de land- en zeegrenzen, mogen de ambtenaren der douane en accijnzen en de agenten die met hen meewerken om de sluikhandel te beteugelen, hun dienstwapens gebruiken tegen honden, paarden, en andere dieren, welke voor het smokkelen dienen, bedrieglijk ingevoerd worden of zich op onregelmatige wijze in het Rijk bevinden, wanneer het niet mogelijk is ze levend te vangen.

Zij mogen hun wapens en alle aangepaste toestellen zoals eggen, pinbalken, kabels, vuurpijlen, enz., gebruiken om voertuigen te doen stilstaan, wanneer de geleiders aan het sein of het bevel tot stoppen geen gevolg geven.

Zij mogen hun wapens ook gebruiken:

1° tegen personen die hen aanvallen of die gewapende weerstand bieden of die hen ernstig gevaar doen lopen gekwetst te worden of het leven te verliezen;

2° tegen personen die zonder aan het bevel om te blijven staan, gevolg te geven, op de vlucht slaan na hen gewapenderhand aangevallen te hebben en tegen geleiders van voertuigen met mechanische beweegkracht die op de vlucht slaan na gestuurd te hebben om hun leven in gevaar te brengen;

3° om degenen te verjagen, die ondanks de aanmaning om weg te gaan, pogen hun de in beslag genomen koopwaren of vervoermiddelen te ontnemen, hen te verdrijven uit een post waar zij hun bewaking uitoefenen, of hun gevangenen te bevrijden.

Art. 194

Ook bij nacht zal visitatie kunnen plaats hebben in de panden, fabrieken, en andere plaatsen, in artikel 193 vermeld, wanneer er op dat tijdstip gewerkt wordt.

Ten aanzien van zodanige fabrieken, waarvoor de tijd voor het begin en het einde der werkzaamheden moet worden opgegeven, of waarvoor de aangifte geschiedt voor een bepaalde tijd, zoals:

Binnen een kring van 10 kilometer langs de land- en zeegrenzen, mogen de ambtenaren **van de** douane en accijnzen en de agenten die met hen meewerken om de sluikhandel te beteugelen, hun dienstwapens gebruiken tegen honden, paarden, en andere dieren, welke voor het smokkelen dienen, bedrieglijk ingevoerd worden of zich op onregelmatige wijze in het **Koninkrijk** bevinden, wanneer het niet mogelijk is ze levend te vangen.

Zij mogen hun wapens en alle aangepaste toestellen zoals eggen, pinbalken, kabels, vuurpijlen, enz., gebruiken om voertuigen te doen stilstaan, wanneer de geleiders aan het sein of het bevel tot stoppen geen gevolg geven.

Zij mogen hun wapens ook gebruiken:

1° tegen personen die hen aanvallen of die gewapende weerstand bieden of die hen ernstig gevaar doen lopen gekwetst te worden of het leven te verliezen;

2° tegen personen die zonder aan het bevel om te blijven staan, gevolg te geven, op de vlucht slaan na hen gewapenderhand aangevallen te hebben en tegen geleiders van voertuigen met mechanische beweegkracht die op de vlucht slaan na gestuurd te hebben om hun leven in gevaar te brengen;

3° om degenen te verjagen, die ondanks de aanmaning om weg te gaan, pogen hun de in beslag genomen koopwaren of vervoermiddelen te ontnemen, hen te verdrijven uit een post waar zij hun bewaking uitoefenen, of hun gevangenen te bevrijden.

Art. 194

Ook bij nacht zal visitatie kunnen plaats hebben in de panden, fabrieken, en andere plaatsen, in artikel 193 vermeld, wanneer er op dat tijdstip gewerkt wordt.

Ten aanzien van zodanige fabrieken, waarvoor de tijd voor het begin en het einde **van de** werkzaamheden moet worden opgegeven, of waarvoor de aangifte geschiedt voor een bepaalde tijd, zoals:

brouwerijen, branderijen, en distilleerderijen, wordt door de werktijd verstaan de gehele tijd in de aangifte vermeld, zelfs al waren de werkzaamheden geschorst geweest.

Art. 200

§ 1. Bij de visitatie, in artikel 193 en volgende vermeld, zullen aan de ambtenaren moeten worden vertoond alle kuipen, ketels, koelbakken, vaten en gereedschappen, alsook de bergplaatsen tot het bedrijf benodigd, waarvan zij de fabriek, werkplaats komen inspecteren.

§ 2. Bij waterijking zullen de bedienden van de fabriek de ambtenaren behulpzaam moeten zijn, op straffe ener boete van niet minder dan 100 EUR en niet hoger dan 300 EUR.

Art. 201

§ 1. Behalve in de door de minister van Financiën bepaalde gevallen, moeten bij de douaneaangifte de factuur en alle andere documenten worden gevoegd, die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen worden aangegeven. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

§ 2. Op verzoek van een ambtenaar der douane en accijnzen met ten minste de graad van financieel deskundige, moeten de aangever, de importeur, de exporteur en de geadresseerde van de voor een willekeurige douaneregeling aangegeven goederen alle documenten en correspondentie overleggen en mondeling of schriftelijk inlichtingen verstrekken betreffende die goederen, indien deze mededeling nodig wordt geacht voor de controle van de op de douaneaangifte vermelde gegevens.

Wanneer de in het eerste lid bedoelde documenten door middel van een geïnformatiseerd systeem worden

brouwerijen, branderijen, en distilleerderijen, wordt door de werktijd verstaan de gehele tijd in de aangifte vermeld, zelfs al waren de werkzaamheden geschorst geweest.

Art. 200

§ 1. Bij de visitatie, in artikel 193 en volgende vermeld, zullen aan de ambtenaren moeten worden vertoond alle kuipen, ketels, koelbakken, vaten en gereedschappen, alsook de bergplaatsen tot het bedrijf benodigd, waarvan zij de fabriek, werkplaats komen inspecteren.

§ 2. Bij waterijking zullen de bedienden van de fabriek de ambtenaren behulpzaam moeten zijn, op straffe ener boete van niet minder dan 100 **euro** en niet hoger dan 300 **euro**.

Art. 201

§ 1. Behalve in de door de minister van Financiën bepaalde gevallen, moeten bij de douaneaangifte de factuur en alle andere documenten worden gevoegd, die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen worden aangegeven. De Koning kan de minister van Financiën gelasten met de uitvoering ervan.

§ 2. Op verzoek van een ambtenaar **van de** douane en accijnzen met ten minste de graad van financieel deskundige, moeten de aangever, de importeur, de exporteur en de geadresseerde van de voor een willekeurige douaneregeling aangegeven goederen alle documenten en correspondentie overleggen en mondeling of schriftelijk inlichtingen verstrekken betreffende die goederen, indien deze mededeling nodig wordt geacht voor de controle van de op de douaneaangifte vermelde gegevens.

Wanneer de in het eerste lid bedoelde documenten door middel van een geïnformatiseerd systeem worden

gehouden, opgemaakt, uitgereikt, ontvangen of bewaard, hebben die ambtenaren het recht zich de op informatiedragers geplaatste gegevens in een leesbare en verstaanbare vorm ter inzage te doen voorleggen. Die ambtenaren kunnen eveneens degene in het eerste lid bedoeld verzoeken om in hun bijzijn en op zijn uitrusting kopieën te maken onder de door hen gewenste vorm van het geheel of een deel van de voormelde gegevens, evenals om de informaticabewerkingen te verrichten die nodig worden geacht om de juiste heffing van de belasting na te gaan.

§ 3. Weigering de in § 1 en 2 bedoelde stukken en inlichtingen over te leggen of te verstrekken, wordt gestraft met geldboete van 25 EUR tot 250 EUR.

Art. 203

§ 1. De importeurs, de exporteurs en alle andere personen die rechtstreeks of onrechtstreeks bij de invoer of de uitvoer van goederen belang hebben, zijn gehouden, op elke vordering van de ambtenaren der douane en accijnzen met ten minste de graad van financieel deskundige, zonder verplaatsing, inzage te verlenen van hun factuurboeken, facturen, kopieën van brieven, kasboeken, inventarisboeken en alle boeken, registers, documenten en correspondentie betreffende hun handels- of beroepsactiviteit, waarvan het overleggen noodzakelijk wordt geacht. Evenwel wat betreft de kredietinstellingen, de bankiers en de wisselagenten, kan de mededeling van vorenbedoelde stukken slechts worden gevorderd mits een bijzondere machtiging van de adviseur-generaal die aangewezen is voor de administratie bevoegd voor de geschillen.

De bepalingen van artikel 201, § 2, lid 2, zijn van toepassing.

§ 2. Die ambtenaren mogen ook afschrift nemen van de documenten en correspondentie of ze behouden, wanneer ze een inbreuk inzake douane of accijnzen bewijzen of tot het bewijs ervan bijdragen.

gehouden, opgemaakt, uitgereikt, ontvangen of bewaard, hebben die ambtenaren het recht zich de op informatiedragers geplaatste gegevens in een leesbare en verstaanbare vorm ter inzage te doen voorleggen. Die ambtenaren kunnen eveneens degene in het eerste lid bedoeld verzoeken om in hun bijzijn en op zijn uitrusting kopieën te maken onder de door hen gewenste vorm van het geheel of een deel van de voormelde gegevens, evenals om de informaticabewerkingen te verrichten die nodig worden geacht om de juiste heffing van de belasting na te gaan.

§ 3. Weigering de in § 1 en 2 bedoelde stukken en inlichtingen over te leggen of te verstrekken, wordt gestraft met geldboete van 25 **euro** tot 250 **euro**.

Art. 203

§ 1. De importeurs, de exporteurs en alle andere personen die rechtstreeks of onrechtstreeks bij de invoer of de uitvoer van goederen belang hebben, zijn gehouden, op elke vordering van de ambtenaren **van de** douane en accijnzen met ten minste de graad van financieel deskundige, zonder verplaatsing, inzage te verlenen van hun factuurboeken, facturen, kopieën van brieven, kasboeken, inventarisboeken en alle boeken, registers, documenten en correspondentie betreffende hun handels- of beroepsactiviteit, waarvan het overleggen noodzakelijk wordt geacht. Evenwel wat betreft de kredietinstellingen, de bankiers en de wisselagenten, kan de mededeling van vorenbedoelde stukken slechts worden gevorderd mits een bijzondere machtiging van de adviseur-generaal die aangewezen is voor de administratie bevoegd voor de geschillen.

De bepalingen van artikel 201, § 2, lid 2, zijn van toepassing.

§ 2. Die ambtenaren mogen ook afschrift nemen van de documenten en correspondentie of ze behouden, wanneer ze een inbreuk inzake douane of accijnzen bewijzen of tot het bewijs ervan bijdragen.

Van de behouden stukken maken ze een inventaris op en zij bezorgen een door hen ondertekend afschrift daarvan aan de eigenaar of de houder.

Wanneer de in het vorige lid bedoelde documenten door middel van een geïnfomatiseerd systeem worden bewaard, hebben de ambtenaren het recht zich kopieën van die documenten te doen overhandigen onder de door hen gewenste vorm.

§ 3. Overtreding van het bepaalde in § 1 en belemmering van de uitoefening van de in § 2 aan de ambtenaren verleende rechten, worden gestraft met geldboete van 25 EUR tot 250 EUR.

§ 4. Door middel van een met redenen omklede machtiging, uitgaande van de Administrateur-generaal kunnen de ambtenaren van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen in het kader van de onderzoeken gegevens opvragen uit het Centraal Aanspreekpunt zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 rekening houdend met de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek.

Art. 204

§ 1. De Koning kan alle nodige voorzieningen treffen om te doen nagaan of de in het land vertoevende motorvoertuigen er regelmatig aanwezig zijn met betrekking tot de rechten bij invoer en tot de bij invoer toepasselijke verbodsbepalingen, beperkingen of controlemaatregelen.

Voor de toepassing van dit artikel worden onder motorvoertuigen verstaan, alle door een motor aangedreven vervoermiddelen te land of te water, met uitzondering van de zeeschepen en binnenschepen bedoeld in de artikelen 1 en 271 van Boek II van het Wetboek van Koophandel; aanhangwagens en opleggers voor wegvervoer zijn met motorvoertuigen gelijkgesteld.

Van de behouden stukken maken ze een inventaris op en zij bezorgen een door hen ondertekend afschrift daarvan aan de eigenaar of de houder.

Wanneer de in het vorige lid bedoelde documenten door middel van een geïnfomatiseerd systeem worden bewaard, hebben de ambtenaren het recht zich kopieën van die documenten te doen overhandigen onder de door hen gewenste vorm.

§ 3. Overtreding van het bepaalde in § 1 en belemmering van de uitoefening van de in § 2 aan de ambtenaren verleende rechten, worden gestraft met geldboete van 25 **euro** tot 250 **euro**.

§ 4. Door middel van een met redenen omklede machtiging, uitgaande van de Administrateur-generaal kunnen de ambtenaren van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen in het kader van de onderzoeken gegevens opvragen uit het Centraal Aanspreekpunt zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 rekening houdend met de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek.

Art. 204

§ 1. De Koning kan alle nodige voorzieningen treffen om te doen nagaan of de in het land vertoevende motorvoertuigen er regelmatig aanwezig zijn met betrekking tot de rechten bij invoer en tot de bij invoer toepasselijke verbodsbepalingen, beperkingen of controlemaatregelen.

Voor de toepassing van dit artikel worden onder motorvoertuigen verstaan, alle door een motor aangedreven vervoermiddelen te land of te water, met uitzondering van de zeeschepen en binnenschepen bedoeld in de artikelen 1 en 271 van Boek II van het Wetboek van Koophandel; aanhangwagens en opleggers voor wegvervoer zijn met motorvoertuigen gelijkgesteld.

§ 2. De krachtens § 1 getroffen voorzieningen kunnen onder andere bepalen dat de inschrijving van een motorvoertuig niet kan worden bekomen of binnen een bepaalde termijn ophoudt geldig te zijn, indien de persoon die de inschrijving heeft aangevraagd de regelmatige aanwezigheid van het voertuig in het land niet aantoonst.

§ 3. De rechten bij invoer zijn opeisbaar op elk voertuig waarvan de regelmatige aanwezigheid in het land met betrekking tot dat recht niet wordt aangetoond.

De importeur, de eigenaar, de houder en de bestuurder van het voertuig zijn solidair tot de betaling ervan verplicht.

§ 4. Onverminderd de straffen eventueel opgelopen bij toepassing van andere bepalingen, wordt gestraft met een geldboete van een- tot tweemaal de rechten bij invoer dat bij de invoer op het voertuig toepasselijk is of met een geldboete van de helft van de waarde tot de volledige waarde van het voertuig wanneer dit bij invoer is onderworpen aan verbodsbepalingen, beperkingen of controlemaatregelen, de eigenaar, de houder of de bestuurder van een motorvoertuig:

1° waarvan hij de regelmatige aanwezigheid in het land niet aantoonst;

2° dat een ander inschrijvingsmerk draagt dan werd toegekend;

3° waarvan de merken van de motor, van het chassis of van enig ander essentieel deel, voorkomende op de inschrijvings- of op de douanedocumenten, werden verwijderd of gewijzigd.

In al die gevallen wordt het voertuig in beslag genomen en verbeurd verklaard, ongeacht aan wie het toebehoort.

§ 5. Elke inbreuk op de voorzieningen getroffen krachtens § 1 wordt gestraft met een geldboete van 125 EUR tot 625 EUR.

§ 6. De Koning wijst de vertegenwoordigers van de overheid aan die, benevens de ambtenaren der douane of der accijnzen,

§ 2. De krachtens § 1 getroffen voorzieningen kunnen onder andere bepalen dat de inschrijving van een motorvoertuig niet kan worden bekomen of binnen een bepaalde termijn ophoudt geldig te zijn, indien de persoon die de inschrijving heeft aangevraagd de regelmatige aanwezigheid van het voertuig in het land niet aantoonst.

§ 3. De rechten bij invoer zijn opeisbaar op elk voertuig waarvan de regelmatige aanwezigheid in het land met betrekking tot dat recht niet wordt aangetoond.

De importeur, de eigenaar, de houder en de bestuurder van het voertuig zijn solidair tot de betaling ervan verplicht.

§ 4. Onverminderd de straffen eventueel opgelopen bij toepassing van andere bepalingen, wordt gestraft met een geldboete van een- tot tweemaal de rechten bij invoer dat bij de invoer op het voertuig toepasselijk is of met een geldboete van de helft van de waarde tot de volledige waarde van het voertuig wanneer dit bij invoer is onderworpen aan verbodsbepalingen, beperkingen of controlemaatregelen, de eigenaar, de houder of de bestuurder van een motorvoertuig:

1° waarvan hij de regelmatige aanwezigheid in het land niet aantoonst;

2° dat een ander inschrijvingsmerk draagt dan werd toegekend;

3° waarvan de merken van de motor, van het chassis of van enig ander essentieel deel, voorkomende op de inschrijvings- of op de douanedocumenten, werden verwijderd of gewijzigd.

In al die gevallen wordt het voertuig in beslag genomen en verbeurd verklaard, ongeacht aan wie het toebehoort.

§ 5. Elke inbreuk op de voorzieningen getroffen krachtens § 1 wordt gestraft met een geldboete van 125 **euro** tot 625 **euro**.

§ 6. De Koning wijst de vertegenwoordigers van de overheid aan die, benevens de ambtenaren **van de douane of accijnzen**,

bevoegd zijn om de misdrijven op te sporen en vast te stellen.

Art. 205

Wanneer de ambtenaren der douane en accijnzen vaststellen dat de handelsboeken, de handelsgeschriften of de handelsdocumenten van een handelaar gegevens bevatten die niet overeenstemmen wat betreft de aan- en verkoop van met rechten of met accijns belaste goederen of goederen waarvoor bedragen bij invoer of bij uitvoer kunnen worden toegekend, kunnen die boeken, geschriften en documenten worden ingeroepen als bewijs van de vaststelling van een fraude der rechten zolang het tegendeel niet bewezen is.

Art. 207

§ 1. Fabrikanten en handelaars die producten vervaardigen of verhandelen, welke aan accijnzen of aan een speciale verbruikstaks onderhevig zijn gesteld, zijn gehouden, op boete van 25 EUR tot 250 EUR, telkens wanneer zij daartoe door de ambtenaren worden verzocht, zonder verplaatsing hun facturen, boeken en andere boekhoudkundige documenten over te leggen, waarvan inzage nodig mocht worden geacht.

§ 2. De Minister van Financiën duidt de klassen van ambtenaren aan, die vooral bevoegd zijn om inzage van bedoelde facturen, boeken of documenten te vorderen.

Art. 208

§ 1. Om bedrog te voorkomen, is de Minister van Financiën gemachtigd tot het inrichten, in de huizen en fabrieken waarin aan accijnzen of aan speciale verbruikstaks onderhevige produkten worden vervaardigd, van een naar door hem zelf te bepalen grondslagen te houden toezicht op de werkzaamheden, alsmede tot het regelen van deze. Tenzij ze reeds door een andere wetsbepaling

bevoegd zijn om de misdrijven op te sporen en vast te stellen.

Art. 205

Wanneer de ambtenaren **van de** douane en accijnzen vaststellen dat de handelsboeken, de handelsgeschriften of de handelsdocumenten van een handelaar gegevens bevatten die niet overeenstemmen wat betreft de aan- en verkoop van met rechten of met accijns belaste goederen of goederen waarvoor bedragen bij invoer of bij uitvoer kunnen worden toegekend, kunnen die boeken, geschriften en documenten worden ingeroepen als bewijs van de vaststelling van een fraude **van de** rechten zolang het tegendeel niet bewezen is.

Art. 207

§ 1. Fabrikanten en handelaars die producten vervaardigen of verhandelen, welke aan accijnzen of aan een speciale verbruikstaks onderhevig zijn gesteld, zijn gehouden, op boete van 25 **euro** tot 250 **euro**, telkens wanneer zij daartoe door de ambtenaren worden verzocht, zonder verplaatsing hun facturen, boeken en andere boekhoudkundige documenten over te leggen, waarvan inzage nodig mocht worden geacht.

§ 2. De Minister van Financiën duidt de klassen van ambtenaren aan, die vooral bevoegd zijn om inzage van bedoelde facturen, boeken of documenten te vorderen.

Art. 208

§ 1. Om bedrog te voorkomen, is de Minister van Financiën gemachtigd tot het inrichten, in de huizen en fabrieken waarin aan accijnzen of aan speciale verbruikstaks onderhevige **producten** worden vervaardigd, van een naar door hem zelf te bepalen grondslagen te houden toezicht op de werkzaamheden, alsmede tot het regelen van deze. Tenzij ze reeds door een andere wetsbepaling

gesanctioneerd zijn, worden de overtredingen op de door hem uitgevaardigde maatregelen gestraft, met een boete van 125 EUR tot 625 EUR.

§ 2. Ook mag hij van diegenen in wier huizen of fabrieken toezicht is ingericht, de kosten daarvan terugvorderen. Waar het nodig is zal dit terugvorderen mogen geschieden door middel van dwangbevelen, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 313 en 314.

Art. 210

§ 1. De bestuursdiensten van de Staat, met inbegrip van de parketten en de griffies der hoven en rechtbanken, de besturen van de provincies en van de gemeenten, zomede de openbare organismen en instellingen, zijn gehouden wanneer zij daartoe aangezocht zijn door een ambtenaar van een der Rijksbesturen belast met de aanslag in, of de invordering van de belastingen, hem alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken, hem zonder verplaatsing, van alle in hun bezit zijnde akten, stukken, registers en om 't even welke bescheiden inzage te verlenen en hem alle inlichtingen, afschriften of uittreksels te laten nemen, welke bedoelde ambtenaar ter verzekering van de aanslag in, of de heffing van de door de Staat geheven belastingen nodig acht.

Onder openbare organismen dienen verstaan, naar de geest van deze wet, de instellingen, maatschappijen, verenigingen, inrichtingen en diensten welke de Staat mede beheert, waaraan de Staat een waarborg verstrekt, op wier bedrijvigheid de Staat toezicht uitoefent of waarvan het bestuurspersoneel aangewezen wordt door de regering, op haar voordracht of mits haar goedkeuring.

Van de akten, stukken, registers en documenten of inlichtingen in verband met gerechtelijke procedures mag evenwel geen inzage of afschrift worden verleend zonder uitdrukkelijke toelating van het openbaar ministerie.

gesanctioneerd zijn, worden de overtredingen op de door hem uitgevaardigde maatregelen gestraft, met een boete van 125 **euro** tot 625 **euro**.

§ 2. Ook mag hij van diegenen in wier huizen of fabrieken toezicht is ingericht, de kosten daarvan terugvorderen. Waar het nodig is zal dit terugvorderen mogen geschieden door middel van dwangbevelen, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 313 en 314.

Art. 210

§ 1. De bestuursdiensten van de Staat, met inbegrip van de parketten en de griffies **van de** hoven en rechtbanken, de besturen van de provincies en van de gemeenten, zomede de openbare organismen en instellingen, zijn gehouden wanneer zij daartoe aangezocht zijn door een ambtenaar van een **van de** Rijksbesturen belast met de aanslag in, of de invordering van de belastingen, hem alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken, hem zonder verplaatsing, van alle in hun bezit zijnde akten, stukken, registers en om 't even welke bescheiden inzage te verlenen en hem alle inlichtingen, afschriften of uittreksels te laten nemen, welke bedoelde ambtenaar ter verzekering van de aanslag in, of de heffing van de door de Staat geheven belastingen nodig acht.

Onder openbare organismen dienen verstaan, naar de geest van deze wet, de instellingen, maatschappijen, verenigingen, inrichtingen en diensten welke de Staat mede beheert, waaraan de Staat een waarborg verstrekt, op wier bedrijvigheid de Staat toezicht uitoefent of waarvan het bestuurspersoneel aangewezen wordt door de regering, op haar voordracht of mits haar goedkeuring.

Van de akten, stukken, registers en documenten of inlichtingen in verband met gerechtelijke procedures mag evenwel geen inzage of afschrift worden verleend zonder uitdrukkelijke toelating van het openbaar ministerie.

Alinea 1 is niet van toepassing op het Bestuur der Postchecks, het Nationaal Instituut voor de Statistiek, noch op de kredietinstellingen. Andere afwijkingen van deze bepaling kunnen worden ingevoerd bij door de Minister van Financiën mede ondertekende koninklijke besluiten.

§ 2. Elke inlichting, stuk, proces-verbaal of akte ontdekt of bekomen in het uitoefenen van zijn functies, door een ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een der hierboven aangeduide diensten, kan door de Staat ingeroepen worden voor het opsporen van elke krachtens de belastingwetten verschuldigde som.

Desondanks kan het aanbieden tot registratie van de processen-verbaal en van de verslagen over expertises betreffende gerechtelijke procedures, de administratie dan alleen toelaten die akten in te roepen mits het daartoe de in § 1, alinea 3, bepaalde toelating heeft bekomen.

§ 3. Alle administraties die ressorteren onder de Federale Overheidsdienst Financiën zijn gehouden alle in hun bezit zijnde toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen ter beschikking te stellen aan alle ambtenaren van deze Overheidsdienst, voorzover die ambtenaren regelmatig belast zijn met de vestiging of de invordering van de belastingen, en voorzover die gegevens bijdragen tot de vervulling van de opdracht van die ambtenaren tot de vestiging of de invordering van eender welke door de Staat geheven belasting.

Elke ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën, die regelmatig werd belast met een controle- of onderzoeksopdracht, is van rechtswege gemachtigd alle toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen te vragen, op te zoeken of in te zamelen die bijdragen tot de vestiging of de invordering van eender welke, andere, door de Staat geheven belasting.

Alinea 1 is niet van toepassing op het Bestuur **van de** Postchecks, het Nationaal Instituut voor de Statistiek, noch op de kredietinstellingen. Andere afwijkingen van deze bepaling kunnen worden ingevoerd bij door de Minister van Financiën mede ondertekende koninklijke besluiten.

§ 2. Elke inlichting, stuk, proces-verbaal of akte ontdekt of bekomen in het uitoefenen van zijn functies, door een ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een **van de** hierboven aangeduide diensten, kan door de Staat ingeroepen worden voor het opsporen van elke krachtens de belastingwetten verschuldigde som.

Desondanks kan het aanbieden tot registratie van de processen-verbaal en van de verslagen over expertises betreffende gerechtelijke procedures, de administratie dan alleen toelaten die akten in te roepen mits het daartoe de in § 1, alinea 3, bepaalde toelating heeft bekomen.

§ 3. Alle administraties die ressorteren onder de Federale Overheidsdienst Financiën zijn gehouden alle in hun bezit zijnde toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen ter beschikking te stellen aan alle ambtenaren van deze Overheidsdienst, voorzover die ambtenaren regelmatig belast zijn met de vestiging of de invordering van de belastingen, en voorzover die gegevens bijdragen tot de vervulling van de opdracht van die ambtenaren tot de vestiging of de invordering van eender welke door de Staat geheven belasting.

Elke ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën, die regelmatig werd belast met een controle- of onderzoeksopdracht, is van rechtswege gemachtigd alle toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen te vragen, op te zoeken of in te zamelen die bijdragen tot de vestiging of de invordering van eender welke, andere, door de Staat geheven belasting.

Art. 220

§ 1. Elke schipper van een zeeschip, of patroon van om 't even welk vaartuig, elke vervoerder, geleider, drager, en alle andere personen, die bij binnenkomst of uitgang pogen, hetzij op het eerste, hetzij op elk ander daartoe aangewezen kantoor, de vereiste aangiften niet te doen en die aldus trachten de rechten van de Schatkist te ontduiken, elke persoon bij wie een door de van kracht zijnde wetten verboden opslag wordt gevonden, worden gestraft met een gevangenisstraf van ten minste vier maanden en ten hoogste één jaar.

§ 2. Hij die de in § 1 bepaalde inbreuken pleegt met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden en die inbreuken ofwel worden gepleegd in het raam van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, ofwel de financiële belangen van de Europese Unie ernstig hebben of zouden hebben geschaad en hij die zich in een geval van herhaling bevindt worden gestraft met een gevangenisstraf van 4 maand tot 5 jaar.

De financiële belangen van de Europese Unie moeten in elk geval geacht worden ernstig te zijn geschaad wanneer er een schade is van meer dan 100.000 euro.

Art. 220

§ 1. Elke **kapitein** van een zeeschip, of patroon van om 't even welk vaartuig, elke vervoerder, geleider, drager, en alle andere personen, die bij binnenkomst of uitgang pogen, hetzij op het eerste, hetzij op elk ander daartoe aangewezen kantoor, de vereiste aangiften niet te doen en die aldus trachten de rechten van de Schatkist te ontduiken, elke persoon bij wie een door de van kracht zijnde wetten verboden opslag wordt gevonden, worden gestraft met een gevangenisstraf van ten minste vier maanden en ten hoogste één jaar.

§ 2. Hij die de in § 1 bepaalde inbreuken pleegt met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden en die inbreuken ofwel worden gepleegd in het raam van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, ofwel de financiële belangen van de Europese Unie ernstig hebben of zouden hebben geschaad en hij die zich in een geval van herhaling bevindt worden gestraft met een gevangenisstraf van 4 maand tot 5 jaar.

De financiële belangen van de Europese Unie moeten in elk geval geacht worden ernstig te zijn geschaad wanneer er een schade is van meer dan 100.000 euro.

Art. 226

Indien bij de instructie van een zaak, als in de artikelen 220 en 225 is verondersteld, mocht blijken, dat de daders van het feit zich daartoe, op belofte van buitengewone beloning of anderszins hebben laten verleiden of gebruiken door personen, binnen het Rijk te vinden, zullen deze, daarvan in rechten overtuigd wordende, mede onderworpen zijn aan de straf, bij die artikelen bepaald. In dit geval wordt aan de rechter overgelaten, om, naarmate de daders aan die ontdekking en overtuiging hebben bijgedragen, de straf tegen hen te verzachten, met dien verstande, dat deze

Art. 226

Indien bij de instructie van een zaak, als in de artikelen 220 en 225 is verondersteld, mocht blijken, dat de daders van het feit zich daartoe, op belofte van buitengewone beloning of anderszins hebben laten verleiden of gebruiken door personen, binnen het **Koninkrijk** te vinden, zullen deze, daarvan in rechten overtuigd wordende, mede onderworpen zijn aan de straf, bij die artikelen bepaald. In dit geval wordt aan de rechter overgelaten, om, naarmate de daders aan die ontdekking en overtuiging hebben bijgedragen, de straf tegen hen te verzachten, met dien verstande, dat deze

straf niet minder zal kunnen zijn dan een gevangenisstraf van een maand.

Art. 233

§ 1. Wanneer, bij invoer uit zee, ontdekt wordt, dat met betrekking tot goederen in colli, niet hetzelfde aantal aan boord aanwezig is, als bij de generale verklaring is opgegeven, zal aan de kapitein een boete van 100 EUR opgelegd worden, voor elk aan dat aantal ontbrekend stuk; en zullen de overschietende stukken in beslag genomen worden en verbeurd verklaard. Deze verbeurdverklaring vindt echter niet plaats, zo de rechten en accijnzen op het overschot, 250 EUR niet te boven gaan, noch ook indien daarvan aangifte op het kantoor losplaats is geschied vóór de inbeslagname. In dit laatste geval wordt voor elk bij de generale verklaring verzwegen stuk, aan de kapitein een geldboete van 50 EUR opgelegd.

§ 2. Dezelfde boete van 50 euro zal worden opgelegd voor elke colli waarvan bij de aangifte op het kantoor of vroeger, mocht blijken een andere soort van goederen te bevatten dan bij de generale verklaring is opgegeven. Indien die opgave is geschied overeenkomstig de cognossementen of manifesten, zal deze boete niet door de kapitein worden opgelopen, maar de verkeerdelijk opgegeven goederen, zullen worden in beslag genomen en verbeurdverklaard. De belanghebbende kan de inbeslagname echter voorkomen, door dadelijk, of uiterlijk binnen veertien dagen na de inbeslagname, betaling te doen van de rechten, accijnzen en boete, alsook de kosten verbonden aan de inbeslagname. Geen boete wordt opgelopen, indien de verschillende aangegeven gedeelten, samengenomen, met de generale verklaring overeenkomen.

Art. 235

§ 1. Alle lossing of lading zonder het daartoe benodigde document heeft ten gevolge de inbeslagname en verbeurdverklaring der

straf niet minder zal kunnen zijn dan een gevangenisstraf van een maand.

Art. 233

§ 1. Wanneer, bij invoer uit zee, ontdekt wordt, dat met betrekking tot goederen in colli, niet hetzelfde aantal aan boord aanwezig is, als bij de generale verklaring is opgegeven, zal aan de kapitein een boete van 100 **euro** opgelegd worden, voor elk aan dat aantal ontbrekend stuk; en zullen de overschietende stukken in beslag genomen worden en verbeurd verklaard. Deze verbeurdverklaring vindt echter niet plaats, zo de rechten en accijnzen op het overschot, 250 **euro** niet te boven gaan, noch ook indien daarvan aangifte op het kantoor losplaats is geschied vóór de inbeslagname. In dit laatste geval wordt voor elk bij de generale verklaring verzwegen stuk, aan de kapitein een geldboete van 50 **euro** opgelegd.

§ 2. Dezelfde boete van 50 euro zal worden opgelegd voor elke colli waarvan bij de aangifte op het kantoor of vroeger, mocht blijken een andere soort van goederen te bevatten dan bij de generale verklaring is opgegeven. Indien die opgave is geschied overeenkomstig de cognossementen of manifesten, zal deze boete niet door de kapitein worden opgelopen, maar de verkeerdelijk opgegeven goederen, zullen worden in beslag genomen en verbeurdverklaard. De belanghebbende kan de inbeslagname echter voorkomen, door dadelijk, of uiterlijk binnen veertien dagen na de inbeslagname, betaling te doen van de rechten, accijnzen en boete, alsook de kosten verbonden aan de inbeslagname. Geen boete wordt opgelopen, indien de verschillende aangegeven gedeelten, samengenomen, met de generale verklaring overeenkomen.

Art. 235

§ 1. Alle lossing of lading zonder het daartoe benodigde document heeft ten gevolge de inbeslagname en verbeurdverklaring **van de**

geloste of geladen goederen, en ten laste van de contraveniërende schipper of vervoerder, een geldboete van vijf- tot tienmaal de rechten en accijns van die goederen.

§ 2. Lossing of lading met het daartoe benodigde document, maar zonder dat op het document uit de aantekening der ambtenaren van verificatie blijkt, dat zulks is geschied in hun bijzijn, of met hun medeweten, alsook alle lichting of overboordzetting met document, doch op een andere wijze dan in deze wet omschreven, wordt aan de schipper of vervoerder dezelfde boete als in § 1 opgelegd. De goederen zullen vervolgens een zeer strikte verificatie ondergaan, en daartoe kunnen gelicht en de benodigde tijd opgehouden worden.

§ 3. Een boete van 25 euro zal door vervoerders verbeurd worden, voor elk colli met goederen, of stuks vee, dat zij zullen vervoeren op document, dat niet vooraf door de ambtenaren, is afgetekend waaruit blijkt dat de verificatie heeft plaats gehad.

Art. 236

§ 1. Alle, op daartoe verkregen documenten, verbruiksaangiften of andere documenten ter visitatie of verificatie, aangeboden goederen, welke, bij hun vergelijking met de inhoud der documenten, worden ontdekt, onder een verkeerde benaming, dat is de ene soort voor de andere aangegeven te zijn, zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.

§ 2. Bij uitvoer van accijnsgoederen zal hij, die de aangifte heeft gedaan, daarenboven een boete oplopen van vijf- tot tienmaal de som, waarvoor hij heeft gepoogd frauduleus afschrijving te bekomen.

Art. 240

Indien, buiten de toelating als bedoeld in artikel 152, goederen in uitgaande schepen worden geladen, om in het binnenland te worden gelost, of te worden geladen in inkomende schepen na het voorbijkomen van het eerste kantoor, of in lichters die moeten

geloste of geladen goederen, en ten laste van de contraveniërende **kapitein** of vervoerder, een geldboete van vijf- tot tienmaal de rechten en accijns van die goederen.

§ 2. Lossing of lading met het daartoe benodigde document, maar zonder dat op het document uit de aantekening **van de** ambtenaren van verificatie blijkt, dat zulks is geschied in hun bijzijn, of met hun medeweten, alsook alle lichting of overboordzetting met document, doch op een andere wijze dan in deze wet omschreven, wordt aan de **kapitein** of vervoerder dezelfde boete als in § 1 opgelegd. De goederen zullen vervolgens een zeer strikte verificatie ondergaan, en daartoe kunnen gelicht en de benodigde tijd opgehouden worden.

§ 3. Een boete van 25 euro zal door vervoerders verbeurd worden, voor elk colli met goederen, of stuks vee, dat zij zullen vervoeren op document, dat niet vooraf door de ambtenaren, is afgetekend waaruit blijkt dat de verificatie heeft plaats gehad.

Art. 236

§ 1. Alle, op daartoe verkregen documenten, verbruiksaangiften of andere documenten ter visitatie of verificatie, aangeboden goederen, welke, bij hun vergelijking met de inhoud **van de** documenten, worden ontdekt, onder een verkeerde benaming, dat is de ene soort voor de andere aangegeven te zijn, zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.

§ 2. Bij uitvoer van accijnsgoederen zal hij, die de aangifte heeft gedaan, daarenboven een boete oplopen van vijf- tot tienmaal de som, waarvoor hij heeft gepoogd frauduleus afschrijving te bekomen.

Art. 240

Indien, buiten de toelating als bedoeld in artikel 152, goederen in uitgaande schepen worden geladen, om in het binnenland te worden gelost, of te worden geladen in inkomende schepen na het voorbijkomen van het eerste kantoor, of in lichters die moeten

worden gelost, zullen de aldus geladen goederen inbeslaggenomen en verbeurd-verklaard worden, en de schipper zal een boete van 100 euro worden opgelegd als de goederen los of gestort zijn, of een boete van 25 euro per colli, wanneer de goederen in colli's worden vervoerd.

Art. 241

§ 1. Bij alle invoer, tot na aankomst en verificatie ter definitieve losplaats of opslag in entrepot, en eveneens bij uitvoer en douanevervoer, moeten de daartoe vereiste documenten bij de goederen voorhanden gehouden worden, om, indien gevorderd, ook onderweg aan de ambtenaren dadelijk ter verificatie te worden vertoond.

§ 2. Indien echter, bij een inbeslagname om gemis van document op grond van artikel 224, uiterlijk binnen veertien dagen daarna, aan de adviseur-generaal die aangewezen is voor de administratie bevoegd voor de geschillen in wiens gebied de inbeslagname is voorgevallen, wordt bewezen, dat, vóór de inbeslagname, de goederen inderdaad zijn ingeklaard of aangegeven geweest, en daarvoor een document bestaat, zal ontslag worden verleend voor de kosten, en de schipper of vervoerder enkel gestraft worden met een boete van 25 euro voor elk niet aanwezig document.

§ 3. Wanneer zodanig bewijs niet kan worden voorgelegd ten opzichte van sommige artikelen of afzonderlijke colli of stukken van een lading of vracht, zal de schipper of vervoerder een geldboete oplopen van vijf- tot tienmaal de accijnzen van de niet aangegeven goederen, en dit gedeelte van de lading of vracht zal worden in beslag genomen en verbeurd verklaard; voor het geval van invoer via de zee blijven de artikelen 233 en 234 betreffende de generale verklaring van bijzondere toepassing.

Art. 243

worden gelost, zullen de aldus geladen goederen inbeslaggenomen en verbeurd-verklaard worden, en de **kapitein** zal een boete van 100 euro worden opgelegd als de goederen los of gestort zijn, of een boete van 25 euro per colli, wanneer de goederen in colli's worden vervoerd.

Art. 241

§ 1. Bij alle invoer, tot na aankomst en verificatie ter definitieve losplaats of opslag in entrepot, en eveneens bij uitvoer en douanevervoer, moeten de daartoe vereiste documenten bij de goederen voorhanden gehouden worden, om, indien gevorderd, ook onderweg aan de ambtenaren dadelijk ter verificatie te worden vertoond.

§ 2. Indien echter, bij een inbeslagname om gemis van document op grond van artikel 224, uiterlijk binnen veertien dagen daarna, aan de adviseur-generaal die aangewezen is voor de administratie bevoegd voor de geschillen in wiens gebied de inbeslagname is voorgevallen, wordt bewezen, dat, vóór de inbeslagname, de goederen inderdaad zijn ingeklaard of aangegeven geweest, en daarvoor een document bestaat, zal ontslag worden verleend voor de kosten, en de **kapitein** of vervoerder enkel gestraft worden met een boete van 25 euro voor elk niet aanwezig document.

§ 3. Wanneer zodanig bewijs niet kan worden voorgelegd ten opzichte van sommige artikelen of afzonderlijke colli of stukken van een lading of vracht, zal de **kapitein** of vervoerder een geldboete oplopen **van vijf- tot tienmaal de rechten en accijns** van de niet aangegeven goederen, en dit gedeelte van de lading of vracht zal worden in beslag genomen en verbeurd verklaard; voor het geval van invoer via de zee blijven de artikelen 233 en 234 betreffende de generale verklaring van bijzondere toepassing.

Art. 243

Wanneer goederen, die het land binnenkomen of verlaten, of binnenlands vervoerd worden, en van documenten voorzien, gevonden worden buiten de bepaalde wegen, of de in de documenten aangewezen routes, zal de vervoerder hiervoor een boete van 50 EUR worden opgelegd.

Art. 244

De vervoerders en aangevers, die bij de uitvoer verzuimen de documenten van de vervoerde goederen op het laatste kantoor te vertonen en af te geven, ter verificatie en inhouding, lopen een boete op van 50 EUR, voor elk niet overgelegd document.

Art. 246

Bij ontdekking van overtredingen door middel van voertuigen van de ondernemingen voor het bezoldigd vervoer van personen en zaken, of door ambtenaren van de Regie der Posterijen, op welke ook verbeurdverklaring der voertuigen, een geldboete of enige andere straf tegen de daders gesteld is, kan wel dadelijke inbeslagname van de goederen, in zoverre daartoe termen zijn, geschieden, doch overigens de bekeuring niet worden voltrokken dan, wat de voertuigen betreft in het dichtstbijzijnde station op het grondgebied van het Rijk, of wel na volbrachte reis, en ten aanzien van de ambtenaren van de Regie der Posterijen nimmer anders dan na volbrachte reis.

Art. 247

Bij overtreding zoals vermeld in de artikelen 220 en 224, zullen de daders, die niet vallen onder de toepassing van artikel 228 wanneer zij geen bij de ambtenaren bekend domicilie binnen het Rijk hebben, door de ambtenaren in verzekerde bewaring kunnen worden genomen, om onmiddellijk ter beschikking te worden gesteld van de rechter.

Wanneer goederen, die het land binnenkomen of verlaten, of binnenlands vervoerd worden, en van documenten voorzien, gevonden worden buiten de bepaalde wegen, of de in de documenten aangewezen routes, zal de vervoerder hiervoor een boete van 50 **euro** worden opgelegd.

Art. 244

De vervoerders en aangevers, die bij de uitvoer verzuimen de documenten van de vervoerde goederen op het laatste kantoor te vertonen en af te geven, ter verificatie en inhouding, lopen een boete op van 50 **euro**, voor elk niet overgelegd document.

Art. 246

Bij ontdekking van overtredingen door middel van voertuigen van de ondernemingen voor het bezoldigd vervoer van personen en zaken, of door ambtenaren van de Regie **van de** Posterijen, op welke ook verbeurdverklaring **van de** voertuigen, een geldboete of enige andere straf tegen de daders gesteld is, kan wel dadelijke inbeslagname van de goederen, in zoverre daartoe termen zijn, geschieden, doch overigens de bekeuring niet worden voltrokken dan, wat de voertuigen betreft in het dichtstbijzijnde station op het grondgebied van het **Koninkrijk**, of wel na volbrachte reis, en ten aanzien van de ambtenaren van de Regie **van de** Posterijen nimmer anders dan na volbrachte reis.

Art. 247

Bij overtreding zoals vermeld in de artikelen 220 en 224, zullen de daders, die niet vallen onder de toepassing van artikel 228 wanneer zij geen bij de ambtenaren bekend domicilie binnen het **Koninkrijk** hebben, door de ambtenaren in verzekerde bewaring kunnen worden genomen, om onmiddellijk ter

beschikking te worden gesteld van de rechter.

Art. 249

§ 1. Zo ook mogen vreemde of onbekende schippers, vervoerders en andere personen, bekeurd wegens een overtreding, waarop een geldboete is gesteld, indien bijzondere omstandigheden zulks noodzakelijk achten, in de tolkring in bewaring worden genomen en ter beschikking van de rechter worden gesteld zoals bepaald in artikel 247, totdat het bedrag van de boete bij de ontvanger zal zijn geconsigneerd of anderszins verzekerd, en door de vreemde domicilie binnen het Rijk zal gekozen zijn.

§ 2. Al degenen die tot een geldboete zijn veroordeeld en niet in staat zijn tot de voldoening ervan, zullen met gevangenis worden gestraft waarvan de duur is vastgesteld overeenkomstig artikel 40 van het Strafwetboek.

Art. 250

De ambtenaren der douane en accijnzen zullen de personen, welke zij, ingevolge artikelen 247 tot 249, in bewaring nemen, kunnen ter beschikking stellen van de rechter in de politierechtbank van het kanton, waarin de arrestatie is gedaan, of aan de officieren van de federale politie, daar, waar die aanwezig zijn; in dat geval zal de rechter in de politierechtbank of zullen de officieren van de federale politie verplicht zijn, de gearresteerden, zo spoedig mogelijk, voor de procureur des Konings te doen overbrengen

Art. 251

De ambtenaren der douane en accijnzen zullen verplicht zijn, om, dadelijk bij de arrestatie, of zo spoedig mogelijk, en uiterlijk binnen drie dagen, aan de rechter in de politierechtbank of procureur des Konings te

Art. 249

§ 1. Zo ook mogen vreemde of onbekende **kapiteins**, vervoerders en andere personen, bekeurd wegens een overtreding, waarop een geldboete is gesteld, indien bijzondere omstandigheden zulks noodzakelijk achten, in de tolkring in bewaring worden genomen en ter beschikking van de rechter worden gesteld zoals bepaald in artikel 247, totdat het bedrag van de boete bij de ontvanger zal zijn geconsigneerd of anderszins verzekerd, en door de vreemde domicilie binnen het **Koninkrijk** zal gekozen zijn.

§ 2. Al degenen die tot een geldboete zijn veroordeeld en niet in staat zijn tot de voldoening ervan, zullen met gevangenis worden gestraft waarvan de duur is vastgesteld overeenkomstig artikel 40 van het Strafwetboek.

Art. 250

De ambtenaren **van de** douane en accijnzen zullen de personen, welke zij, ingevolge artikelen 247 tot 249, in bewaring nemen, kunnen ter beschikking stellen van de rechter in de politierechtbank van het kanton, waarin de arrestatie is gedaan, of aan de officieren van de federale politie, daar, waar die aanwezig zijn; in dat geval zal de rechter in de politierechtbank of zullen de officieren van de federale politie verplicht zijn, de gearresteerden, zo spoedig mogelijk, voor de procureur des Konings te doen overbrengen

Art. 251

De ambtenaren **van de** douane en accijnzen zullen verplicht zijn, om, dadelijk bij de arrestatie, of zo spoedig mogelijk, en uiterlijk binnen drie dagen, aan de rechter in de politierechtbank of procureur des Konings te

doen toekomen een kopie van het proces-verbaal van het vastgestelde misdrijf.

Art. 253

De schepen, schuiten, voertuigen, en andere vervoermiddelen, welke niet voor verbeurdverklaring vatbaar zijn, doch waarmee een overtreding is gepleegd, worden speciaal verbonden en executabel verklaard voor de door de schipper, vervoerder of geleider verbeurde boete.

Art. 255

De fabrikanten of andere personen, welke onder hun beheer hebben ketels, kuipen, bakken, gereedschappen of werktuigen, waarop door de ambtenaren der administratie, naar aanleiding van de wetten, zegels werden aangebracht door de agenten, zijn in het bijzonder verplicht, zorg te dragen, dat zodanige zegels niet worden geschonden noch weggenomen; bij schending, of verbreking van zegels lopen zij een boete op, gelijk aan met die bij de wet vastgesteld tegen het frauduleus gebruik van het werktuig, waarop de zegels waren aangebracht, behalve in het geval dat het verzegelde werktuig, uit zijn aard en bestemming, niet heeft gediend, noch kunnen dienen tot ontduiking van 's Rijks accijnzen; in dit geval wordt slechts een boete van 25 EUR toegepast.

Art. 257

§ 1. Wanneer een document betreffende doorvoer, tijdelijke of voorlopige vrijstelling van rechten, verzending op entrepot of op ruimte voor tijdelijke opslag, uitvoer met accijnsafschrijving of enigerlei ander douane- of accijnsdocument, waarvan de aanzuivering of de wederoverlegging op het kantoor van uitreiking is voorgeschreven, op dat kantoor niet binnen de gestelde termijn weder wordt overgelegd of gezuiverd of wel aldaar weder wordt overgelegd zonder de vereiste afschrijving of zonder een

doen toekomen een kopie van het proces-verbaal van het vastgestelde misdrijf.

Art. 253

De schepen, schuiten, voertuigen, en andere vervoermiddelen, welke niet voor verbeurdverklaring vatbaar zijn, doch waarmee een overtreding is gepleegd, worden speciaal verbonden en executabel verklaard voor de door de **kapitein**, vervoerder of geleider verbeurde boete.

Art. 255

De fabrikanten of andere personen, welke onder hun beheer hebben ketels, kuipen, bakken, gereedschappen of werktuigen, waarop door de ambtenaren **van de** administratie, naar aanleiding van de wetten, zegels werden aangebracht door de agenten, zijn in het bijzonder verplicht, zorg te dragen, dat zodanige zegels niet worden geschonden noch weggenomen; bij schending, of verbreking van zegels lopen zij een boete op, gelijk aan met die bij de wet vastgesteld tegen het frauduleus gebruik van het werktuig, waarop de zegels waren aangebracht, behalve in het geval dat het verzegelde werktuig, uit zijn aard en bestemming, niet heeft gediend, noch kunnen dienen tot ontduiking van 's Rijks accijnzen; in dit geval wordt slechts een boete van 25 **euro** toegepast.

Art. 257

§ 1. Wanneer een document betreffende doorvoer, tijdelijke of voorlopige vrijstelling van rechten, verzending op entrepot of op ruimte voor tijdelijke opslag, uitvoer met accijnsafschrijving of enigerlei ander douane- of accijnsdocument, waarvan de aanzuivering of de wederoverlegging op het kantoor van uitreiking is voorgeschreven, op dat kantoor niet binnen de gestelde termijn weder wordt overgelegd of gezuiverd of wel aldaar weder wordt overgelegd zonder de vereiste afschrijving of zonder een

gelijkwaardige aantekening, loopt de titularis of de cessionaris van het document een geldboete van 125 EUR tot 375 EUR op, onverminderd de betaling van de rechten op de in het document vermelde goederen en onverminderd daarenboven indien het gaat om buitenlandse goederen welke bij invoer aan verbodsbepalingen, beperkingen of controlemaatregelen zijn onderworpen de betaling van de helft van de waarde tot de volledige waarde van de goederen.

§ 2. In dezelfde onderstelling wordt bij verzending van goederen onder begeleiding van ambtenaren van de spoorwegen, de geldboete van 125 EUR tot 375 EUR ten laste gelegd van de spoorwegbesturen of spoorwegmaatschappijen, behoudens hun verhaal jegens derden.

§ 3. Wie zonder voorafgaande toelating van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, aan de goederen vermeld in de douanedocumenten waarvan sprake in § 1, een andere bestemming geeft of tracht te geven dan daarin uitdrukkelijk is aangeduid, worden de straffen bepaald, volgens het geval, bij artikel 157, de artikelen 220 tot 225, 227 en 277 of bij artikel 231.

Art. 259

Met geldboete van 250 EUR tot 625 EUR, zonder dat ze lager mag zijn dan tienmaal de eventueel ontdoken rechten en taksen, wordt gestraft:

1° hij die, met het opzet de douane te bedriegen, valse, misleidende of onjuiste documenten overlegt of doet overleggen;

2° hij die valse, misleidende of onjuiste attesten, facturen of documenten uitreikt, die bestemd zijn om de douane te bedriegen.

De overtreder wordt bovendien gestraft met gevangenisstraf van acht tot dertig dagen. Indien de overtreder de financiële belangen van de Europese Unie ernstig heeft

gelijkwaardige aantekening, loopt de titularis of de cessionaris van het document een geldboete van 125 **euro** tot 375 **euro** op, onverminderd de betaling van de rechten op de in het document vermelde goederen en onverminderd daarenboven indien het gaat om buitenlandse goederen welke bij invoer aan verbodsbepalingen, beperkingen of controlemaatregelen zijn onderworpen de betaling van de helft van de waarde tot de volledige waarde van de goederen.

§ 2. In dezelfde onderstelling wordt bij verzending van goederen onder begeleiding van ambtenaren van de spoorwegen, de geldboete van 125 **euro** tot 375 **euro** ten laste gelegd van de spoorwegbesturen of spoorwegmaatschappijen, behoudens hun verhaal jegens derden.

§ 3. Wie zonder voorafgaande toelating van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, aan de goederen vermeld in de douanedocumenten waarvan sprake in § 1, een andere bestemming geeft of tracht te geven dan daarin uitdrukkelijk is aangeduid, worden de straffen bepaald, volgens het geval, bij artikel 157, de artikelen 220 tot 225, 227 en 277 of bij artikel 231.

Art. 259

Met geldboete van 250 **euro** tot 625 **euro**, zonder dat ze lager mag zijn dan tienmaal de eventueel ontdoken rechten en taksen, wordt gestraft:

1° hij die, met het opzet de douane te bedriegen, valse, misleidende of onjuiste documenten overlegt of doet overleggen;

2° hij die valse, misleidende of onjuiste attesten, facturen of documenten uitreikt, die bestemd zijn om de douane te bedriegen.

De overtreder wordt bovendien gestraft met gevangenisstraf van acht tot dertig dagen. Indien de overtreder de financiële belangen van de Europese Unie ernstig heeft

geschaad, wordt hij gestraft met een gevangenisstraf van 4 maand tot 5 jaar.

De financiële belangen van de Europese Unie moeten in elk geval geacht worden ernstig te zijn geschaad wanneer er een schade is van meer dan 100.000 euro.

Art. 260

Onverminderd de toepassing van de straffen bepaald bij het Strafwetboek, wordt gestraft met een boete van 250 EUR tot 625 EUR, hij die valse of onjuiste facturen, attesten, of andere documenten opstelt, doet opstellen, bezorgt of gebruikt, met het opzet de douane-autoriteiten van een vreemd land te bedriegen of om ze ten onrechte een preferentieel regime te verkrijgen inzake douanerechten, accijnzen, heffingen of restituties.

Art. 261

Worden gestraft met een geldboete van 125 EUR tot 1.250 EUR, voor zover zij niet worden beteugeld door een andere sanctie inzake douane en accijnzen, de inbreuken:

- op verordeningen en beschikkingen van algemene aard van de Raad of van de Commissie van de Europese Unie;
- op de besluiten getroffen bij toepassing van artikel 11, § 1;
- in het algemeen, op de wetten en besluiten inzake douane en accijnzen.

De goederen ten aanzien waarvan die inbreuken zijn gepleegd, worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.

Art. 263

Wegens alle overtredingen van deze wet en van de bijzondere wetten op de heffing van accijnzen, zal door, of op autorisatie van de administratie, omtrent geldboete, verbeurdverklaring en het sluiten van fabrieken of werkplaatsen kunnen worden

geschaad, wordt hij gestraft met een gevangenisstraf van 4 maand tot 5 jaar.

De financiële belangen van de Europese Unie moeten in elk geval geacht worden ernstig te zijn geschaad wanneer er een schade is van meer dan 100.000 euro.

Art. 260

Onverminderd de toepassing van de straffen bepaald bij het Strafwetboek, wordt gestraft met een boete van 250 **euro** tot 625 **euro**, hij die valse of onjuiste facturen, attesten, of andere documenten opstelt, doet opstellen, bezorgt of gebruikt, met het opzet de douane-autoriteiten van een vreemd land te bedriegen of om ze ten onrechte een preferentieel regime te verkrijgen inzake douanerechten, accijnzen, heffingen of restituties.

Art. 261

Worden gestraft met een geldboete van 125 **euro** tot 1.250 **euro**, voor zover zij niet worden beteugeld door een andere sanctie inzake douane en accijnzen, de inbreuken:

- op verordeningen en beschikkingen van algemene aard van de Raad of van de Commissie van de Europese Unie;
- op de besluiten getroffen bij toepassing van artikel 11, § 1;
- in het algemeen, op de wetten en besluiten inzake douane en accijnzen.

De goederen ten aanzien waarvan die inbreuken zijn gepleegd, worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.

Art. 263

Wegens alle overtredingen van deze wet en van de bijzondere wetten op de heffing van accijnzen, zal door, of op autorisatie van de administratie, omtrent geldboete, verbeurdverklaring en het sluiten van fabrieken of werkplaatsen kunnen worden

getransigeerd, zo dikwijls verzachtende omstandigheden de zaak vergezellen, of als aannemelijk kan worden gehouden dat het misdrijf eerder aan verzuim of abuis, dan aan een oogmerk van opzettelijke fraude moet worden toegeschreven.

Art. 270

Binnen de vijf dagen na het opstellen van de in artikel 267 bedoelde processen-verbaal wordt het origineel aan de handtekening ne varietur van een hiërarchische chef der bekeurders onderworpen, en afschrift ervan aan de overtreders afgegeven. Indien de overtreders deze mededeling weigeren of onbekend zijn, wordt de kennisgeving gedaan aan de burgemeester van de gemeente waar het misdrijf werd vastgesteld, of aan zijn gemachtigde.

Art. 271

De bekeurde, die aanwezig is bij de in beslagname, zal worden uitgenodigd, om ook bij de opmaking van het proces-verbaal aanwezig te zijn, en, kan ervoor verkiezen het onmiddellijk te tekenen en er dadelijk een afschrift van te ontvangen; in geval van afwezigheid wordt een afschrift van het proces-verbaal bij een ter post aangetekende brief aan de bekeurde gezonden.

Art. 273

§ 1. Indien de ambtenaren goederen in beslag nemen, zullen zij deze naar het naaste kantoor brengen, om aldaar ten overstaan van de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen en van de belanghebbende, indien hij bij de goederen aanwezig is, en wil blijven, volgens de uitnodiging, die hem werd overhandigd en waarvan melding moet worden gemaakt in het proces-verbaal, geopend, gewogen, gemeten, geroeid of geteld en geïnventariseerd te worden.

getransigeerd, zo dikwijls verzachtende omstandigheden de zaak **vergezellen, en als aannemelijk** kan worden gehouden dat het misdrijf eerder aan verzuim of abuis, dan aan een oogmerk van opzettelijke fraude moet worden toegeschreven.

Art. 270

Binnen de vijf dagen na het opstellen van de in artikel 267 bedoelde processen-verbaal wordt het origineel aan de handtekening ne varietur van een hiërarchische chef **van de** bekeurders onderworpen, en afschrift ervan aan de overtreders afgegeven. Indien de overtreders deze mededeling weigeren of onbekend zijn, wordt de kennisgeving gedaan aan de burgemeester van de gemeente waar het misdrijf werd vastgesteld, of aan zijn gemachtigde.

Art. 271

De overtreder, aanwezig op het moment van de bekeuring, zal uitgenodigd worden om aanwezig te zijn bij het opmaken van het proces-verbaal, het desgewenst te tekenen en er onmiddellijk een afschrift van ontvangen; in geval van afwezigheid wordt een kopie van het proces-verbaal aan de overtreder bezorgd bij ter post aangetekende brief.

Art. 273

§ 1. Indien de ambtenaren goederen in beslag nemen, zullen zij deze naar het naaste kantoor brengen, om aldaar ten overstaan van de ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen en van de belanghebbende, indien hij bij de goederen aanwezig is, en wil blijven, volgens de uitnodiging, die hem werd overhandigd en waarvan melding moet worden gemaakt in het proces-verbaal, geopend, gewogen, gemeten, geroeid of geteld en geïnventariseerd te worden.

§ 2. De administratie is bevoegd, de in beslaggenomen goederen vervolgens naar de hoofdplaats der directie, waarin de in beslagname is geschied, te doen overbrengen, en in geval van verkoop, deze te doen geschieden op de plaats waar zij dit het meest voordelig oordeelt.

Art. 277

§ 1. Inbeslagname van goederen ten laste van onbekenden zal geldig zijn zonder vonnis indien, binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen van het afsluiten van het proces-verbaal, de eigenaar van de goederen ze niet per aangetekende brief heeft teruggevorderd van de adviseur-generaal die aangewezen is voor de administratie bevoegd voor de geschillen in wiens gebied de inbeslagname plaats heeft gehad.

§ 2. Zullen eveneens geldig zijn de regelmatig gedane inbeslagnames ten laste van gekende personen, voor zover de waarde van de koopwaar geen 250 EUR te boven gaat en de administratie tegen de eigenaar geen toepassing vordert van een gevangenisstraf of van een boete.

Art. 281

§ 1. Alle vorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven, waartegen bij de wetten inzake douane en accijnzen, straffen zijn bepaald, zullen in eerste aanleg worden gebracht voor de correctionele rechtbanken, en, in geval van hoger beroep, voor het hof van beroep van het rechtsgebied, ten einde te worden geïnstrueerd en berecht overeenkomstig het wetboek van Strafvordering.

§ 2. Alle bovengemelde vorderingen, welke strekken tot toepassing van boeten, verbeurdverklaringen of het sluiten van fabrieken of werkplaatsen, zullen voor dezelfde rechtbanken worden aangelegd en vervolgd, door of in naam van de administratie; echter zullen deze daarin geen recht spreken, dan na de conclusies van het

§ 2. De administratie is bevoegd, de in beslaggenomen goederen vervolgens naar de hoofdplaats **van de** directie, waarin de in beslagname is geschied, te doen overbrengen, en in geval van verkoop, deze te doen geschieden op de plaats waar zij dit het meest voordelig oordeelt.

Art. 277

§ 1. Inbeslagname van goederen ten laste van onbekenden zal geldig zijn zonder vonnis indien, binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen van het afsluiten van het proces-verbaal, de eigenaar van de goederen ze niet per aangetekende brief heeft teruggevorderd van de adviseur-generaal die aangewezen is voor de administratie bevoegd voor de geschillen in wiens gebied de inbeslagname plaats heeft gehad.

§ 2. Zullen eveneens geldig zijn de regelmatig gedane inbeslagnames ten laste van gekende personen, voor zover de waarde van de koopwaar geen 250 **euro** te boven gaat en de administratie tegen de eigenaar geen toepassing vordert van een gevangenisstraf of van een boete.

Art. 281

§ 1. Alle vorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven, waartegen bij de wetten inzake douane en accijnzen, straffen zijn bepaald, zullen in eerste aanleg worden gebracht voor de correctionele rechtbanken, en, in geval van hoger beroep, voor het hof van beroep van het rechtsgebied, ten einde te worden geïnstrueerd en berecht overeenkomstig het wetboek van Strafvordering.

§ 2. Alle bovengemelde vorderingen, welke strekken tot toepassing van boeten, verbeurdverklaringen of het sluiten van fabrieken of werkplaatsen, zullen voor dezelfde rechtbanken worden aangelegd en vervolgd, door of in naam van de administratie; echter zullen deze daarin geen recht spreken, dan na de conclusies van het

openbaar ministerie te hebben gehoord. Evenwel mag, op schriftelijk verzoek hem daartoe gedaan door een ambtenaar van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen met minstens de graad van adviseur-generaal die aangewezen is voor de administratie bevoegd voor de geschillen, het openbaar ministerie de onderzoeksrechter vorderen te informeren, alhoewel de uitoefening van de publieke vordering voor het overige aan de administratie voorbehouden blijft.

§ 3. In die gevallen, dat uit dezelfde daad van overtreding van de voormelde wetten twee verschillende vorderingen voortspruiten, waarvan de ene door het openbaar ministerie en de andere door of namens de administratie moet worden ingesteld, zullen beide vorderingen gelijktijdig worden geïnstrueerd en bij één en hetzelfde vonnis worden rechtgesproken; in dat geval zal door het openbaar ministerie niet worden geageerd, alvorens de administratie van hare zijde aanklacht heeft gedaan of de vordering ingesteld.

§ 4. Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven bedoeld in artikel 8, § 1, 5°, van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens, kan de adviseur-generaal die aangewezen is voor het departement geschillen, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, de ambtenaar der douane en accijnzen opdragen de PIE te vorderen tot het meedelen van de passagiersgegevens overeenkomstig artikel 27 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens. De motivering weerspiegelt de proportionaliteit met inachtneming van de bescherming van persoonsgegevens en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad.

De motivering van de beslissing weerspiegelt de proportionaliteit met inachtneming van de bescherming van persoonsgegevens en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad.

openbaar ministerie te hebben gehoord. Evenwel mag, op schriftelijk verzoek hem daartoe gedaan door een ambtenaar van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen met minstens de graad van adviseur-generaal die aangewezen is voor de administratie bevoegd voor de geschillen, het openbaar ministerie de onderzoeksrechter vorderen te informeren, alhoewel de uitoefening van de publieke vordering voor het overige aan de administratie voorbehouden blijft.

§ 3. In die gevallen, dat uit dezelfde daad van overtreding van de voormelde wetten twee verschillende vorderingen voortspruiten, waarvan de ene door het openbaar ministerie en de andere door of namens de administratie moet worden ingesteld, zullen beide vorderingen gelijktijdig worden geïnstrueerd en bij één en hetzelfde vonnis worden rechtgesproken; in dat geval zal door het openbaar ministerie niet worden geageerd, alvorens de administratie van hare zijde aanklacht heeft gedaan of de vordering ingesteld.

§ 4. Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven bedoeld in artikel 8, § 1, 5°, van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens, kan de adviseur-generaal die aangewezen is voor het departement geschillen, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, de ambtenaar **van de** douane en accijnzen opdragen de PIE te vorderen tot het meedelen van de passagiersgegevens overeenkomstig artikel 27 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens. De motivering weerspiegelt de proportionaliteit met inachtneming van de bescherming van persoonsgegevens en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad.

De motivering van de beslissing weerspiegelt de proportionaliteit met inachtneming van de bescherming van persoonsgegevens en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad.

De beslissing en de motivering ervan worden aan het Controleorgaan op de politionele informatie bedoeld in artikel 71 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens ter kennis gebracht.

Het Controleorgaan op de politionele informatie verbiedt de adviseur-generaal die aangewezen is voor het departement geschillen om gebruik te maken van de gegevens die verzameld werden in omstandigheden die niet aan de wettelijke voorwaarden voldoen.

Hoofdstuk XXVI - Borgtochten, kredieten en betalingen

Art. 286

Alle borgtochten, welke bij de wetten van de invoerders of andere belastingschuldigen worden gevorderd, zullen worden gesteld ten genoegen van de ontvanger, die voor het bedrag van de borgtocht verantwoordelijk blijft.

Art. 287

De borgtocht kan op vier manieren gesteld worden:

1° in geld;

2° in onroerende goederen;

3° in inschrijving in het grootboek der Staatsschuld;

4° door het stellen van personele borgtocht.

Art. 288

§ 1. De eerste en vierde van deze soorten alleen komen in aanmerking, wanneer de borgtocht wordt gevorderd voor de prestatie van een bepaalde daad, als: bij invoer via het

De beslissing en de motivering ervan worden aan het Controleorgaan op de politionele informatie bedoeld in artikel 71 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens ter kennis gebracht.

Het Controleorgaan op de politionele informatie verbiedt de adviseur-generaal die aangewezen is voor het departement geschillen om gebruik te maken van de gegevens die verzameld werden in omstandigheden die niet aan de wettelijke voorwaarden voldoen.

Hoofdstuk XXVI – **Zekerheidstelling**, kredieten en betalingen

Art. 286

Alle zekerheden, die door de wetten van de invoerders of andere belastingschuldigen worden gevorderd, zullen worden gesteld ten genoegen van de ontvanger, die voor het bedrag van de zekerheid verantwoordelijk blijft.

Art. 287

De zekerheid kan op vier manieren gesteld worden:

1° in geld;

2° in onroerende goederen;

3° in inschrijving in het grootboek der Staatsschuld;

4° door het stellen van personele borg.

Art. 288

§ 1. De eerste en vierde van deze soorten alleen komen in aanmerking, wanneer de **zekerheid** wordt gevorderd voor de prestatie van een bepaalde daad, als: bij invoer via het

land voor de levering van de goederen op de losplaats of in entrepot, bij doorvoer voor de wederuitvoer, bij binnenlands vervoer van accijnsvrije goederen voor de aankomst ter bestemmingsplaats en dergelijke; alle welke borgtochten mede invorderbaar blijven omtrent dat gedeelte van de goederen, hetwelk minder mocht worden geleverd, weder uitgevoerd of aangebracht dan op de documenten is uitgedrukt.

§ 2. Alle vier soorten van borgtochten kunnen in aanmerking komen bij een borgtocht voor krediettermijnen, of voor goederen, voor welke accijns een doorlopend krediet wordt verleend, of eindelijk voor een gecontinueerd bedrijf of beroep.

Art. 289

In de gevallen bij artikel 288, § 1, omschreven, zal de borgtocht in geld, bestaan in een consignatie van contant geld, welke verschuldigd zouden kunnen worden op het kantoor van de ontvanger, alwaar de borgtocht moet worden gesteld; de aanvaarding van de personele borgtocht, indien de belanghebbende deze verkiest, wordt geheel en uitsluitend aan de beslissing van de ontvanger overgelaten.

Art. 290

In het geval van een doorlopende borgtocht, zal het bedrag van de borgtocht in geld, indien de belanghebbende zulks verkiest, in de Deposito- en Consignatiekas worden gestort, met genot van een interest vastgesteld door de begrotingswet.

Art. 291

Met betrekking tot de borgtocht in onroerende goederen, moet worden in acht genomen:

1° dat de goederen of eigendommen binnen het Rijk zijn gelegen;

land voor de levering van de goederen op de losplaats of in entrepot, bij doorvoer voor de wederuitvoer, bij binnenlands vervoer van accijnsvrije goederen voor de aankomst ter bestemmingsplaats en dergelijke; alle welke **zekerheidstellingen** mede invorderbaar blijven omtrent dat gedeelte van de goederen, hetwelk minder mocht worden geleverd, weder uitgevoerd of aangebracht dan op de documenten is uitgedrukt.

§ 2. Alle vier soorten van **zekerheidstellingen** kunnen in aanmerking komen bij een **zekerheid** voor krediettermijnen, of voor goederen, voor welke accijns een doorlopend krediet wordt verleend, of eindelijk voor een gecontinueerd bedrijf of beroep.

Art. 289

In de gevallen bij artikel 288, § 1, omschreven, zal de **zekerheid** in geld, bestaan in een consignatie van contant geld, welke verschuldigd zouden kunnen worden op het kantoor van de ontvanger, alwaar de **zekerheid** moet worden gesteld; de aanvaarding van de personele **zekerheid**, indien de belanghebbende deze verkiest, wordt geheel en uitsluitend aan de beslissing van de ontvanger overgelaten.

Art. 290

In het geval van een doorlopende **zekerheid**, zal het bedrag van de **zekerheid** in geld, indien de belanghebbende zulks verkiest, in de Deposito- en Consignatiekas worden gestort, met genot van een interest vastgesteld door de begrotingswet.

Art. 291

Met betrekking tot de **zekerheid** in onroerende goederen, moet worden in acht genomen:

1° dat de goederen of eigendommen binnen het **Koninkrijk** zijn gelegen;

2° dat hun waarde behoorlijk zij bewezen, en dat zij de gevorderde zekerheid met tien ten honderd te boven gaat;

3° dat de goederen vrij en onbezwaard zijn, tenzij een afwijking hiervan door de administratie in bijzondere gevallen mocht zijn veroorloofd;

4° dat de gebouwde eigendommen voor brandschade worden verzekerd;

5° dat de borgtocht bij de vermindering in de waarde van de eigendommen wordt gesuppleerd.

2° dat hun waarde behoorlijk zij bewezen, en dat zij de gevorderde zekerheid met tien ten honderd te boven gaat;

3° dat de goederen vrij en onbezwaard zijn, tenzij een afwijking hiervan door de administratie in bijzondere gevallen mocht zijn veroorloofd;

4° dat de gebouwde eigendommen voor brandschade worden verzekerd;

5° dat de **zekerheid** bij de vermindering in de waarde van de eigendommen wordt gesuppleerd.

Art. 292

§ 1. Wanneer de borgtocht bestaat in inschrijvingen op het grootboek van de Staat, zullen deze verbonden worden op de voet, bij de directie van het grootboek voorgeschreven, en worden aangenomen naar de waarde, bij de prijscourant voor het successierecht, maandelijks bekendgemaakt; met dien verstande, dat evengemelde waarde, het bedrag van de borgtocht, met twintig ten honderd zal moeten te boven gaan, en worden gesuppleerd, zodra dit surplus door een daling van de prijs der inschrijvingen, beneden de tien ten honderd boven het bedrag van de borgtocht mocht zijn gekomen.

§ 2. Bijaldien deze suppletie niet gegeven wordt, binnen acht dagen nadat zij gevorderd zal zijn, is de administratie bevoegd om de inschrijvingen te doen verkopen.

Art. 294

Bij personele borgtochten, voor zover deze meer dan 300 EUR bedragen en niet vallen in de uitzondering van artikel 288, § 1, wordt gevorderd:

1° dat zij notarieel worden gepasseerd;

Art. 292

§ 1. Wanneer de **zekerheid** bestaat in inschrijvingen op het grootboek van de Staat, zullen deze verbonden worden op de voet, bij de directie van het grootboek voorgeschreven, en worden aangenomen naar de waarde, bij de prijscourant voor het successierecht, maandelijks bekendgemaakt; met dien verstande, dat evengemelde waarde, het bedrag van de **zekerheid**, met twintig ten honderd zal moeten te boven gaan, en worden gesuppleerd, zodra dit surplus door een daling van de prijs **van de** inschrijvingen, beneden de tien ten honderd boven het bedrag van de **zekerheid** mocht zijn gekomen.

§ 2. Bijaldien deze suppletie niet gegeven wordt, binnen acht dagen nadat zij gevorderd zal zijn, is de administratie bevoegd om de inschrijvingen te doen verkopen.

Art. 294

Bij personele **borgen**, voor zover deze meer dan 300 **euro** bedragen en niet vallen in de uitzondering van artikel 288, § 1, wordt gevorderd:

1° dat zij notarieel worden gepasseerd;

2° dat de borg gedomicilieerd is in de provincie, waar de borgtocht moet worden gesteld;

3° dat de borg geen ambt bekleedt of bedrijf uitoefent, waarvoor hij zelf rekenplichtig aan het Rijk is, of hiermee een openstaande rekening heeft;

4° dat de borg solvabel verklaard wordt door de akte van het plaatselijk bestuur, dat om de drie jaren zal moeten, en zelfs, op de vordering van de ontvanger, alle jaren kunnen vernieuwd worden;

5° dat de borgtocht niet dan schriftelijk zal kunnen worden opgezegd, en de opzegging geen kracht heeft dan één maand na de betekening van de hiertoe strekkende akte;

6° dat in geval van overlijden van de borg, de borgtocht blijft voortlopen tot het einde van de dertig dagen, volgende op de dag waarop de erfgenamen van de borg van dit overlijden zullen hebben kennis gegeven aan de ontvanger.

Art. 295

Tot maatstaf van het bedrag van de borgtochten wordt genomen het volle beloop van de som, voor welke de zekerheid wordt gesteld, en niet enkel het principaal.

Art. 296

De borgtochten, ten behoeve van de administratie te stellen, zijn vrij van het registratierecht.

Art. 297

Indien bij een borgtocht in onroerende goederen, in inschrijvingen op het grootboek, tussen de ontvanger en de belastingplichtigen over de genoegzaamheid daarvan, of in het geval van personele borgtocht, over de aard van het bewijs van de solvabiliteit, geschil mocht ontstaan, zal de zaak aan de beslissing van de administratie worden onderworpen, en de ontvanger,

2° dat de borg gedomicilieerd is in de provincie, waar de borgtocht moet worden gesteld;

3° dat de borg geen ambt bekleedt of bedrijf uitoefent, waarvoor hij zelf rekenplichtig aan het **Koninkrijk** is, of hiermee een openstaande rekening heeft;

4° dat de borg solvabel verklaard wordt door de akte van het plaatselijk bestuur, dat om de drie jaren zal moeten, en zelfs, op de vordering van de ontvanger, alle jaren kunnen vernieuwd worden;

5° dat de **zekerheid** niet dan schriftelijk zal kunnen worden opgezegd, en de opzegging geen kracht heeft dan één maand na de betekening van de hiertoe strekkende akte;

6° dat in geval van overlijden van de borg, de **zekerheid** blijft voortlopen tot het einde van de dertig dagen, volgende op de dag waarop de erfgenamen van de borg van dit overlijden zullen hebben kennis gegeven aan de ontvanger.

Art. 295

Tot maatstaf van het bedrag van de **zekerheden** wordt genomen het volle beloop van de som, voor welke de zekerheid wordt gesteld, en niet enkel het principaal.

Art. 296

De **zekerheden**, ten behoeve van de administratie te stellen, zijn vrij van het registratierecht.

Art. 297

Indien bij een **zekerheid** in onroerende goederen, in inschrijvingen op het grootboek, tussen de ontvanger en de belastingplichtigen over de genoegzaamheid daarvan, of in het geval van **personele borg**, over de aard van het bewijs van de solvabiliteit, geschil mocht ontstaan, zal de zaak aan de beslissing van de administratie worden onderworpen, en de ontvanger,

indien deze beslissing ten voordele van de borgschuldige mocht uitvallen, voor alle verdere verantwoording gedekt zijn, voor zover hij voor het overige gezorgd heeft, dat de vervolgingen tegen de belastingplichtigen en hun borgen naar behoren zijn aangevangen en voortgezet.

Art. 302

Voor degenen, aan wie krediet van accijns is toegestaan, zal op het kantoor van de ontvanger, waar borgtocht gesteld is, een rekening wegens in- en uitslag worden geopend, hetzij voor elke partij, hetzij in het algemeen voor zijn rekening van een gans jaar, nadat hij zich schriftelijk verbonden heeft tot de voldoening van de accijns van de goederen, die op zijn rekening worden overgebracht.

Art. 307

Alle personen die wegens de accijns een openstaande rekening met de administratie hebben, en die het Rijk metterwoon zouden willen verlaten, zullen verplicht zijn, vooraf te liquideren en alle onaangezuiverde kredieten te voldoen; bij gebreke daarvan zullen hun goederen in beslag genomen kunnen worden, totdat zij aan hun verplichting hebben voldaan.

Art. 308

§ 1. Zij die, zonder het Rijk te verlaten, van woonplaats zullen veranderen, of het bedrijf, waarvoor zij een openstaande rekening met de administratie hebben, hetzij op termijnen van krediet, hetzij voor een lopend krediet, naar elders zullen overbrengen, zullen verplicht zijn, hun rekening te liquideren met de ontvanger op de plaats, die zij verlaten en waar zij die openstaande rekening hebben. Voormelde rekening zal nochtans overgeschreven kunnen worden ten kantore van ontvangst der plaats, waar zij zich zullen vestigen, of waar zij hun bedrijf overbrengen, mits zij zich gedragen naar hetgeen bij de

indien deze beslissing ten voordele van de borgschuldige mocht uitvallen, voor alle verdere verantwoording gedekt zijn, voor zover hij voor het overige gezorgd heeft, dat de vervolgingen tegen de belastingplichtigen en hun borgen naar behoren zijn aangevangen en voortgezet.

Art. 302

Voor degenen, aan wie krediet van accijns is toegestaan, zal op het kantoor van de ontvanger, waar **zekerheid** gesteld is, een rekening wegens in- en uitslag worden geopend, hetzij voor elke partij, hetzij in het algemeen voor zijn rekening van een gans jaar, nadat hij zich schriftelijk verbonden heeft tot de voldoening van de accijns van de goederen, die op zijn rekening worden overgebracht.

Art. 307

Alle personen die wegens de accijns een openstaande rekening met de administratie hebben, en die het **Koninkrijk** metterwoon zouden willen verlaten, zullen verplicht zijn, vooraf te liquideren en alle onaangezuiverde kredieten te voldoen; bij gebreke daarvan zullen hun goederen in beslag genomen kunnen worden, totdat zij aan hun verplichting hebben voldaan.

Art. 308

§ 1. Zij die, zonder het **Koninkrijk** te verlaten, van woonplaats zullen veranderen, of het bedrijf, waarvoor zij een openstaande rekening met de administratie hebben, hetzij op termijnen van krediet, hetzij voor een lopend krediet, naar elders zullen overbrengen, zullen verplicht zijn, hun rekening te liquideren met de ontvanger op de plaats, die zij verlaten en waar zij die openstaande rekening hebben. Voormelde rekening zal nochtans overgeschreven kunnen worden ten kantore van ontvangst der plaats, waar zij zich zullen vestigen, of waar zij hun bedrijf overbrengen, mits zij zich

bijzondere wetten is voorgeschreven, ten aanzien van de verkoop met overschrijving van de accijns of van het doorlopend krediet.

§ 2. Indien zij mochten verzuimen op die wijze te liquideren, zullen zij op hun nieuwe woonplaats, of op de plaats waar zij hun bedrijf hebben overgebracht, worden verplicht tot de betaling ineens van al de op hun rekening gebrachte en nog onvoldane termijnen van krediet, alsmede van de accijns, wegens al de goederen waarvoor zij een doorlopend krediet genoten.

Art. 310

Het ganse bedrag der rekeningen van krediet op termijnen, zal insgelijks in eenmaal kunnen worden ingevorderd, zodra een belastingschuldige in staat van faillissement komt.

Art. 311

§ 1. Bij laattijdige betaling van invoerrechten, van accijnzen of van andere belastingen die worden ingevorderd door de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, is interest verschuldigd tegen 9,60% per jaar.

Die interest is niet verschuldigd indien het bedrag geen 3,75 EUR beloopt.

§ 2. De Koning kan, wanneer zulks ingevolge de op de geldmarkt toegepaste rentevoeten verantwoord is dit tarief aanpassen.

gedragen naar hetgeen bij de bijzondere wetten is voorgeschreven, ten aanzien van de verkoop met overschrijving van de accijns of van het doorlopend krediet.

§ 2. Indien zij mochten verzuimen op die wijze te liquideren, zullen zij op hun nieuwe woonplaats, of op de plaats waar zij hun bedrijf hebben overgebracht, worden verplicht tot de betaling ineens van al de op hun rekening gebrachte en nog onvoldane termijnen van krediet, alsmede van de accijns, wegens al de goederen waarvoor zij een doorlopend krediet genoten.

Art. 310

Het ganse bedrag van de rekeningen van krediet op termijnen, zal insgelijks in eenmaal kunnen worden ingevorderd, zodra een belastingschuldige in staat van faillissement komt.

Art. 311

Bij laattijdige betaling van accijnzen of van andere belastingen die worden ingevorderd door de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, met uitzondering van de invoer- en uitvoerrechten, is een nalatigheidsinterest, tegen de rentevoet zoals bepaald in het tweede lid, van rechtswege verschuldigd.

In afwijking van artikel 2, § 2, van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen intrest, die de rentevoet in fiscale zaken vaststelt, wordt de rentevoet van de nalatigheidsinterest jaarlijks aangepast. Deze rentevoet komt overeen met het gemiddelde van de referte-indexen J met betrekking tot de lineaire obligaties op 10 jaar van de maanden april, mei en juni van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de rentevoet van toepassing is, zonder dat deze minder dan 4 pct. of meer dan 10 pct. mag bedragen. Deze indexen worden door het Federaal Agentschap van de Schuld

bekendgemaakt, zoals bedoeld in artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 september 2016 betreffende de kosten, de percentages, de duur en de terugbetalingsmodaliteiten van kredietovereenkomsten onderworpen aan boek VII van het Wetboek van economisch recht en de vaststelling van referentie-indexen voor de veranderlijke rentevoeten inzake hypothecaire kredieten en de hiermee gelijkgestelde consumentenkredieten.

De Federale Overheidsdienst Financiën maakt via een bericht in het Belgisch Staatsblad, in het derde trimester van elk jaar, de overeenkomstig de bepalingen van het tweede lid van toepassing zijnde rentevoet voor het volgende kalenderjaar bekend.

De nalatigheidsinterest wordt maandelijks berekend op het totaal van de verschuldigde belasting, afgerond op het dichtstbijzijnde lagere veelvoud van 10 euro. Elke fractie van een maand wordt als een volle maand gerekend.

De nalatigheidsinterest van een maand wordt slechts gevorderd indien deze 5 euro bereikt.

Art. 313

§ 1. De ontvangers hebben, namens de administratie:

1° het recht van dadelijke uitwinning;

2° een voorrecht op de roerende goederen van degenen die rechten of accijnzen verschuldigd zijn; dat voorrecht neemt rang onmiddellijk na de voorrechten vermeld in de artikelen 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 tot herziening van de rechtsregeling der hypotheeken en in artikel 23 van Boek II van het Wetboek van Koophandel;

3° een wettelijke hypotheek op alle onroerende goederen van degenen die rechten of accijnzen verschuldigd zijn.

Art. 313

§ 1. De ontvangers hebben, namens de administratie:

1° het recht van dadelijke uitwinning;

2° een voorrecht op de roerende goederen van degenen die rechten of accijnzen verschuldigd zijn; dat voorrecht neemt rang onmiddellijk na de voorrechten vermeld in de artikelen 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 tot herziening van de rechtsregeling **van de** hypotheeken en in artikel 23 van Boek II van het Wetboek van Koophandel;

3° een wettelijke hypotheek op alle onroerende goederen van degenen die rechten of accijnzen verschuldigd zijn.

Dat recht, dat voorrecht en die hypotheek zijn ingesteld voor het betalen van de rechten, de accijnzen en de eventueel verschuldigde verwijlinteressen, voor de kosten van opslag, bewaring en verificatie van de aan de rechten onderworpen goederen, alsook voor de kosten voor het invorderen van de aan de administratie verschuldigde sommen.

§ 2. De wettelijke hypotheek zal kosteloos worden ingeschreven door de Algemene Administratie van de patrimoniumdocumentatie, met inachtneming der formaliteiten, in artikel 89 van de wet van 16 december 1851 vermeld. Voor zover echter de debiteuren hun verschuldigheden hebben gewaarborgd, door een borgtocht in geld, in onroerende goederen of in inschrijvingen in het grootboek, zullen voorrecht en wettelijke hypotheek niet toepasselijk zijn, en zal daarvan op hun verzoek bewijs worden afgegeven. Dit onverminderd is de administratie boven alle andere crediteuren bevoorrecht, op de goederen, welke op naam van de debiteur in entrepot zijn.

§ 3. Onder het voorrecht van de administratie op de roerende goederen, zijn begrepen alle werktuigen en gereedschappen, welke in de fabrieken van de belastingschuldigen gevonden worden, zonder onderscheid, aan wie deze goederen in eigendom toebehoren, en zodat de ten uitvoering zal plaatshebben zoals voor roerende goederen zijn.

§ 4.

§ 5

Art. 315

§ 1. De adviseur-generaal die aangewezen is voor de administratie bevoegd voor de geschillen kan, krachtens de machtiging van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg en tot beloop van het door deze magistraat bepaald bedrag, hypoteekinschrijvingen vorderen op de onroerende goederen van elke persoon lastens wie een regelmatig proces-verbaal werd opgemaakt als dader, mededader of

Dat recht, dat voorrecht en die hypotheek zijn ingesteld voor het betalen van de rechten, de accijnzen en de eventueel verschuldigde verwijlinteressen, voor de kosten van opslag, bewaring en verificatie van de aan de rechten onderworpen goederen, alsook voor de kosten voor het invorderen van de aan de administratie verschuldigde sommen.

§ 2. De wettelijke hypotheek zal kosteloos worden ingeschreven door de Algemene Administratie van de patrimoniumdocumentatie, met inachtneming **van de** formaliteiten, in artikel 89 van de wet van 16 december 1851 vermeld. Voor zover echter de debiteuren hun verschuldigheden hebben gewaarborgd, door een **zekerheid** in geld, in onroerende goederen of in inschrijvingen in het grootboek, zullen voorrecht en wettelijke hypotheek niet toepasselijk zijn, en zal daarvan op hun verzoek bewijs worden afgegeven. Dit onverminderd is de administratie boven alle andere crediteuren bevoorrecht, op de goederen, welke op naam van de debiteur in entrepot zijn.

§ 3. Onder het voorrecht van de administratie op de roerende goederen, zijn begrepen alle werktuigen en gereedschappen, welke in de fabrieken van de belastingschuldigen gevonden worden, zonder onderscheid, aan wie deze goederen in eigendom toebehoren, en zodat de ten uitvoering zal plaatshebben zoals voor roerende goederen zijn.

§ 4.

§ 5

Art. 315

§ 1. De adviseur-generaal die aangewezen is voor de administratie bevoegd voor de geschillen kan, krachtens de machtiging van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg en tot beloop van het door deze magistraat bepaald bedrag, hypoteekinschrijvingen vorderen op de onroerende goederen van elke persoon lastens wie een regelmatig proces-verbaal werd opgemaakt als dader, mededader of

medeplichtige van een misdrijf inzake douane of accijnzen.

§ 2. De machtiging tot het vorderen van de inschrijving kan worden verleend tot beloop van het bedrag van de ontdoken rechten en taksen, van de opgelopen boeten en verbeurdverklaringen voor zover het totaal daarvan ten minste 250 EUR bedraagt.

Art. 320

Elke ambtenaar en elke persoon die, uit welken hoofde ook, optreedt bij de toepassing van de belastingwetten of die toegang heeft tot de kantoren van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, is, buiten het uitoefenen van zijn ambt, verplicht tot de meest volstrekte geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij wegens de uitvoering van zijn opdracht kennis heeft.

De ambtenaren der douane en accijnzen oefenen hun ambt uit wanneer zij aan andere administratieve diensten van de Staat, aan de administraties van de Gemeenschappen en de Gewesten van de Belgische Staat, aan de parketten en de griffies van de hoven, van de rechtbanken en van alle rechtsmachten, en aan de openbare instellingen of inrichtingen inlichtingen verstrekken. De inlichtingen worden aan de bovengenoemde diensten verstrekt voor zover zij nodig zijn om de uitvoering van hun wettelijke of bestuursrechterlijke taken te verzekeren. Deze verstrekking moet gebeuren met inachtneming van de bepalingen van de ter zake door de Europese Unie uitgevaardigde reglementering.

Personen die deel uitmaken van diensten waaraan de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen ingevolge het vorige lid inlichtingen van fiscale aard heeft verstrekt, zijn tot dezelfde geheimhouding verplicht en mogen de bekomen inlichtingen niet gebruiken buiten het kader van de wettelijke

medeplichtige van een misdrijf inzake douane of accijnzen.

§ 2. De machtiging tot het vorderen van de inschrijving kan worden verleend tot beloop van het bedrag van de ontdoken rechten en taksen, van de opgelopen boeten en verbeurdverklaringen voor zover het totaal daarvan ten minste 250 **euro** bedraagt.

Art. 320

Elke ambtenaar en elke persoon die, uit welken hoofde ook, optreedt bij de toepassing van de belastingwetten of die toegang heeft tot de kantoren van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, is, buiten het uitoefenen van zijn ambt, verplicht tot de meest volstrekte geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij wegens de uitvoering van zijn opdracht kennis heeft.

De ambtenaren **van de** douane en accijnzen oefenen hun ambt uit wanneer zij aan andere administratieve diensten van de Staat, aan de administraties van de Gemeenschappen en de Gewesten van de Belgische Staat, aan de parketten en de griffies van de hoven, van de rechtbanken en van alle rechtsmachten, en aan de openbare instellingen of inrichtingen inlichtingen verstrekken. De inlichtingen worden aan de bovengenoemde diensten verstrekt voor zover zij nodig zijn om de uitvoering van hun wettelijke of bestuursrechterlijke taken te verzekeren. Deze verstrekking moet gebeuren met inachtneming van de bepalingen van de ter zake door de Europese Unie uitgevaardigde reglementering.

Personen die deel uitmaken van diensten waaraan de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen ingevolge het vorige lid inlichtingen van fiscale aard heeft verstrekt, zijn tot dezelfde geheimhouding verplicht en mogen de bekomen inlichtingen niet gebruiken buiten het kader van de wettelijke

bepalingen voor de uitvoering waarvan zij zijn verstrekt.

Onder openbare instellingen of inrichtingen dienen te worden verstaan, de instellingen, maatschappijen, verenigingen, inrichtingen en diensten welke de Staat mede beheert, waaraan de Staat een waarborg verstrekt, op de bedrijvigheid waarvan de Staat toezicht uitoefent of waarvan het bestuurspersoneel aangewezen wordt door de Regering, op haar voordracht of met haar goedkeuring.

De ambtenaren der douane en accijnzen moeten in de uitoefening van hun ambt alle personen en in het bijzonder de uit het buitenland komende reizigers met voorkomendheid en spoed voorthelpen en hun de nodige informatie geven. Zij moeten er daarbij zorg voor dragen geen inzage te geven aan derden omtrent de zaken van de ene particulier tot de andere.

Art. 327

Alle burgerlijke autoriteiten, alsmede en in het bijzonder de gewapende machten, benevens de officieren van justitie en politie, zullen de ambtenaren en bedienden der douane en accijnzen, in alle zaken, hun functies en de uitvoering der wetten, op dat stuk betreffend, op daartoe gedane aanvraag, de behulpzame hand bieden, beschermen en doen beschermen. Zij zullen aansprakelijk zijn wegens de schade, welke zij, door hun verzuim of ongegronde weigering van assistentie, mochten hebben veroorzaakt.

Art. 329

§ 1. Het weigeren van inzage, toegang, visitatie, vertonen van documenten, of het anderszins verhinderen van werkzaamheden, welke de ambtenaren krachtens de wet verrichten, zal, onverminderd de voorziening tegen feitelijkheden of beledigingen, gestraft worden met een boete van ten minste 25 EUR, en ten hoogste 125 EUR.

bepalingen voor de uitvoering waarvan zij zijn verstrekt.

Onder openbare instellingen of inrichtingen dienen te worden verstaan, de instellingen, maatschappijen, verenigingen, inrichtingen en diensten welke de Staat mede beheert, waaraan de Staat een waarborg verstrekt, op de bedrijvigheid waarvan de Staat toezicht uitoefent of waarvan het bestuurspersoneel aangewezen wordt door de Regering, op haar voordracht of met haar goedkeuring.

De ambtenaren **van de** douane en accijnzen moeten in de uitoefening van hun ambt alle personen en in het bijzonder de uit het buitenland komende reizigers met voorkomendheid en spoed voorthelpen en hun de nodige informatie geven. Zij moeten er daarbij zorg voor dragen geen inzage te geven aan derden omtrent de zaken van de ene particulier tot de andere.

Art. 327

Alle burgerlijke autoriteiten, alsmede en in het bijzonder de gewapende machten, benevens de officieren van justitie en politie, zullen de ambtenaren en bedienden **van de** douane en accijnzen, in alle zaken, hun functies en de uitvoering **van de** wetten, op dat stuk betreffend, op daartoe gedane aanvraag, de behulpzame hand bieden, beschermen en doen beschermen. Zij zullen aansprakelijk zijn wegens de schade, welke zij, door hun verzuim of ongegronde weigering van assistentie, mochten hebben veroorzaakt.

Art. 329

§ 1. Het weigeren van inzage, toegang, visitatie, vertonen van documenten, of het anderszins verhinderen van werkzaamheden, welke de ambtenaren krachtens de wet verrichten, zal, onverminderd de voorziening tegen feitelijkheden of beledigingen, gestraft worden met een boete van ten minste 25 **euro**, en ten hoogste 125 **euro**.

§ 2. De boete wordt verviervoudigd wanneer het verhinderen van ambtsverrichting gepleegd is door personen die vuurwapens, wapenstokken, knuppels of enig ander verboden wapen op opvallende wijze dragen of wel gemotoriseerde vervoermiddelen bezigen, of wel in een bende van minstens drie man zijn.

§ 3. Onverminderd de door de daders opgelopen gemeenrechtelijke straffen, wordt ook een boete opgelopen tussen 125 eur en 625 eur wanneer het verhinderen van ambtsverrichting met weerspannigheid of met mishandeling van de ambtenaren gepaard gaat.

§ 2. De boete wordt verviervoudigd wanneer het verhinderen van ambtsverrichting gepleegd is door personen die vuurwapens, wapenstokken, knuppels of enig ander verboden wapen op opvallende wijze dragen of wel gemotoriseerde vervoermiddelen bezigen, of wel in een bende van minstens drie man zijn.

§ 3. Onverminderd de door de daders opgelopen gemeenrechtelijke straffen, wordt ook een boete opgelopen tussen 125 **euro** en 625 **euro** wanneer het verhinderen van ambtsverrichting met weerspannigheid of met mishandeling van de ambtenaren gepaard gaat.